INIȚIERE ÎN HERMETISM

FRANZ BARDON

Născut în Opava – mic oraș din Silezia Austriacă și trecut prin durerile și suferințele celui de-al doilea război mondial și al lagărelor de concentrare naziste, Franz Bardon a fost nu numai un practicant, dar și unul dintre eminenții promotori ai hermetismului modern.

A murit pe 10 iulie 1958 în Brno, tot în Republica Cehă. A frecventat școala publică din Opava, după care a lucrat ca ucenic mecanic. Numele său de scenă era „Frabato", care este o abreviere pentru Franz-Bardon-Troppau-Opava.

Cunoscut mai ales datorită trilogiei sale hermetice (*Inițiere în Hermetism, Practica Evocării Magice* și *Cheia Adevăratei Kabale*), Bardon a ales să își îndeplinească misiunea sacră pe această planetă în numeroase întrupări și continuă să o facă cel puțin în două moduri: o dată prin intermediul remanenței operelor sale ca puncte de referință pentru orice adept al cunoașterii ezoterice hermetice și apoi, cel mai probabil, printr-o nouă manifestare trupească, desigur adaptată timpurilor moderne.

Dedicație

Dedic această lucrare cu sinceră prietenie colaboratorului meu credincios și drag elev, doamna Otti Votavova.

FRANZ BARDON

INIȚIERE ÎN HERMETISM

FRANZ BARDON

INIȚIERE ÎN HERMETISM

Calea adevăratului discipol

Traducere de: Dan Mihăescu

Editura Trinity

Notă importantă

Metodele și tehnicile prezentate în această lucrare au caracter informativ și nu pot substitui nicio formă de tratament medical alopat. Pentru probleme de sănătate vă rugăm să consultați medicul. Autorul și editura nu își asumă nicio responsabilitate pentru aplicarea necorespunzătoare a tehnicilor și metodelor prezentate.

@ Verlag Hermann Bauer
Freiburg/Breisgau, Germania de Vest
Der Weg Zum Wahren Adepten
@ 1962, 1971 Dieter Ruggeberg
130 844, D- 42035 Wuppertal, Germania
Tradus de A. Radspieler, Graz, Austria
Prima traducere în limba engleză – prima publicație 1962
@ 1999 Dieter Ruggenberg
A doua traducere în limba engleză
Tradus de Gerhard Hanswille și Franca Gallo
Editat de Ken Johnson
Această lucrare este publicată de Merkur Publishing, Inc. sub licența oferită de Dieter Ruggegerg. Autorul și reprezentanții legali își rezervă toate drepturile asupra acestei lucrări.
www.merkurpublishing.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BARDON, FRANZ
Inițiere în hermetism / Franz Bardon. - București : Trinity, 2015
ISBN 978-606-94034-1-9

133

Editura TRINITY
www.edituratrinity.ro
office@edituratrinity.ro
Tel.: 0741.535.431

PREFAȚĂ

Născut în Opava – mic oraș din Silezia Austriacă și trecut prin durerile și suferințele celui de-al doilea război mondial și al lagărelor de concentrare naziste, Franz Bardon a fost nu numai un practicant, dar și unul dintre eminenții promotori ai hermetismului modern.

Cunoscut mai ales datorită trilogiei sale hermetice (Inițiere în Hermetism, Practica Evocării Magice și Cheia Adevăratei Kabale), Bardon a ales să își îndeplinească misiunea sacră pe această planetă în numeroase întrupări și continuă să o facă cel puțin în două moduri: o dată prin intermediul remanenței operelor sale ca puncte de referință pentru orice adept al cunoașterii ezoterice hermetice și apoi, cel mai probabil, printr-o nouă manifestare trupească, desigur adaptată timpurilor moderne.

Inițiere în Hermetism este poate cea mai importantă introducere în artele și științele Magiei Înalte și ale hermetismului și se dorește a fi un manual de instrucțiuni, oferite pas cu pas și însoțite de toate exercițiile practice necesare pentru dezvoltarea puterii și a abilităților celor curioși să cunoască adevărata natură a lucrurilor. Exercițiile din această lucrare, menite să dezvolte armonios trupul, mintea, sufletul și spiritul, sunt rezultatul practicii și cercetării autorului, practică neîncetată, în pofida vicisitudinilor vieții sale.

Sistemul prezentat de Franz Bardon este nu numai pe înțelesul tuturor, dar mai mult, toți cei curioși și care manifestă cu adevărat voința să crească și să învețe, primesc prin citirea acestei lucrări sistemice, accesul la un bagaj mai mult decât impresionant

de veritabil aur spiritual. Diviziunea în zece paşi practici individuali, program şi mai mult subdivizat pentru uşurarea abordării adeptului, a fost creat cu intenţia ca spiritele care ajung la nivelul de pregătire necesar parcurgerii acestei lucrări să găsească o uşurinţă şi o naturaleţe a practicii, uşurinţă şi naturaleţe de care poate că numai Bardon era capabil să le ofere.

Multă lume, citind unele dintre exerciţiile prezentate în carte, s-a panicat de-a lungul timpului la gândul că orice neavenit ar putea să capete asemenea puteri memorabile ca cele prezentate între paginile lucrării. Ei bine, lumea este în deplină siguranţă! Cartea este structurată în aşa manieră, încât numai cei merituoşi şi cu adevărat dedicaţi să poată profita de cunoaşterea ei! Cei care renunţă, cei care trec prin exerciţii fără să le practice consecvent şi cei care se limitează doar la a critica conţinutul cărţii, nu vor găsi în aceasta decât avantaje vide, care se vor uita în cel mai scurt timp. Pentru practicantul consecvent şi perseverent însă, ceea ce se află între aceste coperţi frumos colorate şi care ofera senzaţia de soliditate, este însăşi esenţa evoluţiei!

Onoarea de a adăuga câteva cuvinte ca şi prefaţă la această lucrare magistrală, combinată cu respectul pe care îl port autorului şi scrierilor sale, mă face să mă opresc aici, fără să uit să vă invit să vă deschideţi inima către Lumina Creaţiei Divine, Lumină care, prin practica exerciţiilor care urmează, se va putea manifesta la potenţialul ei maxim! Citiţi această lucrare nu ca pe o carte, ci ca pe un manual de evoluţie sau, nici măcar nu vă obosiţi să vă gândiţi că o citiţi... Vocea autorului se va face simţită deîndată ce vă veţi imersa în conţinut! Este şansa să primiţi instrucţiuni de la unul dintre cei mai mari hermetici din modernitate! Acceptaţi această şansă şi nu

lăsaţi nicio pagină neîntoarsă şi nesubliniată! Căci da, cărţile nu le vom lua după noi după moarte, dar vom păstra ceea ce rămâne, iar dacă sublinierea ajută să rămână mai mult, am convingerea că Franz Bardon nu s-ar supăra.

Lectură plăcută şi practică fructuoasă!

RISVAN VLAD RUSU
Corporate Efficiency, Life & Executive Coach
Chinese and Taoist Metaphysics Consultant
Egyptian Hermetism Researcher

PREFAȚĂ
la prima ediție în limba germană

Nu există nici o îndoială în privința faptului că fiecare om care a dorit să obțină cunoașterea adevărată și autentică a căutat în zadar ani, dacă nu chiar o viață întreagă, să găsească o metodă sigură de instruire. Această dorință arzătoare pentru acest scop nobil i-a făcut pe oameni să colecționeze mereu o mulțime de cărți de pretutindeni, despre care se spunea că-s cele mai bune dar care aveau lipsuri serioase la partea practică. Însă nici unul dintre toți căutătorii nu a reușit să înțeleagă nimic din toate cărțile adunate de-a lungul timpului, și țelul către care ei năzuiau cu atâta fervoare a dispărut din ce în ce mai mult în depărtări cețoase. Dacă vreunul începea să lucreze după instrucțiunile atât de ridicate în slăvi, el nu vedea niciodată vreun rezultat practic în ciuda bunăvoinței și a hărniciei sale.

În afară de aceasta, nimeni nu putea să îi dea un răspuns de încredere la întrebările sale presante, dacă acea cale aleasă era cea corectă pentru el.

Chiar în acel timp Providența a decis să îi ajute pe toți acei căutători vrednici și neobosiți să găsească mijloace și căi pentru dezvoltarea lor spirituală. Prin această carte, metode universale sunt oferite omenirii de către un inițiat de cel mai înalt rang, care a fost ales de Providența pentru această misiune specială.

Se poate spune fără exagerare că aceste metode magice complete nu au mai fost niciodată accesibile publicului.

Otti Votavova
1956

PREFAȚĂ
la a doua ediție în limba germană

În doar câteva luni prima ediție a acestei lucrări a fost vândută în totalitate, ceea ce era și de așteptat. Privind în urmă acest lucru nu ne surprinde având în vedere conținutul său bogat și deosebit.

Pentru a-i satisface pe toți cei interesați de acest curs de pregătire, Franz Bardon a decis în acord cu editorul să publice o ediție complet nouă și îmbunătățită în timp relativ scurt.

Inițiere în Hermetism nu numai că a ajuns la mulți căutători de adevăr din Germania, dar și la mulți alții din multe țări din Europa. Mulți oameni de știință care sunt interesați de adevărata cale a desăvârșirii au o copie în posesia lor. În acest scurt timp cartea a ajuns și pe alte continente, precum America, Australia și Asia. Cei norocoși care dețin această carte sunt cu siguranță foarte recunoscători editorului. Franz Bardon își exprimă în acest mod recunoștința pentru entuziasmul cu care editorul său a fost de acord să îi publice lucrările.

Autorul dorește de asemenea să profite de ocazia lansării celei de-a doua ediții a cărții Inițiere în hermetism pentru a le mulțumi sincer tuturor cititorilor săi pentru multele lor scrisori. El consideră că interesul acordat lucrărilor sale, pe care le-a făcut publice la dorința clară a Providenței, ca fiind răsplata cea mai mare pentru munca lui lipsită de egoism. Profesia autorului nu este de scriitor ci de homeopat, și în aceste condiții el este foarte ocupat. Misiunea încredințată de Providență este în principal ghidarea tuturor căutătorilor de adevăr pe calea desăvârșirii. Însă, din cauza timpului, nu este posibil să se răspundă la dorințele oamenilor, ceea ce sigur este un lucru lesne de înțeles pentru cititor.

Din multele scrisori primite de autor de la diverşi cititori reiese clar că mulţi dintre ei ar dori să sară peste anumiţi paşi, sau că preferă exerciţiile care le sunt mai plăcute. Însă o asemenea abordare nu este corectă din perspectivă hermetică; autorul menţionează acest lucru cu numeroase ocazii în carte şi pune accentul pe faptul că discipolul nu trebuie să se grăbească, pentru că acest lucru nu numai că va avea ca rezultat eşecul, dar este posibil ca el să îşi facă rău. Exerciţiile fundamentale publicate în acest manual conduc către dezvoltarea corpului, a sufletului şi a spiritului. Simultaneitatea acestor exerciţii, aşa numite abilităţi oculte, îi pot fi de folos discipolului pentru că el îşi poate înbunătăţi existenţa pe acest pământ conform propriilor dorinţe, întrucât fiecare dintre noi are dorinţe diferite, idealuri diferite şi drumuri diferite. Cine lucrează meticulos, pragmatic şi conştiincios, pas cu pas, va putea să se ocupe în mod favorabil de toate chestiunile materiale care îl privesc.

Autorul doreşte tuturor binecuvântări divine, multă răbdare, cea mai mare perseverenţă şi cea mai înaltă dragoste pentru această sarcină plină de bucurie, şi anume ştiinţa hermetică. Fie ca toate ediţiile viitoare ale acestui prim volum să ajungă la toţi care tânjesc după această cunoaştere.

Otti Votavova
Mai 1957

INTRODUCERE

Oricine ar putea crede că a găsit în această carte o colecţie de reţete prin care poate, fără efort, să obţină onoare, faimă, bogăţie şi puteri sau mijloace de a-şi anihila inamicii ar fi bine să ştie că într-un final va fi dezamăgit şi va lăsa din mână această carte.

Multe secte, religioase şi nu numai, ca şi şcoli de gândire precum şi curente filozofice, nu înţeleg prin cuvântul magie decât vrăjitorie şi cooperarea cu forţele întunecate. Prin urmare nu este surprinzător că mulţi oameni sunt oarecum precauţi la simpla pomenire a cuvântului. Prestidigitatorii, iluzioniştii, şarlatanii, aşa-zişii magicieni de scenă sau orice nume li s-ar atribui, deseori folosesc greşit conceptul de magie, aceste circumstanţe contribuind imens la faptul că dintotdeauna, cunoaşterea magică a fost privită cu o anumită doză de dispreţ.

Din timpuri de mult uitate, magicienii erau consideraţi a fi cei mai mari iniţiaţi; cuvântul magie provine de la ei. Aşa-numiţii vrăjitori nu sunt iniţiaţi; (în schimb) ei sunt doar imitatori ai Misterelor care profită de igoranţa şi naivitatea individului şi a unei întregi naţiuni pentru a-şi atinge scopurile egoiste prin înşelăciune şi viclenie. Adevăratul magician dispreţuieşte orice acţiuni de acest tip.

Magia este în realitate o ştiinţă sacră. Ea este, în sensul cel mai pur al cuvântului, cunoaşterea tuturor cunoaşterilor, pentru că ne învaţă cum să înţelegem şi să utilizăm legile universale. Când avem de-a face cu o iniţiere adevărată, nu este nicio diferenţă între magie şi misticism sau orice alte concepte similare, indiferent de numele care pot fi folosite de către ideologia predominantă. Ele trebuie abordate pe aceeaşi bază în acord cu aceleaşi legi universale. Potrivit legii universale a polarităţii binelui şi răului, principiilor activ şi pasiv, ale luminii şi umbrei, orice ştiinţă poate fi folosită pentru scopuri benefice sau malefice. De exemplu, scopul

unui cuţit de pâine este să taie pâine, dar poate deveni o armă periculoasă în mâinile unui criminal. Totul depinde de caracteristicile individului. Acest principiu se aplică în toate domeniile cunoaşterii oculte. În această carte, am ales termenul magician pentru a defini învăţăcelul, ca un simbol al aspiraţiei sale către cea mai înaltă iniţiere şi cea mai înaltă cunoaştere.

Mulţi cititori sunt conştienţi probabil că Tarotul nu este un joc de cărţi care serveşte unor scopuri precum profeţia sau divinaţia. În schimb este o carte iniţiatică ce conţine cele mai mari secrete exprimate în mod simbolic. Prima carte de pe prima pagină a acestei cărţi introduce Magicianul, care reprezintă măiestria elementelor şi oferă cheia primei arcane, secretul numelui inefabil Tetragrammaton, kabalisticul YOD-HE-VAU-HE[1]. Aici vom găsi poarta iniţierii pentru magicieni. Cititorul acestei cărţi va realiza cât de semnificative şi de universale sunt aplicaţiile primei cărti de Tarot. În nicio altă carte care a fost publicată până acum nu a fost descrisă atât de clar însemnătatea acestei primei cărti de Tarot. Acest sistem este structurat cu cea mai mare grijă şi cea mai mare precauţie; nu este o metodă speculativă, ci rezultatul pozitiv a treizeci de ani de cercetare, exerciţii practice şi comparaţii repetate cu multe alte sisteme ale unor loje diferite, organizaţii secrete şi cunoaştere orientală accesibile numai indivizilor deosebit de înzestraţi şi celor aleşi şi puţini. Sistemul este, – *nota bene* – din propria mea experienţă practică, destinat pentru folosul celor mulţi. Toţi studenţii mei au demonstrat că este cel mai bun şi mai practic dintre toate.

Acestea nu înseamnă că această carte răspunde la toate întrebările despre magie şi misticism. Dacă s-ar scrie totul despre această înaltă cunoaştere, ar cuprinde multe volume. Se poate

[1] Tetragrammaton înseamnă chiar "cuvântul din 4 litere". Era un subterfugiu pentru a evita păcatul rostirii numelui sacru YHVH (Yahveh) sau Yehova cum a devenit mai târziu când vocalele din alt cuvânt au fost combinate cu consoanele din YHVH.

spune că această operă este de fapt intrarea către adevărata iniţiere – este prima cheie de utilizare a legilor universale. Nu încape îndoială că veţi găsi fragmente de cunoaştere hermetică în operele a diferiţi autori, dar cititorul cu greu ar putea găsi o singură carte care să descrie prima carte de Tarot în asemenea detaliu ca în această operă.

La fiecare pas al acestui curs instructiv, am făcut fiecare efort să fiu cât se poate de inteligibil pentru a face cele mai mari adevăruri accesibile tuturor. Să exprim adevărul în cuvinte simple astfel încât să fie înţeles de oricine, a fost o sarcină dificilă. Las la latitudinea cititorului să judece dacă am reuşit sau nu în acest demers. În mai multe instanţe, am găsit necesar să repet în mod intenţionat anumite afirmaţii pentru a sublinia secţiuni deosebit de importante şi pentru a economisi cititorului timpul necesar pentru a le căuta.

În trecut, au fost multe plângeri din partea celor care sunt interesaţi de ştiinţele secrete, precum şi din partea studenţilor ştiinţelor oculte, cărora nu li se oferise nicio oportunitate de a fi iniţiaţi de către un maestru personal sau ghid (guru) şi astfel adevărata cunoaştere a fost accesibilă numai celor deosebit de înzestraţi sau talentaţi. Mulţi căutători adevăraţi au trebuit să caute prin prin multe volume de cărţi pentru a obţine ici şi colo un fragment dintr-o perlă de adevăr. Oricine este serios în privinţa dezvoltării sale şi care nu urmează această cunoaştere sacră din pura curiozitate sau pentru a-şi satisface propriile dorinţe va găsi această operă ca fiind un ghid potrivit pentru iniţiere. Nu există un iniţiat încarnat, indiferent cât de înalt în rang ar fi, care poate să ofere mai mult neofitului decât ceea ce este oferit în această carte. Dacă studentul sincer sau cititorul atent va găsi în această carte ceea ce nu a putut găsi în nicio altă operă, atunci această carte şi-a atins scopul.

Franz Bardon

Imaginea Magicianului – Prima Carte de Tarot
Explicaţia simbolismului

La baza imaginii din pagina alăturată sunt regatele mineral, vegetal şi animal exprimate simbolic.

Femeia din stânga şi bărbatul din dreapta reprezintă polarităţile plus şi minus ale fiinţei umane.

Fiinţa hermafrodită din mijloc, bărbat şi femeie într-o singură persoană, simbolizează echilibrul dintre principiul masculin şi feminin.

Fluidele electric şi magnetic sunt ilustrate prin culorile roşu şi albastru, fluidul electric cu roşu şi fluidul magnetic cu albastru.

Zona capului femeii este este electrică, prin urmare este roşie. Zona genitală este magnetică şi, prin urmare, este albastră. La bărbat este invers; zona capului este magnetică şi prin urmare albastră iar zona genitală este electrică şi prin urmare roşie.

Deasupra hermafroditului este un glob şi un simbol al sferei pământului, deasupra căreia magicianul este simbolizat prin cele patru elemente.

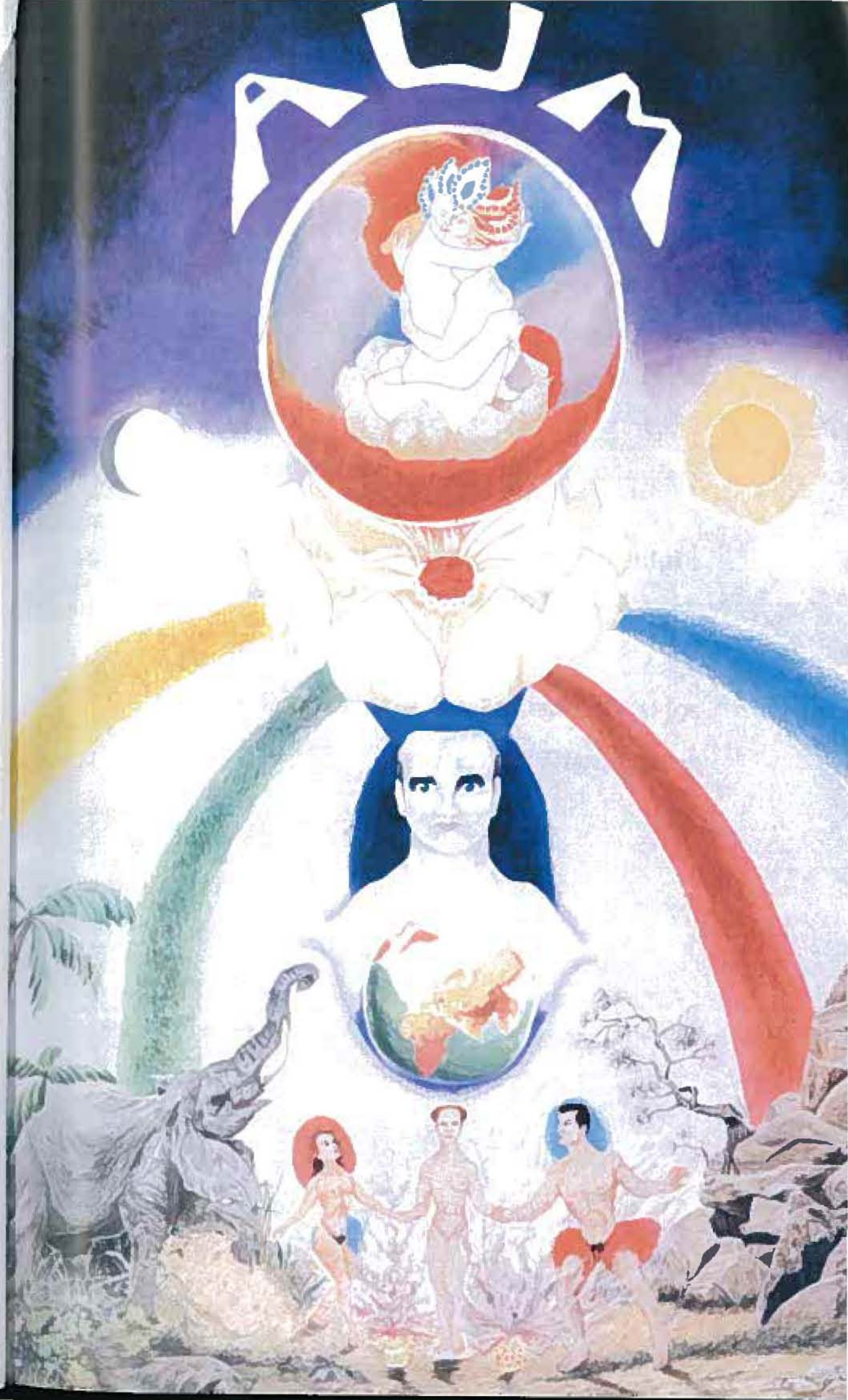
Deasupra bărbatului sunt elementele active, elementul Foc cu culoarea roşie şi elementul Aer cu culoarea albastră. Deasupra femeii sunt elementele pasive, elementul Apă cu verde şi elementul Pământ cu galben.

În centru, înconjurând magicianul şi extinzându-se în jos către glob este culoarea violet închis ca un simbol pentru principiul Akasha.

Deasupra capului magicianului este o coroană ca o floare de lotus argintie cu marginile aurii. Este conectată printr-o bandă invizibilă, ca simbol al divinităţii. Înăuntrul florii de lotus se află Piatra Filosofală, de culoarea roşu-rubiniu prin care, ca un simbol al chintesenţei, întreaga ştiinţă hermetică este exprimată. Pe fundal în dreapta este soarele, galben auriu, iar în stânga este luna, alb argintiu, reprezentând plusul şi minusul în macrocosmos şi microcosmos; fluidele electric şi magnetic.

Deasupra florii de lotus, creaţia este simbolizată printr-o sferă care în interior reprezintă simbolul puterilor (pro)creative plus şi minus, actul creaţiei, actul procreaţiei universului.

Infinitul, eternul, nelimitatul şi necreatul este simbolic exprimat prin cuvântul AUM şi culoarea violet închis spre negru.

INIȚIEREA I
TEORIA

Marele mister al Tetragrammaton-ului sau Yod-He-Vau-He din Kabala

***Motto*: Precum este sus, tot aşa este şi jos**

Hermes Trismegistos

ELEMENTELE

Tot ce a fost creat a luat naştere prin efectele elementelor. Acest lucru se aplică atât macrocosmosului cât şi microcosmosului, în lumile mari cât şi în lumile mici. Prin urmare, voi aborda aceste energii încă de la începutul iniţierii şi voi face referire în special la importanţa lor profundă şi multifaţetată. Până acum, s-a spus foarte puţin în literatura ocultă despre energiile elementelor. Din acest motiv mi-am asumat responsabilitatea să tratez acest subiect de studiu nelămurit încă şi să ridic valul care ascunde aceste legi. Este desigur o sarcină dificilă să luminezi neiniţiatul astfel încât nu doar să devină conştient de existenţa şi de activitatea elementelor, dar să fie capabil şi să lucreze practic cu aceste energii în viitor.

Întregul Univers poate fi comparat cu un mecanism de ceas cu rotiţe care se conectează una cu cealaltă şi care sunt interdependente una de cealaltă. Chiar şi conceptul zeităţii, ca cea mai înaltă fiinţă comprehensibilă, poate fi categorisit în aspecte analoage cu elementele. O descriere mai precisă este dată mai târziu în capitolul privind conceptul de Dumnezeu.

În cele mai străvechi scrieri Orientale, elementele sunt numite *tattvas*. În literatura europeană suntem atenţi la ele doar în ceea ce priveşte efectele lor pozitive şi suntem avertizaţi despre influenţele lor nefavorabile. Cu alte cuvinte, sub influenţa *tattvas* anumite acţiuni fie pot fi întreprinse, fie nu. Nu ar trebui să existe nicio îndoială în privinţa acurateţii acestui fapt. Dar tot ce a fost publicat până acum indică numai un aspect limitat al efectelor elementelor. Efectele elementeor sau *tattvas* pentru folosul personal pot fi suficient determinate prin cărţile despre astrologie.

Totuşi, voi explora mai în profunzime secretele elementelor. Din acest motiv am ales o altă cheie, una care este asemănătoare cu cheia astrologică, dar de fapt nu are nimic în comun cu aceasta. Voi arăta cum putem folosi această cheie în multe moduri diferite care până acum au fost necunoscute cititorului. În următoarele capitole voi trata în ordine şi în detaliu sarcinile, analogiile (corespondenţele) şi efectele elementelor. Nu numai teoria va fi dezvăluită. Ci voi atrage atenţia şi asupra practicii, pentru că aici veţi găsi cea mai mare comoară.

Chiar şi în Tarot – cea mai veche carte de înţelepciune – acest mare mister al elementelor este înregistrat prin faptul că prima carte de Tarot reprezintă Magicianul, ea punând accentul pe cunoaşterea şi controlul elementelor. În această prima carte de Tarot, **sabia** simbolizează elementul Foc, **bagheta** – elementul Aer, **cupa** – elementul Apa, iar **monedele** – elementul Pământ. Prin urmare, este evident că vechile mistere au ilustrat Magicianul în prima carte de Tarot şi prin urmare au ales controlul elementelor ca fiind primul act al iniţierii. În onoarea acestei tradiţii, voi acorda cea mai mare atenţie elementelor mai presus de toate. Mai mult, va deveni evident cum cheia pentru elemente este un remediu universal cu care pot fi rezolvate toate problemele care ar putea apărea.

Secvenţa *tattvas* potrivit sistemului Hindus este următoarea:

Akasha – Principiul Eterului

Tejas – Principiul Focului

Vayu – Principiul Aerului

Apas – Principiul Apei

Prithivi – Principiul Pământului

Potrivit învăţăturilor Hinduse, cele patru *tattvas* mai grosiere au apărut din al cincilea *tattva*, principiul Akasha. Prin urmare, Akasha este principiul cauzal şi, fiind a cincea energie, trebuie să fie recunoscută ca aşa-numita chintesenţă. În capitolul potrivit al acestei cărţi voi informa cititorul în mai mare detaliu privind acest Akasha, cel mai fin dintre elemente. De asemenea, voi face aluzie la atributele specifice fiecărui element în următoarele capitole, începând cu cel mai înalt plan şi până la materia fizică cea mai grosieră. Până acum cititorul trebuie să fi concluzionat că în mod sigur nu este uşor să analizezi marele mister al creaţiei şi să găseşti cuvintele potrivite care vor permite cuiva să pătrundă în acest subiect şi să-şi poată forma o reprezentare grafică a lui.

Analiza elementelor este discutată în mai mare detaliu şi valoarea lor practică este accentuată, astfel încât fiecare om de ştiinţă, fie el chimist, fizician, specialist în magnetism, occultist, magician, mistic, kabalist, yoghin sau orice altceva, să poată să deducă beneficiile lor practice. Scopul acestei cărţi va fi îndeplinit dacă reuşesc în a învăţa cititorul să pătrundă în acest subiect cel puţin până la punctul în care să poată folosi cheia practică pentru domeniul cunoaşterii care îi este de interes.

Principiul Focului

S-a menţionat deja că Akasha sau principiul Eterului este cauza formării elementelor. Potrivit scrierilor Orientale, primul element care a apărut din Akasha este Tejas, principiul Focului. Acest element, precum şi celelalte, are efecte nu doar în planul nostru fizic, dar şi în tot ceea ce a fost creat. Atributele fundamentale ale principiului Foc sunt căldura şi expansiunea. De aceea,

la începutul oricărei creații, există Focul și Lumina. Chiar și Biblia începe cu cuvintele: *Fiat lux* – Să fie Lumină.

Lumina, desigur, are Focul ca fundament. Fiecare element are două polarități, și anume activă și pasivă sau plus și minus, iar acest lucru se aplică și elementului Foc. Plusul este întotdeauna constructiv, creativ și proactiv, în timp ce minusul duce la descompunere și este distructiv. Când vorbim de un element, trebuie să vorbim întotdeauna de atributele sale fundamentale.

Religia a atribuit întotdeauna caracterul de bun părții active și de rău celei pasive. În mod fundamental, totuși, nu există nici bine nici rău; totul se bazează pe concepte umane. În Univers nu există nici bine nici rău, pentru că totul a fost creat în acord cu legi imuabile. Principiile divine sunt reflectate în aceste legi și numai cunoscând aceste legi vom putea să ne apropiem de divin.

Cum am menționat înainte, principiul Focului posedă caracterul expansiunii; pentru a ne face o idee mai bună asupra acestui principiu, îi vom spune fluid electric. Mai târziu vom descoperi motivul pentru analogia dintre fluidul electric și electricitatea fizică. Principiul elemental al focului este activ și latent în tot ce este creat în întregul Univers, de la cel mai mic grăunte de nisip până la cel mai înalt lucru vizibil, precum și în tot ce este invizibil.

Principiul Apei

În capitolul anterior am făcut cunoștință cu apariția și atribuțiile elementului pozitiv al Focului. În acest capitol voi descrie principiul opus, principiul Apei. La fel ca și Focul, acest principiu a apărut din Akasha, principiul Eteric. În comparație cu Focul, are

atribute complet opuse, proprietățile sale fundamentale fiind răceala și contracția. Aici avem de-a face de asemenea cu doi poli sau polarități; polul activ este constructiv, dădător de viață, hrănitor și conservator, în timp ce polul negativ, ca și în cazul Focului, duce la descompunere, fermentație, diviziune și dispersie. Din moment ce principalul atribut al acestui element este contracția, fluidul magnetic a luat naștere din acest element. Focul, precum și Apa, sunt active în toate regiunile. Potrivit legii creației, principiul Focului nu poate exista de unul singur ci trebuie să conțină în interiorul său un antipol, principiul Apei. Aceste două elemente, Focul și Apa, sunt elementele fundamentale prin care a fost creat tot ceea ce există. Prin urmare avem de-a face peste tot cu aceste două elemente principale și, mai mult, cu fluidele electric și magnetic ca polarități opuse.

Principiul Aerului

Un alt element care a originat din Akasha este elementul Aer. Inițiații nu consideră acest principiu ca un element adevărat; în schimb ei fac concesia de a-i atribui un loc ca și mediator între principiile Focului și Apei, unde principiul Aerului stabilește, ca să spunem așa, echilibrul neutru ca un intermediar între activitățile active și pasive ale Apei și Focului.

În poziția sa ca mediator, principiul Aerului a dobândit de la Foc atributul căldurii și de la Apa, atributul umezelii. Viața nu ar fi posibilă fără aceste două atribute. Aceste două atribute de asemenea împrumută Aerului două polarități, și anume ca efect pozitiv – polaritatea dătătoare de viață și, ca efect negativ – polaritatea distructivă.

Ar trebui să adaugăm la aceasta faptul că, în cazul elementelor menționate anterior, nu avem de-a face cu focul, apa și aerul comune, care sunt de fapt doar aspecte ale planului fizic sau material. În schimb, avem de-a face aici doar cu atributele universale ale elementelor.

Principiul Pământului

S-a spus că principiul Aerului nu reprezintă de fapt un element adevărat; acest lucru se aplică de asemenea principiului Pământului. Aceasta înseamnă că din acțiunea reciprocă a celor trei elemente ante-menționate, elementul Pământ a căpătat viață fiind ultimul element care, prin atributul său specific de solidificare, conține toate celelalte trei elemente. Acest atribut al solidificării este cel care a dat acestor trei elemente menționate anterior o formă concretă. În același timp, activitățile acestor trei elemente au fost limitate și, ca urmare, spațiu, măsura, greutatea și timpul au căpătat existență. Acțiunea reciprocă a celor trei elemente împreună cu elementul Pământ a devenit tetrapolară; prin urmare principiul Pământ poate fi considerat un magnet tetrapolar. Fluidul în polaritatea elementului Pământ este electromagnetic. Din moment ce toate elementele sunt active în cel de-al patrulea, elementul Pământ, toată viața creată poate fi explicată. Prin realizarea care a avut loc în elementul Pământ, acele "*fiat*" – "să se facă" – a căpătat existență.

În ceea ce privește efectele specifice ale elementelor în diferitele sfere și regate, cum ar fi regatul naturii, regatul animal, regatul uman etc., cititorul va găsi informație în capitolele care urmează. Cel mai important punct este ca cititorul să își facă o idee generală asupra modului în care lucrează efectele atributelor celor trei elemente în întregul univers.

LUMINA

Fundamentul Luminii este principiul Focului. Lumina nu ar fi apărut niciodată fără principiul Focului. Prin urmare, Lumina este un aspect al Focului. Fiecare element al Focului poate fi transformat în Lumină și viceversa. De aceea Lumina conține toate atributele specifice. Este iluminatoare, pătrunzătoare și expansivă. Opusul Luminii este Întunericul. Întunericul a apărut din principiul Apă. Întunericul are atributele opuse celor specifice Luminii. Lumina nu ar fi recognoscibilă fără Întuneric pentru că, fără Întuneric, Lumina nu ar putea exista. Puteți învăța din asta că Lumina și Întunericul au luat naștere din acțiunea reciprocă a două elemente, și anume Focul și Apa. Prin urmare, Lumina are ca efect al său atributul pozitiv iar Întunericul, atributul negativ. Această acțiune reciprocă este activă în toate regiunile.

AKASHA SAU PRINCIPIUL ETERIC

Descriind elementele, am menționat de câteva ori că ele au luat naștere din principiul Eteric. Prin urmare, principiul Eteric este cel mai înalt, mai măreț și mai inimaginabil, existența primordială, cauza originară a tuturor lucrurilor și a tot ce a fost creat; este sfera cauzală. Prin urmare, Akasha este nonspațială și atemporală (dincolo de spațiu și timp); este necreată, incomprehensibilă și de nedefinit. Diferitele religii îi spun "Dumnezeu". Este a cincea energie, energia primordială; este ceea ce a creat totul și ține totul în echilibru. Este sursa și puritatea tuturor gândurilor și ideilor; este lumea cauzală în care tot ce este creat se menține, începând cu cele mai înalte sfere și până la cele mai joase. Este chintesența alchimiștilor. Este Totul în Tot.

KARMA:
LEGEA CAUZEI ŞI EFECTULUI

Legea cauzei şi efectului este o lege imuabilă reprezentată prin principiul Akasha. Fiecare cauză produce un efect corespunzător. Acest lucru este acceptat pretutindeni ca fiind cea mai preţuită lege. Fiecare faptă are un efect şi dă roade prin consecinţele ei. Prin urmare, karma nu ar trebui considerată doar o lege a faptelor noastre bune, cum ne învaţă filozofia orientală, căci semnificaţia ei, cum rezultă din ceea ce am învăţat până acum, este mult mai profundă. Fiinţele umane simt instinctiv că tot ce este bun va avea numai roade bune şi tot ce este rău trebuie să aibă numai răul ca şi consecinţă, sau aşa cum spune un proverb: *"Ceea ce semeni, culegi"*. Fiecare trebuie să cunoască şi să respecte această lege irefutabilă. Legea cauzei şi efectului se aplică şi principiilor elementale. Nu voi intra în detalii suplimentare despre această lege, care poate fi exprimată în foarte puţine cuvinte, clare şi evidente pentru orice om cu o gândire logică. Legea evoluţiei este supusă legii cauzei şi efectului. Aşadar, evoluţia este un aspect al legii karmei.

FIINŢA UMANĂ

Corpul

Adevărata imagine a lui Dumnezeu este fiinţa umană, care a fost creată în imaginea Universului. Tot ce există în Univers la scară mare se reflectă în fiinţa umană la scară mică. De aceea omul este numit microcosmos, în contrast cu universul, macrocosmosul. În realitate, întregul ciclu natural are loc în interiorul omului şi sarcina acestui capitol este să înveţe studentul cum să studieze, să observe, să cunoască şi să stăpânească acest lucru.

Nu voi descrie procesele fizice din corpul uman, întrucât ele pot fi găsite în literatura de specialitate. În schimb, voi preda modul în care putem observa finţa umană din punct de vedere hermetic şi-i voi ilumina pe cei interesaţi de modul în care putem folosi corect această cheie fundamentală, efectele elementelor, în ceea ce priveşte fiinţele umane.

Un proverb binecunoscut spune: *"Minte sănătoasă într-un corp sănătos."* Acest adevăr profund conţinut în aceste cuvinte va deveni foarte clar oricui studiază omul. Întrebarea va apărea cu siguranţă: Ce este sănătatea din punct de vedere hermetic? Nu toată lumea va fi în stare să răspundă la această întrebare imediat, pentru ca cei mai mulţi vor explica problema sănătăţii dintr-un punct de vedere în întregime individual. Totuşi, din perspectiva hermetică, sănătatea este considerată a fi armonia deplină a energiilor care operează în interiorul corpului, având în vedere atributele fundamentale ale elementelor. Nu este necesar să existe o dizarmonie severă pentru a declanşa un efect vizibil, care este numit boală. Dizarmonia în forma unei boli este deja o tulburare vitală a funcţionării elementelor. Prin urmare, o cerinţă preliminară este că adeptul să-şi dedice întreaga atenţie corpului. Aspectul exterior, vizibil seamănă cu o haină frumoasă, iar frumuseţea de asemenea, cu toate însuşirile ei, în mare şi în mic, până în cele mai mici detalii, un aspect al Divinităţii. Practic, frumuseţea nu este doar ceea ce ne face plăcere sau este pe gustul nostru, pentru că simpatia sau antipatia depind de acţiunea reciprocă a elementelor. Adevărata sănătate este o necesitate pentru ascensiunea spirituală. Dacă am vrea să trăim într-o zonă frumoasă, atunci trebuie să ne aranjăm apartamentul sau casa, în această instanţă corpul, într-un mod frumos şi armonios.

Elementele trebuie să îndeplinească funcţii specifice în corp potrivit legilor universale; în principiu, elementele sunt constructive, conservatoare sau duc la descompunere. Partea pozitivă în corp, cea constructivă, este partea pozitivă sau activă a elementului. Partea conservatoare sau echilibrantă este îndeplinită de partea care face legatură în elemente, partea neutră, iar partea care produce descompunere sau deteriorarea corpului este condusă de atributele negative ale elementelor.

Prin urmare, principiului Focului, în forma sa activă cu fluidul său electric îi atribuim acţiunea activă, constructivă şi expansivă, iar în forma sa negativă îi atribuim tipul opus de acţiune.

Principiul Apei în forma sa activă influenţează activităţile constructive iar în forma sa negativă, cele de descompunere a lichidelor în corp.

Principiului Aerului i se atribuie sarcina de a regla fluidul electric al Focului şi fluidul magnetic al Apei în corp şi de a le ţine în echilibru. Astfel, este considerat elementul neutru, mediator.

Cum am mai spus când vorbeam de cheia fundamentală în ceea ce priveşte energiile principiului Pământ, el are sarcina de a menţine împreună în corp efectele sau activităţile tuturor celor trei elemente. Principiul elementului Pământ în forma sa activă este stimulant, revigorant, constructiv, conservator etc.; în forma sa negativă are un efect opus. Dezvoltarea precum şi îmbătrânirea corpului este supusă principiul Pământului. Multe alte analogii privind efectele elementelor în corp ar putea fi citate, dar pentru moment aceste explicaţii ar trebui să fie suficiente.

De la începutul timpului, iniţiaţii nu au scris niciodată în detaliu despre efectele elementelor, poate pentru a preveni orice

folosire greşită, deşi efectele lor le erau binecunoscute. Ei au împărţit corpul în trei concepte fundamentale, atribuind:

– capul, principiului Focului

– abdomenul, principiului Apei şi

– pieptul, principiului Aerului ca principiu mediator între Foc şi Apă.

Este evident cât de precişi au fost în acest aranjament al corpului uman, pentru că tot ceea ce este activ, tot ce este de Foc, are loc la nivelul capului. În abdomen, însă, opusul are loc, prin intermediul principiului Apei; activităţile lichidelor şi cele de eliminare etc. Pieptul este supus Aerului, având în acelaşi timp funcţia de mediere, întrucât respiraţia are loc aici din punct de vedere mecanic. Principiul Pământului cu coeziunea sa, energia care ţine totul laolaltă, reprezintă în esenţă întregul corp uman cu toate oasele şi ţesuturile.

Acum întrebarea ar putea apărea: Cum şi în ce mod îşi va face apariţia principiul Akasha sau Eterul în corpul fizic sau material? Cine meditează adânc la acest lucru va putea să răspundă singur la această întrebare, şi anume, principiul Eteric este ascuns în forma sa mai grosieră sau materială în sânge şi sperma şi în activitatea reciprocă a acestor două substanţe reprezentată prin vitalitate.

Am învăţat că elementul Foc produce fluidul electric în corp iar elementul Apă, fluidul magnetic. Fiecare din acestea are două raze polare, cea activă şi cea pasivă, iar influenţele lor mutuale şi acţiunile reciproce ale tuturor celor patru emanaţii polare seamănă cu un magnet tetrapolar, care este identic cu misterul Tetragrammaton-ului, Yod-Heh-Vau-Heh din Kabala. De aceea

fluidul electromagnetic din corpul uman cu emanaţia sa spre exterior se numeşte magnetism vital sau al vieţii, Od; este cunoscut de asemenea după alte nume. Partea dreaptă a corpului uman este activ-electrică şi partea stângă este pasiv-magnetică dacă vorbim de o persoană a cărei mână dominantă este dreapta. O persoană stângace are polarităţile opuse. Intensitatea emanaţiei fluidelor electromagnetice depinde de capacitatea fiecăruia, cu alte cuvinte, depinde de intensitatea activităţilor elementelor în corp. Cu cât aceste activităţi se desfăşoară mai sănătos şi mai armonios în corpul uman, cu atât mai intensă este emanaţia.

Cu ajutorul unor exerciţii specifice, având atitudinea potrivită şi luând în seamă corect aceste legi, putem să ne mărim sau să micşorăm capacitatea, puterea şi forţa efectului acestui fluid electromagnetic sau **Od**, după cum dictează necesitatea. Modul în care acest lucru se poate realiza va fi descris în partea practică a acestei cărţi.

Fluidele electric şi magnetic din corpul uman nu au nimic în comun cu electricitatea şi magnetismul în mod direct; totuşi, ele sunt similare. Legea acestei analogii este un factor foarte important în ştiinţele hermetice şi această cunoaştere va permite iniţiatului aspirant să realizeze mari miracole folosind această cheie.

Când vine vorba de hrană, elementele pe care aceasta le conţine sunt amestecate. Introducerea lor în corp declanşează un proces datorită căruia ele pot fi păstrate. Asimilarea oricărui tip de hrană împreună cu respiraţia porneşte, din punct de vedere medical, un proces de combustie. Hermeticul vede în acest proces mult mai mult decât un simplu procedeu chimic. El vede disoluţia reciprocă a hranei, similar cu un foc ce continuă să ardă datorită substanţelor combustibile. De aceea, întreaga viaţă depinde de

aportul continuu de substanţe combustibile, adică provenite din hrană şi respiraţie. Este recomandat aportul a diferite tipuri de hrană care să conţină substanţele fundamentale ale elementelor, astfel încât fiecare element să primească substanţele necesare pentru a le menţine şi activitatea lor să fie susţinută în acest mod. Acesta este modul de viaţă natural pentru o fiinţă umană. Dacă un element sau altul nu au substanţele sau energia necesare ca şi carburant, apare o reacţie imediată. Această lipsă se manifestă în funcţiile care sunt afectate de către ea. De exemplu,

- când în corp elementul Foc ajunge la cel mai înalt nivel de activitate datorită lipsei hranei pentru celelalte elemente, simţim setea;
- când elementul Aer devine mai activ, ne este foame;
- când elementul Apa devine mai activ, ne este frig;
- când elementul Pământ devine mai activ, ne simţim obosiţi.

O saturaţie a elementelor aduce efecte intensificate în acea zonă.

Dacă ar predomina:

- elementul Foc: corpul simte nevoia de mişcare şi apare activitatea;
- elementul Aer: corpul reduce aportul oricărui aliment;
- elementul Apa: procesul de eliminare se intensifică;
- elementul Pământ: se manifestă în aspectele vieţii sexuale a persoanei, dar nu se exprimă neapărat prin dorinţa sexuală în sens carnal, de exemplu, în cazul celor în vârstă

se manifestă mai ales printr-o activitate fizică sporită sau creativitate.

Din punct de vedere chimic și poate și alchimic, fluidele electric și magnetic au, în polaritățile lor active și pasive, sarcina de a forma combinații de acizi în orice corp organic sau anorganic. În sensul lor activ, ele sunt constructive iar în sensul negativ duc la descompunere, dizolvare și distrugere. Acest lucru explică funcția biologică în corp. Rezultatul total este ciclul vieții: ia naștere, se dezvoltă, ajunge la maturitate și apoi pleacă, iar aceasta este existența sau evoluția a tot ceea ce a fost creat.

Dieta

Pentru a menține armonia elementelor în corp trebuie adoptat un stil de viață rezonabil. Dacă apare o dizarmonie în ceea ce privește efectul elementelor prin faptul că unul devine predominant sau slăbit, este nevoie să luăm măsuri specifice în ceea ce privește aportul de nutrienți pentru a direcționa elementele către canalele potrivite sau cel puțin să le influențăm favorabil în acest sens. Din timpuri străvechi, chiar și omul de rând a ajuns la concluzia aceasta prin numeroase observații, fără a fi înțeles cauza exactă.

Dacă echilibrul elementelor este tulburat atât de mult încât dizarmonia devine vizibilă, atunci avem de-a face cu o boală. Acest lucru înseamnă că trebuie să folosim remedii mai eficiente pentru a restabili armonia necesară, dacă vrem să obținem o recuperare completă și corpul să funcționeze normal din nou. Toate metodele de vindecare cunoscute nouă astăzi se bazează pe acest fundament. Nu voi menționa detalii despre aceste metode de vindecare, întrucât sunt bine cunoscute și accesibile.

În general, naturopatul se folosește de efecte termice sau de impact, de exemplu prin băi (de șezut, ale mâinilor și ale picioarelor), comprese, cataplasme, ierburi, masaj etc. Medicul alopat folosește remedii concentrate care ar trebui să declanșeze efectul corespunzător elementelor și să aducă vindecarea. Homeopatul stimulează elementul opus prin remediile sale terapeutice, *similia similibus curantur*, pentru a aduce elementul amenințat înapoi în echilibru în funcție de polaritatea sa. Cu ajutorul remediilor sale, electro-homeopatul lucrează direct asupra fluidelor electric și magnetic pentru a echilibra elementul care a căzut în dizarmonie prin întărirea corectă a acestor fluide, totul desigur potrivit tipului de afecțiune.

În acest fel fiecare metodă de vindecare servește scopului de a restaura echilibrul elementelor. Magnetopatul, prin cunoașterea influenței elementelor asupra corpului, are de departe cea mai mare posibilitate de a fi eficient cu energiile sale, mai ales când are abilitatea de a trezi în mod conștient fluidul electric sau magnetic, să le intensifice și să le transfere în partea corpului aflată în dezechilibru. În această carte am dedicat un capitol special practicii acestei metode de tratament.

Funcțiile corporale ca întreg au fost explicate în detaliu. Fiecare parte a corpului, pe lângă faptul că este influențată de efectele elementelor corespunzătoare, este influențată și de un element specific ce se exprimă în polaritatea părții corpului corespunzătoare. Este un fapt interesant că la locul de muncă, în mecanismul sau mișcarea ceasului, cu alte cuvinte, în mecanismul nostru, unele organe dețin abilitatea de a face ca fluidul electric să curgă din interior către exterior și fluidul magnetic din exterior către interior în mod reciproc, lucru prin care funcția întregului corp este îndeplinită armonios și corespunzător. Când vine vorba

de alte organe, principiul opus se aplică; fluidul electric acționează din exterior către interior și fluid magnetic din interior către exterior. Cunoașterea acestei emanații polare este cunoscută în științele hermetice ca anatomie ocultă a corpului. Este extrem de important pentru orice inițiat să dețină această cunoaștere a efectelor aceste anatomii oculte dacă dorește să își cunoască, influențeze și controleze corpul.

Mai mult, voi prezenta o descriere a anatomiei oculte a corpului în ceea ce privește fluidele electric și magnetic, adică în sferele de activitate pozitivă și negativă. Această informație va fi de mare ajutor magnetopatului, pentru că el va putea trata o anume parte a corpului potrivit localizării bolii fie cu ajutorul fluidului electric, fie al celui magnetic. Totuși, această cunoaștere poate fi de mare ajutor și oricărei alte persoane.

Anatomia Ocultă a corpului

Capul

Partea dreaptă a capului este electrică. Spatele capului este magnetic.

Partea dreaptă a capului este magnetică. Partea stângă a capului este electrică. Interiorul capului este electric.

Ochii

Partea din față a ochilor și partea din spate sunt neutre. Partea dreaptă și partea stângă a ochilor sunt electrice. Partea interioară a ochilor este magnetică.

Urechile

Partea din față a urechilor este neutră și partea din spate la fel. Partea dreaptă este magnetică. Partea stângă este electrică. Interiorul este neutru.

Gura și limba

Partea din față, partea din spate, partea dreaptă și partea stângă sunt neutre. Interiorul este magnetic.

Gâtul

Partea din față a gâtului este magnetică. Partea din spate este magnetică. Partea dreaptă este magnetică. Partea stângă este electrică. Interiorul este electric.

Pieptul

Partea din față a pieptului este electromagnetică. Partea din spate este electrică. Partea dreaptă este neutră. Partea stângă este electrică și interiorul este neutru.

Abdomenul

Partea din față este neutră și partea din spate la fel. Partea dreaptă este magnetică. Partea stângă este electrică. Interiorul este neutru.

Mâinile

Partea din față și partea din spate sunt neutre. Partea dreaptă este magnetică. Partea stângă este electrică, iar interiorul este neutru.

Degetele Mâinii Drepte

Partea din față și partea din spate sunt neutre. Partea dreaptă și partea stângă sunt electrice. Interiorul este neutru.

Degetele Mâinii Stângi

Partea din față și partea din spate sunt neutre. Partea dreaptă și partea stângă sunt electrice. Interiorul este neutru.

Picioarele

Partea din față și partea din spate sunt neutre. Partea dreaptă este magnetică. Partea stângă este electrică. Interiorul este neutru.

Organele Genitale Masculine

Partea din față este electrică. Partea din spate este neutră și partea dreaptă și partea stângă sunt neutre. Interiorul este magnetic.

Organele Genitale Feminine

Partea din față este magnetică. Partea din spate este neutră și părțile dreapta și stânga sunt neutre. Interiorul este electric.

Ultima Vertebră și Anusul

Partea din față și partea din spate sunt neutre și părțile dreapta și stânga sunt neutre. Interiorul este magnetic.

Pe baza acestei anatomii oculte, cu ajutorul cheii magnetului tetrapolar, inițiatul poate să compileze analogii suplimentare potrivit nevoilor sale. Alchimistul va înțelege de aici că de fapt, corpul uman este un adevărat templu în care cel mai complet proces alchimic, marea operă sau pregătire a Pietrei Filosofale, are loc în mod vizibil. Astfel se încheie capitolul despre corp. Nu voi susține că am luat în considerare totul, dar am indicat cel puțin cele mai importante aspecte privind elementele, magnetul tetrapolar și am dezvăluit misterele Tetragrammaton-ului în relație cu corpul fizic.

Planul Fizic și Material sau Lumea Fizică-Materială

În acest capitol nu voi descrie lumea materială sau fizică, regnurile mineral, vegetal sau animal. Nu voi discuta procesele fizice din natură. Sunt sigur că aceste lucruri au fost discutate suficient în școli, de exemplu existența Polului Nord și a Polului Sud, cum se formează ploaia, cum se dezvoltă furtunile și așa mai departe. Aspirantul la inițiere ar trebui să fie mai puțin interesat de

aceste fenomene decât de strădania de a cunoaște lumea materială prin prisma elementelor și a polarităților acestora. Nu este nevoie să menționez faptul că pe planeta noastră există foc, apă, aer și pământ. Acest lucru ar trebui să fie clar în mintea tuturor. Totuși, ar fi o idee excelentă pentru inițiat să învețe cauza și efectul celor patru elemente și să înțeleagă cum să le utilizeze corect potrivit analogiilor corespunzătoare cu alte planuri. Într-un capitol viitor legat de practica magiei, veți învăța cum este posibil, prin cunoașterea elementelor materiale, să contactăm în același timp planuri superioare. Pentru moment, este important să știm că pe Pământul nostru, lucrarea elementelor în forma lor cea mai subtilă se realizează în aceeași manieră ca și în corpul uman. Când veți face comparații cu acesta, veți înțelege cum puteți stabili paralele cu elementele și veți vedea că analogia cu corpul uman este justificată. În capitolul despre corp am vorbit despre stilul de viață și funcțiile elementelor în relație cu corpul și, dacă inițiatul va reuși în a folosi elementele în forma lor cea mai subtilă, va putea produce miracole în corpul său. Nu doar atât, ci are dreptul să susțină că nimic nu este imposibil în această privință.

Elementul Pământ conține în interior magnetul tetrapolar cu polaritatea sa inclusiv efectul celorlalte elemente. În natură, principiul Focului în forma sa activă cauzează principiul învigorării iar în forma sa negativă, principiul distrugerii și descompunerii. Principiul Apei face exact opusul în forma sa negativă. Principiul Aerului, cu polaritatea sa duală, este de asemenea neutru, echilibrant și conservator în natură. Datorită atributului său specific de coeziune, elementul Pământ are ca fundație cele două mari elemente fundamentale, Focul și Apa, împreună cu neutralizarea lor prin principiul Aerului. Prin urmare, ar trebui considerat cel mai grosier dintre elementele materiale. Prin efectul reciproc al elementului Foc și

elementului Apa avem, cum am menţionat când vorbeam despre corp, două fluide fundamentale, cel electric şi cel magnetic. Ele au apărut potrivit aceloraşi legi care se aplică privind corpul şi au de asemenea o relaţie reciprocă. Tot ce se petrece pe Pământ în sensul material sau fizic este cauzat de aceste două elemente cu fluidele lor. Ele influenţează toate procesele chimice în interiorul şi în exteriorul Pământului, în regnurile mineral, vegetal şi animal. De aici puteţi bănui că fluid electric se află în centrul Pământului şi fluidul magnetic, la suprafaţă. Acest fluid magnetic al suprafeţei Pământului ţine totul în formă solidă sau coagulată, excepţie făcând atributul principiului Apei cu forţă de coeziune.

Prin atributele specifice fiecărui corp – care depind de compoziţia elementelor – fiecare obiect are o emanaţie caracteristică în ceea ce priveşte fluidul electric, aşa-numitele vibraţii ale electronilor, care sunt atrase de fluidul magnetic comun întregii lumi materiale. Această atracţie se numeşte greutate. Prin urmare, greutatea este o manifestare a puterii de atracţie a Pământului. Această putere de atracţie a fierului şi a nichelului, care ne este binecunoscută, este doar un mic exemplu a ceva ce emulează un fenomen ce are loc la o scară mare pe întregul Pământ. Ceea ce cunoaştem aici că magnetism şi electricitate este o manifestare a magnetului tetrapolar; cunoaştem de asemenea că inversând în mod arbitrar polaritatea putem produce electricitate din magnetism şi că prin mijloace mecanice putem obţine iarăşi magnetism din electricitate. Transformarea unei puteri în altă este o procedură magică şi alchimică ce, în timp, a devenit atât de comună încât nu a mai fost considerată alchimie sau magie ci a fost atribuită fizicii. Pe această bază putem vedea că magnetul tetrapolar poate fi utilizat în acest caz.

Orice hermetic cunoaşte funcţia electricităţii şi magnetismului în acord cu legea "Precum este sus, aşa este şi jos," şi nu doar în corpul uman ci în întreagă lume materială. Orice iniţiat care înţelege cum să folosească energiile elementelor sau Marele Mister al Tetragrammaton-ului în toate planurile este capabil să realizeze lucruri mărețe în lumea materială, care pentru ochii unui neiniţiat par a fi miracole. Totuşi, pentru iniţiat ele nu sunt miracole; el poate explică chiar şi cea mai mare anomalie datorită cunoaşterii legilor.

Toată evoluţia, maturitatea, viaţă şi moartea pe acest pământ depind de principiile ce au fost descrise aici. În consecinţă, este perfect clar pentru iniţiat că "moartea" că şi concept nu indică o descompunere în "nimic". În schimb, ceea ce a fost considerat a fi anihilare sau moarte este pur şi simplu o tranziţie dintr-o stare în altă.

Lumea materială a luat fiinţă din principiul Akasha, cunoscut nouă că şi Eter. Lumea materială este de asemenea reglată şi întreţinută de către principiul Akasha. Acest lucru explică faptul că toate invenţiile care au legătură cu tele-transmisiunile şi difuziunile televizate se bazează pe transferul fluidelor electric sau magnetic. Este vorba inclusiv de toate invenţiile viitoare care urmează să fie realizate cu ajutorul celor două fluide în Eter. Principiul fundamental şi legile au fost, sunt şi vor rămâne aceleaşi.

O carte foarte voluminoasă cu un conţinut incitant ar putea fi scrisă despre efectele fluidelor individuale electric şi magnetic asupra planului material. Totuşi, cititorul atent, care a luat decizia să urmeze calea iniţierii şi care nu este descurajat studiind principiile fundamentale, va ajunge la cunoaşterea diferitelor variaţii ale energiilor şi atributelor de unul singur. Rodul eforturilor sale va fi amplu răsplătit prin cunoaştere.

SUFLETUL SAU CORPUL ASTRAL

Prin vibrațiile mai fine ale elementelor, prin polaritatea fluidelor electric şi magnetic, adevărată ființă umană, sufletul, a luat naştere din principiul Akasha sau vibrațiile mai fine ale Eterului. Funcțiile elementelor în corpul fizic au loc în acelaşi mod că şi funcțiile sufletului sau corpului astral. Sufletul este conectat cu corpul prin intermediul magnetului tetrapolar cu atributele sale specifice. Unificarea lor va avea loc în mod analog corpului prin influență electromagnetica a elementelor. Inițiații numesc funcționarea elementelor, aşa-numitul fluid al sufletului, "matricea astrală" sau "viață". Matricea astrală sau fluidul electromagnetic al sufletului nu este acelaşi lucru cu aura ocultiştilor. Voi trata mai târziu subiectul aurei. Matricea astrală sau fluidul electromagnetic este agentul care face legătură între sufletul şi corp. Principiul Focului este cauza pentru ceea ce este constructiv chiar şi la nivelul sufletului, principiul Apei pentru ceea ce este vitalizant, principiul Aerului pentru ceea ce este echilibrant şi principiul Pământului – ceea ce este ținut la un loc, dezvoltat sau conservator. Corpul astral deține exact aceleaşi funcții că şi corpul fizic.

Ființele umane sunt înzestrate cu cinci simțuri care corespund fiecare celor cinci elemente. Corpul astral sau sufletul, cu ajutorul simțurilor fizice, se foloseşte de cele cinci simțuri şi preia percepțiile asupra lumii fizice. Această preluare şi actuare a celor cinci simțuri prin intermediul corpurilor astral şi fizic este făcută de către spiritul nostru nemuritor. Motivul pentru care spiritul este nemuritor va fi explicat mai târziu. Corpul astral ar fi fără viață şi sufletul s-ar dizolva în componentele sale fără activitatea spiritului în interiorul sufletului.

Spiritul nu ar putea să-şi exercite influența fără intermedierea sufletului; din acest motiv, corpul astral este sediul tuturor atributelor pe care spiritul nemuritor le posedă. Potrivit dezvoltării şi maturității sale, spiritul are o vibrație diferită a fluidelor electric şi magnetic, ceea ce sufletul lasă să se vadă în exterior prin cele patru temperamente.

În funcție de elementul predominant, diferențiem temperamentele coleric, sanguin, melancolic și flegmatic. Așadar:

- temperamentul coleric provine din elementul Foc,
- temperamentul sanguin provine din elementul Aer;
- temperament melancolic provine din elementul Apă;
- temperament flegmatic provine din elementul Pământ.

Potrivit puterii şi vibrației respectivului element veți observa de asemenea în diferitele atribute puterea, energia şi expansiunea respectivelor devieri ale fluidelor.

Fiecare din aceste patru elemente, ce determină temperamentul unei persoane, are în forma sa activă bunătatea sau atributele pozitive, în timp ce în forma pasivă întruchipează opusul lor, atributele malefice. Ar ocupă prea mult spațiu dacă am oferi o listă cu efectele elementelor aici, şi ar fi mult mai avantajos pentru adept să descopere efecte suplimentare prin propria sa meditație, pentru că acest lucru serveşte un scop specific pe calea inițierii.

Totuși, iată câteva exemple:

Temperamentul coleric are în polaritatea sa activă următoarele atribute pozitive: activitate, entuziasm, dorința de acțiune, determinare, curaj, îndrăzneală, energie creativă, asiduitate etc.

Temperamentul coleric are în forma sa negativă următoarele atribute negative: voracitate, gelozie, pasiune, iritabilitate, irascibilitate, lipsa moderației, tendințe distructive etc.

Temperamentul sanguin are în polaritatea sa activă următoarele atribute pozitive: putere de pătrundere, diligență, bucurie, îndemânare, bunătate, luciditate, lipsa îngrijorării, veselie, lejeritate, optimism, vioiciune, independență, atenție, încredere etc.

Temperamentul sanguin are în forma sa negativă următoarele atribute negative: a fi ofensat cu ușurință, dispreț, o pasiune pentru bârfă, lipsa rezistenței, viclenie, flecăreală, nesinceritate, nestatornicie etc.

Temperamentul melancolic are în polaritatea sa activă următoarele atribute pozitive: respect, milă, modestie, umilință, seriozitate, ascultare, fervoare, intimitate, putere de înțelegere, meditație, compasiune, liniște, internalizare, imersiune, încredere de prisos, iertare, gingășie etc.

Temperamentul melancolic are în forma sa negativă următoarele atribute negative: indiferență, descurajare, timiditate, dezinteres, rigiditate, inactivitate etc.

Temperamentul flegmatic are în polaritatea sa activă următoarele atribute pozitive: respect, reputație, rezistență, circumspecție, determinare, seriozitate, fermitate, conștiinciozitate, atenție la detalii, concentrare, sobrietate, punctualitate, rezervă, pertinentă, precizie, un sentiment de responsabilitate, fiabilitate, precauție, abilitatea de a rezistă, determinare etc.

Temperamentul flegmatic are în forma sa negativă următoarele atribute negative: superficialitate, nepăsare, dispreț, indiferentă, iresponsabilitate, rușine, întârziere, masivitate, inactivitate, caracter nestatornic și taciturn etc.

Caracteristicile temperamentelor formează baza caracterului unei persoane, în funcție de atributul predominant. Intensitatea atributelor care se pot vedea din exterior depinde de polaritate și de fluidele electric și magnetic. Influența completă a efectelor temperamentelor are ca și consecință o emanație, denumită aură. Prin urmare aura nu poate fi comparată cu matricea astrală, pentru că între ele există o diferență considerabilă. Matricea astrală este substanță de legătură care unește corpul și sufletul, în timp ce aura este emanația efectelor elementelor în diferitele atribute, și are fundamentul fie în forma activă, fie în cea pasivă. Această emanație produce în întregul suflet o vibrație specifică ce corespunde unei culori. Pe baza acestei culori, inițiatul poate să vadă clar propria sa aura sau pe cea a altor ființe cu ochii săi astrali. Cei care pot vedea cu ochii astrali au capacitatea nu doar să determine caracterul de bază al unei ființe umane cu ajutorul aurei, dar pot percepe de asemenea intensitatea raportată la polaritatea vibrației sufletului și pot influență această vibrație. Subiectul acesta va fi discutat în mai multe detalii într-un alt capitol dedicat introspecției. Prin urmare, temperamentul unei persoane influențează caracterul său și cele două împreună formează, prin eficientă și rezultatul lor total, emanația sufletului sau aura. Imaginile unor înalți inițiați și sfinți arată întotdeauna un halou, care este identic cu aura pe care tocmai am descris-o.

Pe lângă caracter, temperamente și activități ale fluidului electromagnetic, corpul astral mai are doi centri în creier, și anume sediul conștiinței obișnuite care este localizat în encefal și sediul subconștientului, opusul conștiinței obișnuite, localizat în cerebel. În capitolul despre Spirit, veți găsi detalii referitoare la funcțiile lor.

Așa cum am menționat înainte, sufletul este organizat exact în aceeași manieră că și corpul, din punct de vedere al elementelor.

Funcţiile energiile şi atributele psihice sau astrale au de asemenea sediul lor în interiorul sufletului prin intermediul unor centri specifici pe care filozofia hindusă îi descrie că şi "flori de lotus" ce corespund elementelor. În învăţăturile hinduse, trezirea acestor trei lotuşi se numeşte Kundalini Yoga. Nu voi intra într-o discuţie mai lungă privind aceste flori de lotus sau centri; această cunoaştere poate fi găsită în literatura de specialitate. Voi atinge doar în trecere subiectul şi voi spune că centrul cel mai de jos este centrul *Mulhadara* sau al Pământului, cu sediul în cea mai joasă parte a sufletului. Următorul centru este cel al Apei, pe care indienii îl denumesc *Svadhisthana* şi care îşi are locaţia în zona organelor sexuale. Centrul Focului, care este şi centrul sufletului, este situat în zona ombilicului şi este numit *Manipura*. Centrul Aerului, elementul echilibrant, este localizat în zona inimii şi numit *Anahata*. Centrul Eterului sau al principiului Akasha îl găsim în zona gâtului şi este numit *Visuddha*. Un alt centru, al voinţei, raţiunii şi intelectului este localizat între sprâncene şi numit *Ajna*. Cel mai înalt şi mai divin centru este lotusul cu o mie de petale numit *Sahasrara*, din care originează toate energiile celorlalţi centri şi care îi influenţează. Începând cu cel mai înalt sau mai sus situat centru, susumna sau principiul Akasha, care ne este deja binecunoscut, îşi începe traseul în jos de-a lungul spatelui, că şi cum ar curge printr-un canal, până la cel mai de jos centru, al Pământului. El este responsabil pentru conexiunea şi reglarea tuturor centrilor. Într-un alt capitol voi explică trezirea puterii şarpelui în centrii individuali. Când descriem sufletulul, scopul nostru este să stabilim şi să oferim o imagine clară a conexiunii elementelor cu polarităţile lor pozitivă şi negativă în interiorul sufletului. Devine evident faptul că şi corpul şi sufletul şi toate efectele lor trăiesc şi funcţionează astfel încât conservarea şi distrugerea lor să fie supuse legilor imuabile ale magnetului tetrapolar – misterul Tetragrammaton-ului – şi se

conformează acestora. Când o persoană iniţiată meditează atent la această problemă, va înţelege clar funcţia corpului şi a sufletului şi va dobândi ideea corectă asupra interacţiunii lor în acord cu legile primordiale.

PLANUL ASTRAL

Planul astral, deseori ilustrat ca fiind "a patra dimensiune", este de asemenea creat cu ajutorul celor patru elemente şi, prin urmare, este un grad de densitate al principiului Akasha. Aşadar, planul astral formează baza pentru tot ceea ce are origine, tot ce este guvernat şi are viaţă, tot ce s-a întâmplat deja, se întâmplă acum sau se va întâmpla în viitor în lumea materială. Cum am menţionat deja, Akasha în cea mai subtilă formă a sa este binecunoscutul Eter în care, printre altele, vibraţiile electrice precum şi cele magnetice se propagă. Prin urmare este de asemenea sfera vibratorie în care îşi au originea lumina, sunetul, culoarea, ritmul şi deci întreagă viaţă din tot ce a fost creat. Din moment ce Akasha este sursă întregii exitenţe, este de înţeles că toate lucrurile îşi găsesc reflexia în Akasha; adică, tot ce a fost produs deja şi s-a întâmplat, tot ce este produs în prezent şi are loc şi tot ce va fi produs şi se va întâmpla în viitor. De aceea veţi vedea în planul astral emanaţia eternului, care nu are nici început nici sfârşit şi este, astfel, dincolo de timp şi spaţiu. Iniţiatul care îşi găseşte drumul în acest plan va putea găsi totul aici, fie că ţine de trecut, de prezent sau de viitor. Anvergura percepţiei sale depinde de gradul său de perfecţiune.

Majoritatea religiilor, ocultiştilor şi spiritualiştilor descriu planul astral că fiind "lumea de dincolo". Este clar pentru iniţiat că nu există cu adevărat ceva precum această viaţă şi viaţa care va

veni, această lume şi lumea care va veni (cea de dincolo); de aceea el nu se teme de moarte, pentru că acest concept îi este străin. Dacă substanța care conectează corpul fizic şi corpul astral se dizolvă prin activitățile de descompunere ale elementelor sau printr-o retezare bruscă a matricei astrale, ceea ce se întâmplă este denumit în mod comun moarte, când în realitate este doar o tranziție din lumea pământească în lumea astrală. Inițiatul nu se teme de moarte, pentru că pe baza acestei legi el cunoaşte că nu va intra în incertitudine. Stăpânind elementele, el poate, pe lângă multe alte lucruri, să obțină o slăbire a legăturilor matricii astrale şi astfel să îndeplinească o separare spontană a corpului astral de carcasa lui pământeană. Acest lucru îi va permite să viziteze cele mai îndepărtate regiuni şi să ajungă în diferite planuri şi alte lucruri de acest gen cu ajutorul corpului său astral. Prin acest fenomen găsim clarificarea pozitivă a poveştilor în care unii sfinți au fost văzuți nu doar că fiind în mai multe locuri în acelaşi timp, dar au fost văzuți chiar şi lucrând în aceste locuri.

Planul astral are diferite tipuri de locuitori. Mai presus de toate, sunt ființele umane plecate din lumea pământească ce rămân acolo potrivit gradului lor de maturitate spirituală, în gradul de densitate corespunzător. În acord cu diferitele religii, această zona este ilustrată fie că paradis fie că iad, însă inițiatul percepe această idee că pe un simplu simbol. Cu cât este mai desăvârşită, nobilă şi pură o ființă, va locui într-un grad mult mai pur de densitate în planul sau sfera astrală. Corpul astral începe să se dizolve gradual până când corespunde cu frecvența de vibrație a nivelului său specific al planului astral sau, cu alte cuvinte, până când a devenit identic cu acel nivel al planului astral. Această identificare depinde de maturitatea şi desăvârşirea spirituală pe care acea ființă a atins-o în lumea pământească.

Pe lângă ființele umane plecate menționate anterior, planul astral este locuit de multe alte ființe, din care voi menționa doar câteva specii. Sunt, de exemplu, aşa-numiții elementali, ființe cu doar unul sau câteva atribute care depind de elementul sau vibrația predominantă lor. Ei se mențin cu ajutorul aceloraşi tipuri de vibrații care sunt tipice oamenilor şi pe care aceştia le trimit în planul astral. Printre ei sunt unii care deja au atins un anumit grad de inteligență. Anumiți magicieni pot folosi aceste forțe mai joase pentru a-şi satisface intențiile egoiste. Există şi un alt tip de ființă, aşa-numitele larve, care sunt aduse în existența prin matricea astrală, intenționat sau neintenționat, de către gândirea emoțională intensă. Ele nu sunt ființe propriu-zise, ci pur şi simplu forme care se mențin în viață prin pasiunile lumii animale din palierul de jos al planului astral. Instinctul lor de conservare le mână în sfera ființelor umane ale căror pasiuni le atrag. Ele încearcă să trezească şi să aducă la suprafață direct sau indirect pasiunile care zac adormite în ființele umane. Dacă aceste forme reuşesc să impulsioneze individul către o pasiune care le este pe plac, se hrănesc apoi, se întrețin şi se întăresc din această emanație pe care această pasiune o stârneşte în acea persoană. Cineva care este dominat de multe pasiuni, duce după sine o armată de astfel de larve în cea mai joasă sferă a planului său astral şi duce o mare luptă cu aceste larve.

Măiestria elementelor este o componentă importantă când vine vorba de magie. Veți găsi mai multe informații privind pasiunile şi legătura lor cu elementele în capitolul despre introspecție. Pe lângă acestea, există elementalii şi larvele care pot fi creați artificial prin mijloace magice. Veți găsi detalii în partea practică a acestei cărți.

Mai există un tip de ființă care nu trebuie trecut cu vederea pentru că inițiatul are de-a face destul de des cu ele în planul astral.

Este vorba de ființele celor patru elemente pure. Aceste ființe, când sunt caracteristice

- elementului Foc sunt numite salamandre,
- elementului Aer sunt numite silfi,
- elementului Apa sunt numite sirene sau ondine,
- elementului Pământ sunt numite gnomi.

Aceste ființe reprezintă conexiunea între planul astral și elementele pământești. Cum pot fi contactate și controlate aceste ființe și cum se poate obține orice cu ajutorul lor, va fi discutat în partea practică a acestei cărți, la Pasul X.

Mai sunt multe alte ființe precum satyrii, nimfele lemnului, spiritele apei etc., care pot fi adăugate celor de sus. Toate acestea pot sună ca niște povești. Totuși, în planul astral, ele sunt realități, la fel cum ființele pământene sunt realitate. Ochiul clarvăzător al inițiatului le poate vedea oricând și el are abilitatea de a le contacta. Acest lucru elimina imediat orice dubiu asupra existenței lor. În primul rând, inițiatul trebuie să ajungă la un anumit nivel de maturitate, trebuie să înțeleagă cum să cerceteze, pentru a fi capabil să judece.

SPIRITUL

S-a menționat înainte că omul a fost creat după imaginea lui Dumnezeu și că este alcătuit din corp, suflet și spirit. Putem înțelege din capitolele anterioare că trupul și sufletul au doar rolul de carapace sau haină pentru spirit, întrucât ele sunt trecătoare. Prin urmare, numai spiritul este partea nemuritoare și imaginea lui Dumnezeu. Este dificil de analizat ceva divin, ceva nemuritor și etern,

găsind cuvintele potrivite. Chiar și aici, putem să ne folosim de cheia magnetului tetrapolar, la fel ca și cu orice altă problemă.

Din cel mai înalt principiu primordial (Akasha), sursa existenței, din substanță spirituală primară a apărut spiritul, "Eul" spiritual, cu atributele specifice ale elementelor care aparțin spiritului nemuritor, ce a fost creat în imaginea lui Dumnezeu.

Principiul Focului, partea impulsivă, este voința. Principiul Aerului se arată la nivelul intelectului. Principiul Apei se face cunoscut ca și viață și prin sentimente. Principiul Pământului se arată ca și unificarea tuturor celor trei elemente în conștiința "Eului".

Toate celelalte atribute ale spiritului au aceste patru principii primordiale ca fundament. Partea tipică a celui de-al cincilea principiu, principiul Eterului (Akasha), se arată în cel mai înalt aspect ca și credință și în forma cea mai joasă, prin instinctul de conservare. Fiecare din cele patru principii ale elementelor menționate aici are mult mai multe aspecte, urmând exact legea analogiei polarităților, sau a elementelor în sensul lor pozitiv și negativ. Toate împreună formează "Eul" sau spiritul. Prin urmare, atribuim:

- principiului Focului: energie, măreție și pasiune.
- principiul Aerului: memorie, puterea de judecată și de diferențiere.
- principiul Apei: conștiință și intuiție.
- principiul Pământului: egoism, instinctul de conservare și de procreere.

Ar fi nevoie de prea mult spațiu ca să enumerăm aici toate calitățile spiritului în relație cu elementele. Adeptul poate să

extrapoleze pe baza acestor calităţi pe cont propriu prin studiu perseverent şi meditaţie intensă, luând în considerare legile analogiei magnetului tetrapolar. Această muncă oferă mari recompense şi nu ar trebui neglijată niciodată, întrucât duce la un mare succes şi asigură rezultate bune în ceea ce priveşte cunoaşterea şi măiestria elementelor.

În aceste capitole despre corp, suflet şi spirit, am descris fiinţa umană în forma ei comună. Până acum, trebuie să fie evident pentru student cât de necesar este să avem cunoaşterea propriului univers mic pentru a primi iniţierea, şi anume în practica magiei şi misticismului, da, în toate secretele. Majoritatea autorilor au omis să scrie despre această parte extrem de importantă, fundamentul, fie din totală ignoranţă fie pentru motive solide.

Planul Mental

La fel cum corpul fizic are planul pământesc şi corpul astral sau sufletul are planul astral, şi spiritul are propriu său plan, sfera mentală sau planul mental (termenul "spirit" poate fi uneori înlocuit cu "minte"). Această sferă este sfera spiritului cu toate energiile sau puterile sale.

Ambele sfere, cea materială precum şi cea astrală, au luat naştere prin cele patru elemente care au apărut din Akasha sau principiul cauzal al sferei relevante. Sfera mentală a fost fondată pe aceeaşi bază; şi ea a provenit din principiului Akasha al spiritului. Spiritul formează în interiorul său un magnet tetrapolar printr-o acţiune potrivită şi manifestă în exterior un fluid electromagneţi corespunzător corpului astral că rezultat al activităţilor elementelor că efecte potrivite polarităţii lor; acest element, modul în care corpul mental se comportă în sfera mentală sau spirituală.

Exact aşa cum corpul astral formează o matrice astrală prin fluidul electromagnetic al lumii astrale, aşa-numitul Od astral, la fel şi fluidul electromagnetic al lumii mentale formează o matrice mentală ce uneşte corpul mental cu corpul astral. Matricea mentală sau Od-ul mental, aşa-numită substanţă mentală, este cea mai subtilă formă a Akashei; aceasta reglează şi menţine activitatea spiritului în corpul astral. Cum am menţionat înainte, această substanţă mentală este în acelaşi timp electromagnetică şi serveşte că un conductor al gândurilor şi ideilor către conştiinţa spiritului. Această substanţă mentală pune în mişcare conştiinţa prin intermediul corpurilor astral şi fizic. Prin urmare, matricea mentală sau Od-ul mental cu fluidul său bipolar este substanţa cea mai subtilă pe care ne-o putem imagina în corpul fizic.

Sfera mentală este în acelaşi timp sfera gândurilor, care au originea în lumea ideilor, în Akasha sau în spirit. Fiecare gând este precedat de o idee de bază care, potrivit atributelor sale, ia o formă specifică şi ajunge în conştiinţa "Eului" ca o formă-gând sau o imagine plastică prin intermediul principiului Eterului, sau cu alte cuvinte prin matricea mentală. Prin urmare, un om nu este autorul propriilor sale gânduri; în schimb, sursa fiecărui gând se găseşte în cele mai înalte sfere ale sferei akashice sau mentale. Spiritul unei fiinţe umane este, ca să spunem aşa, receptorul; el este antena pentru gândurile care vin din lumea ideilor în funcţie de poziţia şi de situaţia în care se găseşte. Din moment ce lumea ideilor este Totul în Tot, putem spune astfel că fiecare gând nou, fiecare invenţie nouă, pe scurt tot ceea ce fiinţele umane cred că au creat prin ingeniozitatea lor, a fost luat din lumea ideilor. Preluarea acestor noi idei de atitudinea şi de maturitatea spiritului. Fiecare gând are în interior un element complet pur, mai ales când gândul conţine idei abstracte. Dacă mai multe combinaţii din lumea ideilor sunt prezente în acel gând, atunci sunt mai multe elemente care

acţionează împreună atât prin formă, cât şi prin emanaţiile lor. Numai gândurile abstracte au elemente pure şi emanaţii polare pure, pentru că ele provin direct din lumea cauzală a unei idei.

Pe baza acestei cunoaşteri, puteţi înţelege că există fenomene cognitive pur electrice, pur magnetice, indiferente sau neutre în ceea ce priveşte efectele lor în cadrul existenţei. În sfera mentală, fiecare gând are propria sa formă, culoare şi emanaţie (vibraţie) potrivit ideii care îi corespunde. Gândul ajunge în conştiinţă prin magnetul tetrapolar al spiritului şi este transmis de acest magnet până când devine realitate. Tot ce a fost creat în lumea fizică are ca şi cauză gândul şi conştiinţa spiritului în lumea ideilor şi desigur şi în reflexia ei. Dacă nu avem de-a face direct cu o idee abstractă, atunci pot fi exprimate câteva forme de gânduri. Aceste gânduri sunt fie electrice, magnetice sau electromagnetice. Depinde întotdeauna de tipul de atribut elemental prezent în gând.

- Planul fizic sau material este supus timpului şi spaţiului.
- Planul astral, sfera spiritului tranzitoriu sau transformabil, este supusă spaţiului.
- Sfera mentală este dincolo de spaţiu şi timp.

Acelaşi lucru se aplică tuturor atributelor spiritului. Totuşi, prin legătura care conectează matricele mentală şi astrală, care sunt legate în formă lor totală de timp şi spaţiu, corpul mental necesită un anumit timp pentru a deveni conştient de percepţia unui gând. Şirul gândurilor este diferit la fiecare pentru că depinde de maturitatea spiritului. Cu cât este mai matură şi mai evoluată spiritual, gândurile unei persoane se formează mai rapid în spirit (minte).

Aşa cum planul astral are locuitorii săi, la fel are şi planul mental. Pe lângă formele-gând, acesta este locuit mai presus de

toate de fiinţele umane decedate ale căror corpuri astrale s-au dizolvat prin acţiunea elementelor că rezultat al maturităţii lor şi care, potrivit gradului de perfecţiune, au primit un loc în regiunea sferei mentale potrivită şi corespunzătoare lor.

În plus, sfera mentală este şi sfera elementalilor. Aceştia sunt fiinţe care au fost create fie conştient fie inconştient de către indivizi prin gândire intensă repetată. O fiinţă elementală nu posedă densitatea necesară pentru a forma sau a-şi revendica o carcasă astrală. Prin urmare, ei acţionează în sfera spirituală. Diferenţa dintre o formă-gând şi un elemental este că forma-gând are unul sau mai multe idei ca bază. Elementalul însă este dotat cu un anumit grad de conştiinţă şi, prin urmare, cu instinctul de conservare, dar altfel nu se distinge cu mult de alte fiinţe mentale care vieţuiesc; poate chiar să aibă aceeaşi formă ca şi forma-gând. Iniţiaţii se folosesc destul de des de aceste fiinţe elementale. În partea practică a acestei cărţi, o descriere detaliată este oferită privind modul în care un astfel de elemental este creat, întreţinut şi cum poate fi folosit pentru sarcini specifice.

S-ar putea spune mult mai mult despre sfera mentală, mai ales despre atributele specifice fiinţelor individuale, dar acestea ar trebui să fie suficiente ca un stimul cu care să se lucreze şi ca o ilustrare extinsă privind explicaţiile oferite despre planului mental.

ADEVĂRUL

Acum vom părăsi microcosmosul, fiinţa umană şi corpurile sale pământesc, astral şi mental şi ne vom îndrepta atenţia către alte sarcini cu care adeptul va avea de-a face la momentul potrivit. Mai presus de toate se pune problema adevărului. Mulţi filozofi

s-au ocupat frecvent cu această sarcina şi ne vine rândul şi nouă să o abordăm.

Aici ne vom ocupă doar de acele adevăruri despre care avem cunoştinţe precise. Adevărul depinde de cunoaşterea specifică a fiecărui individ. Şi din moment ce nu toţi avem aceeaşi cunoaştere, nu putem generaliza problema adevărului. De aceea fiecare individ, atâta timp cât este sincer, are propriul său adevăr din punctul său de vedere şi potrivit maturităţii şi cunoaşterii sale.

Numai cel care cunoaşte şi stăpâneşte legile absolute ale macrocosmosului şi microcosmosului poate vorbi de adevărul absolut. Oricine va accepta cu siguranţă anumite aspecte ale adevărului absolut. Nimeni nu se va îndoi de existenţa vieţii, a voinţei, memoriei şi intelectului; cu siguranţă toţi vor evita să nege aceste lucruri. Un adevărat iniţiat nu va forţa niciodată pe nimeni care nu a ajuns la un anumit nivel de maturitate să accepte adevărul său. Acea persoană va vedea din nou adevărul din punctul său de vedere. Prin urmare, nu ar avea niciun rost să discutăm adevăruri mai înalte cu cei neiniţiaţi, în afară de cei care se străduiesc să ajungă la aceste adevăruri mai înalte şi încep să se maturizeze pentru a le accesa. Orice altă abordare ar trebui considerată profană şi, din punct de vedere magic, incorectă. Ţineţi minte cuvintele marelui Maestru al Creştinismului: "Nu aruncaţi nestemate la porci."

Abilitatea de a diferenţia cunoaşterea de înţelepciune aparţine tot adevărului. Cunoaşterea, la toate nivelurile de existenţa umană, depinde de maturitate, receptivitate, inteligenţă şi memorie, indiferent dacă ne-am îmbogăţit cunoaşterea citind, prin transfer şi comunicare sau prin alte experienţe.

Există o mare diferenţă între cunoaştere şi înţelepciune. Este mult mai puţin dificil să obţii cunoaşterea decât să ajungi la

înţelepciune. Înţelepciunea nu depinde deloc de cunoaştere, deşi ambele sunt identice până la un anumit punct. Sursa înţelepciunii este în Dumnezeu, în principiul cauzal, în Akasha, la nivelul tuturor planurilor lumilor materială, astrală şi mentală. Prin urmare, înţelepciunea nu depinde de intelect şi memorie, ci de maturitatea, puritatea şi perfecţiunea personalităţii individului. Aţi putea considera de asemenea că înţelepciunea este un stadiu de dezvoltare a "Eului". În consecinţă, cunoaşterea nu ne este dată doar de către intelect, dar mai ales prin intuiţie şi inspiraţie. Aşadar, gradul de înţelepciune determină nivelul de evoluţie al unei persoane. Această nu înseamnă că ar trebui să neglijăm cunoaşterea; dimpotrivă, cunoaştere şi înţelepciunea trebuie să meargă mână în mână. De aceea iniţiatul se va strădui să avanseze în cunoaştere precum şi în înţelepciune, pentru că una nu poate rămâne în urma celeilalte când vine vorba de evoluţie.

Când cunoaşterea şi înţelepciunea merg în acelaşi ritm în evoluţia iniţiatului, atunci i se oferă posibilitatea să înţeleagă şi să recunoască toate legile microcosmosului şi macrocosmosului – nu doar din punct de vedere al înţelepciunii, dar şi din punct de vedere intelectual, sau cu alte cuvinte, în mod bipolar – şi să se folosească de acestea pentru dezvoltarea sa.

Una din multele legi, prima cheie majoră, misterul Tetragrammaton-ului sau al magnetului tetrapolar în toate planurile, a fost deja discutată. Întrucât este o cheie universală, poate fi folosită pentru a rezolva toate problemele, toate legile, toate adevărurile; pe scurt, poate fi folosită la orice atâta timp cât iniţiatul înţelege cum să o folosească în mod corect. Pe parcursul timpului, pe măsură ce evoluţia lui se desfăşoară şi el se perfecţionează în ştiinţele hermetice, va învăţa diferite aspecte ale acestei chei şi va recunoaşte aceste aspecte ca legi imuabile. Nu va bâjbâi în

întuneric şi incertitudine, ci va ţine în palma sa o lumină cu care va putea penetra orice ignoranţă.

Această descriere succintă ar trebui să fie suficientă adeptului pentru a cunoaşte poziţia pe care ar trebui să o adopte relativ la problema adevărului.

RELIGIA

Magicianul aspirant va sluji unei religii universale. El va găsi că fiecare religie are aspectele sale pozitive, dar şi o parte întunecată. Prin urmare, va păstra ce este mai bun pentru sine şi nu va de aici atenţie slăbiciunilor. Acest lucru nu înseamnă că trebuie să recunoască fiecare religie, ci că ar trebui să arate respectul cuvenit către toate. Fiecare religie are propriul său principiu Dumnezeiesc, fie că avem de-a face cu Creştinismul, Budismul, Islamismul sau orice altceva. Practic, magicianul poate să rămână credincios religiei sale. Totuşi, el nu va fi satisfăcut cu dogmă oficială a bisericii lui, ci se va strădui să avanseze mai mult în cunoaşterea lucrării Dumnezeului său. Şi acesta este scopul iniţierii. Interior, Magicianul îşi va forma propria sa ideologie universală potrivit cu legile universale, care vor deveni adevărata sa religie. El va vedea că fiecare apărător al unei religii va face eforturi să-şi prezinte religia că fiind cea mai bună, igorând slăbiciunile ei. Toate adevărurile religioase sunt relative şi înţelegerea lor depinde de maturitatea individului. De aceea, în această privinţă, iniţiatul nu interferează cu dreptul altuia de a avea propriile sale credinţe religioase şi nu încearcă să îl convingă să renunţe la adevărul său, nu îl condamnă şi nici măcar nu îl critică. În partea cea mai intimă a sufletului său, iniţiatul va găsi doar compasiune pentru un fanatic sau un ateu, fără să o exprime în exterior în niciun fel. Prin urmare, daţi-le voie

tuturor să se agaţe ferm de ceea ce cred şi de ceea ce-i face fericiţi şi mulţumiţi. Dacă toată lumea ar adera la acest principiu şi, şi l-ar însuşi, nu ar mai exista nici ură nici discordie religioasă. Nu ar mai fi niciun motiv pentru diferenţele de opinie şi toate filozofiile toate religiile ar coexista fericite.

Desigur, este cu totul altă problemă când un căutător, ne mai fiind satisfăcut cu materialismul sau dogmă şi tânjind către hrană spirituală, cere sfatul sau cere să fie luminat de către un iniţiat. Într-o astfel de situaţie, iniţiatul are datoria să îl lumineze pe căutător potrivit facultăţilor sale de percepţie. Magicianul ar trebui să fie generos atât cu timpul, cât şi cu efortul necesar pentru a comunica acelui căutător comorile sale spirituale şi a-l îndrepta către Lumină.

DIVINITATEA

Din timpuri preistorice, umanitatea a crezut în ceva mai înalt şi "supranatural", ceva ce a idolatrizat, fie că a fost vorba de un concept personificat sau nepersonificat al lui Dumnezeu. Tot ceea ce oamenii nu puteau concepe sau înţelege a fost atribuit întotdeauna unei puteri mai înalte potrivit conceptelor acestora. Zeităţile naţiunilor, precum şi cele bune şi rele (demoni), au apărut în acest mod. În decursul timpului, zeii, îngerii, demiurgii, demonii şi spiritele au fost veneraţi, dar întotdeauna ţinând cont de mentalitatea acelei naţiuni sau acelui popor, indiferent dacă ele existau cu adevărat sau erau doar produsul imaginaţiei. Cu cât a evoluat mai mult pe plan mental, cu atât conceptul de zeităţi s-a diminuat, mai ales când anumite apariţii care în vremurile mai timpurii erau atribuite în general zeilor au putut fi explicate de către ştiinţă modernă. Dacă am încerca să descriem în detaliu diferitele

credințe în zei de-a lungul istoriei omenirii, acest lucru ar umple multe volume.

Să ne întoarcem la conceptul de Dumnezeu din punctul de vedere al magicianului. Acest concept servește omului obișnuit că suport sau că punct de referință pentru spiritul sau pentru a se elibera de incertitudine și a nu se pierde. De aceea Dumnezeul lui rămâne mereu incomprehensibil, de neconceput și inimaginabil. Acest lucru este destul de diferit când vine vorba de magician; el își cunoaște Dumnezeul în toate aspectele sale. El are cel mai mare respect pentru divinitatea sa, pentru că știe că a fost creat în imaginea Sa, că este parte din Dumnezeu. Prin urmare, el vede cel mai înalt ideal al său, cea mai mare îndatorire și cel mai sfânt obiectiv al său în a deveni una cu divinitatea sa, în a deveni un Om-Dumnezeu. Mai târziu voi descrie ascensiunea către acest scop solemn. Sinteza uniunii cu Dumnezeu stă în a dezvolta ideile divine, începând de la cel mai jos nivel până la cel mai înalt, până în punctul în care unitatea cu Spiritul Universal a fost îndeplinită. Este lăsat la discreția fiecăruia dacă apoi dorește să își predea individualitatea sau să o păstreze. Ființele umane care ating asemenea măreție se întorc de obicei pe Pământ cu sarcini sau misiuni deosebit de sacre.

În timpul acestei ascensiuni, magicianul inițiat este în același timp un mistic. Numai când își predă individualitatea și devine unul, va intra în mod voluntar într-o disoluție care, în termeni mistici, este descrisă ca și moartea mistică.

Acest lucru demonstrează că în inițierea adevărată nu există nici mister, nici o cale magică. Există doar o singură inițiere care conectează ambele concepte, în contrast cu cele mai multe direcții mistice și spirituale care se ocupă imediat de problemele cele mai înalte prin meditație sau alte exerciții spirituale fără să fi parcurs

nivelele mai joase. Acest lucru poate fi comparat cu cineva care se înscrie direct la universitate fără să fi urmat școală elementară. Consecințele unei astfel de abordări sunt uneori foarte dificile și uneori chiar drastice în funcție de aptitudinile individului. Această eroare poate fi atribuită mai ales faptului că cea mai mare parte a materialelor pe această temă provin din Orient, unde lumile materială și astrală sunt privite că fiind maya (iluzie sau apariție înșelătoare) și de aceea, li se acordă foarte puțină atenție. Nu este posibil să intrăm în detalii, pentru că ar depăși scopul acestei cărți. Totuși, o evoluție bine plănuită, pas cu pas, nu va rezulta în eșec și nu va avea consecințe severe, pentru că procesul maturizării este încet, dar sigur. Dacă inițiatul îl alege pe Hristos, Buddha, Brahma, Allah sau pe altcineva ca și concept al lui Dumnezeu, este la latitudinea sa. Când vine vorba de inițiere, totul depinde doar de concept. Misticul pur își va aborda divinitatea numai ca iubire atot-cuprinzătoare. Yoghinul se preocupă mai ales de un singur aspect al lui Dumnezeu de asemenea; yoghinul bhakti rămâne pe calea iubirii și devoțiunii, yoghinii hatha și raja sunt pe calea auto-controlului sau voinței, iar yoghinii jnana sunt pe calea înțelepciunii și a cunoașterii.

Dacă ne uităm la conceptul de Dumnezeu din punct de vedere magic potrivit celor patru elemente, așa-numitul Tetragrammaton, Cel de Nepronunțat, Cel mai Înalt, atunci următoarele caracteristici sunt atribuite elementelor:

Principiul Primar al Focului:	omnipotență și energie atotcuprinzătoare
Principiul Primar al Aerului:	înțelepciune, puritate și claritate; din aceste aspecte apare legea universală

Principiul Primar al Apei:	iubire şi viaţa eternă
Principiul Primar al Pământului:	omniprezenţă, nemurire şi, prin urmare, serenitate

Aceste patru aspecte formează împreună divinitatea cea mai înaltă. Vom porni practic pe calea celui mai înalt aspect al zeităţii, dar pas cu pas, începând din sfera cea mai de jos pentru a realiza în interiorul nostru adevărata trăire a lui Dumnezeu. Cel care atinge acest obiectiv în această viaţă poate fi considerat destul de norocos. Nimeni nu ar trebui să se dea înapoi de la acest efort, pentru că mai devreme sau mai târziu toată lumea va ajunge la destinaţie.

ASCETISMUL

Din vremuri străvechi, toate religiile, sectele, ideologiile şi sistemele de învăţământ au dat cea mai mare importanţă ascetismului. În cazul unelor sisteme orientale, ascestismul s-a transformat în fanatism, care aduce mari prejudicii în majoritatea cazurilor. Când ascetismul este dus la extrem, el devine nenatural şi nelegitim. Mortificarea trupului în general este ceva la fel de unilateral cum ar fi, de exemplu, dezvoltarea unei singure părţi a corpului uman şi neglijarea celeilalte. Dacă asceticismul ar fi de folos corpului cum se întâmplă cu dietele, pentru a elimina diferitele deşeuri şi alte impurităţi, sau pentru a ne elibera de boli şi a regla dezechilibrele, atunci folosirea măsurilor ascetice este justificată. Dar aveţi grijă când sunt aplicate măsuri extreme.

Ar fi necugetat că cineva care desfăşoară o muncă fizică grea să îşi priveze corpul de substanţele care îi sunt absolut necesare pentru întreţinerea corpului doar pentru că se ocupă de yoga sau misticism în timpul liber. Asemenea măsuri extreme duc inevitabil la consecinţe serioase în ceea ce priveşte sănătatea individului.

În afară cazului în care vegetarianismul serveşte unui scop anume, cum ar fi detoxifierea şi purificarea corpului, nu este absolut necesar pentru a progresa şi a evolua spiritual, la acest moment în dezvoltarea unei persoane. Abstinenţa ocazională de la carne şi produse animale este recomandată doar pentru operaţiuni magice foarte specifice, precum şi pentru pregătire, şi chiar şi atunci doar pentru o anumită perioadă de timp. Abstinenţa sexuală se încadrează de asemenea în aceeaşi categorie.

Ideea potrivit căreia consumul de carne cauzează şi transferul caracteristicilor animalice este prostească şi provine dintr-o ideologie care nu cunoaşte legile complete şi primordiale. Magicianul nu dă nicio atenţie acestor noţiuni.

Pentru dezvoltarea magică practicantul trebuie, totuşi, să practice moderaţia legat de hrană şi băutură şi să ducă o viaţă rezonabilă. Nu se poate da o instruire precisă pentru că stilul de viaţă al fiecărui magician este destul de diferit. Fiecare ar trebui să ştie ce îi prieşte şi ce nu, şi este datoria lui sacră să menţină un echilibru pretutindeni.

Există trei tipuri de ascetism:

- Ascetismul spiritual sau mental.
- Ascetismul astral.
- Ascetismul corporal sau material.

Disciplina gândurilor ţine de primul tip; înnobilarea sufletului prin controlul pasiunilor şi tendinţelor este corelată cu al doilea tip; armonizarea corpului printr-un stil de viaţă natural şi moderat este legat de al treilea tip de asceticism. Fără acestea trei, o ascensiune corectă în practică magică ar fi de neconceput. Ele trebuie dezvoltate simultan şi în paralel. Niciunul din aceste trei tipuri nu

trebuie neglijat şi nici unul nu ar trebui să aibă prioritate faţă de celelalte, altfel dezvoltarea va deveni unilaterală. Metoda concretă va fi explicată în partea practică a acestei cărţi.

Înainte să închei cu partea teoretică a cărţii, care explică principiile teoretice, încurajez cu tărie pe toţi cititorii să o parcurgă integral în detaliu înainte de a trece la practică, pentru că trebuie să devină proprietatea spirituală a fiecăruia prin gândire intensă şi meditaţie, altfel va rezulta eşecul. Magicianul aspirant va dobândi cunoaşterea faptului că lucrarea elementelor în diferitele planuri şi sfere determină viaţa. Veţi observa energiile cum operează şi produc efecte la scară mică, precum şi la scară mare, în microcosmos şi în macrocosmos, în ceea ce este temporal şi în ceea ce este etern. Din această înţelegere puteţi deduce că nu există moarte în adevăratul sens al cuvântului; totul continuă să trăiască, să se transforme şi să se perfecţioneze potrivit legilor primordiale. De aceea magicianul nu se teme de moarte, întrucât moartea fizică este doar o tranziţie într-o sferă mult mai fină, planul astral, şi de acolo în planurile spirituale etc. Magicianul nu crede nici în rai, nici în iad. Preoţii diferitelor religii aderă la acest concept pentru a-şi ţine credincioşii sub control. Predicile lor dau naştere la frică de iad şi de purgatoriu şi promit raiul oamenilor virtuoşi din punct de vedere moral. Din perspectiva unei persoane obişnuite, în măsură în care are înclinaţii religioase, noţiunea are părţile ei bune, pentru că cel puţin se străduieşte să fie bună de frica iadului.

Pe de altă parte, aceste legi ale moralităţii ajută magicianul să-şi înnobileze sufletul şi spiritul. Energiile universale nu pot fi eficiente decât într-un suflet înnobilat, mai ales când corpul, sufletul şi spiritul au fost antrenate şi dezvoltate simultan.

INIŢIEREA A II-A

PRACTICA MAGIEI

PASUL I
INTRODUCERE

În această parte a cărţii vom începe cu practica iniţierii. Trebuie să fim mereu coştienţi că este imposibil să dobândim şi să păstrăm echilibrul magic dacă nu antrenăm simultan corpul, sufletul şi spiritul. În partea teoretică a acestei cărţi am atras în detaliu atenţia cititorului asupra pericolelor antrenamentului său dezvoltării unilaterale. Totul necesită o anumită durată de timp; prin urmare nu este recomandat să ne grăbim în timpul perioadei de dezvoltare. Condiţiile fundamentale ale acestui progres sunt răbdarea, perseverenţă şi tenacitatea. Veţi fi amplu răsplătiţi pentru efortul pe care îl dedicaţi evoluţiei voastre. Dacă decideţi să porniţi pe calea magiei, faceţi o datorie sacră din a practica în mod constant. Fiţi generoşi, prietenoşi şi indulgenţi cu ceilalţi, dar nemiloşi şi neînduplecaţi cu voi înşivă. Doar acţionând în această manieră vă puteţi aştepta la succes în magie. Nu condamnaţi şi nu criticaţi pe nimeni şi puneţi-vă propria casă în ordine. Nu lăsaţi pe nimeni să cunoască sanctumul vostru interior. Un magician nu vorbeşte niciodată despre calea sa, ascensiunea şi succesul său. Liniştea conţine cea mai mare putere şi, cu cât această porunca este ascultată mai mult, cu atât mai accesibile şi uşor de atins vor fi aceste energii. Aranjaţi-vă ziua în aşa fel încât să dedicaţi cât mai mult timp posibil ascensiunii voastre. Nu este necesar să vă petreceţi timpul mâncând sau bând, sau să irosiţi timpul în compania unor oameni triviali. Timpul trece precum apa şi nu se întoarce niciodată. Stabiliţi un anume interval de timp pe care trebuie să îl respectaţi în orice circumstanţe.

Excepţiile sunt permise numai în situaţii de neevitat. Fiinţele umane sunt creaturi ale obiceiului, şi odată ce s-au obişnuit cu o

anume oră pentru exercițiile lor, pornirea de a exersa vine automat. La fel cum tendințele de a mânca, a bea și a dormi apar, la fel se întâmplă și cu exercițiile – ele trebuie să devină un obicei. Doar urmând instrucțiunile de mai sus veți fi asigurați de succes. Nu veți progresa dacă nu sunteți foarte perseverenți. Mă voi strădui să organizez instrucțiunile în așa fel încât și cea mai ocupată persoană să le poată face. Aceia dintre voi care au mai mult timp la dispoziție pot practica două sau mai multe exerciții, urmând ordinea lor corectă.

PASUL I
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI (I)

Controlul gândurilor, disciplina gândurilor și stăpânirea gândurilor

(1) Controlul gândurilor

Stați pe un scaun confortabil sau întindeți-vă pe o canapea sau pat. Relaxați-vă întregul corp, închideți ochii și observați-vă șirul gândurilor timp de cinci minute, și faceți un efort să rețineți aceste gânduri. La început veți observa cum se năpustesc spre voi gânduri legate de treburile zilnice, chestiuni profesionale sau în legătură cu serviciul, griji etc. Atitudinea voastră față de acest flux de gânduri ar trebui să fie cea a unui observator tăcut, complet liber și independent. Acest exercițiu poate fi dificil sau ușor, în funcție de situația voastră și starea mentală. Când apar dificultăți, nu pierdeți șirul gândurilor și nu uitați de voi, ci observați-vă atent gândurile. Nu adormiți în timpul exercițiului. Dacă obosiți, opriți imediat exercițiul și amânați-l pentru altă dată, când vă veți fi hotărât că nu veți cădea pradă oboselii. Oamenii din Orient, de

exemplu în India, se stropesc sau își spală fața și partea superioară a corpului cu apă rece pentru a rămâne alerți, astfel încât să nu piardă timp prețios. Pentru a preveni și a depăși oboseala și somnolența, puteți face câteva respirații adânci înainte să începeți exercițiul.

Pe măsură ce trece timpul, fiecare discipol va descoperi asemenea mici trucuri de unul singur. Acest exercițiu de control al gândurilor trebuie făcut dimineață și seara, începând cu cinci minute. El ar trebui lungit în fiecare zi cu un minut astfel încât, după o săptămână, să puteți să vă observați și controlați gândurile timp de cel puțin 10 minute fără cea mai mică digresiune.

Acest interval de timp este prevăzut pentru un om obișnuit. Dacă nu este suficient, fiecare îl poate prelungi conform propriei aprecieri. În orice caz, se recomandă executarea într-un mod foarte conștient pentru că graba nu ajută, iar progresul este diferit la fiecare om. Sub nici o formă nu se va trece mai departe până când exercițiul anterior nu a fost perfect stăpânit.

Discipolul atent va realiza cum la început este asaltat de gânduri și cum ele trec rapid pe lângă el, fiindu-i dificil să le țină minte pe toate. Totuși, de la un exercițiu la altul, el va observa că aceste gânduri vor apărea mai puțin haotic și se vor diminua încetul cu încetul, până când numai câteva gânduri apar în conștiința lui, venind de la mare distanță.

Trebuie să acordați cea mai mare atenție acestui exercițiu de control al gândurilor, pentru că este foarte important în progresul magic, un fapt pe care îl veți realiza mai târziu.

Dacă ați practicat acest exercițiu suficient și l-ați stăpânit, putem începe cu instruirea pentru următorul exercițiu, si anume dezvoltarea mentală.

(2) Disciplina gândurilor

Până acum am învăţat să ne controlăm gândurile. Următorul exerciţiu are de-a face cu gândurile care ne invadează constant fără voia noastră, şi cu modul în care le putem opri din a apărea în mintea noastră. De exemplu, trebuie să fim capabili să nu ne mai ocupăm cu sarcinile şi grijile de la serviciu când suntem acasă, sau în viaţă personală.

Trebuie să evităm toate gândurile care nu ţin de viaţa noastră privată şi trebuie să reuşim să devenim dintr-o dată o altă persoană. Şi viceversa: Când suntem la serviciu sau ne ocupăm de profesia noastră, trebuie să ne îndreptăm înteaga atenţie către munca noastră şi să nu o lăsăm să fie în altă parte, cum ar fi acasă sau la treburile personale. Acest lucru trebuie practicat până când devine un obicei. Mai presus de toate, trebuie să vă obişnuiţi să îndepliniţi toate sarcinile cu o atenţie deplină, fie că e vorba de profesia sau de viaţa voastră privată, fie că aveţi de-a face cu ceva major sau nu. Acest exerciţiu trebuie practicat pentru tot restul vieţii, întrucât ascute spiritul şi întăreşte conştiinţa şi memoria.

Odată ce aţi atins o anumită măiestrie în practica acestui exerciţiu, puteţi avansa la următorul. Acesta presupune următoa-rele: Reţineţi un singur gând sau idee pentru o perioadă mai lungă de timp în timp ce reprimaţi viguros toate celelalte gânduri care încearcă în mod obtruziv să i se alăture. Selectaţi orice idee sau şir de gânduri sau orice alt concept potrivit pentru acest scop la discreţia voastră. Reţineţi acest concept cu toată puterea voastră. Respingeţi cu forţă orice alte gânduri care nu au nimic de a face cu cel pe care îl practicaţi. La început veţi reuşi doar pentru câteva secunde, mai târziu vor fi minute. Trebuie să reuşiţi să menţineţi şi să urmăriţi un singur gând cel puţin timp de zece minute.

(3) Stăpânirea gândurilor

Odată stăpânit acest exerciţiu, puteţi trece la următorul. Vom învăţa cum să producem o golire completă a minţii. Relaxaţi întregul corp stând întinşi confortabil pe o canapea sau pat sau stând pe un scaun confortabil. Închideţi ochii. Respingeţi viguros orice gând care vă atacă. Nimic nu trebuie lăsat să apară în spiritul sau mintea voastră; numai vacuitatea mentală completă ar trebui să domnească. Apoi menţineţi această stare goală a minţii fără să deviaţi sau să uitaţi de voi. La început veţi reuşi, dar numai pentru câteva secunde. Totuşi, prin practică repetată veţi avea mai mult succes. Odată ce aţi reuşit să rămâneţi în această stare pentru zece minute întregi fără să uitaţi de voi sau să adormiţi, scopul acestui exerciţiu a fost atins.

Înregistraţi cu atenţie succesele, eşecurile, durata exerciţiilor şi întreruperile sau piedicile într-un jurnal magic (vor urma detalii în capitolul "Pregătirea magică a sufletului"). Acest jurnal va oferi studentului mijloacele pentru a-şi evalua propriul progres. Cu cât aceste însemnări sunt urmărite mai atent, cu atât va fi mai eficient şi va avea mai mult succes în toate exerciţiile care urmează. Pregătiţi un program precis pentru mâine sau pentru săptămâna viitoare şi practicaţi auto-critica.

PASUL I
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI (I)

Introspecţia (autocunoaşterea)

În locuinţa noastră, corpul şi sufletul, trebuie să ne putem găsi drumul oricând. De aceea, prima sarcină este să te cunoşti pe ţine însuţi. Condiţia aceasta este cerută de toate sistemele de

inițiere, indiferent de unde. Nu va exista nicio ascensine reală fără auto-cunoaştere.

Pe parcursul primelor zile ale educației sufletului ne vom ocupa cu practica introspecției, examinarea sau observarea caracteristicilor noastre. Înregistrați toate caracteristicile negative ale sufletului vostru într-un jurnal magic. Acesta este strict pentru folosul vostru personal şi sub nicio formă nu trebuie arătat unei alte persoane. Este aşa-numită "carte de control". Când practicați auto-controlul, trebuie să fiți nemiloşi şi foarte stricți cu voi înşivă când vine vorba de neajunsurile, eşecurile, obiceiurile, pasiunile, pornirile şi orice alte caracteristici negative ale voastre. Meditați şi contemplați asupra voastră; puneți-vă în situații diferite din trecut şi evaluați cum v-ați comportat, ținând evidență diferitelor eşecuri şi neajunsuri care au apărut când erați în acea situație. Înregistrați toate slăbiciunile în cele mai fine nuanțe şi variațiuni. Cu cât descoperiți mai mult, cu atât mai bine. Nimic nu trebuie să rămână ascuns; totul trebuie dezvăluit, fie că eşecurile sau slăbiciunile sunt semnificative sau nesemnificative. Studenții care sunt excepțional de înzestrați au descoperit sute de eşecuri în cele mai fine nuanțe. Aceşti studenți au avut abilitatea de a medita corect şi a explora în profunzime în propriul suflet. "Spălați-vă" sufletul complet şi stergeți toată "mizeria".

Această auto-analiză este una din părțile cele mai importante ale muncii pregătitoare magice. Multe sisteme oculte neglijează aceste importante cerințe premergătoare; de aceea ele au doar un succes limitat. Muncă pregătitoare psihică sau astrală este cea mai importantă componentă în a obține echilibrul magic; fără ea, o ascensiune constantă nu este posibilă. Dedicați câteva minute auto-criticii în fiecare dimineață şi în fiecare seară. Dacă aveți câteva momente libere pe parcursul zilei, folosiți-le; contemplați

intens dacă mai există neajunsuri care se ascund undeva în voi. Dacă mai descoperiți câteva, înregistrați-le imediat astfel încât să nu cadă în uitare. Cum descoperiți o slăbiciune, nu ezitați, ci înregistrați-o imediat.

Dacă nu reuşiți să descoperiți toate slăbiciunile şi lipsurile voastre într-o săptămână, atunci dedicați încă o săptămână căutării voastre până când arhiva păcatelor voastre este completă. Dacă reuşiți să o finalizați în două săptămâni, atunci mergeți mai departe la următorul exercițiu. Printr-o contemplare foarte profundă şi intensă, încercați să atribuiți fiecare caracteristică negativă unuia din cele patru elemente. În jurnalul vostru magic, lăsați o coloană sau o pagină pentru fiecare din cele patru elemente, sub care veți trece lipsurile voastre. Dacă nu sunteți siguri cărui element ar trebui să-i atribuiți o caracteristică, adăugați încă o categorie cu titlul "indiferent". La un moment dat, pe măsură ce progresați, veți putea să determinați cărui element îi aparține o trăsătură. De exemplu, următoarele sunt caracteristici negative ale:

Elementului foc:	temperamentul iute, gelozia, ura, răzbunarea, irascibilitatea şi furia.
Elementului aer:	nechibzuința, lăudăroşenia, auto-amăgirea, bârfa şi risipa.
Elementului apă:	indiferența, apatia, frigiditatea, comformitatea, neglijența, timiditatea, insolența şi instabilitatea
Elementului pământ:	a fi ofensat uşor, lenea, iresponsabilitatea, plictiseala, melancolia şi inconsistența.

În următoarea săptămână veţi medita asupra fiecărei caracteristici din categoriile menţionate anterior şi le veţi împărţi din nou în trei grupe înregistrându-le în jurnalul magic:

Grupa 1: cele mai mari greşeli, în special cele care vă influenţează cel mai mult sau apar chiar la cea mai mică oportunitate.

Grupa 2: defectele care apar mai puţin frecvent şi într-un grad mai redus în intensitate.

Grupa 3: greşelile care apar sporadic şi care vă influenţează foarte puţin.

Acest lucru se aplică şi categoriei "indiferent". Lucraţi cu conştiinciozitate când le înregistraţi, întrucât merită din plin.

Totul trebuie făcut în acelaşi mod şi în aceeaşi formă când vine vorba de trăsăturile voastre bune. Ele trebuiesc împărţite potrivit elementelor, având categoria cu titlul „Indiferent" şi cele trei grup. Iată câteva exemple de caracteristici pozitive:

Elementul foc: activitatea, entuziasmul, fermitatea, curajul şi îndrăzneala.

Elementul aer: hărnicia, bucuria, dexteritatea, bunătatea, dorinţa şi optimismul.

Elementul apă: modestia, fervoarea, compasiunea, credinţa, tranchilitatea, blândeţea şi iertarea.

Elementului pământ: respectul, rezistenţa, conştinciozitatea, meticulozitatea, sobrietatea, punctualitatea şi responsabilitatea.

Făcând acest lucru veţi obţine două aşa numite oglinzi psihice, una neagră cu calităţile negative şi una albă cu trăsăturile bune şi nobile. Aceste două oglinzi magice sunt oglinzi oculte corecte, şi nimeni în afară de proprietar nu are dreptul de a se privi în ele. Ar trebui să menţionez din nou cât de important este ca proprietarul acestor oglinzi să lucreze foarte conştiincios şi precis la realizarea lor astfel încât rezultatul final să fie o adevărată oglindă magică. Dacă, pe parcursul dezvoltării voastre, întâlniţi alte caracteristici bune sau rele, pozitive sau negative, adăugaţi-le şi pe acestea. Aceste două oglinzi magice oferă magicianului abilitatea de a determina cu exactitate ce element din oglinda neagră sau albă este predominant. Această cunoaştere este absolut necesară pentru a atinge echilibrul vostru magic. Şi evoluţia voastră viitoare depinde de acest lucru.

PASUL I
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC (I)

Corpul material sau fizic

Dezvoltarea spiritului şi a sufletului trebuie să se desfăşoare în paralel cu cea a corpului fizic. Nici o parte a „Eului" nu trebuie să rămână neantrenată sau să fie neglijată.

De dimineaţă, imediat cum v-aţi trezit, vă veţi peria corpul cu o perie moale până când pielea vă devine uşor roşie. Făcând acest lucru, porii vi se vor deschide şi vor putea să respire mai uşor. Prin aceasta, mai ales, sunt scutiţi de efort rinichii. Apoi spălaţi-vă întreg corpul sau măcar partea superioară, cu apă rece şi frecaţi-l cu un prosop aspru până vă încălziţi. Persoanele sensibile pot folosi apă călduţă, mai ales în anotimpul rece, trecând la o apă, mai rece pe măsură ce progresează.

Această procedură trebuie să devină o rutină zilnică şi trebuie păstrată pentru întreaga viaţă. Elimină oboseala şi are un efect foarte revigorant.

Pe lângă aceasta, practicaţi exerciţii de întindere în fiecare dimineaţă pentru a vă menţine corpul flexibil. Nu voi alcătui un asemenea program special de exerciţii de gimnastică pentru că toată lumea şi-l poate crea în funcţie de vârsta şi preferinţele personale. Principalul scop aici este flexibilitatea corpului.

Misterul respiraţiei

Trebuie să acordăm o foarte mare importanţă exerciţiilor de respiraţie. În Creaţia lui Dumnezeu, fiecare creatură vie respiră. Nu există viaţă fără respiraţie.

Magicianul nu se poate mulţumi doar cu atât. El trebuie să ştie mult mai mult decât simplul fapt ca inhalează oxigen şi azot care sunt absorbite de plămâni şi că expiră azot. Plămânii nu pot exista fără respiraţie şi mâncare. Tot ce avem nevoie pentru a trăi, tot ce susţine viaţa noastră, gândirea, respiraţia şi mâncarea, toate acestea au valenţă tetrapolară, patru elemente plus un al cincilea, elementul vital sau principiul akashic, aşa cum am spus în partea teoretică a cărţii vorbind despre elemente.

Aerul pe care îl respirăm are un grad mai fin de densitate decât are hrana materială, fizică. Totuşi, ambele sunt de aceeaşi natură conform legilor universale; ambele sunt tetrapolare şi au rolul de a menţine corpul în viaţă. Să privim mai atent funcţia respiraţiei.

Oxigenul este supus acţiunii elementului Foc iar azotul, acţiunii Apei. Elementul aer este mediatorul. Elementul Pământ

este cel care ţine oxigenul şi azotul împreună. Akasha sau principiul eteric este principiul cauzal sau divin. La fel ca şi în vastul univers al naturii, şi aici elementele au asociate fluidele lor electrice şi magnetice, deci polarităţile lor.

Atunci când respiraţi în mod obişnuit sau instinctiv, corpul vostru va fi alimentat cu atâta substanţă elementală cât este necesar pentru susţinerea lui normală. Aici, aportul depinde de consumarea substanţei elementale.

Lucrurile se schimbă când începeţi să respiraţi conştient.

Când transferaţi un gând, o idee sau un concept abstract sau concret în aerul pe care urmează să îl inhalaţi, principiul Akasha al acelui aer va accepta gândul sau ideea şi o va transfera substanţei aerului prin fluidele electric şi magnetic.

Această substanţă impregnată a aerului va avea apoi două sarcini când este direcţionată prin plămâni către vasele de sânge.

În primul rând, părţile materiale sau particulele elementelor ajută la întreţinerea corpului.

În al doilea rând, fluidul electromagnetic, încărcat cu ideea sau imaginea, va conduce aerul electromagnetic colorat de idee din sânge prin matricea astrală către corpul astral, şi de acolo la spiritul nemuritor prin matricea mentală.

Şi aceasta este soluţia secretului respiraţiei din perspectiva magică. Multe teologii folosesc respiraţia conştientă cu scopuri instructive, că spre exemplu hatha zoga, fără să cunoască procesul corect. Mulţi oameni au suferit de probleme serioase medicale, din cauza unor exerciţii extreme de respiraţie cerute de acest sistem, mai ales când asemenea practici au fost realizate fără îndrumarea unui Maestru. În majoritatea cazurilor, cititorul neexperimentat a fost

convins să facă aceste exerciţii pentru că i s-a promis obţinerea rapidă a puterilor oculte. Dacă doreşte, magul poate obţine acest lucru mult mai uşor şi mai rapid cu ajutorul sistemului de iniţiere universal descris atât de amănunţit în această carte.

Aşadar este chiar evident că nu cantitatea de aer inhalat contează, ci calitatea ideii care impregnează substanţa aerului. Deci nu este necesar şi nici indicat să umplem plămânii cu mult aer, solicitându-i mai mult decât este nevoie. Drept urmare, vă veţi face exerciţiile de respiraţie încet şi calm, fără grabă.

Staţi jos într-o poziţie confortabilă, relaxaţi-vă întregul corp, şi respiraţi pe nas. Imaginaţi-vă că odată cu aerul inhalat, sănătate, linişte, pace, succes sau orice vă doriţi mai întâi, va trece în corp prin plămâni şi prin sânge. Imaginea vie a ideii trebuie să fie atât de intensă încât aerul pe care îl inspiraţi este atât de puternic impregnat cu dorinţa voastră încât această a devenit deja realitate. Nu trebuie să permiteţi nici cea mai mică îndoială.

Pentru a evita oboseala, este suficient să începeţi cu şapte inhalări dimineaţa şi noaptea. Creşteţi gradat numărul de respiraţii cu încă una dimineaţă şi seara. Nu vă grăbiţi şi nu exageraţi, pentru că orice lucru are nevoie de timp. În orice caz, nu ar trebui să treceţi la imaginarea unei alte dorinţe diferite până când prima nu s-a îndeplinit complet. În cazul unui elev înzestrat cu talente de ordin înalt, succesul va apărea el mai devreme după şapte zile, în funcţie de gradul de imaginaţie şi aptitudinea personală. Altcineva va avea nevoie de săptămâni, poate chiar luni până la realizarea dorinţelor sale pentru că depinde foarte mult şi tipul dorinţei. Aşadar se doreşte din start să nu creăm dorinţe egoiste, ci să ne limităm la cele menţionate mai sus precum liniştea, sănătatea, pacea şi succesul. Nu extindeţi exerciţiile de respiraţie la mai mult de o jumătate de oră. Mai târziu veţi avea nevoie doar de zece minute.

Hrănirea conştientă

Ceea ce am spus despre respiraţie se aplică şi hranei. Şi aici se desfăşoară procese elementale ca în cazul inhalării aerului, dar efectul elementelor este mai puternic şi mai material.

Mâncarea impregnată cu o dorinţă are o influenţă considerabilă în planul material, unde ele sunt expuse celor mai materiale emanaţii ale elementelor. Aşadar magicianul ar face bine să ia în considerare acest aspect dacă vrea să obţină ceva legat de corpul său sau alte dorinţe materiale.

De fiecare dată când vă pregătiţi să luaţi masa, aşezaţi-vă în faţă mâncării pe care urmează să o mâncaţi şi, cu cea mai intensă imaginaţie, concentraţi-vă astfel încât dorinţa voastră să fie integrată în mâncare ca şi cum ea a fost deja realizată. Dacă sunteţi singuri, nederanjaţi şi nepriviţi de nimeni, ţineţi mâinile deasupra mâncării că şi cum aţi binecuvânta-o. Dacă nu aveţi cum să faceţi acest lucru, măcar imprimaţi-vă dorinţa în mâncare sau închideţi ochii. Puteţi să daţi impresia că spuneţi o rugăciune înainte de masă, ceea ce de fapt este chiar adevărat. Apoi mâncaţi-vă mâncarea încet dar conştient având convingerea că împreună cu mâncarea, dorinţa pătrunde în întregul corp, până la cei mai mici nervi. Mâncarea trebuie să fie un act sacru pentru voi, similar împărtăşaniei din creştinism.

Din perspectivă magică, nu este indicat să se mănânce în grabă. Toate tipurile de alimente şi băuturi sunt potrivite pentru impregnarea magică cu dorinţe. Însă toate alimentele şi băuturile trebuie să fie consumate în întregime, şi nu ar trebui să mai rămână nimic. Nu citiţi în timpul mesei. Din păcate mulţi oameni au acest obicei prost. De asemenea, nu este de dorit să fie nici un

fel de conversaţie. Ar trebui să mâncaţi numai pentru îndeplinirea dorinţei voastre. Nu trebuie să fie asociată nici o dorinţă opusă. Spre exemplu, dacă vă doriţi sănătate şi lucraţi în acest sens prin respiraţie magică sau conştientă, nu trebuie să vă concentraţi pe succes în timpul mesei. Este foarte avantajos să menţineţi aceeaşi dorinţă prin respiraţie şi prin mâncare pentru a evita vibraţii sau emanaţii opuse în corp. Amintiţi-vă proverbul: "Cine aleargă după doi iepuri nu prinde niciunul." Cine în timpul hrănirii conştiente se inspiră din taina Euharistiei, va găsi că există o analogie aici, şi îşi va aminti vorbele Domnului nostru Iisus Hristos: "Luaţi şi mâncaţi, că acesta este trupul meu; luaţi şi beţi, că acesta este sângele meu"; acest discipol va înţelege sensul adevărat şi de bază al acestor vorbe.

Magia apei

Apa nu este doar elementul cel mai important în viaţă noastră de zi cu zi, ea este absolut necesară pentru băut, prepararea mâncării, baie, spălarea hainelor, cureţenie în casă, producerea aburului în fabrici etc. Şi totuşi elementul Apă este de asemenea un factor important în dezvoltarea abilităţilor noastre magice. Acest lucru a fost deja menţionat în partea teoretică a cărţii – faptul că magnetismul sau puterea atractivă este supusă elementului Apă. Tocmai acest atribut dorim să-l folosim în evoluţia noastră. În cărţile care tratează magnetismul vindecător, emanaţia lui Od etc., veţi citi că apa poate fi magnetizată sau încărcată cu Od. Dar foarte puţin se ştie despre cum se poate extinde folosirea acestui atribut şi celelalte moduri în care poate fi utilizat. Nu doar apa, ci toate lichidele au atributul specific de atracţie şi, că o consecinţă a acestei contracţii, au abilitatea de a reţine influenţele, fie ele pozitive sau negative.

Elementul Apă şi mai ales apa fizică sau materială poate fi privită că un acumulator. Cu cât este mai rece apa, cu atât mai mare este capacitatea ei de acumulare. Apa ajunge la nivelul cel mai înalt de receptivitate la +4°C, greutatea ei specifică deplină.

Acest fapt nu este atât de semnificativ, pentru că diferenţa în ceea ce priveşte receptivitatea apei (sau a altor lichide) până la +6°C este atât de infimă şi de greu perceptibilă încât numai un magician foarte experimentat o va putea observa.

Când apa devine mai caldă că rezultat al căldurii ei crescânde, abilitatea ei de a recepţiona se diminuează rapid. Apa devine neutră faţă de magnetism între +36°C şi +37°C.

Fiţi atenţi la următoarele: avem de-a face aici doar cu atributul specific care ţine de puterea de atracţie, şi cu semnificaţia practică în ceea ce priveşte magnetismul care provine din cunoaştere efectelor reciproce ale elementelor şi care trebuie acceptată ca o concluzie de la sine înţeleasă.

Impregnarea unei substanţe cu o dorinţă poate fi realizată cu orice obiect şi la orice temperatură (indiferent de obiect, inclusiv apă fizică, întrucât impregnarea propriu-zisă are loc prin intermediul principiului Akasha. Ar putea fi încărcată magic o bucată de pâine, un bol de supă fierbinte, o ceaşcă de cafea sau ceai. Acest tip de încărcare sau energizare nu depinde de puterea acumulativă a elementului Apă, ci este realizată prin principiul cauzal, a cincea putere a elementelor, şi are efect prin intermediul fluidului electromagnetic al elementelor respective. Pentru a evita erorile, trebuie să fiţi atenţi la aceste diferenţe.

De exemplu: un bol de supă fierbinte nu poate fi magnetizat, pentru că puterea acumulativă a elementului Apă este echilibrată

sau în creştere prin forţă expansivă a căldurii conţinută în apă, atâta timp cât temperatura creşte peste +37°C. Totuşi, supa poate fi impregnată cu o anume dorinţă.

Acum să începem cu practica magiei apei. De acum înainte, de fiecare dată când vă spălaţi pe mâini, concentraţi-vă intens asupra faptului că nu veţi mai elimina doar murdăria de pe corp spălându-l, ci veţi îndepărta de asemenea negativitatea de pe sufletul vostru. Gândiţi-vă că vă curăţaţi de boală, agitaţie, nemulţumire sau eşec şi că le transferaţi apei. Ori de câte ori este posibil, spălaţi-vă cu sau sub apă curgătoare astfel încât apa murdară să poată pleca imediat şi concentraţi-vă asupra ideii că slăbiciunile voastre sunt spălate de apa care se scurge.

În cazul în care nu aveţi apă curgătoare la dispoziţie, ci doar un bol sau un lighean, asiguraţi-vă că după ce aţi transferat toate slăbiciunile voastre în apă o veţi arunca imediat, astfel încât niciun alt om să nu intre în contact cu ea.

Puteţi de asemenea să puneţi mâinile în apă rece pentru un timp şi să vă concentraţi intens asupra ideii că puterea astral-magnetică atrage toate slăbiciunile din corpul şi sufletul vostru.

Fiţi complet convinşi că toate neajunsurile trec în apă. Veţi fi surprinşi într-un timp relativ scurt de succesul acestui exerciţiu. Asiguraţi-vă că aruncaţi apă imediat. Acest exerciţiu are un efect extraordinar de puternic dacă îl practicaţi într-un râu vara, unde puteţi să vă cufundaţi întregul corp, cu excepţia capului.

Acest exerciţiu poate fi praticat şi invers, întâi magnetizând sau impregnând apa de spălat cu o dorinţă. Apoi trebuie să fiţi ferm convinşi că puterea trece în corpul vostru şi dorinţa devine o realitate când vă spălaţi cu apă.

Dacă cineva are destul timp, ambele exerciţii pot fi făcute unul după altul. Întâi, transferaţi toate caracteristile negative în apă, fie lăsând apa să curgă peste mâinile voastre sub un robinet sau într-un bazin separat. Puteţi folosi săpun când vă spălaţi de caracteristicile negative. Apoi, puteţi să vă spălaţi cu apă impregnată cu o dorinţă.

Iniţiaţii de sex feminin, pe lângă cele două posibilităţi de mai sus, au o a treia posibilitate, şi anume de a-şi concentra magnetismul asupra apei pentru ca ea să facă tenul mai proaspăt, mai tânăr, mai elastic şi mai atrăgător. Prin urmare, este recomandabil nu doar să vă spălaţi faţa, ci să scufundaţi întreaga faţă în apa impregnată pentru câteva secunde. Repetaţi această procedură de cel puţin şapte ori. Un pic de borax poate fi adăugat în apă în acest scop.

Magicianul mai are încă o posibilitate, aceea de a prepara o „baie magnetică a ochilor" în următorul mod. Întâi fierbeţi suficientă apă pentru a umple un lighean astfel încât să puteţi să vă cufundaţi faţa în el fără să dea pe dinafară şi apoi lăsaţi apa să stea peste noapte într-un recipient. A două zi dimineaţă, turnaţi apă în lighean. Apoi magnetizaţi apa pentru scopul vostru specific sau impregnaţi-o cu dorinţa voastră concentrată. Scufundaţi faţa în apă şi deschideţi ochii, apoi rotiţii în sens orar şi anti-orar; repetaţi această procedură de şapte ori. Dacă ochii vă ard iniţial, este doar ceva temporar; ei se vor obişnui cu acest exerciţiu.

Dacă suferiţi de vedere slabă, ar fi avantajos să adăugaţi o infuzie slabă din plantă numită *Euphrasia Officinalis* în apă. Aceste băi de ochi fac ochii mai rezistenţi, mai ales la schimbările meteo; ele elimină slăbiciunea ochilor, întăresc vederea şi fac ochii clari şi luminoşi.

Studenţii care au avansat la nivelul de clarvedere pot să-şi dezvolte abilităţile clarvăzătoare prin acest exerciţiu.

În ceea ce priveşte Pasul I, acestea încheie dezvoltarea şi educaţia corpului fizic.

Sumarul exerciţiilor din Pasul I

I. Pregătirea Magică a Spiritului

(1) Controlul Gândurilor.

(2) Disciplina Gândurilor.

(3) controlul Gândurilor.

Privind (1): Controlul gândurilor; de două ori pe zi între 5 şi 10 minute.

Privind (2): Disciplina gândurilor; suprimarea anumitor gânduri. Menţinerea unui gând ales.

Privind (3): Practica golirii minţii. Jurnalul magic. Autocritica. Planificarea şirurilor de gânduri pentru ziua sau săptămâna care urmează.

II. Pregătirea magică a sufletului

(1) Introspecţia sau autocunoaşterea

(2) Realizarea Oglinzii Sufletului (albă şi neagră) cu privire la elemente şi fiecare element în trei sfere de activitate ale lor.

III. Pregătirea magică a corpului fizic

(1) Trăirea unei vieţi normale şi rezonabile.

(2) Exerciţiile de dimineaţă

(3) Respiraţia conştientă

(4) Hrănirea conştientă (Taina Euharistiei)

(5) Magia apei.

Limita de timp pentru terminarea exerciţiilor este între două săptămâni şi o lună pentru oamenii cu aptitudini medii. Aceia care au practicat deja concentrarea şi meditaţia ar trebui să se poată încadra în acest interval de timp. Cei care nu sunt încă foarte experimentaţi îşi vor extinde perioada de pregătire; succesul depinde de personalitatea elevului. Pentru partea practică, este inutilă trecerea de la un pas la următorul fără ca cel anterior să fi fost finalizat într-un mod în care el îl poate stăpâni[2].

Sfârşitul Pasului I

---

[2] Poate dura mai multe luni până la terminarea exerciţiilor din Pasul I. acest lucruri nu trebuie să descurejeze discipolul, pentru că evoluţia spirituală este o chestiune individuală. O perioadă lungă pentru acest pas este de obicei atribuită lipsei de cunoştiinţe teoretice. Din nou, teoria trebuie citită de mai multe ori, şi trebuie însuşită de student, exact aşa cum este descrisă în paragrafele părţii teoretice. De asemenea instrucţiunile trebuie să fie urmate întocmai şi exerciţiile nu trebuie să fie întrerupte, altminteri discipolul va regresa. - Ed.

Pasul II
Autosugestia sau secretul subconştientului

Înainte de a descrie exerciţiile celui de-al doilea pas, aş dori să explic secretul subconştientului şi semnificaţiile lui practice.

Conştiinţa voastră obişnuită are sediul în suflet şi este activată mai ales de către creierul mare, care este localizat în partea din faţă a capului; prin urmare, subconştientul este de asemenea un atribut al sufletului şi este localizat în creierul mic sau cerebel, în spatele capului.

Având în vedere partea practică a magiei, să ne ocupăm de studiul funcţiilor psihologice ale cerebelului, creierul mic, subconştientul.

Orice fiinţă umană care este conştientă de cele cinci simţuri poate fi considerată normală, cu alte cuvinte, sfera ei de conştiinţă normală este intactă. Acest lucru înseamnă că un asemenea individ are abilitatea să îşi folosească în permanentă funcţiile conştiinţei obişnuite.

Cercetarea a demonstrat că nu există nicio putere în univers, deci inclusiv în om, care să nu aibă şi un opus. Prin urmare, putem considera subconştientul că fiind opusul conştiinţei obişnuite.

Tot ceea ce conştiinţa noastră obişnuită concepe sau înţelege prin noţiunile de gândire, sentimente, voinţă, memorie, raţiune, intelect sunt reflectate în subconştientul nostru prin efectul opus. Dintr-un punct de vedere practic, subconştientul nostru poate fi considerat oponentul sau adversarul nostru.

Forţa care ne motivează sau impulsul pentru orice este indezirabil, cum ar fi pasiunile noastre negative, neajunsurile şi slăbiciunile,

are originea în această sferă a conştiinţei. Este sarcina studentului, în timpul introspecţiei, să decodeze opera subconştientului său potrivit cheii elementelor sau magnetului tetrapolar. Aceasta este o sarcină care merită efortul din plin, pentru că studentul va dobândi o încredere în sine deplină prin propria sa contemplare sau meditaţie.

Forţa care ne îndeamnă să facem tot ceea ce nu dorim este subconştientul.

Vom învaţă să schimbăm acest aspect care este rău intenţionat faţă de „Eul" nostru într-o asemenea măsură încât nu doar că vom putea să îl facem inofensiv ci, dimpotrivă, ne va ajuta să ne realizăm dorinţele. În lumea materială, subconştientul necesită timp şi spaţiu pentru a realiza lucruri, două principii fundamentale pe care orice lucru sau obiect trebuie să le aibă pentru a fi transferat din lumea cauzală în realitate.

Când extragem timpul şi spaţiul din subconştient, atunci polaritatea opusă încetează să îşi mai exercite influenţa asupra noastră; prin urmare, suntem capabili să ne realizăm dorinţele prin subconştient. Cheia acestei aplicaţii practice a autosugestiei este decuplarea bruscă a subconştientului.

Dacă vrem să-i imprimăm subconştientului nostru ideea că, mâine sau oricând, nu vom mai fi supuşi uneia din pasiunile noastre, să zicem nevoia de a fuma sau de a consuma o băutură alcoolică, acest lucru îi va da subconştientului timp din belşug pentru a plasa obstacole direct sau indirect în calea noastră până la momentul stabilit. În cele mai multe cazuri, subconştientul va reuşi aproape întotdeauna în a ne învinge sau a ne face să eşuăm, mai ales când voinţă este subdezvoltată şi slabă. Dacă noi, în schimb, sustragem noţiunea timpului şi spaţiului când impregnăm subconştientul

cu o dorinţă, atunci vom găsi că numai partea pozitivă a subconştientului va opera în noi, că partea superioară sau obişnuită a conştiinţei cooperează cu ea şi, prin urmare, impregnarea dorinţei ar trebui să aducă succesul aşteptat. Această cunoaştere şi posibilitate este de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea magică şi trebuie să fie luată în considerare întotdeauna când practicăm autosugestia.

Când alegeţi formula sau cuvintele necesare pentru autosugestie, fraza sau formularea trebuie să fie mereu formulată că un ordin şi la timpul prezent. Nu trebuie să fie niciodată de tipul „mă voi opri din fumat" sau „nu voi mai bea". Formularea sau frază trebuie să fie de genul: „Sunt un nefumător.", „Sunt un om care nu bea.", „Nu am nicio dorinţă de a fuma.", „Nu am nicio dorinţă de a bea."

Acest lucru depinde bineînţeles de ceea ce vreţi să eliminaţi şi să obţineţi prin autosugestie, ce caracteristică negativă doriţi să eliminaţi sau ce atribute pozitive doriţi să dobândiţi.

Cheia autosugestiei şi a obţinerii rezultatelor dorite este formularea unei fraze afirmative la timpul prezent şi sub formă unui ordin. Această regulă trebuie respectată mereu şi în fiecare aspect dacă vreţi să vă asiguraţi de succes în autosugestie folosind subconştientul.

Noaptea când dormiţi, subconştientul lucrează mai eficient şi mai profund. Activitatea conştiinţei obişnuite este suspendată când sunteţi în starea de somn şi activitatea subconştientului preia conducerea. Prin urmare, momentul cel mai receptiv pentru acceptarea unei formule de autosugestie este când sunteţi în pat obosiţi şi gata să adormiţi, dar şi imediat după ce v-aţi trezit, când sunteţi încă doar pe jumătate treji. Acest lucru nu înseamnă că nu

putem folosi orice alt moment. Aceste perioade de timp sunt cele mai favorabile pentru că subconştientul este cel mai receptiv atunci. Cunoscând acest lucru, un magician nu îşi va permite niciodată să adoarmă cu gânduri de regret, tristeţe sau suferinţă şi să-şi influenţeze subconştientul în mod dăunător în acest mod, pentru că subconştientul continuă să lucreze cu această secvenţă de idei cu care adormiţi. Nu e nevoie de multă imaginaţie ca să deduceţi cu ce stare de spirit v-aţi trezi dimineaţa procedând aşa. Prin urmare, ţineţi minte: întotdeauna adormiţi cu gânduri împăcate şi armonioase sau cu gânduri de succes, sănătate şi pace interioară.

Până să vă hotărâţi să începeţi exerciţiul propriu-zis, cumpăraţi-vă sau confecţionaţi un mic lanţ cu treizeci sau patruzeci de mărgele de lemn sau sticlă. Dacă aveţi dificultăţi în a obţine un astfel de lanţ, atunci o sfoară cu treizeci sau patruzeci de noduri va fi de ajuns. Acest lucru va servi că un ajutor pentru autosugestie, astfel încât să nu trebuiască să număraţi când repetaţi formulă de sugestie şi atenţia voastră să nu fie direcţionată către altceva. Acest mic ajutor poate fi folosit de asemenea pentru a numără toate perturbările care au loc într-un anumit interval de timp când va faceţi exerciţiile de concentrare sau de meditaţie; de fiecare dată când o întrerupere apare, mişcaţi o prela sau un nod.

Practica autosugestiei este chiar foarte simplă. Întâi formulaţi ceea ce doriţi să obţineţi într-o propoziţie scurtă la timpul prezent sub formă unui ordin. De exemplu: „Mă simt din ce în ce mai bine pe zi ce trece." *„Sunt un nefumător." „Nu beau." „Sunt sănătos." „Sunt mulţumit." „Sunt fericit."* Acum putem începe practică propriu-zisă.

Începeţi acest exerciţiu exact înainte să adormiţi luând şiragul de perle, mărgele sau noduri şi repetând propoziţia sau formulă d sugestie cu voce înceată sau în şoaptă sau doar în gând;

faceţi acest lucru cum preferaţi sau în funcţie de situaţie. De fiecare dată când repetaţi propoziţia, mişcaţi degetele de la o mărgea la alta. Când aţi ajuns la capăt, ştiţi că aţi repetat de patruzeci de ori.

Este important când practicaţi exerciţiul să vă imaginaţi sau să vizualizaţi clar faptul că ceea ce doriţi a devenit deja o realitate; un fapt de care trebuie să fiţi total convinşi. Dacă nu vă simţiţi obosiţi când aţi terminat şiragul, rămâneţi focalizati asupra gândului că dorinţa voastră s-a îndeplinit şi continuaţi până când adormiţi cu acea dorinţa. Ar trebui să vă străduiţi întotdeauna să luaţi dorinţa cu voi din starea de veghe în cea de somn. Dacă adormiţi în timp ce repetaţi formula a doua oară, fără să ajungeţi la capătul şiragului, scopul exerciţiului va fi atins în totalitate oricum. Trebuie menţionat totuşi că e necesar să repetaţi formulă de cel puţin patruzeci de ori.

Ţineţi minte, dimineaţa când sunteţi încă pe jumătate adormiţi şi, datorită faptului că v-aţi trezit mai devreme, aveţi timpul să repetaţi exerciţiul, luaţi imediat şiragul şi începeţi exerciţiul. Sunt oameni care se trezesc în timpul nopţii, din diferite motive, iar dacă o asemenea ocazie apare, atunci exerciţiul poate fi repetat şi succesul poate fi atins mai devreme.

Mai mult, ar trebui să menţionăm ce tipuri de dorinţe pot fi îndeplinite prin autosugestie. Că regulă, orice dorinţă care priveşte spiritul, sufletul şi corpul poate fi realizată – de exemplu, înnobilarea caracterului, lupta împotriva caracteristicilor negative sau a altor slăbiciuni şi dizarmonii, obţinerea unei bune sănătaţi, eliminarea sau promovarea diferitelor tendinţe, dezvoltarea abilităţilor.

Dorinţele care nu au nimic de-a face cu personalitatea cuiva nu pot fi realizate, de exemplu a câştiga la loterie şi aşa mai departe.

Până când nu sunteţi complet satisfăcuţi cu rezultatul formulării prezente, nu treceţi la alta. Aceia care practică aceste exerciţii în mod serios şi sistematic vor fi convinşi curând de influenţa favorabilă a autosugestiei şi vor păstra această metodă pentru tot restul vieţii.

PASUL II
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

La Pasul I al Educaţiei Magice a Spiritului am învăţat să ne controlăm şi să ne stăpânim gândurile.

La acest pas vom învăţa să ne stăpânim gândurile prin concentrare în scopul amplificării puterii ei şi întăririi voinţei.

Pentru a începe acest exerciţiu, luaţi nişte obiecte cum ar fi un cuţit, o furculiţă, o cutie de trabucuri, un creion, o cutie de chibrituri şi plasaţi-le în faţa voastră. Apoi fixaţi-vă ochii pentru unul din obiecte pentru o vreme. Memorizaţi în detaliu formă şi culoarea lui. Apoi închideţi ochii şi încercaţi să vizualizaţi obiectul în mod plastic, aşa cum arată în realitate. Dacă imaginea sa vă scapă din atenţie, încercaţi să vi-l amintiţi din nou. La început, s-ar putea să nu puteţi vizualiza un obiect decât pentru câteva secunde. Totuşi, dacă perseveraţi şi continuaţi să repetaţi exerciţiul, obiect va deveni tot mai clar şi va dispărea şi reapărea în câmpul vizual tot mai rar de la un exerciţiu la altul. Nu fiţi dezamăgiţi de eşecurile iniţiale. Dacă obosiţi, treceţi la următorul obiect. La început, nu practicaţi mai mult de zece minute. Totuşi, extindeţi durata exerciţiului puţin câte puţin până ajungeţi la treizeci de minute. Pentru a controla distragerile, folosiţi şiragul de mărgele descris în capitolul despre autosugestie. Treceţi-vă degetele de la o mărgea la alta

când experimentaţi o interferenţă; în acest mod veţi putea să determinaţi câte interferenţe aţi avut în timpul unui exerciţiu. Aţi terminat atunci când puteţi să vizualizaţi un obiect timp de cinci minute cu ochii închişi fără întrerupere.

Odată ce aţi terminat acest lucru, începeţi să vizualizaţi aceste obiecte cu ochii deschişi. Ele ar trebui să fie suspendate în aer şi să apară în faţă ochilor voştrii atât de concret încât aproape că puteţi să întindeţi mâna şi să le atingeţi. Ar trebui să nu fiţi conştienţi de împrejurimi şi să vă concentraţi doar asupra imaginii obiectului. Aici, de asemenea, puteţi controla interferenţele cu ajutorul şiragului de mărgele. Exerciţiul este complet când puteţi vizualiza un obiect suspendat în aer în mod concret timp de cinci minute fără cea mai mică distragere.

Ordinea exerciţiilor presupune ca după concentrarea vizuală să urmeze cea acustică sau auditivă. În acest exerciţiu, puterea imaginaţiei este testată într-un mod diferit faţă de cel folosind concentrarea vizuală. Nu puteţi spune cu adevărat „Vizualizaţi sunetul sau ticăitul unui ceas," pentru că termenul sau semnificaţia cuvântului „vizualizare" este conectat de obicei cu simţul vederii. Când auziţi cuvintele „vizualizare" sau „vizualizaţi," de obicei aveţi o imagine în minte – iar acest lucru nu se poate spune când vine vorba de exerciţiile de concentrare auditivă. Pentru a înţelege acest lucru mai bine, ar trebui să spunem: „Imaginaţi-vă că auziţi ticăitul unui ceas." În scopul unei mai bune înţelegeri şi pentru a evita orice confuzie, vom folosi termenul „imaginaţi-vă că auziţi."

Să începem cu exerciţiile de concentrare auditivă. Imaginaţi-vă că auziţi ticăitul unui ceas de perete. Acest exerciţiu este ca şi toate celelalte; la început veţi reuşi să faceţi acest lucru doar pentru câteva secunde. Dar cu perseverenţă veţi deveni tot mai buni şi

veţi avea tot mai puţine distrageri. Pentru un mai bun control, folosiţi şiragul de mărgele şi înregistraţi toate interferenţele în jurnalul vostru magic; acest lucru se aplică pentru toate exerciţiile trecute, prezente şi viitoare. Apoi continuaţi imaginându-vă că auziţi ticăitul unui ceas de buzunar, sau un ceas de încheietură, apoi sunetul unui clopoţel în toate variaţiunile posibile. Se pot face multe alte exerciţii de concentrare auditivă, cum ar fi sunetul unui gong, al unui ciocan, sunetul unor bătăi şi diferite alte sunete precum zgâriatul, frecatul, sorbitul sau tunetul, de la cel mai uşor foşnet al vântului până la o furtună puternică, urletul unei cascade şi, mai târziu, sunetele muzicale ale unei viori, unui pian sau al altor instrumente muzicale. Este de cea mai mare importanţă, când practicaţi aceste exerciţii, să vă concentraţi doar asupra sunetului şi să nu permiteţi apariţia niciunei vizualizări a imaginii. Dacă apare o imagine picturală, trebuie să o izgoniţi imediat; când vine vorba de sunetul unui clopoţel, nu puteţi permite imaginii clopoţelului să existe. Exerciţiul se încheie când puteţi să menţineţi imaginaţia acustică timp de cinci minute.

Un alt exerciţiu în această secvenţă a exerciţiilor este concentrarea pe ceea ce simţiţi, pe simţul tactil. Aici scopul este să aduceţi în prezent senzaţia de răceală, căldură, greutate (senzaţia gravitaţiei), uşurimii, foamei, setei şi oboselii. Menţineţi senzaţia până când reuşiţi să o păstraţi pentru cel puţin cinci minute fără orice întrerupere, fie din partea imaginilor vizuale, fie a celor auditive declanşate de imaginaţia voastră. Odată ce aţi ajuns la acest nivel de concentrare aducând în atenţie şi păstrând la discreţia voastră orice senzaţie, exerciţiul este încheiat şi puteţi începe cu următorul.

Acesta are de-a face cu concentrarea olfactivă sau asupra simţului mirosului. Imaginaţi-vă că puteţi miroşi parfumul diferitelor flori cum ar fi trandafiri, liciac, violete sau aromă diferitelor

parfumuri. Menţineţi acest miros imaginar fără să vizualizaţi floarea care este conectată cu parfumul. Odată ce aţi reuşit cu mirosurile plăcute, continuaţi exerciţiul dar de data asta cu diferite mirosuri neplăcute. Această concentrare trebuie să fie practicată până când puteţi să aduceţi în imaginaţia voastră orice parfum sau miros la discreţie timp de cel puţin cinci minute.

Ultimul exerciţiu de concentrare a simţurilor este cel al gustului. Când practicaţi acest exerciţiu, nu vă gândiţi şi nu vă imaginaţi niciun fel de mâncare sau băutură. Concentraţi-vă doar asupra gustului. Începeţi cu cele mai distince senzaţii gustative cum ar fi dulcele, acrul, amarul şi săratul. Odată ce aţi atins nivelul necesar de abilitate cu gusturile anterioare, începeţi concentrarea asupra gusturilor diferitelor mirodenii cum ar fi piperul, usturoiul, chimenul, scorţişoară, cuişoare, vanilie şi aşa mai departe. Alegerea mirodeniilor poate fi lăsată în întregime la discreţia studentului. Odată ce acesta a reuşit să aducă în atenţie fiecare senzaţie gustativă şi poate să menţină gustul pentru cel puţin cinci minute, atunci acest exerciţiu este încheiat.

Unii studenţi pot găsi că unul dintre aceste exerciţii de concentrare este mai uşor pentru ei, iar un altul este mai dificil; acest lucru indică faptul că funcţia cerebrală a acelui simţ fie a fost neglijată, fie a fost oprită din creştere sau insuficient dezvoltată. Cele mai multe sisteme de învăţătură se ocupă doar de una sau două funcţii şi unele de trei. Exerciţiile de concentrare care se efectuează cu toate cele cinci simţuri întăresc spiritul şi mintea, dar şi voinţă. Nu învăţăm doar cum să controlăm cele cinci simţuri, dar şi cum să le dezvoltăm şi eventual să le stăpânim complet. Un magician trebuie să le dezvolte în continuare şi să le stăpânească pe toate. Aceste exerciţii sunt de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea magică şi nu ar trebui excluse niciodată, şi nici cel mai mic detaliu al lor.

PASUL II
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

La Pasul I al Pregătirii Magice a Sufletului, elevul a învăţat să practice introspecţia. El a înregistrat trăsăturile sale bune (pozitive) şi rele (negative) potrivit celor patru elemente şi le-a împărţit în trei grupe. În acest mod el a creat două oglinzi ale sufletului, una bună (albă) şi una rea (neagră). Aceste două oglinzi ale sufletului reprezintă caracterul său psihic sau astral. Examinând cu atenţie caracteristicile pe care le-a înregistrat în jurnalul sau magic, el ar trebui să-şi poată da seama ce puteri elementale predomină în el, fie că sunt bune sau malefice, şi trebuie să creeze, cu orice preţ, un echilibru în eficienţa elementelor. Elementele din corpul astral trebuie să fie aduse în echilibru, altfel ascensiunea magică nu este posibilă.

Prin urmare, sarcina acestui pas este de a crea echilibrul psihic sau astral. Dacă studentul aspirant are suficientă voinţă la dispoziţie, poate începe prin a stăpâni atributele sau pasiunile care îl influenţează sau îl afectează cel mai mult.

Dacă voinţa sa nu este destul de puternică, ar trebui să înceapă din capătul opus, echilibrând slăbiciunile mai mici şi avansând treptat către neajunsurile şi slăbiciunile majore şi să se lupte cu ele până când le are sub control. Studentul are trei moduri în care poate să-şi stăpânească sau să-şi controleze pasiunile:

(1) Utilizarea sistematică a autosugestiei, cum am menţionat la începutul Pasului II

(2) Transmutarea pasiunilor în caracteristicile pozitive opuse, care poate fi îndeplinită prin autosugestie sau prin meditaţie frecventă şi o reafirmare continuă a caracteristicilor sale bune.

(3) Atenția, circumspecția și voința. Utilizând această metodă nu permiteți pasiunilor să se aprindă, să izbucnească sau să erupă. Le opriți înainte să aibă șansă să avanseze. Această metodă este de fapt cea mai dificilă și este destinată mai ales studenților care au o voință foarte puternică și care doresc să atingă un nivel măreț al voinței luptându-se cu pasiunile lor.

Dacă studentul are destul timp la dispoziție și dorește să avanseze mai rapid în dezvoltarea sa, poate să folosească toate trei metodele. Ar fi cel mai avantajos dacă toate metodele – de exemplu mâncatul conștient, magia apei și așa mai departe – ar urma o singură direcție. Nu va dura mult până când veți reuși.

Scopul acestui pas este de a atinge un echilibru al elementelor în suflet. Magicianul aspirant ar trebui, prin urmare, să se străduiască să elimine rapid și cu încredere toate pasiunile care îl încurcă cel mai mult dacă dorește să aibă succes în artele magice. Sub nicio formă nu ar trebui începute exercițiile de la Pasul III dacă cele de la Pasul II nu sunt complet stăpânite, mai ales echilibrul elementelor. Trebuie să aspirați de-a lungul întregului curs la înnobilarea caracterului vostru. La acest pas trebuie să începeți deja să eliminați toate caracteristicile negative care predomină și care reprezintă cel mai mare impediment pentru dezvoltarea ulterioară.

PASUL II
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Exercițiile de la Pasul I al Pregătirii Magice a Corpului Fizic, cum ar fi spălarea zilnică folosind apă rece, frecarea cu un prosop aspru sau perierea întregului corp de sus până jos, exercițiile fizice, gimastica de dimineață, magia apei, respirația conștientă etc. trebuie continuate și transformate într-un obicei zilnic.

Pregătirea Magică a Corpului Fizic de la Pasul II include o schimbare în exercițiile de respirație. La Pasul I am învățat respirația conștientă și cum să inhalăm aerul impregnat cu o dorință (prin principiul Eteric) și să o direcționăm prin plămâni în fluxul sanguin. În acest capitol voi descrie respirația conștientă prin pori.

Pielea noastră are două funcții: de a respira și de a secreta sau elimina impuritățile. Prin urmare, putem consideră pielea noastră că fiind al doilea set de plămâni și al doilea set de rinichi.

Acum, toată lumea înțelege de ce ar trebui să ne periem corpul de sus până jos cu o perie uscată, să ne frecăm corpul cu un prosop aspru după ce ne spălăm cu apă rece și de ce toate celelalte recomandări au fost făcute. Înainte de toate, acestea au rolul de a elibera complet plămânii și rinichii în mare parte și în al doilea rând, de a stimula porii pentru a fi mai activi. Nu e nevoie să subliniem că acest lucru este foarte avantajos pentru sănătatea noastră. Respirația conștientă prin pori ar trebui să fie de mare interes pentru noi din punct de vedere magic. Prin urmare, vom începe practică fără alte întârzieri:

Faceți-vă confortabili într-un fotoliu sau stați întinși pe o canapea sau pat și relaxați-vă toți mușchii. Acum concentrați-vă și gândiți-vă că nu doar plămânii voștri respiră sau inhalează aerul cu fiecare respirație, ci întregul corp. Fiți complet covinși că plămânii voștrii, simultan cu fiecare por al corpului vostru, absorb energie vitală și o oferă întregului corp. Imaginați-vă că sunteți un burete uscat care este scufundat în apă și care absoarbe apă cu lăcomie. Trebuie să aveți același sentiment când inhalați. Energia vitală trece în acest mod din principiul Eteric și din împrejurimi în corpul vostru. Potrivit cu abilitățile fiecăruia, fiecare individ va percepe pătrunderea în corp a energiei vitale prin pori în mod diferit. Odată ce ați câștigat,

prin exerciții repetate, experiența respirației prin plămâni și cu întregul corp în același timp, combinați ambele metode de respirație cu inhalarea dorinței voastre, fie că este pentru sănătate, succes, pace, controlul pasiunilor; depinde de ce aveți nevoie mai mult. Îndeplinirea dorinței voastre (care trebuie exprimată la timpul prezent și sub formă unui ordin) nu este acceptată doar de plămânii și fluxul vostru sanguin dar și de întregul corp. Odată ce ați obținut o anumită îndemânare în acest exercițiu, puteți să influențați magic și expirația. De fiecare dată când expirați puteți să vă imaginați că elimină opusul dorinței voastre, cum ar fi slăbiciunea, eșecul, neliniștea sau anxietatea etc. Odată ce ați reușit să inhalați și să expirați cu plămânii și cu întregul corp, atunci acest exercițiu este încheiat.

Următorul exercițiu are de-a face cu controlul corpului. A sta confortabil în liniște este o artă care trebuie învățată. Stați pe un scaun într-o asemenea poziție încât coloana să fie complet dreaptă. La început, spătarul scaunului poate fi folosit ca suport. Când stați pe scaun, tălpile ar trebui să fie ferm așezate pe pământ și ar trebui să se atingă, la fel ca și genunchii. Așezați-vă ușor palmele pe coapse aproape de genunchi, mâna dreaptă pe genunchiul drept, mâna stângă pe genunchiul stâng. Apoi încercați să stați fără să vă sprijiniți de spătar, liberi de orice, liberi de tensiune, fără nicio încordare a mușchilor, dar amintindu-vă să stați drepți. Setați o alarmă pentru cinci minute și începeți exercițiul. Acum închideți ochii și, stând în această poziție, fiți atenți la ce se întâmplă în corpul vostru. La început veți observa cum mușchii sunt neliniștiți sau iritați de impulsurile nervoase. Folosiți toată energia voastră pentru a depăși acest sentiment și forțați-vă să rămâneți liniștiți în această poziție. Pe cât de simplu pare acest exercițiu, pe atât de dificil este pentru începător. Dacă experimentați dificultăți în a ține

genunchii și tălpile apropiate, le puteți lega cu un prosop sau o sfoară. Dacă reușiți să stați în această poziție cinci minute fără niciun efort și fără întrerupere, extindeți durata exercițiului cu un minut de fiecare dată până când puteți să rămâneți în această poziție pentru cel puțin treizeci de minute – atâta timp cât sunteți total confortabili, nu sunt întreruperi și sunteți perfect împăcați. Odată ce ați îndeplinit acest lucru, exercițiul este încheiat. Când ați ajuns în acest punct cu exercițiile voastre, veți observa că nicio altă poziție nu vă va oferi atâta odihnă și recuperare ca aceasta.

Dacă doriți să folosiți acest exercițiu de postură ca mijloc de a vă îndeplini scopul, de exemplu pentru dezvoltarea voinței, puteți să o faceți atâta timp cât stăpâniți complet postura menționată anterior pentru o oră întreagă; cu alte cuvinte, trebuie să fiți capabili să stați în liniște și confortabili, fără să vă deranjeze nimic, timp de o oră. Puteți alege și diferite alte poziții la discreție.

Învățăturile din yoga hindusă recomandă și descriu diferite poziții numite *asane*. Ele vorbesc și de posibilitatea de a obține diferite puteri oculte dacă stăpâniți aceste poziții. Dacă puterile sunt sau nu eliberate prin aceste asane rămâne de văzut.

Pentru dezvoltarea noastră magică, avem nevoie de o anumită postură corporală (asana); nu contează prea mult pe care o alegem, cea descrisă fiind cea mai simplă. Această postură este utilă pentru liniștirea corpului și întărirea voinței. Mai presus de toate, spiritul și sufletul necesită un corp fizic a cărui funcționare să nu fie tulburată; acest lucru va fi discutat în detaliu când ajungem la exercițiile relevante.

Orice student care obosește mental și psihic ca rezultat al exercițiilor de la primul și al doilea pas și, prin urmare, adoarme

des în timpul exercițiilor de concentrare și meditație, ar fi bine să facă exercițiile în postura corporală sau asana menționată anterior. Studentul ar trebui să se străduiască de asemenea să practice controlul corpului fizic în viața de zi cu zi. Fiind atent, va avea multe oportunități să exerseze acest control.

De exemplu, dacă obosiți, forțați-vă să mai faceți încă o mică activitate sau să vă plimbați un pic. Dacă vi se face foame, amânați masă cu treizeci de minute. Dacă vă este sete, nu beți imediat, ci așteptați un timp. Dacă aveți obiceiul să faceți totul în grabă, forțați-vă să faceți totul într-un ritm mai încet. Pe de altă parte, dacă sunteți mai liniștit, exersați efectuarea activităților mai rapid.

Este la alegerea studentului să-și forțeze și să-și controleze corpul și nervii prin voință. Acestea încheie exercițiile de la pasul al doilea.

Sumarul exercițiilor din Pasul II

I. Pregătirea magică a sufletului

(1) Autosugestia sau descoperirea enigmelor subconștientului.

(2) Exercițiile de concentrare:

a) Vizuală (optică)

b) Auditivă

c) Tactilă

d) Olfactivă

e) Gustativă

Exercițiile care au ca scop eliminarea gândurilor (stărilor negative) trebuie continuate și aprofundate.

II. Pregătirea magică a sufletului

(1) Echilibrul astral sau magic al elementelor, transformarea sau rafinarea caracterului:

a) Prin luptă sau prin controlul calităților negative,

b) Prin autosugestie, și

c) Prin transmutare sau transformare în calitatea opusă.

III. Pregătirea magică a corpului fizic

a) Respirația conștientă prin pori,

b) Poziționarea conștientă a corpului, și

c) Controlul corpului în viața de zi cu zi, la comandă.

Înainte de a adormi, doar cele mai frumoase și mai pure idei trebuie să ne însoțească.

Sfârșitul pasului II

PASUL III
INTRODUCERE

Cunoaștere, Curaj, Hotărâre și **Tăcere**, aceștia sunt cei patru stâlpi ai fundamentului Templului lui Solomon, microcosmosul și macrocosmosul pe care este construită știința sacră a magiei. Fiecare magician trebuie să aibă acest atribute fundamentale, care sunt corelate cu cele patru elemente, dacă dorește să atingă cel mai înalt nivel în această știință sacră.

Cunoașterea magică poate fi obținută de oricine prin studiu perseverent. Cunoașterea acestor legi legi permite unei astfel de persoane să atingă treptat cea mai înaltă înțelepciune.

Hotărârea este aspectul voinței care poate fi atins prin tenacitate, răbdare și perseverență – adică prin practicarea științelor sacre. Cei care nu doresc doar să-și satisfacă propria curiozitate ci sunt serioși și sinceri în dorința de a intra pe cale și a urca spre cele mai mari înălțimi trebuie să aibă o voință de fier.

Curajul: oricine nu se dă înapoi de la obstacole sau sacrificii și nu dă atenție opiniilor altor persoane, rămânând neafectat, își va continua întotdeauna drumul având obiectivul său în minte, indiferent dacă întâlnește succesul sau eșecul. Pentru o astfel de persoană, Voința cea mai înaltă se va dezvălui.

Tăcerea: oricine se laudă și se mândrește și se dă în spectacol cu înțelepciunea sa nu poate deveni niciodată un adevărat magician. Nu este necesar ca un magician să fie considerat o autoritate; dimpotrivă, el va face tot ce-i stă în putere pentru a nu fi recunoscut ca atare. Tăcerea este putere! Cu cât sunteți mai tăcuți în privința experiențelor și cunoașterii voastre fără a vă separa de

umanitate, cu atât mai mult veți avea de câștigat, primind o fântână de cunoaștere din această sursă.

Prin urmare, dacă este important să obțineți cunoașterea și înțelepciunea, trebuie să faceți tot ce vă stă în putere pentru a dobândi cele patru atribute fundamentale menționate înainte; fără acestea nu veți reuși să realizați nimic important în magia sacră. Acum vom începe exercițiile pasului trei.

PASUL III
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

La Pasul II am învățat cum să practicăm concentrarea simțurilor. Am antrenat fiecare simț individual prin exerciții de concentrare. În acest al treilea pas vom extinde concentrarea noastră, trecând de la un singur simț la două sau trei simultan. Voi oferi câteva exemple pe baza cărora studentul competent va putea să dezvolte și să-și extindă propriul domeniu de operare.

Imaginați-vă pe perete un ceas cu pendul care se mișcă. Imaginația voastră trebuie să fie atât de completă încât este că și cum ceasul ar fi cu adevărat acolo. În același timp, încercați să percepeți ticăitul ceasului cu simțul auditiv. Încercați să mențineți această dublă reprezentare a imaginii și a sunetului timp de cinci minute. Din nou, la început s-ar putea să reușiți numai pentru câteva secunde, dar prin repetare frecventă veți putea să extindeți durata de timp și să o mențineți. Practica duce la perfecțiune! Repetați acest exercițiu cu un obiect similar cum ar fi un gong, astfel încât nu doar să auziți sunetul său, dar și să vedeți persoana care îl lovește. Încercați să vizualizați această carte și să auziți murmurul apei, sau să vizualizați un câmp de grâu unduindu-se

sub vântul uşor şi în acelaşi timp ascultaţi foşnetul vântului. Puteţi să implementaţi propriile voastre experimente care necesită două sau chiar trei alte simţuri, de exemplu văzul şi atingerea (simţul tactil). Toate simţurile trebuie să fie stimulate şi dezvoltate prin concentrare. O importanţă majoră trebuie acordată simţurilor vederii, auzului şi atingerii care, în ştiinţele magiei, sunt cele mai importante pentru orice progres viitor. Nu pot să repet suficient de des importanţa acestor exerciţii pentru progresul studentului pe întreagă să cale magică. Prin urmare, practicaţi perseverent în fiecare zi. Odată ce sunteţi capabili să menţineţi concentrarea pe două sau mai multe simţuri simultan pentru cel puţin cinci minute, atunci exerciţiul este încheiat.

Dacă experimentaţi oboseală în timpul exerciţiilor, opriţi-le imediat şi amânaţi-le pentru un moment mai favorabil când sunteţi mai alerţi. Aveţi grijă să nu adormiţi în timpul exerciţiilor. Ştim din experienţă că cel mai favorabil moment pentru aceste exerciţii este dimineaţă devreme.

Odată ce aţi ajuns la un anumit nivel de concentrare în cele menţionate anterior şi sunteţi capabili să folosiţi două sau trei simţuri simultan timp de cinci minute, puteţi continua cu următorul exerciţiu.

Din nou, alegeţi o poziţie confortabilă ca şi cu fiecare exerciţiu de concentrare. Închideţi ochii şi vizualizaţi cât puteţi de plastic o zonă care vă este bine cunoscută – un sat, un loc anume, o casă, o grădină, o pajişte, o cabană sau o pădure. Menţineţi această vizualizare. Asiguraţi-vă că fiecare detaliu cum ar fi culoarea, lumina şi forma sunt respectate. Ceea ce vizualizaţi sau vă imaginaţi trebuie să fie atât de real încât este că şi cum aţi fi prezenţi cu totul în acel loc. Nimic, dar absolut nimic nu ar trebui să scape atenţiei voastre,

şi nimic nu ar trebui trecut cu vederea sau lăsat de-o parte. Dacă pierdeţi imaginea sau dacă se face neclară, reamintiţi-vă imediat imaginea, dar mult mai clar decât înainte. Acest exerciţiu este complet când puteţi menţine imaginea aceasta în mintea voastră pentru cel puţin cinci minute. Apoi faceţi o încercare şi adăugaţi concentrarea acustică acestor scene. Dacă aţi vizualizat o pădure frumoasă, atunci ascultaţi în acelaşi timp păsările care cântă, murmurul apei unui mic pârâu, sau foşnetul vântului, zumzetul albinelor etc. Dacă reuşiţi cu această imagine, alegeţi un scenariu similar, dar de data aceasta ceva ce alegeţi voi înşivă. Toate exerciţiile de mai sus trebuie practicate cu ochii închişi. Aceste exerciţii sunt complete când vizualizaţi imaginat cu succes fiecare regiune, fiecare loc sau sat şi aţi folosit două sau trei simţuri simultan pentru cel puţin cinci minute.

Odată ce aţi ajuns la acest nivel de concentrare, trebuie să obţineţi acelaşi nivel de competenţă cu acelaşi exerciţii dar cu ochii deschişi. Acest lucru se obţine fixându-vă ochii asupra unui punct sau uitându-vă în gol sau la nimic. În timp ce practicaţi acest exerciţiu, ceea ce vă înconjoară trebuie să înceteze să mai existe pentru voi şi imaginea pe care aţi ales-o trebuie să apară în faţa ochilor voştri că o fată morgana suspendată în aer. Când aţi reuşit să menţineţi o imagine pentru cel puţin cinci minute, selectaţi o alta. Acest exerciţiu este încheiat când puteţi să invocaţi orice imagine doriţi cu ochii deschişi şi să o menţineţi timp de cinci minute cu unul sau mai multe simţuri implicate. Toate exerciţiile de concentrare viitoare ar trebui să fie practicate exact în acelaşi mod – ca şi cum după ce aţi citit un roman, lăsat imaginile sau evenimentele descrise să vă treacă prin minte.

Am învăţat cum să ne imaginăm locuri şi localităţi pe care le-am văzut sau le cunoaştem. Următorul pas este să vă imaginaţi

locuri, sate şi oraşe pe care nu le-aţi văzut niciodată. La început ne imaginăm aceste locuri cu ochii închişi, şi odată ce reuşim cu două sau trei simţuri simultan timp de cinci minute, putem practica acelaşi exerciţiu de concentrare cu ochii deschişi. Exerciţiul este complet când am reuşit să menţinem imaginea cu ochii deschişi implicând două sau trei simţuri simultan timp de cel puţin cinci minute.

De la obiecte cum ar fi locuri, sate, oraşe, case şi păduri, trecem la creaturi vii cum ar fi câini, pisici, păsări, cai, vaci, viţei, găini şi ni le imaginăm exact în acelaşi mod ca şi celelalte obiecte care făceau obiectul exerciţiilor de concentrare – întâi cinci minute cu ochii închişi şi apoi cinci minute cu ochii deschişi. Odată ce aţi realizat acest lucru, imaginaţi-vă animalele mişcându-se – de exemplu, o pisică spălându-se, o pisică prinzând un şoarece sau bând lapte, un câine lătrând şi alergând, o pasăre în zbor sau mâncând etc. Studentul poate alege aceste situaţii sau altele similare – este cu totul la discreţia sa. Acest exerciţiu se practică întâi cu ochii închişi şi apoi cu ochii deschişi. Dacă reuşiţi acest lucru cu ochii închişi timp de cinci minute şi cu ei deschişi încă cinci minute, atunci exerciţiul este încheiat şi puteţi continua cu următorul.

În acelaşi mod, imaginaţi-vă oameni – întâi prieteni, rude, cunoştinţe, rude şi prieteni decedaţi, şi apoi străini sau oameni pe care nu i-aţi mai văzut înainte.

Întâi imaginaţi-vă trăsăturile lor faciale, cum ar fi ochii, sprâncenele, nasul, gura, dinţii, forma feţei, maxilarul, obrajii, urechile, părul, pielea şi apoi întregul cap, urmat de hainele pe care persoana le poartă. Întotdeauna practicaţi acest exerciţiu întâi cu ochii închişi şi apoi cu ochii deschişi pentru cel puţin cinci minute înainte de a continua să vă imaginaţi oameni în mişcare,

de exemplu mergând, lucrând, vorbind. Dacă aţi avut succes cu unul din simţuri, cum ar fi cel vizual, atunci adăugaţi-l pe cel auditiv, astfel încât să puteţi auzi persoana vorbind, imaginându-vă că îi auziţi vocea. Faceţi efortul că imaginaţia voastră să corespundă cu realitatea, de exemplu, tonul sau timbrul vocii sau dacă persoana vorbeşte rapid sau lent. Auziţi acea voce în imaginaţia voastră exact în acelaşi mod în care persoană vorbeşte de obicei, întâi cu ochii închişi şi apoi cu ei deschişi.

Când aţi avut succes cu aceste exerciţii, începeţi să vă imaginaţi străini, oameni pe care nu i-aţi mai văzut niciodată. Vizualizaţi diferite trăsături faciale şi voci. Ele pot fi masculine sau feminine, de orice vârstă. Apoi vizualizaţi fiinţe umane de alte etnii, bărbaţi, femei, copii, tineri şi bătrâni, indieni, africani, chinezi şi japonezi. Dacă aveţi nevoie de ajutor în ceea ce priveşte stimularea vizuală, folosiţi cărţi sau reviste pe această temă. Vizitarea muzeelor este foarte recomandată în acest scop.

Odată ce aţi realizat toate acestea şi puteţi să menţineţi imaginea timp de cinci minute cu ochii închişi şi cu ochii deschişi, atunci Pregătirea Magică a Spiritului pentru al treilea pas a fost finalizată.

Este nevoie de perseverenţă, răbdare, determinare şi tenacitate pentru a termină aceste exerciţii deosebit de dificile. Acei studenţi care sunt dispuşi să facă efortul necesar vor fi foarte satisfăcuţi cu puterile pe care le vor acumula prin aceste exerciţii de concentrare, putând să dezvolte ceea ce au obţinut la pasul următor.

Exerciţiile de concentrare de la acest pas nu întăresc doar voinţa şi concentrarea, ci toate puterile noastre intelectuale şi mentale. Ele dezvoltă abilităţile magice ale spiritului şi sunt exerciţii

pregătitoare pentru transferul gândurilor, telepatie, călătorie mentală, clarvedere şi multe alte lucruri. Prin urmare, aceste exerciţii sunt absolut necesare. Magicianul aspirant nu va face progrese fără aceste abilităţi. Aşadar, faceţi toate eforturile necesare pentru a le realiza în mod meticulos şi responsabil.

PASUL III
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

Înainte de a începe cu acest exerciţiu, echilibrul astral al elementelor în suflet trebuie să fie stabilit prin introspecţie şi autocontrol; altfel vă veţi face foarte mult rău. Pe parcursul dezvoltării voastre ar trebui să continuaţi să lucraţi la înnobilarea caracterului, dar ar trebui să începe să lucraţi cu elementele în corpul astral numai când sunteţi absolut siguri că nici unul din elemente nu predomină.

Scopul acestui pas este de a ne însuşi atributele sau caracteristicile fundamentale ale elementelor şi a le chema sau dizolva la discreţie. Deja cunoaştem teoria efectelor elementelor, iar acum conectăm teoria cu practica în următorul mod:

Elementul Foc

Focul cu expansiunea sa în toate direcţiile are căldura ca atribut specific şi, prin urmare, este sferic. Ar trebui să dobândim acest atribut mai presus de toate şi să-l chemăm în suflet şi în corpul nostru oricând dorim. La Pasul II al Educaţiei Magice a Corpului Fizic, am ales o postură, ceea ce hinduşii numesc o asana. Când luăm această postură, ea ne permite să rămânem confortabili şi netulburaţi pentru lungi perioade de timp. De acum înainte vom

folosi această terminologie pentru a înţelege mai uşor şi o vom numi postura asana.

Pentru primul pas al acestui exerciţiu, luaţi poziţia asana şi imaginaţi-vă în centrul elementului Foc care, sub formă unei sfere, cuprinde întregul univers.

Acum începeţi să inhalaţi elementul Foc pe nas şi de asemenea, inhalaţi simultan cu întregul corp (respiraţia prin pori). Inspiraţi adânc şi regulat, fără a comprima aerul sau a forţa plămânii.

Corpurile fizic şi astral trebuie să fie că nişte containere goale în care elementul este inspirat sau atras cu fiecare respiraţie. Căldura elementului trebuie să crească odată cu fiecare respiraţie şi trebuie să fie comprimată în corp. Ea trebuie să crească odată cu fiecare respiraţie. Căldură şi forţă expansivă trebuie să continue să crească, precum şi presiunea focului, până când vă simţiţi încinşi.

Întregul proces al inhalării elementului Foc prin corp este desigur o procedură pur imaginară şi trebuie practicată cu vizualizarea plastică a elementului.

Începeţi exerciţiul cu şapte inspiraţii ale elementului Foc şi, cu fiecare exerciţiu succesiv, măriţi numărul cu o inspiraţie. Ca regulă, douăzeci până la treizeci de inhalaţii ar trebui să fie suficiente. Numai studenţii care sunt foarte puternici fizic şi care au foarte multă voinţă ar trebui să depăşească acest număr de inspiraţii, potrivit cu abilităţile lor.

Dacă numărătoarea interferează cu concentrarea voastră, folosiţi şiragul de mărgele. La început, veţi percepe căldura imaginară doar astral (în suflet). Totuşi, cu fiecare exerciţiu căldura devine mai perceptibilă şi fizic şi astral. Căldura aceasta poate să

crească în asemenea măsură încât temperatura să se ridice ducând la transpirație sau chiar febră. Dacă studentul a stabilit între timp echilibrul elementelor în suflet, atunci o asemenea acumulare de elemente în corp nu va cauza niciun rău.

Odată ce ați finalizat exercițiul acumulării imaginare a elementului Foc, veți simți căldură și forță expansivă a Focului prin imaginație. Următorul pas este eliminarea elementului Foc. Inspirați normal pe gură și expirați elementul Foc în întregul univers pe gură și prin întregul corp (expirația prin pori). Expirația elementului trebuie să aibă loc tot de atâtea ori ca și inspirația. Cu alte cuvinte, când începeți exercițiul inspirând de șapte ori, trebuie de asemenea să expirați de șapte ori; numărul de inspirații trebuie să corespundă cu numărul de expirații. Acest lucru este foarte important întrucât, după finalizarea acestui exercițiu, studentul trebuie să aibă senzația că nici măcar cea mai mică particulă de element nu a rămas în el. De asemenea, sentimentul de căldură care s-a produs trebuie să se disipe complet. Prin urmare, este recomandat să folosiți șiragul de mărgele când inspirați și când expirați. La început, aceste exerciții trebuie să fie practicate cu ochii închiși iar mai târziu cu ochii deschiși. Alexandra David-Neel, călătoare și exploratoare a Tibetului, descrie în cărțile sale un experiment similar numit *tumo*, care se spune că era practicat de lama tibetani. Totuși, acest exercițiu este, pentru scopuri practice și mai ales pentru europeni, incomplet și nu poate fi recomandat studenților în artă magiei.

Există inițiați în Orient care, timp de ani de zile, au practicat acest exercițiu care în limba lor este numit o *sadhana*. Ei au abilitatea de a condensa Focul într-o asemenea măsură încât pot să umble goi și desculți fără să fie afectați de frig; chiar dacă ar fi înfășurați într-un cearceaf ud, acesta s-ar usca în foarte scurt timp. Ei afectează inclusiv împrejurimile prin acumularea elementului

Foc și astfel au un efect direct asupra naturii înseși; nu doar că pot topi zăpada și gheața care îi înconjoară la câțiva pași, dar chiar și la o distanță de mile depărtare. Acestea și fenomene similare pot fi produse și de un european, ca și de oricine altcineva, dacă acea persoană petrece destul timp cu aceste exerciții. Totuși, pentru ascensiunea și dezvoltarea noastră magică nu este nici important, nici necesar să avem controlul asupra unui singur element, ci trebuie să le controlăm pe toate, întrucât din punct de vedere magic este singurul mod firesc de a proceda.

Elementul Aer

Acest exercițiu are de-a face cu elementul Aer; practica utilizată este aceeași ca și cu elementul Foc, doar că trebuie să ne imaginăm o senzație diferită. Luați aceeași poziție confortabilă menționată înainte, apoi închideți ochii și imaginați-vă că sunteți în centrul unui spațiu cu aer ce ocupă întregul Univers. Nu trebuie să percepeți nimic; sunteți complet inconștienți de împrejurimi; nimic nu există pentru voi în afară de faptul că spațiul cuprinzând întregul univers este plin cu aer. Inspirați elementul Aer în vasul gol al sufletului și în corpul fizic prin respirația cu întregul corp (cu plămânii și porii).

Fiecare respirație crește cantitatea de aer și umpleți corpul cu tot mai mult aer. Trebuie să mențineți imaginea corpului vostru care se umple cu aer cu fiecare respirație într-o asemenea măsură încât seamănă cu un balon. În același timp trebuie să vă imaginați corpul vostru devenind mai ușor, atât de ușor precum aerul însuși. Senzația de ușurime trebuie să fie atât de intensă încât eventual, din cauza ei, nu vă mai simțiți corpul.

Începeţi exerciţiul cu elementul Aer exact în acelaşi mod ca şi cu elementul Foc; începeţi cu şapte inspiraţii şi şapte expiraţii. După ce exerciţiile au fost terminate, trebuie să aveţi senzaţia că nici măcar cea mai mică particulă din elementul Aer nu a mai rămas în corp şi ar trebui să vă simţiţi exact la fel că atunci când aţi început exerciţiul. Ca să nu fie nevoie să număraţi inspiraţiile şi expiraţiile, folosiţi şiragul de mărgele sau noduri. Creşteţi numărul de inspiraţii şi expiraţii cu fiecare exerciţiu, dar nu depăşiţi patruzeci.

Iniţiatul va avea succes practicând continuu acest exerciţiu, putând obţine fenomene precum levitaţia, mersul pe apă, să plutească în aer, să-şi transporte corpul fizic şi multe alte lucruri, mai ales când se concentrează doar pe acest element. Adevăraţii iniţiaţi, totuşi, nu sunt mulţumiţi cu fenomenele unilaterale, întrucât nu acela este scopul unui adevărat magician. Adevăraţii magicieni vor să avanseze mult mai departe în cunoaştere şi control şi vor să îndeplinească mult mai mult.

Elementul Apă

Staţi în postura obişnuită, închideţi ochii şi uitaţi de împrejurimile voastre. Imaginaţi-vă că întregul univers este un ocean infinit şi voi sunteţi poziţionaţi direct în centru. Cu fiecare respiraţie completă prin corp, el se umple cu acest element. Trebuie să simţiţi răceala apei în tot corpul. Dacă acesta se umple cu elementul Apă inspirând de şapte ori, trebuie să expiraţi tot de şapte ori. Când expiraţi, eliminaţi elementul Apă din corp până în punctul în care, la ultima expiraţie, nici cea mai mică particulă nu mai rămâne.

Din nou, folosiţi şiragul de mărgele. Ţineţi minte să măriţi numărul de inspiraţii şi expiraţii cu fiecare exerciţiu.

Cu cât practicaţi mai des, cu atât veţi putea simţi mai clar elementul Apă cu atributul său de răceală. Trebuie să vă simţiţi aproape ca un sloi de gheaţă. Fiecare exerciţiu nu ar trebui să depăşească douăzeci de minute. Cu timpul ar trebui să puteţi face corpul să devină rece că gheaţa, chiar şi în cea mai caldă zi de vară.

Iniţiaţii din Orient controlează elementul Apă atât de bine încât este foarte uşor pentru ei să producă fenomene incredibile cu ajutorul său. Ei pot să aducă ploaia în cel mai cald anotimp al anului, în timpul secetei; pot de asemenea să facă opusul, să oprească ploaia. Ei pot izgoni furtuni, calma un ocean agitat, controla toate animalele acvatice şi aşa mai departe. Un adevărat magician ştie cum se fac aceste lucruri şi nu are nevoie de nicio explicaţie.

Elementul Pământ

Elementul Pământ este ultimul element. Începeţi exerciţiul exact în aceeaşi poziţie că şi cu celelalte exerciţii cu elementele. Acum imaginaţi-vă că întregul univers constă numai în pământ şi voi staţi în centrul lui. Nu vă imaginaţi pământul că fiind o bucată de lut ci o substanţă deasă pământie. Atributul specific al substanţei pământ este densitatea şi gravitaţia (greutatea). Vizualizaţi corpul umplându-se cu această substanţă grea de pământ cu ajutorul respiraţiei prin tot corpul. Din nou, începeţi cu şapte inspiraţii; măriţi numărul cu o respiraţie la fiecare exerciţiu. Trebuie să puteţi, prin concentrare, să acumulaţi atât din această substanţă de pământ în corpul vostru încât să îl simţiţi greu că plumbul şi, din cauza greutăţii, aproape să vă simţiţi paralizaţi. Metoda expirării acestui element este aceeaşi că şi cu toate celelalte. Când aţi finalizat exerciţiul ar trebui să vă simţiţi normal, ca atunci când aţi început. Durata acestui exerciţiu nu ar trebui să depăşească douăzeci de minute.

În Tibet acest exercițiu de tip *sadhana* este printre cele mai des practicate de călugări – meditația asupra unei bucăți de lut, spărgând-o și apoi meditând din nou asupra ei. Adevăratul magician înțelege cum să controleze elementul Pământ într-un mod mult mai simplu mergând direct la rădăcină și, prin urmare, nu are nevoie să recurgă la proceduri meditative atât de dificile.

Culorile elementelor individuale vă pot ajuta când faceți exercițiile de concentrare:

- Foc = Roșu
- Aer = Albastru
- Apa = Verde-Albăstrui
- Pământ = Galben, gri sau negru

Folosirea culorilor de mai sus în timpul exercițiilor voastre aplicându-le elementului corespunzător este o alegere individuală; nu este absolut necesară. Dacă imaginația culorii face practica mai ușoară, atunci folosiți-o la început. Țineți minte că scopul principal al acestor exerciții este strict direcționat către simțul tactil. După ce a practicat aceste exerciții pentru o perioadă mai lungă de timp, fiecare student trebuie să poată produce, când vine vorba de elementul Foc, de exemplu, o căldură atât de mare încât și un termometru ar indică o stare de febră. Acest exercițiu preliminar pentru controlul elementelor este absolut necesar și trebuie să i se acorde cea mai mare atenție.

Sunt numeroase tipuri de fenomene pe care inițiatul le poate produce când are abilitatea de a controla elementul Pământ, de exemplu. Este la discreția fiecăruia să mediteze la acest lucru. Controlul elementelor este cea mai obscură zonă a magiei – foarte

puțin s-a spus până acum despre acest subiect – pentru că el conține cea mai mare comoară. Prin urmare, este în același timp cel mai important subiect în științele magice. Oricine nu posedă abilitatea de a controla elementele cu greu ar putea să obțină ceva de însemnătate în cunoașterea magică.

PASUL III
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Până acum, primul pas al acestui curs de instruire trebuie să fi devenit deja un obicei, iar studentul trebuie să continue practica sa pentru tot restul cursului. Al treilea pas este o extensie a celui de-al doilea.

Postura ce presupune a sta liniștit în nemișcare absolută trebuie extinsă la treizeci de minute. La Pasul III, respirația prin porii întregului corp va fi specializată și direcționată către organe individuale specifice. Studentul trebuie să dețină abilitatea de a face că orice parte a corpului să respire prin pori de una singură, la discreția lui. Începeți cu tălpile și terminați la nivelul capului. Să începem practica.

Stați în poziția obișnuită și închideți ochii. Transpuneți-vă conștiința într-unul din picioare. Nu contează dacă începeți cu cel stâng sau cu cel drept. Imaginați-vă că piciorul vostru, întocmai că plămânii, inspiră și expiră energie vitală din univers la unison cu respirația plămânilor. Pentru a clarifica acest punct, energia vitală este absorbită din întregul univers iar pe expirație este descărcată din nou și înnapoiată universului. Dacă reușiți să faceți acest lucru, după șapte respirații faceți același lucru cu piciorul celălalt. Următorul pas este să respirați simultan prin ambele picioare.

Dacă reuşiţi, continuaţi cu mâinile; întâi o mână, apoi cealaltă; după care, faceţi că ambele mâini să respire în acelaşi timp. Dacă obţineţi rezultatele dorite, atunci continuaţi cu organele următoare, cum ar fi cele genitale, intestinul gros şi cel subţire, stomacul, ficatul, splină, plămânii, inima, laringele şi capul.

Aceste exerciţii sunt încheiate când puteţi să faceţi că fiecare organ din corp să respire, chiar şi cel mai mic. Acest exerciţiu este foarte important pentru a vă oferi abilitatea de a controla fiecare parte şi fiecare organ al corpului, să le încărcaţi cu energie vitală, să le stimulaţi şi să le întoarceţi la starea de sănătate.

Dacă putem face acest lucru în corpul nostru, ar trebui să putem realiza aceasta fără dificultate şi într-un alt corp prin transportarea conştiinţei noastre. Este un aspect foarte important în arta vindecării magice, atunci când energiile magnetice sunt transferate. Prin urmare, fiţi foarte atenţi la aceste exerciţii.

Un alt exerciţiu pentru pregătirea corpului fizic este acumularea de energie vitală. Am învăţat să inspirăm şi să expirăm energia vitală din univers prin pori, cu întregul corp. Acum vom începe cu acumularea energiei.

Practica Acumulării Energiei Vitale

Luaţi postura obişnuită (aşezaţi pe un scaun), inspirând energia vitală din univers în corpul vostru prin plămâni şi prin toţi porii. De data aceasta, nu mai expiraţi energia vitală înapoi în univers, ci reţineţi-o în corpul vostru. Acest lucru se obţine fără să vă gândiţi la nimic în timp ce expiraţi aerul folosit; cu fiecare nouă inspiraţie trebuie să simţiţi o creştere a energiei vitale şi acumularea ei în corpul vostru. Şi trebuie să simţiţi în voi o presiune a

acestei energii vitale că şi cum ar fi abur comprimat. Imaginaţi-vă că această energie vitală comprimată radiază din corpul vostru către exterior, în mod similar cu un calorifer sau radiator. Cu fiecare respiraţie pe care o faceţi, forţă presiunii sau forţă acestei emanaţii creşte, metru cu metru, tot mai departe, devenind mai puternică şi mai pătrunzătoare.

Prin practică şi repetând aceste exerciţii veţi putea la un moment dat să emiteţi energia voastră vitală pătrunzătoare la mai multe mile depărtare. Trebuie să puteţi simţi literalmente această presiune, această forţă penetrantă a emanaţiei voastre. Practica duce la perfecţiune! Începeţi acest exerciţiu cu şapte inspiraţii şi creşteţi numărul cu o inspiraţie pe zi. În orice moment, nu ar trebui să depăşiţi douăzeci de minute.

În practică, acest exerciţiu este folosit doar când vine vorba de efectuarea unor sarcini sau experimente. Avem nevoie de o mare cantitate de energie vitală pătrunzătoare pentru vindecarea bolnavilor, pentru telepatie, magnetizarea obiectelor etc. Dacă nu mai aveţi nevoie de această energie vitală într-o formă atât de concentrată, atunci corpul vostru trebuie eliberat de această tensiune şi readus la starea lui normală. Nu este recomandat să rămâneţi în această stare încărcată în viaţa de zi cu zi. Acest lucru ar avea un efect advers asupra sistemului nervos şi ar duce la nervozitate şi oboseală, putând cauza de asemenea multe alte consecinţe dăunătoare.

Pentru a finaliza exerciţiul, expiraţi energia acumulată şi înapoiaţi-o universului prin imaginaţie. Prin urmare, inspiraţi doar aer pur şi expiraţi tensiunea energiei vitale până când aveţi senzaţia că aţi ajuns la un echilibru.

După o perioadă mai lungă de timp, magicianul va putea să elibereze energia vitală în univers dintr-o dată în mod exploziv,

ca şi aerul dintr-un cauciuc complet umflat care se sparge. Această formă de descărcare ar trebui practicată doar după ce aţi devenit foarte eficienţi folosind metodă anterioară şi când corpul a atins un anumit nivel de rezistenţă. Odată ce aţi căpătat îndemânare cu această metodă, cu alte cuvinte odată ce stăpâniţi descărcarea bruscă a energiei, puteţi începe să practicaţi acelaşi experiment cu părţi individuale ale corpului, încet, pas cu pas. În mod particular, specializaţi-vă în descărcarea prin palme. Iniţiaţii îşi specializează de asemenea ochii şi, prin urmare, pot să controleze şi să captiveze prin voinţă lor nu doar o persoană, ci un număr destul de mare de oameni, uneori chiar mulţimi întregi. Un magician care are abilitatea de a-şi încărca palmele în acest mod are "mâini binecuvântate". Aici găsim misterul binecuvântării, punerea palmelor pentru vindecarea bolnavilor şi aşa mai departe.

Exerciţiile acestui al treilea pas sunt complete când aţi dobândit abilitatea de a acumula energie vitală nu doar în întregul corp, ci şi în fiecare parte individuală a corpului; şi trebuie să puteţi de asemenea să proiectaţi energia acumulată către exterior. Pregătirea Magică a Corpului Fizic pentru al treilea pas se încheie cu stăpânirea acestor exerciţii.

Anexă la Pasul III

Când practicantul conştiincios a ajuns la acest nivel în dezvoltarea sa magică, va observa că o transformare generală a caracterului sau a avut deja loc. Abilităţile sale magice vor creşte în toate domeniile.

În sfera mentală, studentul va fi obţinut o voinţă mai puternică, o rezistenţă sporită, o memorie mai bună, o putere de observare mai ascuţită şi un intelect mai clar.

În sfera astrală, studentul va observa că a devenit mai calm şi mai echilibrat; abilităţile sale latente vor începe să iasă la suprafaţă potrivit dispoziţiei sale.

În lumea materială sau fizică, studentul va observa că a devenit mai sănătos, mai viguros şi că a întinerit. Energiile sale vitale depăşesc cu mult energiile mai multor oameni la un loc, iar în viaţă de zi cu zi, studentul va obţine multe prin energia pe care o emană.

De exemplu, prin această energie sau putere radiantă el poate curăţa orice cameră în care se află de orice influenţe nefavorabile sau nedorite şi să o încarce cu energia sa vitală.

El are de asemenea abilitatea, chiar şi de la distanţă, de a-i ajuta pe cei bolnavi cu succes, întrucât poate să proiecteze energia să radiantă la mile depărtare; cu aceeaşi energie el poate încărca obiecte cu dorinţele sale. Acestea sunt doar câteva exemple; studentul va descoperi pe cont propriu când şi unde poate să-şi folosească abilităţile magice în modul cel mai favorabil. Studentul ar trebui să ţină minte întotdeauna că aceste abilităţi magice pot fi folosite în bine, dar şi pentru scopuri egoiste. Prin urmare, ţineţi cont întotdeauna de acest proverb important: "Ceea ce semeni, culegi." Scopul său ar trebui să fie direcţionat mereu către lucrurile cele mai bune.

Lucrul cu magnetismul oferă o serie întreagă de variaţiuni posibile; pentru că studentul să capete o perspectivă mai bună, vom menţiona câteva posibilităţi.

(1) Impregnarea camerelor

Respirând prin plămâni şi prin porii corpului, inspiraţi energie vitală. Cu puterea imaginaţiei, presaţi această energie vitală în interiorul corpului până când radiază în mod dinamic. În acest punct,

corpul vostru ar trebui să fie că o putere luminoasă, un punct de focalizare sau un punct arzător. Ați putea afirma cu ușurință că este un soare individual. Cu fiecare inspirație, creșteți energia vitală comprimată precum și puterea luminoasă și umpleți camera cu ea. Datorită energiei care emană (puterea radiantă), camera ar trebui să fie literalmente strălucitoare, ca și cum ar fi luminată de soare. Este posibil prin exerciții repetate să luminați o cameră întunecată sau pe timpul nopții într-o asemenea manieră încât obiectele din cameră să poată fi văzute nu doar de studentul practicant, dar și de cei neinițiați, pentru că lumina energiei vitale poate fi materializată prin această metodă creând lumina de zi adevărată, ceea ce în realitate este o consecință a exersării puterii imaginației.

Magicianul nu va fi satisfăcut doar cu aceste fenomene, întrucât știe foarte bine că energia vitală posedă un caracter universal. Ea nu este doar un suport pentru ideile, gândurile și dorințele sale, dar și un mod de a manifesta imaginația sa. El poate să obțină orice prin energia vitală; totuși, pentru a realiza acest lucru este nevoie de imaginație plastică.

Atunci când studentul își umple camera cu energia sa radiantă, trebuie să-și imagineze de asemenea ce încearcă să realizeze – de exemplu, cum camera va fi curățată de toate influențele astrale și magice sau că acestea vor dispărea, sau că nu doar el se va simți sănătos și bine în acea camera, ci și toți cei care vor intra și vor rămâne acolo.

Mai mult, magicianul poate să își impregneze camera cu dorința pentru inspirația potrivită, succes în toate și așa mai departe. Magicienii mai avansați au abilitatea să-și protejeze camera și, când musafiri nepoftiți intră, aceștia devin neliniștiți și nu mai doresc să rămână acolo. O asemenea camera este impregnată cu noțiunea de protecție și frică.

Puteți de asemenea să impregnați o cameră într-un mod mai stabil; cu alte cuvinte, dacă o persoană intră în cameră fără permisiune, ea va fi aruncată afară cu un efect paralizant. Cum puteți presupune, magicianul are posibilități nelimitate la dispoziție și, pe baza acestor instrucțiuni, poate să conceapă multe alte metode.

Când expiră, magicianul poate să înnapoieze această energie vitală acumulată în univers și să păstreze energia emanată sau puterea luminoasă în cameră cu ajutorul imaginației.

El mai are o posibilitate: prin imaginația să poate să proiecteze energia vitală direct din univers în cameră fără să o acumuleze întâi în corpul său, mai ales când a ajuns la un anumit nivel de îndemânare în acumularea energiei vitale în corp. El poate să impregneze o cameră în acest mod chiar și cu dorințele sale. Nu există limite când imaginația se cuplează cu voință și credință, însoțite de o convingere fermă.

Când magicianul efectuează acest tip de lucrări, el nu este limitat la o cameră anume, ci poate impregna două sau mai multe camere sau chiar și o casă întreagă cu energia să vitală și cu cea radiantă, fie trecând-o prin sine fie direct din univers potrivit metodelor descrise.

Întrucât puterea imaginației nu cunoaște nici timp nici spațiu, aceste lucruri pot fi realizate chiar și de la cea mai mare distanță. Cu timpul și cu ajutorul acestei tehnici, magicianul va putea să încarce orice cameră, mică sau mare, la distanță sau aproape. În ceea ce privește dezvoltarea etică, el va întreține numai lucruri bune și nobile și astfel măreția lui va fi fără limite.

Practica duce la perfecțiune!

(2) Biomagnetismul

În acest capitol vom învaţă despre un alt atribut specific al energiei vitale. Acest atribut este de cea mai mare importantă pentru muncă noastră magică. Ştim deja că orice obiect, orice animal, orice fiinţă umană, orice formă-gând poate fi încărcată cu energie vitală şi cu dorinţa potrivită. Energia vitală posedă atributul de a putea accepta, a fi influenţată de sau a se conecta cu orice gânduri, chiar şi gânduri şi sentimente străine. Din acest motiv, energia vitală concentrată se va combina curând cu alte gânduri şi, prin urmare, efectul gândurilor impregnate va slăbi. Gândul ar putea chiar să se evapore, dacă magicianul nu provoacă, prin repetiţie continuă, o tensiune crescută. Procedând astfel, el stimulează dorinţa sau ideea, care deseori duce la o mare pierdere de timp şi uneori influenţează chiar în mod negativ succesul. Influenţa dorită este eficientă doar atâta timp cât tensiunea este preponderent în direcţia dorită. Odată ce acest lucru nu se mai întâmplă, energia vitală se evaporă sau dispare şi se combină cu alte vibraţii şi efectul se disipă treptat. Pentru a preveni acest lucru, magicianul trebuie să devină familiar cu legea bio-magnetismului. Energia vitală nu acomodează doar o idee, un concept, un gând sau un sentiment, ci acceptă şi o idee de timp. Această lege sau acest atribut specific al energiei vitale trebuie luat în considerare mereu când lucrăm cu energia vitală sau, mai târziu, când vom lucra cu elementele. De fiecare dată când lucraţi cu impregnarea unei dorinţe cu ajutorul energiei vitale, trebuie să daţi atenţie şi spaţiului şi timpului. Când lucrăm magic, trebuie urmate întotdeauna următoarele reguli:

(1) Lucrul cu principiul Akasha este dincolo de timp şi spaţiu.

(2) În sfera mentală, lucrăm cu timpul.

(3) În sfera astrală, lucrăm cu spaţiul (formă şi culoarea).

(4) În planul material sau lumea fizică, lucrăm cu timpul şi spaţiul simultan.

Cu ajutorul unor exemple voi face inteligibil lucrul cu magnetismul. Folosind energia vitală, încărcaţi o cameră cu dorinţa care vi se pare sănătoasă şi potrivită în acea cameră. Limitaţi, sau mai bine zis definiţi energia prin dorinţă ca influenţă, să rămână constantă atâta timp cât sunteţi în cameră şi locuiţi în ea. Când părăsiţi camera sau poate sunteţi absenţi perioade mai lungi de timp, influenţa se reînnoieşte constant şi apoi se stabilizează. Dacă cineva intră în cameră fără a fi conştient că o acumulare de energie vitală predomină, o asemenea persoană se va simţi de asemenea destul de confortabilă în camera voastră. Uneori puteţi să reîntăriţi densitatea şi puterea radianţei din cameră, apartament sau casă repetând dorinţa.

Când locuiţi într-o cameră sau casă care este influenţată în acest mod, energia vitală care este astfel delimitată va avea o influenţă benefică şi continuă asupra sănătăţii voastre, asupra corpului vostru. Energia vitală din această cameră are doar dorinţa-vibraţia de sănătate. Totuşi, dacă practicaţi exerciţiile în această cameră urmărind o altă idee-vibraţie şi care nu are nimic de-a face cu sănătatea, atunci nu veţi obţine rezultatele bune pe care le-aţi obţine într-o cameră care nu a fost încărcată deloc sau într-o cameră încărcată cu o dorinţă în acord cu ideea voastră. Prin urmare, este recomandat să impregnaţi o camera cu o idee-vibraţie de care aveţi nevoie pentru exerciţiile şi activităţile voastre.

Puteţi deasemenea să încărcaţi un inel, o piatră preţioasă etc. cu o dorinţă şi oricine o poartă va avea succes şi noroc. Există două metode de încărcare şi de stabilire a unei limite de timp.

Prima metodă funcţionează astfel: Cu puterea imaginaţiei şi prin concentrarea asupra unei dorinţe, încărcaţi piatră preţioasă sau metalul cu energie vitală şi stabiliţi durata de timp. Puteţi alege că energia să rămână în obiect permanent şi chiar să tragă mai multă energie din univers şi să-şi mărească în mod continuu puterea şi să aducă succes şi noroc atâta timp cât persoană poartă acel obiect, fie că e vorba de un inel, un inel cu o piatră preţioasă, o nestemată etc. Sau puteţi să încărcaţi obiectul doar pentru o scurtă perioadă de timp, de exemplu, puteţi să îl încărcaţi astfel încât influenţa să înceteze îndată ce scopul dorit a fost îndeplinit.

A două metodă se numeşte încărcare universală. Procedura este aceeaşi, doar că veţi încărca dorinţa focalizată pentru a dura atâta timp cât obiectul (inelul, piatra preţioasă, bijuteria) va exista. Indiferent cine este sau va fi purtătorul, obiectul îi va aduce constant noroc, succes etc. Încărcările universale de acest tip, dacă sunt realizate de un iniţiat, păstrează energia cu eficienţă deplină secole întregi. Ştim din istoria mumiilor egiptene cum aceste tipuri de energii sau puteri pot fi încă active chiar şi după mii de ani. Dacă un talisman sau obiect care a fost odată încărcat pentru o anumită persoană ajunge în posesia altei persoane, nu va avea niciun efect asupra ei. Totuşi, dacă purtătorul original îşi recăpăta proprietatea, atunci talismanul va continua să aibă efect în mod automat.

Mai este un domeniu în care energia vitală poate fi folosită: în artă vindecării numită magnetism. De fiecare dată când un magician tratează o persoană bolnavă, fie în persoană fie prin imaginaţie şi voinţă, el trebuie întotdeauna să ia în considerare legea timpului dacă vrea să aibă un succes răsunător.

Metoda cea mai des folosită pentru magnetizare este cea în care magnetopatul, cu ajutorul imaginaţiei, face ca energia sa vitală

să curgă din corpul său către persoana bolnavă, mai ales prin mâini. Această metodă necesită un magnetopat care să fie complet sănătos şi care să aibă un depozit abundent de energie vitală, astfel încât să nu-şi pericliteze propria sănătate. Am văzut cazuri triste în care magnetopatul, oferind prea mult din energia sa vitală, a suferit asemenea daune sănătăţii încât era aproape de o cădere nervoasă – pe lângă multe alte probleme precum boli de inima, astm şi aşa mai departe. Consecinţele de această natură sunt inevitabile când magnetopatul cheltuieşte mai multă energie vitală decât este capabil să readucă în interior, mai ales dacă are mai mulţi pacienţi în acelaşi interval de timp.

Această metodă mai are un dezavantaj: magnetopatul transferă propriile sale vibraţii astrale sau psihice şi trăsăturile de caracter pacientului odată cu energia să şi, prin urmare, îl influenţează astral pe pacient. (Există cărţi disponibile pe tema magnetismului.) De aceea, o cerinţă preliminară obligatorie este ca fiecare magnetopat să aibă un caracter bun şi nobil. Pe de altă parte, când magnetopatul are de-a face cu un pacient ale cărui trăsături de caracter sunt inferioare, atunci el atrage în mod indirect aceste influenţe negative de la pacient, ceea ce este un dezavantaj din toate punctele de vedere. Un magnetopat antrenat hermetic nu îşi cheltuieşte propria energie oferind-o pacientului; el trage energie vitală direct din univers şi-i permite să curgă direct prin mâinile sale către persoana suferindă odată cu dorinţa focalizată de sănătate. Ambele metode necesită repeţii frecvente ale magnetizării dacă vreţi că pacientul să aibă o recuperare rapidă, pentru ca dizarmonia, boala sau cauza bolilor absoarbe şi consumă energia transferată rapid şi va cere mai multă. De aceea tratamentul trebuie să fie repetat curând dacă vreţi să preveniţi ca boala să se înrăutăţească.

Este cu totul altceva dacă magicianul este un magnetopat. Pacientul nu va simţi nicio uşurare până când magicianul nu s-a deschis astral sau fizic, efectuând o acumulare dinamică de energie vitală în corpul sau şi apoi emanând aceste raze de energie vitală către persoana bolnavă.

Magicianul poate să folosească multe metode cu succes, dar întotdeauna trebuie să menţină imaginaţia ideii dorinţei că pacientul să fie din ce în ce mai bine cu fiecare oră şi zi care trece. Voi menţiona câteva metode pe care magicianul le poate folosi în tratamentul bolilor.

Mai presus de toate, magicianul trebuie să fie bine antrenat în a recunoaşte afecţiunile şi simtomele lor. Această cunoaştere poate fi obţinută printr-un studiu aprofundat al literaturii de specialitate. Este de la sine înţeles că o bună cunoaştere a anatomiei este o necesitate. Magicianul cu siguranţă nu va fi atât de neglijent încât să trateze boli care au nevoie de intervenţie chirurgicală imediată; nici bolile infecţioase nu ar trebui să fie doar sub îngrijirea magicianului. Dar pe lângă tratamentul medical, el are abilitatea de a accelera procesul de vindecare în aceste cazuri şi să reducă durerea; el poate îndeplini aceste lucruri chiar şi de la distanţă. De asemenea, ar fi un binevenit ajutor în plus dacă personalul medical s-ar specializa în acest domeniu şi, pe lângă arta lor alopată, ar înţelege cum să folosească practica magică. De aceea, un magician ar trebui să se ocupe doar de pacienţii care i-au fost trimişi direct de către un medic pentru acest tip de tratament, sau să lucreze împreună cu un medic, pentru a evita să fie acuzat de şarlatanie.

Mai presus de toate, un magician ar trebui să aibă doar un singur obiectiv în minte – starea de bine şi sănătatea persoanei suferinde. El nu ar trebui să lucreze pentru recompense monetare

sau orice alt tip de gratificare egoistă, cum ar fi laudă sau recunoaşterea. El ar trebui să se gândească numai la idealul cel mai înalt de bunătate; astfel, binecuvântările vor fi inevitabile. Magicianul idealist îi ajută pe cei care suferă fără ştiinţa lor. Acest tip de ajutor este cel mai fericit. Voi prezenta câteva din cele mai des utilizate metode pe care magicianul le poate folosi fără a risca să-şi pericliteze sănătatea fizică sau mentală.

Înainte să vă apropiaţi de patul unei persoane bolnave, inspiraţi de cel puţin şapte ori prin plămâni şi prin pori, acumulaţi o cantitate enormă de energie vitală din univers în corpul vostru şi lăsaţi această energie vitală să strălucească precum cel mai strălucitor soare.

Străduiţi-vă, prin inspiraţii repetate ale energiei vitale, să produceţi o energiei care să emane pe un diametru de cel puţin nouă – unsprezece metri în jurul corpului vostru, ceea ce întâmplător este echivalent cu energia vitală a zece oameni. Trebuie să aveţi senzaţia că energia vitală acumulată străluceşte ca un soare în corpul vostru. Dacă sunteţi în apropierea pacientului când întruchipaţi această radiantă, el va simţi imediat o uşurare, o senzaţie plăcută care îl va cuprinde, iar dacă boală nu este prea dureroasă, se va simţi imediat mai bine. Este privilegiul vostru să transferaţi energia luminoasă acumulată în mod individual pacientului.

Un magician antrenat nu are nevoie să folosească pase magice, nici nu trebuie să pună mâinile pe pacient. Toate aceste metode sunt doar manevre ajutătoare şi în acelaşi timp susţin expresia voinţei sale. Ar fi complet adecvat dacă magicianul ar lua una sau ambele mâini ale pacientului şi ar lucra cu imaginaţia sa. Magicianul poate de asemenea să stea lângă pacient în timpul întregului transfer energetic fără niciun contact fizic cu acesta. Imaginaţi-vă că energia emanată care vă înconjoară curge în corpul

celui bolnav şi este comprimată în corpul său prin imaginaţia voastră şi pătrunde prin porii săi luminându-i. Când faceţi acest lucru, comandaţi cu voinţa voastră ca energia luminoasă comprimată să aducă recuperarea persoanei bolnave. În timp ce faceţi acest lucru trebuie să vă imaginaţi constant că persoana suferindă este din ce în ce mai bine cu fiecare oră ce trece, că arată din ce în ce mai sănătoasă cu fiecare zi. Trebuie să comandaţi energiei luminoase să nu părăsească pacientul până când sănătatea să nu este complet restabilită. Când încărcaţi corpul pacientului cantitativ cu energie luminoasă, atunci în funcţie de tipul de boală, veţi putea să produceţi o recuperare rapidă surprinzătoare. Radianţa unei persoane sănătoase este de aproximativ un metru. După un timp, repetaţi această procedura de încărcare, dar trebuie să întăriţi forţă tensiunii enegiei luminoase acumulate prin concentrare. Succesul pe care îl veţi obţine vă va surprinde.

Întâi, energia luminoasă nu poate să scape, întrucât aţi delimitat-o şi i-aţi comandat să se reînnoiască în mod constant. În al doilea rând, aţi stabilit un interval de timp în care corpul va deveni tot mai sănătos ora cu oră, zi cu zi. În al treilea rând, aţi determinat spaţiul pe care energia să îl ocupe potrivit circumferinţei corpului.

Ar fi de asemenea recomandat că energia emanată să fie delimitată la aproximativ un metru în jurul corpului, ceea ce echivalează cu emanaţia unei persoane obişnuite. Cu această metodă, aţi îndeplinit condiţia fundamentală a legii materiale sau fizice a timpului şi spaţiului.

Când foloseşte această metodă, magicianul va observa că propria sa energie luminoasă, pe care a transferat-o pacientului, nu se diminuează ci continuă să fie la fel de luminoasă ca la început. Acest lucru se datorează faptului că energia vitală comprimată în

corp se reînnoieşte automat, întocmai că vasele comunicante şi, prin urmare, energia vitală consumată se reface imediat. Astfel, un magician are abilitatea de a trata sute de persoane bolnave fără a pune în pericol energia sistemului sau nervos, energiile sale spirituale sau mentale.

Mai există încă o metodă pe care magicianul o poate folosi, care îi permite să trateze întregul corp sau doar o parte afectată a corpului. Acest lucru se realizează prin comprimarea energiei vitale direct prin pori cu ajutorul imaginaţiei astfel încât energia vitală să se reînnoiască în mod continuu din univers până când recuperarea este deplină. Chiar şi aici nu ar trebui să neglijaţi imaginarea intenţiei unui timp şi spaţiu limitat în care recuperarea să aibă loc în întregime.

Metoda menţionată mai sus poate fi folosită doar cu pacienţii ale căror energii mentale nu sunt complet epuizate, pentru că ei să poată suportă o anumită presiune datorată energiei vitale acumulate. În cazul unui magician experimentat, energia vitală acumulată este deja energie materializată, ceea ce înseamnă o energie fizică densă, ce poate fi comparată cu electricitatea. Comparativ cu alte metode, această este cea mai comună, pentru că este foarte simplă şi extrem de eficientă.

O altă metodă foarte importantă este cea în care, cu ajutorul imaginaţiei, magicianul permite pacientului să inspire propria sa energie luminoasă. Dacă pacientul are abilitatea de a se concentra, o poate face singur, altfel magicianul trebuie să o facă pentru pacient. În practică, acest lucru se face în felul următor:

Energia luminoasă a magicianului radiază la aproximativ 11 metri departare. Din moment ce magicianul este aproape de pacient, acesta pluteşte literalmente în energia luminoasă a sa, care a fost

impregnată cu dorința unei recuperări complete. Este de cea mai mare importantă că o persoană bolnavă care are abilitatea de a se concentra să fie complet convinsă că, odată cu fiecare respirație, inspiră energia luminoasă a magicianului şi se însănătoşeşte. Ea trebuie să se gândească foarte intens că energia vindecătoare rămâne în interiorul său şi că se face din ce în ce mai bine chiar şi când magicianul nu mai este în apropierea sa. Dacă bolnavul nu se poate concentra sau dacă magicianul are de-a face cu copii, atunci el însuşi trebuie să îşi imagineze că pacientul inspiră energia sa vitală radiantă cu fiecare respirație, direcționând-o către sânge şi astfel obținând recuperarea. Aici, de asemenea, magicianul trebuie să adune dorința focalizată ca energia inspirată să continue să lucreze în mod benefic în corpul pacientului. Aceasta este respirația energiei vitale condusă din corpul magicianului prin corpul unei alte persoane.

Aici ne putem referi la un citat din Biblie ca dovadă a afirmațiilor făcute până acum în această carte. Când Hristos a fost atins de o femeie bolnavă în speranța de a se însănătoşi, El a simțit pierderea energiei sale vitale imediat şi a spus discipolilor care îl însoțeau: "Am fost atins!"

Amintiți-vă întotdeauna că timpul şi spațiul trebuie luate în considerare de fiecare dată când lucrați cu energia vitală şi cu magnetismul. Cu acestea în minte, am menționat câteva exemple privind tratamentul afecțiunilor şi aş putea menționa multe alte metode în ceea ce priveşte vindecarea bolilor din punct de vedere al magnetismului sau moduri în care acesta ar putea fi folosit cu succes. De exemplu, magicianul poate să contacteze spiritul pacientului în timp ce acesta doarme şi să aplice mai multe metode diferite de tratament. Pe lângă vindecarea magică a celor în suferință cu energia vitală, magicianul are opțiunea de a folosi elementele,

magnetismul sau electricitatea. Descrieri detaliate ale tuturor metodelor şi posibilităților de tratament ar umple o carte foarte voluminoasă. Poate voi avea ocazia în viitor să public o carte despre metodele oculte de vindecare din punct de vedere magic şi să le fac cunoscute magicienilor interesați de subiect. Totuşi, momentan las acest lucru pentru altă dată. În această lucrare pot doar să fac aluzie la câteva metode de tratament în ceea ce priveşte conceptele de timp şi spațiu, cu alte cuvinte, magnetismul.

Înalții inițiați şi sfinții, a căror imaginație este dezvoltată într-o asemenea măsură încât orice îşi imaginează devine imediat realitate în toate sferele, nu au nevoie de astfel de metode. Ei trebuie doar să-şi exprime dorința sau voința şi imediat ea devine realitate. Fiecare magician ar trebui să se străduiască să atingă acest înalt nivel de evoluție spirituală.

Sumarul exercițiilor din Pasul III

I. Pregătirea magică a spiritului

(1) Concentrarea pe gânduri cu două sau trei simțuri în acelaşi timp.

(2) Concentrarea pe obiecte, peisaje, locuri.

(3) Concentrarea pe animale şi oameni.

II. Pregătirea magică a sufletului

(1) Inhalarea elementelor: inhalarea elementelor în întregul corp

(a) Foc – căldură

(b) Aer – uşurime

(c) Apă – răceală

(d) Pământ – gravitate (greutate)

III. Pregătirea magică a corpului fizic

(1) Însuşirea Pasului I care trebuie să devină un obicei.

(2) Acumularea de forţă vitală:

(a) prin pătrunderea în întregul corp prin plămâni şi pori

(b) în diferitele părţi ale corpului

Anexă la pasul III

(1) Impregnarea unei camere

(2) Biomagnetismul

Sfârşitul Pasului III

PASUL IV
INTRODUCERE

Înainte să încep descrierea exerciţiilor mai dificile, ar trebui să subliniez din nou că studentul ar trebui să-şi acorde timp suficient şi să nu se grăbească în dezvoltarea sa dacă doreşte să aibă un succes deplin pe calea magică. Prin urmare, este absolut necesar să stăpâniţi pe deplin toate exerciţiile anterioare înainte de a continua cu următoarele:

PASUL IV
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

Aceasta este partea cărţii în care descriu transferul conştiinţei în exterior. Trebuie să înţelegem cum să ne transferăm conştiinţa în orice obiect, orice animal şi orice fiinţă umană la discreţie. Să începem acum cu exerciţiul:

Întâi, plasaţi în faţă voastră câteva obiecte pe care le folosiţi în fiecare zi; faceţi acest lucru ca la Pasul II, când aţi practicat exerciţiile de concentrare cu obiecte. Apoi luaţi poziţia obişnuită asana şi concentraţi-vă pentru scurt timp asupra unuia din obiecte şi memorizaţi forma sa, culoarea şi mărimea. Acum imaginaţi-vă că aţi devenit acel obiect; trebuie, ca să spunem aşa, să simţiţi şi să percepeţi precum acel obiect şi să vă însuşiţi toate atributele sale. Trebuie să simţiţi cât de limitaţi sunteţi la zona în care aţi fost plasaţi şi pe care o puteţi părăsi numai printr-o influenţă exterioară. Trebuie să vă imaginaţi de asemenea utilitatea obiectului în care v-aţi transformat prin intermediul imaginaţiei. Prin concentrare intensă ar trebui să puteţi şi să observaţi împrejurimile voastre din punctul de vedere al obiectului şi să-i estimaţi proporţiile şi

relaţia cu alte obiecte. Dacă, de exemplu, obiectul se află pe o masă, atunci ar trebui să simţiţi relaţia cu masa, precum şi cu toate celelalte obiecte de pe masă, inclusiv cu camera în care se află toate. Dacă reuşiţi să finalizaţi acest exerciţiu cu un obiect, atunci continuaţi să practicaţi cu celelalte. Acest exerciţiu se încheie când aţi reuşit să vă conectaţi conştiinţa cu fiecare obiect ales în asemenea măsură încât aţi preluat forma, mărimea şi atributele obiectului şi când sunteţi capabili să rămâneţi în obiect fără întrerupere timp de cel puţin cinci minute. În timpul acestui exerciţiu, trebuie să uitaţi complet de corpul fizic. Apoi continuaţi şi alegeţi obiecte mai mari pentru transferul conştiinţei prin concentrare, cum ar fi flori, plante, arbuşti, copaci etc. Conştiinţa nu cunoaşte nici timp, nici spaţiu şi este deci un principiu Akashic.

Nu fiţi descurajaţi de eşecurile iniţiale datorate naturii neobişnuite a exerciţiilor. Virtuţile care vor asigură succesul dorit sunt răbdarea, perseverenţă şi tenacitatea. Mai târziu, studentul va deveni complet conştient de semnificaţia viitoare a acestor exerciţii preliminare în ceea ce priveşte magia. Odată ce studentul stăpâneşte transferul conştiinţei în obiecte înanimate, următorul pas evident este să-şi transfere conştiinţa în fiinţe vii.

Am menţionat mai devreme cum conştiinţa este dincolo de timp şi spaţiu; prin urmare, nu avem nevoie să avem obiectul selectat în faţa noastră fizic atunci când facem exerciţiile cu fiinţe vii. La acest punct, studentul trebuie să-şi fi antrenat abilitatea de a-şi imagina orice fiinţă după bunul plac.

Începeţi exerciţiul transferându-vă conştiinţa în formă imaginară a unei pisici, a unui câine, a unui cal, a unei capre etc. Tipul de obiect nu contează; ar putea fi şi o furnică, o pasăre sau un elefant.

Întâi, imaginaţi-vă animalul nemişcat, iar mai târziu, în mişcare – mergând, alergând, târându-se, zburând sau înnotând potrivit abilităţilor acelui animal.

Studentul trebuie să poată să-şi transforme conştiinţa în orice formă doreşte şi de asemenea, să funcţioneze în interiorul ei. Exerciţiul se încheie când studentul poate rămâne în această poziţie fără întrerupere pentru cel puţin cinci minute. Iniţiaţii care practică aceste exerciţii ani de zile sunt capabili să înţeleagă orice animal şi pot să le controleze cu voinţa lor.

În legătură cu acest lucru, ne putem gândi la legenda vârcolacului, ca şi la multe alte poveşti în care vrăjitorii se transformă în animale. Pentru magician, aceste legende şi basme au o semnificaţie mult mai adâncă şi sunt mult mai semnificative decât pentru omul obişnuit. Acest poveşti, fără îndoială, descriu aşa-numiţii magicieni negri care nu vor să fie recunoscuţi când fac diferite acţiuni necurate şi astfel, iau acest forme de animale în lumea invizibilă. Magicianul virtuos condamnă asemenea acţiuni şi abilităţile sale spirituale îi permit să recunoască asemenea fiinţe şi să identifice adevărata formă a făptaşului.

Aceste exerciţii preliminare nu au scopul de a seduce studentul în a face acţiuni demne de dispreţ. Mai degrabă, ele îl pregătesc pentru magia mai înaltă în care, pentru anumite scopuri, el trebuie să ia forme divine mai înalte în care îşi va transfera conştiinţa individuală. Odată ce puteţi, prin acest exerciţiu, să luaţi formă oricărui animal şi să menţineţi această imagine timp de cinci minute fără întrerupere, practicaţi acelaşi exerciţiu cu oamenii. Iniţial, alegeţi cunoştinţe, prieteni, membri ai familiei, rude, oameni pe care vi-i puteţi imagina fără dificultate; sexul şi vârsta nu contează. Trebuie să puteţi oricând să vă transferaţi conştiinţa în

corpul unei alte persoane în asemenea măsură încât să vă puteţi percepe că fiind cealaltă persoană şi simţind ceea ce simte ea.

Următoarea parte a acestui exerciţiu este să treceţi de la oameni care sunt familiari la străini, oameni pe care nu i-aţi văzut niciodată; şi din moment ce nu i-aţi văzut, trebuie să vi-i imaginaţi. Alegeţi oameni de toate rasele şi culorile că obiecte pentru experiment. Exerciţiul se încheie când puteţi să vă transferaţi conştiinţa pentru cel puţin cinci minute în corpul pe care l-aţi vizualizat. Totuşi, cu cât puteţi să menţineţi conştiinţa mai mult timp în acest corp imaginar, cu atât mai avantajos va fi.

Prin acest exerciţiu, magicianul obţine puterea de a se conecta cu orice fiinţă umană. El va cunoaşte sentimentele şi gândurile care apar în conştiinţa persoanei pe care şi-a imaginat-o şi va ştii trecutul şi prezentul său, cum acţionează. Magicianul poate chiar să influenţeze acea persoană dacă doreşte. Totuşi, este recomandabil să ţineţi minte acest proverb: *„Culegi ceea ce semeni."*

Un magician nu-şi va folosi niciodată influenţa pentru un scop malefic şi nu va forţa o altă fiinţă umană să acţioneze împotriva voinţei ei. Dacă marea putere asupra oricărei fiinţe umane care îi este dată magicianului prin acest exerciţiu este folosită de el numai pentru binele omenirii, binecuvântările vor veni spre el. Astfel, magicianul poate înţelege de ce, în Orient, studentul îi poartă maestrului său cel mai mare respect[3]. Respectându-şi maestrul, studentul se conectează instinctiv la conştiinţa acestuia, ceea ce rezultă într-un progres mai rapid şi mai lipsit de pericole. De aceea metodele de instruire orientale consideră că un Maestru este absolut necesar pentru dezvoltarea studentului. Ceea ce în Tibet este cunoscut ca şi *ankhur* se bazează pe acelaşi principiu,

[3] Iubire divină pură. – ED.

dar în ordinea inversă; maestrul se conectează la conştiinţa studentului şi îi transferă putere şi iluminare. Misticii folosesc aceeaşi metodă, aşa-numitul transfer de *pneuma*.

PASUL IV
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

În acest capitol vom continuă să amplificăm lucrul cu elementele. Până acum, am învăţat să acordăm un element în corpul nostru respirând prin plămâni şi prin pori şi să îi percepem atributele specifice în întregul corp. Acum vom învăţa cum să încărcăm părţi individuale ale corpului cu elementul potrivit. Există două metode ce pot fi folosite; totuşi, magicianul trebuie să le stăpânească pe amândouă.

Metoda 1

Aşa cum am descris la Pasul I, inspiraţi un anumit element prin plămâni şi prin pori în întregul corp şi lăsaţi-l să pătrundă, apoi expiraţi fără a vă imagina nimic. Când inspiraţi, însoţiţi senzaţia imaginară cu atributul specific al elementului. Când elementul este Focul, atributul specific va fi căldură; când este Apă, vă imaginaţi răceală; când este Aerul, senzaţia imaginară este cea de uşurime; iar când este Pământul, e vorba de greutate. Începeţi cu şapte inspiraţii, dar în loc să înapoiaţi elementul acumulat înapoi în univers şi să-l dizolvaţi prin imaginaţie, direcţionaţi elementul către o parte anume a corpului comprimând atributul său specific tot mai mult şi umplând acea parte a corpului cu el. Trebuie să simţiţi elementul comprimat cu atributul sau specific mult mai intens în acea zonă decât în restul corpului. La fel cum aburul este comprimat pentru a produce mai multă persiune, la fel carnea, oasele

şi pielea acelei părţi a corpului trebuie să fie permeate de acel element.

Odată ce simţiţi puternic atributul specific al elementului în acea zonă care a fost încărcată, dizolvaţi-l în întregul corp cu ajutorul imaginaţiei şi descărcaţi-l prin expiratie înapoi în Univers (aşa cum am descris la Pasul III). Acest exerciţiu trebuie să fie practicat alternativ cu fiecare element şi cu fiecare organ intern şi extern. Există, totuşi, o excepţie foarte importantă de ţinut minte: nu practica acest lucru cu inima şi creierul. Dacă nu vreţi să suferiţi mari neajunsuri, nu acumulaţi niciun element în inimă sau în creier, fie pentru voi înşivă sau pentru altcineva. Numai un Maestru magician, cu multă experienţă în controlul elementelor, cineva care stăpâneşte elementele, poate să tolereze o anumită acumulare în inima şi creier fără a suferi nicio daună, pentru că un maestru îşi cunoaşte corpul şi are control asupra lui. Voi puteţi, totuşi, să hrăniţi orice organ, chiar şi inima şi creierul, cu atributele specifice ale elementelor, dar *nu le acumulaţi*. Un începător ar trebui să se abţină de la a acumula elemente sau energie vitală în inima şi creier, mai ales dacă nu este clarvăzător şi nu are abilitatea de a observă funcţiile organelor indididuale.

Când acumulaţi elementele sau energia vitală în întregul corp, atunci creierul şi inima se obişnuiesc cu această acumulare în general, pentru că forţă acestei tensiuni nu este direcţionată către un anumit organ, ci este distribuită într-un mod mai uniform în întregul corp.

O atenţie deosebită ar trebui acordată palmelor şi tălpilor. Ar trebui să învăţaţi să stăpâniţi acumularea elementelor şi a energiei vitale în palme şi tălpi, pentru că ea este folosită frecvent aici în practică a magiei. O foarte mare importanţă se acordă degetelor.

Mai există o posibilitate de a descărca orice element dintr-un organ sau parte a corpului. În loc să înnapoiaţi elementul întâi în întregul corp pentru a îl elibera de acolo, prin respiraţia prin pori în univers, puteţi să descărcaţi în întregime elementul din acea parte a corpului direct în univers cu ajutorul imaginaţiei. Procedura aceasta este considerată mai rapidă. Un magician trebuie să fie competent în ambele metode şi să înţeleagă cum să le folosească după bunul plac.

Metoda 2

A două metodă de acumulare a elementelor într-o parte a corpului se obţine transferându-vă conştiinţa în interiorul ei, permiţându-i să inspire şi să expire în acelaşi mod ca la respiraţia prin pori. Inhalaţi elementul cu fiecare respiraţie, dar expiraţi normal; cu alte cuvinte, reţineţi elementul pe care l-aţi inhalat.

Când aveţi senzaţia că aveţi o cantitate suficientă din acel element acumulat în partea corpului pe care aţi ales-o, eilberaţi elementul prin expiraţie, îl înapoiaţi Universului, de unde a venit. Această procedură este desigur rapidă şi simplă, dar necesită o anume abilitate în transferul conştiinţei. Trebuie de asemenea să fiţi competenţi în acumularea energiei vitale în orice parte a corpului. Odată ce stăpâniţi această practică perfect, puteţi continua cu următorul exerciţiu.

Ştim cum corpul uman este împărţit în patru zone principale potrivit elementelor. Le vom recapitula pentru o mai bună înţelegere:

- Elementul Pământ: De la tălpi până la coapse, coccisul incluzând organele de reproducere sau genitale.

• Elementul Apă: Zona abdominală cu toate organele interne de aici cum ar fi intestinele, splina, vezica biliară, ficatul şi stomacul până la diafragmă.

• Elementul Aer: Pieptul, inima şi până la nivelul gâtului.

• Elementul Foc: Capul şi toate organele sale.

Scopul următorului exerciţiu este încărcarea unor zone individuale ale corpului cu elementul potrivit. Acest lucru se face un modul care urmează:

Luaţi poziţia voastră preferată. Folosind respiraţia prin plămâni şi prin pori, inhalaţi elementul Pământ cu atributul său specific de greutate (gravitaţie) în regiunea corpului ce corespunde elementului pământ, şi anume de la tălpi până la organele de reproducere şi coccis. Inspiraţi elementul Pământ de şapte ori. Expiraţi fără a vizualiza nimic, astfel încât zona Pământului din corp să fie umplută cu elementul care o influenţează. Reţineţi elementul Pământ în zona Pământului şi continuaţi inspirând elementul Apă de şapte ori în zona de Apă, cea abdominală, fără a expira elementul, astfel încât zona corespunzătoare lui să fie umplută. Apoi continuaţi în acelaşi mod cu următorul element. Inspiraţi Aerul de şapte ori şi umpleţi zona pieptului reţinându-l acolo fără a-l expira. Apoi continuaţi cu zona capului; umpleţi-o inspirând elementului Foc de şapte ori. Nu expiraţi elementul Foc, astfel încât zona capului să rămână plină cu acest element.

Când toate zonele corpului sunt încărcate cu elementul corespunzător, trebuie să rămâneţi în această poziţie aproximativ două – cinci minute, apoi începeţi dizolvarea elementelor. Începeţi unde aţi rămas. În acest caz începem cu zona capului, cu elementul Foc. Inspiraţi normal de şapte ori, dar de fiecare dată când expiraţi (tot de şapte ori), eliminaţi elementul Foc înapoi în univers. Când

zona capului a fost curăţată de elementul Foc, continuaţi să eliberaţi zona Aerului, apoi cea a Apei şi în final a Pământului până când întregul corp a fost complet curăţat de elementele acumulate.

Odată ce aţi ajuns la o anumită dexteritate cu aceste exerciţii, puteţi să le extindeţi umplând nu doar zone individuale din corp cu elementul corespunzător ci comprimând de asemenea elementele în aceste zone. Procedura este aceeaşi ca cea descrisă anterior, începând cu elementul Pământ şi terminând cu elementul Foc. Procesul dizolvării este acelaşi.

Aceste exerciţii sunt de mare importanţă, pentru că ele aduc corpul fizic sau material precum şi pe cel psihic sau astral în armonie cu legile universale ale elementelor. Dacă magicianul, pentru un motiv sau altul simte o dizarmonie, tot ce are de făcut este să practice exerciţiul de mai sus şi va restabili imediat armonia. El va simţi influenţa armoniei universale depline nu doar ore întregi, ci zile, armonie care susţine în interior o stare de pace şi beatitudine.

Armonia elementelor în corp oferă câteva posibilităţi în plus:

1. Mai presus de toate, studentul este protejat de toate influenţele dăunătoare ale laturii negative a elementelor.
2. Când studentul a atins un echilibru magic, el se va găsi în centrul întâmplărilor; el vede toate legile, apariţia şi dispariţia tuturor lucrurilor din perspectiva adevărată, universală.
3. Studentul nu este afectat de multe boli şi aduce în sine un efect de echilibrare asupra karmei sale şi prin urmare, asupra destinului său; el devine tot mai rezistent la influenţele exterioare.
4. El îşi curaţă aura mentală şi astrală şi îşi întăreşte matricile mentale şi astrale.

5. Își trezește abilitățile magice; intuiția sa capătă un caracter universal.

6. Simțurile sale astrale sunt rafinate.

7. Abilitățile sale intelectuale sunt elevate.

PASUL IV
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Exercițiile primului pas ar trebui să fi devenit deja parte din viața de zi cu zi, un obicei cotidian. Exercițiile celui de-al doilea pas ar trebui efectuate potrivit timpului disponibil și, dacă se poate, amplificate și aprofundate. Până acum, trebuie să aveți abilitatea de a urma în cele mai mici detalii orice ascetism pe care îl alegeți, fără a ceda tentațiilor sau chiar a vă lupta cu ele. Exercițiile pasului al treilea ar trebui să fie îmbunătățite și aprofundate la maximum.

Poziția corpului și a membrelor trebuie stăpânită într-o asemenea măsură încât puteți să păstrați postura ore întregi fără să experimentați nici cea mai mică tulburare, nervozitate, tensiune sau crampe și spasme musculare.

Energia radiantă trebuie să fi crescut, să fi devenit mai profundă și să devină mai expansivă, adică mai dinamică; acest lucru se obține prin imaginație, puterea imaginației și meditație mai profundă. Magicianul trebuie să învețe cum să folosească în mod practic energia radiantă în orice circumstanțe sau situație. El trebuie să ajungă în punctul în care fiecare dorință în care își transferă energia radiantă devine imediat realitate. Acest lucru îi va permite să ajute oamenii care suferă de boli și victimele accidentelor; iar datorită acestui lucru, va fi binecuvântat.

Ne vom ocupa acum de un subiect care nu este foarte bine cunoscut, și anume posturile corpului, gesturile și pozițiile degetelor care sunt cunoscute în mod popular ca și ritualuri. Principiul fundamental al ritualurilor constă în întărirea unei idei sau șir de gânduri printr-o formă exterioară de exprimare sau invers, să aducem în manifestare, sau cum spunem în termeni hermetici, să "evocăm" o idee sau șir de gânduri printr-un gest sau o acțiune. Acest principiu fundamental se aplică tuturor ritualurilor magice. Aceasta confirmă faptul că nu doar orice idee sau ființă poate fi exprimată printr-o acțiune exterioară, dar ele pot fi și constrânse să efectueze o anumită sarcină.

Tot ceea ce nu a primit și nu poartă un nume specific, un simbol sau semn exterior, este nesemnificativ. Toate procedurile și ritualirile magice se bazează pe această teză fundamentală și din vremuri străvechi fiecare sistem religios a avut propriile moduri de venerație. Există, totuși, o diferență de semnificație în aceste ritualuri. Foarte puțin s-a divulgat vreodată publicului larg, ci a fost ținut în general secret și rezervat numai înalților preoți și inițiați. Fiecare ritual are un scop special, indiferent că este vorba de vrăjile din Tibet, de pozițiile degetelor folosite de preoții din Bali sau în timpul slujbelor din Orient, sau de evocațiile ritualice ale magicienilor. Esența va rămâne întotdeauna aceeași. Când cineva este martor într-un proces judiciar, ridicarea mâinii drepte și întinderea celor trei degete ca o confirmare a veridicității poate fi considerată de asemenea un gest magic. Din punct de vedere Creștin, aceste degete ridicate simbolizează trinitatea. Fiecare din numeroasele loje și secte are ritualurile sale. Masonii, de exemplu, folosesc un semn specific, cuvânt sau strângere de mână. Multe lucruri ar putea fi spuse despre acest subiect din punct de vedere istoric, dar un asemenea studiu ar fi complet irelevant pentru practica sau studiul artei magiei.

Adevăratul magician nu este influenţat când citeşte în diferite cărţi cum un alt magician îşi desenează cercul magic şi îl consideră un simbol al infinitului, al divinităţii sau al Celui de Neatins, sau cum îşi transferă geniile sau îngerii în acest cerc de protecţie, sau cum un lama îşi desenează mandala şi cum, în timpul acestor ritualuri, el consideră thatagatos-ul sau un simbol al unei zeităţi păzitoare. Un magician nu are nevoie de instrucţiuni care îi sunt străine; el este conştient că acestea sunt doar puncte de concentrare pentru idei sau ajutoare pentru memorie şi spirit. La Pasul IV, magicianul va învăţa cum să-şi creeze propriile ritualuri, moduri de veneraţie, gesturi şi poziţii ale degetelor. Desigur, totul depinde de individualitatea sa şi de darul percepţiei. Mulţi magicieni realizează mult mai mult folosind cele mai primitive ritualuri decât speculatorul filozofic cu cele mai complicate moduri de veneraţie. Nu există instrucţiuni specifice – studentul trebuie să acţioneze intuitiv şi să înţeleagă cum să exprime orice idee, orice şir de gânduri şi ceea ce doreşte să realizeze în forma unui gest potrivit, poziţie a degetelor sau printr-un ritual. De exemplu, cu siguranţă nu va exprima un gest de binecuvântare simbolic printr-un pumn încleştat. În funcţie de circumstanţe sau situaţia în care se află, el va crea un ritual individual, nepretenţios pe care-l va efectua în secret, fără a fi observat de nimeni. Unii magicieni practică magia ritualică folosind mişcări ale degetelor cu mâinile în buzunar, chiar şi în compania mai multor oameni, fără ca nimeni să fie conştient de ceea ce fac.

Acest lucru se poate face folosind elementele potrivit cu analogia celor cinci degete:

- Degetul arătător – Focul
- Degetul mare – Apa
- Degetul mijlociu – Akasha

- Degetul inelar – Pământul
- Degetul mic – Aerul
- Mâna dreaptă – Elementele pozitive
- Mâna stângă – Elementele negative

Sper ca acest exemplu să fie de ajuns.

Învăţaţi să atribuiţi semne individuale potrivite pentru diferite idei. Ţineţi aceste semne secrete, pentru că, dacă cineva ar folosi acelaşi semn pentru aceeaşi idee, ar slăbi ideea (eficienţa dorinţei) trăgând din energia voastră. De fiecare dată când vreţi ca dorinţa voastră să se realizeze prompt, asociaţi-o cu micul vostru ritual sau gest personal. Cel mai bine este să folosiţi un gest cu degetele. Imaginaţi-vă că prin acest gest, dorinţa voastră devine o realitate, sau mai degrabă, a devenit deja. Legea conform căreia formularea ideii sau dorinţei trebuie să fie la timpul prezent şi sub forma unui ordin se aplică şi aici. Imaginaţia conform căreia dorinţa devine realitate fiind conectată cu gestul sau ritualul trebuie să fie de la început intensă, având un sentiment de siguranţă, ca o concluzie implicită, cu încredere şi o credinţă de nezdruncinat în succes.

La început, atât ritualul cât şi imaginaţia trebuie folosite. Mai târziu, când sunteţi complet absorbiţi de imaginaţia dorinţei şi realizării ei, veţi simţi automat nevoia, fără să vă daţi seama, să folosiţi gestul sau ritualul. Când aţi ajuns în punctul în care dorinţa a devenit automatizată în imaginaţie, atunci procedura este inversată din nou; executaţi gestul sau ritualul şi imaginaţia acelei energii specifice dezlănţuie automat efectul. Acesta este scopul adevărat al ritualurilor, gesturilor, poziţiilor degetelor sau ale corpului. Odată ce ritualul şi imaginaţia sunt automatizate, este suficient doar să executaţi ritualul pentru a obţine efectul sau influenţa

dorită. O baterie încărcată oferă cea mai bună comparație – este nevoie doar să conectați firele potrivite pentru a dispune de electricitate. Repetiția frecventă a imaginației gestului sau ritualului pe care l-ați ales creează un rezervor de energie în sfera cauzală a principiului Akasha care, potrivit dorinței sau scopului vostru, capătă vibrația cerută (fluidul electromagnetic), culoarea, sunetul și toate analogiile necesare. S-ar putea afirma pe bună dreptate că toate aceste lucruri sunt particulele de sânge ale întregului aranjament al rezervorului de energie. Când acest rezervor este încărcat prin repetiție frecventă, simplul ritual eliberează apoi o parte din energie și produce efectul necesar. Prin urmare este de cea mai mare importantă să nu vorbiți nimănui despre el, altfel o altă persoană ar putea să retragă această energie cu același ritual și să obțină aceleași efecte fără niciun efort. Totuși, creatorul originar ar fi complet responsabil pentru toate consecințele.

Există școli care pun novicii să practice ritualuri prin care un asemenea rezervor de energie este încărcat automat. Acest lucru oferă inițiaților mai înalți o cantitate ieftină de energie fără niciun efort din partea lor. Dacă studentul progresează până în punctul în care el însuși poate folosi energia din rezervor, i se spune să practice ritualul cât mai puțin posibil.

Această cunoaștere poate să vă dea ideea că anumite mișcări și partide politice efectuează proceduri magice sub forma saluturilor sau gesturilor de întâmpinare indirect, adăugând constant energie vitală, chiar dacă în cantități mici, rezervorului comun prin repetiție continuă. Un asemenea gest era folosit de Partidul Național Socialist al Muncitorilor Germani (NSDAP = *Nationalsozialistiche Deutche Arbeiter Partei*). Saluturile erau acompaniate de ridicarea mâinii drepte, care reprezenta, ca să spunem așa, un gest de putere.

Totuși, când un rezervor atât de comun de energie a devenit foarte puternic și este folosit pentru scopuri lacome și odioase, atunci energia încărcată spiritual, datorită polarității sale, se întoarce împotriva creatorilor sau fondatorilor săi. Rezultatul este declinul și distrugerea, ca să nu mai vorbim de atrocitatea în care mulți au suferit și au pătimit în timp ce alții au fost condamnați pe nedrept la moarte, iar alții au devenit victime pe câmpurile de luptă, toate acestea producând în mod invizibil o polaritate opusă care contribuie la dizolvarea acestui rezervor de energie.

Aceeași lege se aplică în aceeași măsură tuturor celorlalte moduri de adorație, ritualuri și practici de cult, indiferent dacă au fost efectuate de către religii organizate, secte sau loje. Vindecările miraculoase în locuri sfinte de pelerinaj se bazează pe același principiu fundamental. Credinciosul devotat trage energia spirituală din principiul Akasha prin credință lui fermă și încrederea de nezdruncinat în statuia sau imaginea sacră (icoană). Această energie este acumulată de către credincioși și astfel se obțin efectele miraculoase. Un magician bine instruit va găsi întotdeauna explicația adevărată pentru acestea sau alte fenomene similare pe baza legilor universale.

Dacă ar dori, un magician ar putea, pe baza cunoașterii sale a legii polarității, să folosească energia care s-a acumulat într-un astfel de rezervor de cult pentru scopurile sale personale și astfel să producă vindecări miraculoase și multe alte lucruri aparent miraculoase. Totuși, un magician cu principii înalte ar considera o asemenea acțiune că fiind furt și, prin urmare, nu s-ar coborî niciodată la un asemenea nivel, pentru că are multe alte posibilități la dispoziția sa. Aceste exemple sunt date numai pentru informarea cititorului. Acum vom continua cu subiectul ritualurilor.

Cum am menţionat înainte, orice idee, dorinţa sau imaginaţie poate deveni realitate printr-un ritual indiferent de planul în care operaţi, fie că este cel fizic, astral sau spiritual. Timpul necesar până la materializare depinde în primul rând de maturitatea spirituală şi în al doilea rând de perseverenţa în folosirea ritualului. Magicianul ar trebui să aleagă întotdeauna ritualuri pe care le poate folosi tot restul vieţii; prin urmare, ar trebui să fie ritualuri cu un caracter universal. Cu cât are mai puţine dorinţe, cu atât mai curând va obţine succesul. Dacă ritualurile alese nu produc efectele dorite la început, nu adăugaţi altele. La început ar trebui să fiţi mulţumiţi cu un ritual, dar nu ar trebui să depăşiţi trei. Ajungând la acest nivel de dezvoltare, magicianul îşi va cunoaşte limitele în ceea ce priveşte abilităţile sale de a încărca un ritual.

Sumarul exerciţiilor din Pasul IV

I. Pregătirea magică a spiritului

Transplantul de conştiinţă în exterior:

(a) în obiecte

(b) în animale

(c) în oameni.

II. Pregătirea magică a sufletului

(1) Acumularea de elemente:

(a) în tot corpul

(b) în anumite părţi ale corpului cu ajutorul a două metode

(2) Obţinerea armoniei elementelor în zonele corespunzătoare ale corpului:

(a) Foc: cap

(b) Aer: piept

(c) Apă: abdomen

(d) Pământ: coccis, organe genitale, picioare

III. Pregătirea magică a corpului fizic:

Ritualurile şi aplicabilitatea lor practică:

(a) gesturi

(b) posturi ale corpului

(c) poziţii ale degetelor (mudre)

Sfârşitul Pasului IV

PASUL V
INTRODUCERE

Arhimede a spus odată, "Dați-mi un punct de sprijin și voi muta Pământul!"[4]

Foarte puțini oameni cunosc semnificația acestei fraze. Ea ascunde un mare mister ocult, şi anume secretul celei de-a patra dimensiuni. Cu toții ne aducem aminte din şcoală că tot ceea ce are o formă – pietrele, plantele, animalele, ființele umane, cu alte cuvinte, orice lucru sau ființă cu un corp fizic – au de asemenea lungime, lățime şi adâncime. Dacă ne imaginăm o dublă intersecție în centrul unei forme, de exemplu o sferă, atunci în punctul în care se intersectează toate aceste linii, acolo avem aşa-numitul punct de adâncime sau nadir. Şi acesta este punctul pe care îl avea în minte Arhimede, pentru că el este originea, punctul de început şi punctul de plecare; este nucleul fiecărei forme. Orice formă, când este observată din acest punct, este obiectivă din punct de vedere al proporțiilor, ceea ce înseamnă că este în adevăratul ei echilibru. Aici găsim misterul celei de-a patra dimensiuni, al conceptelor de timp şi spațiu, al conceptelor de atemporal şi aspațial şi, de asemenea, secretul magiei spațiului. Ar fi foarte avantajos pentru student să mediteze temeinic la subiectul de mai sus, pentru că îi va dezvălui adâncimi de nebănuit şi-l va răsplăti cu o intuiție de nivel înalt. Pregătirea magică a spiritului pentru pasul al cincilea este dedicată magiei spațiului.

4 Uneori această expresie este tradusă ca: "Arătați-mi un punct pe care să mă sprijin etc." – ED.

PASUL V
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

Prin exercițiile anterioare, studentul a dobândit o anumită abilitate de concentrare şi a învățat să-şi transforme conştiința după bunul plac sau să o adapteze oricărei forme, permițându-i să privească mai departe şi mai adânc. Informația oferită în pasul al cincilea vă învață cum să vă transferați conştiința în punctul central al oricărei forme, de la cel mai mic atom la cel mai înalt univers. Prin aceasta, studentul nu doar că va înțelege, concepe şi percepe orice formă din punctul ei central, ci va învăța şi cum să o controleze din centru. Abilitățile dobândite după finalizarea exercițiilor care urmează vor fi de mare importanță pentru toate exercițiile magice viitoare, pentru că numai prin aceste exerciții se poate dobândi echilibrul mental sau spiritual la discreție, potrivit dorințelor voastre. Echilibrul spiritual sau mental este atributul specific fundamental al Akashei sau principiului spiritului. Să începem aşadar cu practica.

Începeți exercițiul în deja familiara noastră postură. Puneți câteva obiecte mai mari în fața voastră, cum ar fi o minge, un cub, nişte zaruri etc. La început este recomandabil să alegeți obiecte care sunt în întregime solide. Observați unul din aceste obiecte cu atenție pentru scurt timp. Apoi închideți ochii şi transferați-vă conştiința în punctul de adâncime, cu alte cuvinte exact în centrul obiectului. Imaginați-vă că voi înşivă sunteți în centrul obiectului; trebuie de asemenea să simțiți că sunteți acolo. Transferul conştiinței trebuie să fie atât de intens încât nu mai sunteți conştienți de corpul vostru. Acest exercițiu este foarte dificil, dar va face din voi un maestru. Nu fiți descurajați de eşecul de la început, ci continuați să exersați perseverent. Din moment ce suntem obişnuiți

doar cu trei dimensiuni, vom întâlni iniţial dificultăţi, dar acestea se vor diminua şi veţi fi capabili să vă concentraţi în punctul de adâncime al oricărui obiect. Când aţi atins măiestria în a rămâne pentru cel puţin cinci minute în centrul obiectului ales, sunteţi gata să continuaţi cu următorul exerciţiu.

Dacă aţi avut succes până aici, puteţi alege acum obiecte care nu sunt simetrice. De fiecare dată când practicaţi exerciţiul, trebuie să vă puteţi transfera conştiinţa în centrul oricărui obiect ales (punctul de adâncime) şi să aveţi senzaţia că nu sunteţi mai mari decât o sămânţă de mac sau chiar mici precum un atom. Dacă reuşiţi fără întrerupere de fiecare dată când faceţi acest exerciţiu, continuaţi cu următorul încercând să percepeţi din punctul de adâncime forma şi mărimea obiectului. Cu cât vă imaginaţi că sunteţi mai mici şi cu cât se micşorează mai mult conştiinţa, cu atât mai mare trebuie să vi se pară circumferinţa sau mărimea obiectului. Pentru voi, obiectul trebuie să reprezinte un întreg univers. Menţineţi această senzaţie atât cât puteţi. Dacă reuşiţi să executaţi exerciţiile fără întrerupere atât cu obiect simetrice cât şi cu cele asimetrice, atunci puteţi continuă cu următorul exerciţiu. Aceste exerciţii pot fi considerate încheiate când aţi atins acelaşi nivel de succes cu fiecare obiect ales. După multă practică veţi dobândi abilitatea de a vedea prin orice obiect şi veţi căpăta o cunoaştere intuitivă a materialului precum şi a structurii sale spirituale. În acelaşi timp, veţi fi dobândit şi abilitatea de a-l influenţa din punctul de adâncime, cu alte cuvinte din nucleul său şi de a-l încărca magic după bunul plac şi, în acest mod, de a impregna sfera mentală a oricărui obiect cu dorinţa voastră. La pasul al patrulea am învăţat să stăpânim acest lucru prin acumularea energiei vitale din exterior către interior. Acest pas ne dă maturitatea de a realiza acelaşi lucru dar într-un mod mult mai intens şi din interior către exterior.

Un magician trebuie să poată obţine acelaşi efect cu animale şi oameni. El trebuie să reuşească şi cu obiecte care nu sunt direct în raza sa vizuală. Conştiinţa noastră nu cunoaşte limite; prin urmare, magicianul poate să-şi transfere conştiinţa la mari distanţe. Odată ce studentul a ajuns în acest punct al dezvoltării sale, poate continua cu următorul exerciţiu, şi anume transferul conştiinţei din corpul său în a patra dimensiune a corpului, micul său univers, microcosmosul, principiul Akasha al fiinţei sale. Practica este următoarea:

Staţi liniştiţi în poziţia obişnuită şi închideţi ochii. Transferaţi-vă conştiinţa în centrul corpului vostru, plexul solar. Trebuie să aveţi senzaţia că sunteţi doar un punct, un atom în punctul central sau de adâncime localizat între plexul solar frontal şi coloana vertebrală exterioară. Punctul central este punctul de adâncime al corpului vostru. Încercaţi să rămâneţi în acest punct cu conştiinţa cel puţin cinci minute; folosiţi un ceas sau orice alt instrument exterior pentru măsurarea timpului. Cu cât vă imaginaţi că sunteţi mai mici, cu atât mai mare şi mai voluminoasă va fi percepţia circumferinţei corpului, care va părea un univers întins. Când sunteţi în punctul de adâncime, meditaţi la aceste cuvinte sau altele similare: "Sunt punctul central al corpului meu, sunt puterea determinantă din interior!" Nu fiţi descurajaţi de dificultăţile iniţiale. Dacă reuşiţi chiar şi pentru câteva secunde, continuaţi exerciţiul, căci din secunde apar minutele. Studentul trebuie să poată rămâne în punctul de adâncime cu conştiinţa cel puţin cinci minute. Când studentul a finalizat corespunzător acest pas, trebuie să poată să se transfere în orice moment şi în orice situaţie în acest punct de adâncime, principiul Akasha, şi de acolo să recunoască şi să efectueze orice are legătură cu fiinţă sa. Adevărata stare magică de transă ste transferul conştiinţei în principiul vostru Akasha, un

pas preliminar în conectarea cu conştiinţa cosmică. Practica de conectare cu conştiinţa cosmică va fi descrisă la un alt pas.

Starea magică de transă nu trebuie confundată cu starea pe care mediumii spirituali o produc. Întrebarea se pune: Cât de des avem de-a face cu un medium spiritual autentic? De cele mai multe ori este vorba de şarlatani care înşeală publicul naiv.

Adevăraţii mediumi spirituali ajung în starea de transă prin rugăciune, incantaţii sau un alt tip de meditaţie, sau prin pasivitatea spiritului (golirea minţii), prin care ei provoacă o deplasare spontană a conştiinţei. Când o fiinţă umană este într-o asemenea stare, devine posibil ca elementalii, fiinţele umane decedate şi alte entităţi inferioare să influenţeze corpul astral precum şi pe cel fizic şi să facă proclamaţii sau să-l îndemne la alte acţiuni. Din punct de vedere hermetic, asemenea experimente sunt considerate o stare de posesie, chiar dacă uneori avem de-a face cu entităţi sau fiinţe benefice. Un adevărat magician nu se îndoieşte că astfel de experimente pot fi făcute în cazul unor încercări spirituale reale; el nu poate decât să compătimească astfel de mediumi sau meditatori. Magicianul are abilitatea de a contacta aceste entităţi într-un mod diferit şi conştient. Cititorul sau studentul va afla mai multe detalii într-un capitol special.

PASUL V
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

Instrucţiunile practice din cel de-al patrulea pas ne-au învăţat să tragem cele patru elemente din univers în corpul nostru, să acumulăm aceste elemente mai întâi în întregul corp şi apoi în fiecare parte a lui, producând astfel o tensiune a elementelor pe care o numim dinamică. Corpul a devenit mai elastic în ceea ce

priveşte tensiunea elementelor de la un exerciţiu la altul şi mai capabil să reziste la efectele presiunii care se creează.

Acum, cu acest exerciţiu, vom face încă un pas înainte şi vom învăţa cum să proiectăm şi să controlăm elementele în exterior, pentru că lucrările de magie practică nu sunt posibile fără a fi capabili să facem acest lucru. Este aşadar de cea mai mare importanţă să stăpâniţi această practică pe deplin.

Staţi jos în poziţia obişnuită asana. Cu ajutorul imaginaţiei, inspiraţi elementul Foc cu atributul său specific de căldură prin plămâni şi prin pori în întregul corp şi apoi expiraţi normal. Odată ce corpul vostru conţine o cantitate considerabilă de căldură şi aţi acumulat suficient din elementul Foc, eliberaţi-l prin imaginaţie prin plexul solar şi umpleţi camera în care sunteţi cu el. Când descărcaţi elementul din corp, trebuie să simţiţi cum corpul se eliberează complet de el, cu alte cuvinte, că nimic nu rămâne şi că elementul acumulat în corp s-a împrăştiat acum în cameră; acest lucru este similar cu exerciţiul în care aţi practicat impregnarea camerei cu energie vitală. Repetaţi exerciţiul cu elementul Foc de câteva ori acumulându-l şi apoi descărcându-l în cameră. De fiecare dată când îl eliberaţi, acumulaţi mai mult din elementul Foc în cameră. Îndată ce sunteţi liberi de element, trebuie să simţiţi şi să percepeţi elementul acumulat în cameră cu ajutorul corpului şi să simţiţi camera cum a devenit caldă la propriu. După ce aţi ajuns la o anumită îndemânare în practica acestui exerciţiu, căldura din cameră nu va mai fi doar subiectivă (adică produsă de mintea voastră), ci reală. Dacă o persoană intră într-o cameră plină cu elementul Foc, aceasta va simţi la modul concret căldură, indiferent dacă este un magician sau nu.

Un termometru va indica măsura în care imaginaţia voastră poate acumula elementul Foc până în punctul în care căldura fizică

propriu-zisă există în cameră şi poate fi simţită. Succesul în acest exerciţiu depinde de voinţa voastră şi de cât de grafică este puterea imaginaţiei. Nu este necesar la acest pas să produceţi căldură fizică ce poate fi măsurată cu un termometru. Dacă magicianul are un interes special în acest tip de fenomene şi doreşte să urmeze această direcţie, se poate specializa urmând instrucţiunile de mai sus şi practicând doar acest exerciţiu cu elementele. Totuşi, un adevărat magician nu va fi mulţumit cu un astfel de fenomen minor, ci va continua să lucreze la dezvoltarea sa, fiind complet convins că poate obţine mult mai mult cu timpul.

Exerciţiul de proiectare în cameră a elementului Foc se încheie când magicianul simte în mod clar căldură în cameră. Când a reuşit acest lucru, el eliberează elementul Foc acumulat în infinit din nou, dizolvându-l în univers sub formă sferică sau globulară în toate direcţiile.

Când camera este încărcată cu un element, magicianul poate părăsi acea cameră oricând doreşte fără să trebuiască să dizolve elementul mai întâi. El poate de asemenea să delimiteze elementul în acea cameră pentru orice durată de timp la discreţie, în mod similar cu impregnarea camerei din exerciţiul anterior. Succesul depinde în întregime de voinţa şi imaginaţia magicianului.

Trebuie specificat că nu este recomandabil să părăsiţi o cameră unde aţi acumulat un anumit element pentru perioade lungi de timp, pentru că spiritele sau fiinţele acelui element specific vor face însoţii într-o astfel de atmosferă, de obicei în paguba magicianului.

Vor urma mai multe detalii pe acest subiect în capitolul despre lucrul cu spiritele elementelor.

Ar trebui menţionat de asemenea că, dacă magicianul practică aceste exerciţii afară în natură, într-o zonă neîncercuită de

pereţi sau într-un spaţiu nedelimitat, trebuie să creeze o cameră cu ajutorul imaginaţiei. Mărimea camerei este la latiudinea sa. Imaginaţia nu cunoaşte limite, indiferent unde o folosiţi.

Studentul va efectua exerciţiile cu celelalte trei elemente în acelaşi mod. Exerciţiile care urmează după elementul Foc ar trebui practicate cu elementul Aer, apoi cu elementul Apă şi încheiate cu elementul Pământ. Cum alege studentul să se ocupe de aceste exerciţii este lăsat la discreţia sa pentru că depinde mult de timpul şi oportunităţile pe care le are la dispoziţie.

Într-o zi poate să facă exerciţiul cu un element şi a doua zi cu un altul sau poate alege să acumuleze:

- elementul Foc dimineaţa,
- elementul Aer la prânz,
- elementul Apa seara şi
- elementul Pământ a doua zi dimineaţă.

Studenţii care au suficient timp la dispoziţie şi care dispun de suficientă voinţă pot să practice cu toate patru elementele, unul după altul. Aceştia vor face paşi uriaşi în controlul elementelor şi astfel vor progresa rapid. Când studentul poate să controleze toate patru elementele în acest mod poate continua cu următorul exerciţiu.

Exerciţiul anterior l-a învăţat pe magician cum să elibereze elementul inspirat prin plexul solar într-o cameră. În exerciţiile care urmează, el va învăţa cum un element acumulat respirând prin pori şi plămâni poate fi eliberat într-o cameră nu doar prin plexul solar dar şi expirând prin toţi porii corpului, producând astfel o acumulare a elementului în acea cameră. Acest lucru trebuie practicat cu fiecare element. Dizolvarea elementelor în infinit, în univers, se

face în acelaşi mod descris pentru exerciţiul anterior. Când studentul stăpâneşte aceste exerciţii pe deplin, va continua cu următorul exerciţiu care este identic în toate aspectele în afară de unul: nu efectuaţi exerciţiul cu întregul corp, ci doar cu anumite părţi ale lui. În magie, palmele şi degetele sunt folosite cel mai des; prin urmare, studentul trebuie să le acorde cea mai mare atenţie. El va acumula un anumit element într-una din palme sau în ambele respirând prin pori, ceea ce îi permite să elibereze elementul cu viteză fulgerătoare dintr-o dată, cu o simplă mişcare a mâinii, într-o cameră sau într-un spaţiu ales; în acest mod el impregnează instantaneu camera. Practicând acest exerciţiu în mod repetat veţi căpăta îndemânare. Studentul trebuie să practice cu toate patru elementele şi să stăpânească întregul exerciţiu. Odată ce a obţinut succesul poate face încă un pas pe scară dezvoltării sale magice.

Staţi jos în poziţia obişnuită. Inspiraţi elementul Foc prin plămâni şi prin porii întregului corp, apoi acumulaţi-l în tot corpul până când percepeţi senzaţia de căldură. Imaginaţi-vă că elementul Foc acumulat formează o minge de foc în plexul solar, care este condensată la un diametru de aproximativ zece până la douăzeci de centimetri. Această minge de foc condensată trebuie să fie atât de aprinsă şi luminoasă încât seamănă cu strălucirea soarelui. Odată ce aţi reuşit acest lucru, imaginaţi-vă că această minge de foc pluteşte liberă spre exterior din plexul solar. Trebuie să vi-o imaginaţi incandescentă şi emanând căldură în timp ce pluteşte în cameră. Imaginaţi-vă această minge de foc cât mai mult timp posibil. Când vă întindeţi mâinile spre bila de foc, trebuie să percepeţi căldura ei radiantă. Încheiaţi exerciţiul fie dizolvând bila de foc încet în Univers sau făcând-o să explodeze brusc transformându-se în nimic. Trebuie să căpătaţi îndemânare cu ambele metode. Apoi continuaţi urmând aceeaşi procedură cu elementele Aer, Apă şi, în final, Pământ. Pentru a vizualiza mai bine

elementul Aer, daţi mingii o culoare albastru deschis în timp ce o condensaţi.

Vizualizarea apei ar trebui să fie mai uşoară decât cea a aerului. Totuşi, dacă aveţi dificultăţi cu elementul Apă, imaginaţi-vă că este o bucată sferică de gheaţă. Cu siguranţă nu va fi dificil să vă imaginaţi elementul Pământ ca o bilă de lut. Odată ce aţi efectuat exerciţiul cu toate patru elementele sub formă sferică şi le stăpâniţi, puteţi continua folosind aceeaşi metodă şi creând alte forme. La început alegeţi forme simple cum ar fi cuburi, conuri, piramide etc. Puteţi considera exerciţiul încheiat când aţi reuşit să condensaţi toate patru elementele în orice formă doriţi şi să le proiectaţi către exterior. Nu începeţi sub nicio formă următorul exerciţiu dacă nu îl stăpâniţi perfect pe acesta.

Următorul exerciţiu descrie proiecţia elementelor direct din univers. Practica este următoarea:

Staţi jos în poziţia obişnuită asana şi respiraţi calm şi fără efort. Imaginaţi-vă că atrageţi elementul Foc din spaţiul infinit, din univers, şi că umpleţi camera în care vă aflaţi cu acesta. Imaginaţi-vă că universul este o sferă imensă din care trageţi elementul Foc din toate direcţiile în cameră, umplând-o cu el. Imaginaţi-vă că elementul Foc este în cea mai eterică şi subtilă formă când vine din sursa primară şi, cu cât îl trageţi mai aproape, cu atât se condensează şi devine mai fizic, mai grosier şi mai fierbinte. În timpul exerciţiului trebuie să percepeţi căldura cu ajutorul corpului. Cu cât elementul acumulat se condensează în cameră, cu atât mai mare este căldura. Trebuie să aveţi senzaţia de a fi într-un cuptor. După ce aţi făcut asta, dizolvaţi elementul din nou în infinit prin puterea voinţei şi prin imaginaţie.

Repetaţi aceeaşi procedură şi cu elementul Aer, pe care îl trageţi către voi din toate direcţiile universului sferic, umplând

camera şi condensându-l. Când practicaţi exerciţiul trebuie să aveţi senzaţia de a pluti într-un ocean infinit, complet liberi de orice forţe de atragere sau gravitaţie. Dacă aţi executat corect exerciţiul, ar trebui să vă simţiţi uşori că un balon. Dizolvaţi Aerul condensat în substanţa sa primară întocmai ca şi cu elementul Foc, aşa cum am explicat pentru exerciţiul anterior.

Urmaţi aceeaşi procedură cu elementul Apă. Imaginaţi-vă că îl trageţi către voi dintr-un ocean infinit. La început, imaginaţi-vi-l sub formă de vapori reci pe care îi condensaţi tot mai mult şi care se apropie treptat de voi şi de cameră. Umpleţi întreaga încăpere cu aceşti vapori reci şi imaginaţi-vă că sunteţi în centrul elementului Apă imaginar. Trebuie să simţiţi această răceală ca de gheaţă până în punctul în care vi se face pielea de găină. Îndată ce experimentaţi răceala, dizolvaţi elementul Apă înapoi în forma sa originară, în infinit. Acest lucru îi permite magicianului să facă încăperea de exersare răcoroasă şi confortabilă în câteva momente chiar şi în cea mai călduroasă zi de vară.

Urmaţi aceeaşi procedură cu elementul Pământ. Trageţi din univers o substanţă gri similară cu lutul. Umpleţi camera cu această substanţă grea. Trebuie să simţiţi gravitaţia şi puterea ei de coeziune precum şi presiunea pe corpul vostru. Când aţi obţinut controlul asupra acestui element prin această senzaţie, dizolvaţi elementul Pământ înapoi în substanţa sa primară cum aţi făcut şi cu celelalte.

Procedura ne permite să tragem elementele direct din Univers şi să le materializăm oriunde ne concentrăm fără a le face să treacă prin corpul nostru. Magicianul trebuie să stăpânească pe deplin ambele metode. În acest punct al dezvoltării sale, când îndeplineşte o acţiune cum ar fi vindecarea bolilor sau crearea de spirite sau elementali care să-l servească, el trebuie să materializeze acel element prin propriul corp. Totuşi, în alte situaţii el are nevoie de

elementul condensat direct din univers. Odată ce stăpâneşte aceste exerciţii, magicianul este apt să continue cu următorul.

Acest exerciţiu are de-a face cu atragerea unui element din Univers, dar nu în maniera descrisă la exerciţiul anterior, în care aţi umplut o cameră cu un element. De data aceasta, elementul este condensat într-o formă la alegere. Acest lucru seamănă cu exerciţiile în care formele erau condensate în corp (în plexul solar) dintr-un element şi pluteau în aer spre exterior. Diferenţa aici constă în faptul că formarea sferelor nu are loc în corp, ci veţi face forma să plutească imediat în aer. Prin urmare, magicianul trebuie să aibă abilitatea de a crea o sferă de Foc, Aer, Apă sau Pământ. Odată ce a reuşit în a produce aceste sfere perfect, ar trebui să creeze alte forme din elemente care să plutească în cameră în faţa lui. După un timp, ar trebui să dizolve aceste sfere înapoi în univers. De fiecare dată, magicianul trebuie să poată simţi în mod distinct atributul elementului cu care lucrează. El trebuie să atingă de asemenea nivelul de măiestrie la care şi un neiniţiat sau cineva care nu ştie nimic despre magie să poată vedea elementul respectiv. Acestea sunt deja realizări de nivel foarte ridicat, rezultate care se obţin prin muncă intensă în acest domeniu. Studentul trebuie să poată, pe parcursul acestor exerciţii, să condenseze fiecare element din univers şi să ştie cum să îl condenseze în orice formă doreşte. Acesta este scopul exerciţiului menţionat mai sus. Orice magician care s-a antrenat în acest mod are abilitatea de a condensa un element într-o asemenea măsură încât devine o putere sau energie fizică. Prin urmare, puteţi aprinde focul chiar şi de la cea mai mare distanţă cu ajutorul elementului Foc. La început, practicaţi comprimarea bilei de foc obţinute direct din univers fără a trece prin corpul vostru într-o perlă mică folosind imaginaţia, până când devine o scânteie strălucitoare. Apoi direcţionaţi scânteia într-un ghemotoc de bumbac pregătit dinainte,

îmbibat cu o substanță care ia foc ușor cum ar fi eter, benzină sau alcool. Apoi pregătiți o a doua scânteie în același mod cu elementul Aer și, când a doua scânteie o atinge pe prima, ghemotocul de bumbac ar trebui să ia foc și să ardă. Odată ce magicianul a avut succes cu acest mic experiment, ar trebui să încerce cu fitilul unei lumânări normale și apoi cu o lampă cu kerosen. Acest lucru trebuie să poată fi îndeplinit nu numai de aproape, ci și de la distanță. Mai mult, puteți izola o scânteie de foc într-un pahar sau într-o sticlă și să aruncați cu viteza fulgerului o scânteie de apă în pahar sau sticlă. Îndată ce aceste două scântei se ating, ambele elemente vor exploda și sticla se va sparge în o mie de fragmente. Întrucât cunoaște și stăpânește aceste legi, magicianul poate inventa astfel de jocuri mici și altele similare, deși adevăratul magician nu ar trebui să piardă prea mult timp cu astfel de activități. El știe de asemenea că poate produce cu ajutorul elementelor fenomene naturale precum fulgerul, tunetul, ploaia și furtuni puternice; el are și abilitatea de a le dispersa, opri sau dizolva. Toate aceste puteri par miraculoase pentru omul obișnuit, dar pentru magician ele sunt ceva normal și este la latitudinea sa dacă plănuiește să se specializeze numai în astfel de fenomene sau dacă dorește să continue cu dezvoltarea sa magică.

Printre altele el știe și cum fachirii orientali reușesc să producă spectacolul cu pomul de mango în care un astfel de pom crește dintr-o sămânță și dă roade în decursul unei singure ore; acest lucru este posibil numai stăpânind sau controlând elementele.

Studentul mai are o posibilitate: să controleze fizic condensarea materială a unui element trimițând cu putere forma condensată într-un pahar de apă pură – sau chiar mai bine, distilată. Această procedură ar trebui repetată de câteva ori. Ucenicul va constata următoarele rezultate examinând apa:

- cu elementul Foc, apa devine amară,
- cu elementul Aer, apa devine dulce,
- cu elementul Apă, apa devine acră și astringentă și
- cu elementul Pământ, apa devine stătută și pământie la gust.

Când procedura de mai sus a fost aplicată, se poate dovedi chiar și chimic că apa a fost impregnată, introducând o bucată de hârtie de turnesol. Dacă apa a fost impregnată corect și în întregime, veți observa cu ajutorul hârtiei de turnesol o reacție acidică dacă a fost vorba de elementele active, și anume Focul și Aerul, și o reacție alcalină la elementele Apă și Pământ.

Oare acest experiment nu va aduce aminte tuturor de nunta din Cana, când Hristos a transformat apa în vin?

Numai un inițiat de rang înalt precum Hristos a îndeplinit acest miracol de transformare din interior, prin stăpânirea principiului Akasha al Apei și nu prin influența elementelor din exterior.

Cu acestea se încheie capitolul măiestriei elementelor din Pregătirea Magică a Sufletului de la Pasul V. Nimeni nu ar trebui să meargă mai departe dacă nu a finalizat toate exercițiile și temele. Toate acestea urmează o progresie naturală și fiecare depinde de cel dinainte. Sper că nimeni nu va fi tentat să practice doar anumite exerciții sau metode și să le neglijeze pe altele. În primul rând, nu veți obține rezultatele dorite și în plus, vă veți periclita sănătatea. Aceste aspecte ar trebui privite cu cea mai mare considerație de către magicianul aspirant. Totuși, cei care finalizează cu succes exercițiile unul după altul în ordinea corectă, în mod conștiincios, pot continua dezvoltarea lor magică având conștiința curată.

PASUL V
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

La acest pas ne vom ocupa de exerciții care fac posibilă o comunicare pasivă cu cei invizibili din punct de vedere magic. Aceste metode seamănă într-o oarecare măsură cu cele folosite de spiritiști, dar magicianul va vedea că aceste exerciții nu îl vor transforma într-o unealtă fără voință, ceea ce spiritiștii numesc un medium. Magicianul nu trebuie să devină o marionetă pentru niște forțe implacabile; dimpotrivă, el își folosește deliberat energiile și în același timp învață cum să le direcționeze în mod conștient. În această privință, el ia în considerare atât legile lumii invizibile, cât și cele ale lumii fizice. Înainte de toate, exercițiile de levitație sunt necesare pentru a comunica pasiv cu invizibilul, pentru că ele pregătesc o parte a corpului astfel încât o ființă să își poată face cunoscută prezența prin aceasta.

Stați într-o poziție confortabilă la o masă și plasați ambele mâini pe masă. Începeți să acumulați energie vitală în mâna dreaptă. Apoi folosiți-vă toate puterile de concentrare pentru a vă controla mâinile și degetele numai cu voință, nu cu ajutorul mușchilor. Când ați reușit acest lucru, eliberați energia vitală acumulată prin imaginație înapoi în univers.

Acum începeți cu exercițiul de levitație propriu-zis. Acumulați elementul Aer în degetul arătător al mâinii drepte. Apoi, cu puterea de concentrare, imaginați-vă că degetul arătător este ușor ca aerul. Imaginați-vă că ridicați degetul arătător cu voință în timp ce mâna și celelalte degete rămân nemișcate pe masă. Trebuie să aveți senzația că ridicați degetul arătător cu voință și nu că mușchii sunt responsabili de ridicarea sa. Îndată ce ați reușit să ridicați degetul, coborâți-l tot prin voință. Dacă se întâmplă să întrerupeți concentrarea în timp

ce degetul este ridicat, acesta va cădea imediat. Puteți încerca să faceți acest lucru, dar numai ca să confirmați faptul că voința voastră este în control și că nu vă controlați degetul cu ajutorul mușchilor. Când puteți să levitați degetul mic al mâinii drepte cu voință după bunul plac, practicați același exercițiu cu celelalte degete. Continuați și practicați același exercițiu cu degetele mâinii stângi. Exercițiile de levitație se încheie când puteți să ridicați și să coborâți toate degetele de la ambele mâini la discreție. Odată ce ați reușit acestea, încercați să ridicați întreaga mână în modul descris, întâi mâna dreaptă și apoi cea stângă. După ce ați practicat exercițiul pentru o vreme și ați avut succes, extindeți exercițiul ridicând nu doar întreaga mână și antebrațul până la cot cu voință, dar și întregul braț. Aceste exerciții pot fi extinse și mai mult ridicând ambele mâini simultan cu ajutorul voinței. Dacă magicianul ar fi să extindă exercițiile până când ar implica întregul corp, ar putea fără îndoială, cu timpul, să leviteze ridicându-și întregul corp în aer la comandă. Ar putea să meargă pe apă fără să se scufunde, să zboare prin aer cu corpul fizic și să facă multe alte lucruri după bunul plac. Totuși, pentru a realiza aceste fenomene ar necesita mulți ani de practică. Inițiații de nivel foarte înalt pot să facă aceste lucruri cu ușurință fără să practice ani de zile, pentru că aceste realizări depind de maturitatea și dezvoltarea magică a persoanei. Un magician care a atins un nivel înalt de maturitate nu va declanșa astfel de fenomene fără un motiv îndreptățit, și mai ales nu o va face pentru a satisface curiozitatea altor oameni. La acest stadiu al dezvoltării voastre, ar trebui să fim mulțumiți cu a mișca pur și simplu mâinile și degetele prin voință. Ajungând la acest punct, ne vom angaja într-un alt mic exercițiu pregătitor care este necesar pentru comunicarea pasivă cu invizibilul. Practica este următoarea:

Stați la o masă, puneți mâinile pe ea și lăsați-le să rămână nemișcate. Imaginați-vă clar că mâna dreaptă spirituală iese din

mâna fizică. Plasați mâna dreaptă astrală alături de mâna dreaptă fizică sau lăsați-o să alunece prin masă și să se odihnească pe genunchi. Trebuie să considerați mâna spirituală imaginată că fiind cea adevărată. Ca rezultat, un spațiu gol din punct de vedere mental se dezvoltă în mâna fizică ce are forma mâinii exterioare. În timp ce se întâmplă toate acestea, gândiți-vă că mâna fizică este inofensivă și este acum în a patra dimensiune în principiul Akasha. Odată ce puteți face acest lucru pentru câteva momente, plasați mâna mentală sau spirituală înapoi în mâna fizică și considerați exercițiul încheiat. Exercițiul trebuie repetat până când reușiți să exteriorizati mâna spirituală în maniera descrisă pentru o perioadă mai lungă de timp, cel puțin cinci minute. Acest exercițiu poate fi practicat de asemenea cu mâna stângă, dar numai dacă doriți. Odată ce ați obținut rezultate bune, sunteți gata să comunicați în mod pasiv cu lumea invizibilă.

Când vă pregătiți în acest mod, puteți vedea imediat cum pregătirea magică diferă mult de arta spiritiștilor, care rămân pasivi ținând un creion în mână și scriind sau desenând imagini. Este la latitudinea magicianului să decidă dacă aceste mesaje – pe care spiritiștii le numesc scrieri sau desene mediumice – chiar provin din dimensiunea a patra sau, cum preferă să o numească, de dincolo, sau dacă provin pur și simplu din subconștientul mediumului.

O mână care a fost exteriorizată prin această metodă este realmente transferată în dimensiunea a patra și poate fi văzută de o ființă din acea sferă, care poate astfel să o folosească pentru a trimite mesaje în lumea noastră fizică. Odată ce studentul a finalizat cu succes aceste exerciții, el a dobândit abilitatea de a contacta ființele din a patra dimensiune.

Magicianul se va strădui mai presus de toate să-și contacteze îngerul păzitor, ghidul său spiritual, cel cu care are cea mai apropiată

legătură. Fiecare student al magiei știe că Providența Divină i-a atribuit de la naștere o ființă. Acest înger păzitor are sarcina de a-și proteja, ghida și inspira protejatul. Acest ghid sau înger păzitor poate fi o ființă umană decedată sau o ființă sau inteligență care nu s-a încarnat încă pe această planetă, totul depinzând de evoluția și de karma persoanei. Această ființă are grijă de bunăstarea spirituală a protejatului său mai ales până la pubertate. Cu cât este mai matură intelectual o persoană, cu atât mai puțină atenție îi acordă ghidul său spiritual, mai ales unei persoane care nu-și amintește deloc de ghidul său, așa încât contactul are loc din ce în ce mai puțin. S-ar putea spune multe despre statutul, rangul și împărțirea pe grade a ghizilor precum și a activităților lor, dar ar depăși subiectul acestei cărți.

Magicianului i se dă oportunitatea să comunice cu ghidul său spiritual și poate să afle direct de la acea entitate tot ce dorește și are nevoie să știe. Magicianul poate fi sigur că ghidul său spiritual va fi primul care i se va face cunoscut atâta timp cât intențiile sale de a-și înnobila caracterul sunt sincere și autentice și lucrează la dezvoltarea sa magică cu tenacitate, interes și perseverență. Mai presus de toate, studentul ar trebui să se străduiască să stabilească un contact conștient cu spiritul sau păzitor. Următorul exercițiu descrie practica:

Pentru acest exercițiu aveți nevoie de un pendul sideral, dar nu trebuie să fie unul special[5]. Un inel, un cui sau orice obiect mic legat de un fir de mătase poate servi drept pendul. Înfășurați capătul firului de mătase de câteva ori în jurul degetului arătător, permițând pendulului să oscileze liber aproximativ douăzeci – douăzeci și cinci de centimetri în aer. Exercițiul se face așezând

[5] Pentru mai multe informații despre lucrul cu pendulul citește *Principles and Practice of Radiesthesia* de Abbe Mermet.

mâinile pe o masă. Plasaţi cotul mâinii care ţine pendulul pe masă şi ridicaţi acea mână la un asemenea unghi faţă de masă încât spaţiul dintre pendul şi suprafaţa mesei este de aproximativ doi centimetri şi jumătate, suficient cât el să se poată mişcă liber. Apoi ţineţi cotul şi mâna în această poziţie. Când pendulul este într-o poziţie staţionară, plasaţi un pahar pentru apă gol, o vază sau orice alt obiect care va face un sunet când pendulul îl atinge la cinci – opt centimetri faţă de pendul.

Odată ce toate pregătirile au fost făcute potrivit acestor instrucţiuni, exteriorizati mâna mentală din mâna fizică ce ţine pendulul şi plasaţi mâna mentală direct lângă mâna fizică. Apoi intraţi într-o stare de transă pentru câteva momente, cum am descris în capitolul despre pregătirea spiritului, transferându-vă conştiinţa în centrul ombilicului; în acest punct sunteţi în dimensiunea a patra. Când sunteţi în această stare, chemaţi ghidul vostru spiritual şi întrebaţi-l dacă binevoieşte să vi se arate prin mâna voastră pregătită magic. În timpul comunicării acesteia, rămâneţi calm şi observaţi pendulul în timp ce rugaţi ghidul vostru ca, atunci când răspunde la întrebări, să indice un "nu" făcând pendulul să atingă sticla o dată, să indice "incert" făcându-l să o atingă de două ori şi să indice "da" făcându-l să o atingă de trei ori. Veţi fi surprinşi să vedeţi că pendulul va începe să se mişte şi va indica răspunsurile potrivite la întrebările voastre în formă menţionată mai sus. Persoanele foarte senzitive vor observă de asemenea că mâna lor este mişcată de o mâna, alta decât a lor. Probabil veţi avea senzaţia că mâna este doar o mănuşă care conţine o altă mână care nu este a voastră şi că această altă mână mişcă pendulul. Există şi oameni care nu au nicio astfel de experienţă, şi au în schimb sentimentul că dorinţa lor le ghidează gândurile, făcând indirect ca muşchii mâinii să răspundă şi astfel mişcând pendulul. Toate acestea sunt complet individuale şi depind de înclinaţiile persoanei.

Dacă nu reuşiţi de la prima încercare să vă contactaţi ghidul spiritual, nu fiţi decurajaţi. Perseverenţa va duce la succes. După câteva încercări, fiecare student va reuşi să-şi contacteze ghidul. Odată ce aţi stabilit această conexiune, puteţi să îi puneţi întrebări, fie mental, fie cu voce tare, la care vă va răspunde în modul stabilit anterior, adică prin "de asemenea, "nu" sau "incert". Întrebările pe care le puneţi ar trebui să privească mai ales ghidul spiritual în mod personal – de exemplu, dacă doreşte să vi se arate sau dacă a mai fost încarnat pe planetă Pământ. Acestea sunt tipurile de întrebări pe care ar trebui să le puneţi. Odată ce contactul a fost stabilit cu ajutorul pendulului, puteţi folosi o planşetă circulară în locul sticlei. O planşetă este un disc circular împărţit în atâtea părţi câte litere sunt în alfabet. Fiecărui spaţiu i se atribuie o literă a alfabetului. Lăsaţi un spaţiu circulat în centru. Ţineţi pendulul deasupra acestui spaţiu circular şi el va indica literele care alcătuiesc răspunsul la întrebările voastre. Informaţia pe care o primiţi în acest mod de la ghidul său spiritual va fi mai precisă şi de o acurateţe mai mare.

Odată ce aţi obţinut succesul dorit cu planşeta, puteţi să îmbunătăţiţi lucrurile pregătind o planşetă mai mare care conţine mai multă informaţie, pe lângă alfabet. Ar putea conţine desigur alfabetul, dar şi informaţii precum numere, spaţii cu "da", „nu" şi "incert", zilele săptămânii şi orele zilei. Din nou, lăsaţi un spaţiu în centru ca punct de plecare al exerciţiului. Acestă planşetă nu necesită un pendul. Pendulul este înlocuit de un pahar mic pentru apă întors cu faţa în jos. Cu un marker, desenaţi o săgeată pe fundul paharului care să servească drept indicator. Ţineţi partea de jos a paharului între degetele arătător şi mijlociu şi permiteţi mâinii ghidului spiritual să mişte sticla spre literă. Vârful săgeţii va indica litera respectivă. Pentru a facilita o mai bună alunecare a paharului, puteţi pune un geam peste planşetă. Studentul poate

improviza multe astfel de ajutoare. Diferite alte idei pot fi găsite în literatura ezoterică sau spiritistă; ele sunt desigur doar ajutoare care nu vor mai fi deloc necesare mai târziu.

O altă metodă ce poate fi folosită este rugarea ghidului spiritual să ridice degetul arătător al mâinii voastre pregătită magic. Rugaţi-l să ridice degetul o dată pentru "nu", de două ori pentru "nesigur" şi de trei ori pentru "da". Dacă reuşiţi cu degetul arătător, puteţi face acelaşi lucru cu celelalte degete. Veţi observa că un deget va răspunde mai bine decât celelalte. Unii studenţi vor descoperi că arătătorul va răspunde mai bine, în timp ce pentru alţii va fi cel mijlociu sau inelar. Acest lucru depinde desigur de dexteritatea degetului acelui individ; totuşi, degetul care răspunde cel mai bine ar trebui să fie folosit pentru toate exerciţiile viitoare de acest tip.

Această metodă va deveni un adaos binevenit la reportoriul magicianului, pentru că îi permite să comunice pasiv cu lumea invizibilă, fie cu ghidul său spiritual sau cu o persoană decedată, chiar în circumstanţe în care o planşetă sau creion nu pot fi folosite – de exemplu în compania altor oameni, în natură etc. Puteţi ţine mâinile chiar şi în buzunar şi să vi se răspundă la întrebări cu "da" sau "nu" în mijlocul unor mulţimi de oameni, mai ales când aţi atins deja un anumit nivel de îndemânare. Când stăpâniţi aceste exerciţii puteţi începe cu scrierea mediumică. Metoda este următoarea:

Puneţi o foaie de hârtie pe o masă în faţa voastră şi luaţi un creion între degetul mare şi cel arătător cum facem în mod obişnuit când scrieţi. Apoi puneţi o bandă lată de cauciuc peste degetele mare, arătător şi mijlociu, dar nu prea strâns. Banda de cauciuc are scopul de a vă elibera de nevoia de a vă concentra pentru a ţine creionul. Apoi intraţi într-o stare de transă, pregătiţi mâna în mod magic aşa cum am descris, chemaţi ghidul vostru

spiritual şi rugaţi-l să scrie cu ajutorul mâinii voastre drepte[6]. La început, s-ar putea să desenaţi doar nişte linii inegale, mai târziu câteva cuvinte ilegibile, dar după câteva încercări vor veni şi cuvinte inteligibile şi propoziţii. Să aveţi întotdeauna suficientă hârtie la îndemână, întrucât s-ar putea să aveţi nevoie de mai mult de una sau două pagini. Vi se va răspunde la toate întrebările într-un mod direct.

Prin exerciţii repetate veţi dobândi o asemenea îndemânare încât nu veţi experimenta nicio dificultate când practicaţi scrierea mediumică. Această metodă vă permite să comunicaţi cu rude, membri ai familiei şi cunoştinţe decedate. Prin acest exerciţiu, magicianul va deveni conştient că în realitate nu există "viaţă de aici" şi "viaţă de dincolo", ci numai grade de densitate în a patra dimensiune unde există diferitele tipuri de fiinţe şi că moartea nu înseamnă sfârşitul pentru magician ci doar o tranziţie în a patra dimensiune.

Voi descrie pe scurt câteva tipuri de scriere mediumică pe care magicianul le poate folosi potrivit înclinaţiilor sale:

- Metoda Scrierii Automate Mecanice: când folosiţi această metodă mâna voastră scrie complet automat. Magicianul nu ştie ce va scrie sau ce spirit intenţionează să scrie. Mesajele ar putea fi chiar într-o limbă străină pe care magicianul nu o cunoaşte sau nu a auzit-o niciodată. Chiar şi desene sau picturi pot să rezulte din folosirea acestei metode.

- Metoda Inspiraţională: Aceasta se foloseşte cel mai des. În această tehnică, mesajele se prezintă într-un mod care este similar gândirii cu voce tare, fie în interiorul cuiva fie în exterior, aproape

6 Stângacii trebuie să-şi folosească mâna stângă. – ED.

ca şi cum aţi fi ştiut dinainte ce fiinţă intenţionează să scrie. Această metodă de comunicare pasivă, prin repetiţie frecventă, se va transforma în percepţii mentale sau auditive concrete. Vei percepe mesaje fie din adâncul sufletului vostru sau din afară.

• Metoda Intuitivă: Această metodă va da sentimentul că voi înşivă aţi scris. Întrebările puse primesc răspunsul imediat. Vi se va părea ca şi cum ştiţi răspunsul la întrebare. Aceasta este o formă de clar-cunoaştere. Mâna scrie cuvinte şi propoziţii în deplină cunoştinţă de cauză şi nimic nu este auzit sau primit ca inspiraţie.

Metodele pot fi şi mixte. De exemplu, se poate întâmpla ca scrisul să apară pe jumătate automat şi pe jumătate prin inspiraţie sau intuitiv, sau în acelaşi timp inspiraţional şi intuitiv. Care din aceste metode este cea dominantă se va revela după o practică susţinută. Fiecare metodă este bună şi fiabilă atâta timp cât este aplicată corect şi cu sinceritate. Practica duce la perfecţiune.

Acum aş dori să fac nişte remarci referitor la întrebările care ar trebui puse acestor fiinţe şi la mesajele pe care le putem primi. Mai presus de toate, magicianul nu ar trebui să se laude niciodată cu exerciţiile şi reuşitele sale. Cu cât păstrează mai mult tăcerea privind comunicările cu lumea invizibilă, cu atât mai bine va fi pentru el. Mai mult, când vine vorba de alegerea întrebărilor, fiţi mereu conştienţi că aveţi de-a face cu fiinţe care sunt supuse altor legi decât cele care guvernează fiinţele umane în planul fizic. De asemenea, fiţi conştienţi că fiinţele care au trăit odată pe Pământ curând devin dezorientate, întrucât planul nostru fizic este tridimensional şi, prin urmare, dependent de spaţiu şi timp, în timp ce acest lucru nu se aplică sferei celei de-a patra dimensiuni. Numai fiinţele care sunt foarte evoluate sunt în măsură să vă dea informaţii privind timpul, anumite evenimente, viitorul etc. Aşadar,

magicianul ar trebui să-şi limiteze întebările, în ceea ce priveşte fiinţele din a patra dimensiune, la tărâmul lor de origine şi la informaţii despre a patra dimensiune, pentru a dobândi mai multă cunoaştere referitor la aceasta. Mai târziu, când studentul şi-a dezvoltat simţurile spirituale, nu va mai fi necesar să comunice pasiv cu lumea invizibilă, pentru că el însuşi va putea realiza orice lucru despre care o fiinţă l-ar putea informa. Comunicarea pasivă ar trebui să servească unui singur scop: să dovedească existenţa unei alte lumi şi să convingă studentul de acest fapt, pentru aceasta este lumea în care toată lumea va intra şi în care va trăi după ce plecăm din acest plan fizic, lumea tridimensională.

Sumarul exerciţiilor din Pasul V

I. Pregătirea magică a spiritului

Magia spaţiului

II. Pregătirea magică a sufletului

Proiecţia elementelor în afară:

(a) prin corp, acumulate prin plexul solar

(b) acumulate prin mâini, în special dinamic prin degete.

(c) proiecţia externă, fără trecere prin corp.

III. Pregătirea magică a corpului fizic

Pregătirea pentru comunicarea pasivă cu cei invizibili:

(a) eliberarea mâinii

(b) pregătirea degetelor cu ajutorul pendulului, creionului, planșetei etc.

Comunicarea pasivă:

(a) cu propriul spirit sau Înger Păzitor.

(b) cu oamenii decedați și alte ființe.

Sfârșitul pasului V

PASUL VI
INTRODUCERE

Înainte să descriu exercițiile din Pasul VI, voi sublinia încă o dată că toate exercițiile anterioare trebuie să fie perfect stăpânite pentru a păstra echilibrul când avansăm la un grad mai înalt al dezvoltării noastre. Ar fi absolut inutil să sărim peste unul dintre pași sau să omitem și să neglijăm unul dintre exerciții. Orice sincopă ar deveni perceptibilă și discipolul ar avea mari dificultăți în a rezolva problemele din dezvoltarea lui. Drept urmare, principala condiție pentru succes rămâne o pregătire excelentă.

PASUL VI
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

În acest pas ne vom ocupa de meditația asupra spiritului. Am discutat deja în detaliu despre sfera mentală și corpul mental, cu alte cuvinte spiritul, în partea teoretică a cărții.

Sarcina noastră la acest pas este să obținem o imagine clară a spiritului cu toate funcțiile sale ținând cont de cele patru elemente, precum și să învățăm cum să diferențiem funcțiile una de altă, ceea ce poate fi obținut printr-o meditație specifică. Atributele spiritului potrivit celor patru elemente sunt următoarele:

- Voința este supusă principiului Focului.
- Intelectul cu toate aspectele sale paralele cum ar fi rațiunea și memoria aparțin principiului Aerului.
- Simțirea cu toate aspectele sale aparțin elementului Apă.

- Şi conştiinţa cu toate aspectele ei care stabilesc legătura între cele trei elemente se subordonează principiului Focului.

Cufundaţi-vă în interior. Observaţi-vă pe voi înşivă şi funcţiile spiritului şi meditaţi asupra lor. Trebuie să aveţi abilitatea de a va imagina clar fiecare funcţie potrivit elementului corespunzător. Când sunteţi capabili să distingeţi clar funcţiile spiritului, adică reuşiţi să aveţi o imagine perfect clară, puteţi continua. Acest exerciţiu preliminar este de mare importanţă, pentru că plasează magicianul în planul mental într-o poziţie de influenţă, pentru a stăpâni, a întări şi a opri aceste funcţii cu elementul specific, nu doar în interiorul sau ci şi pentru alţii.

Un alt exerciţiu ce trebuie practicat este cel în care confirmaţi faptul că, corpul mental sălăşluieşte în corpul astral şi că acestea două împreună ocupă corpul fizic, că o mână ce ocupă spaţiul unei mănuşi fine de mătase; în plus, peste această mănuşă fină purtaţi o altă mănuşă dintr-un material mult mai aspru şi mai gros. Mâna voastră trebuie să simtă ambele mănuşi. Exact acesta este modul în care întregul vostru corp mental trebuie să se simtă; trebuie să simţiţi spiritul vostru într-un corp astral subtil şi la rândul său, corpul astral într-un corp mai grosier, fizic. Acest sentiment este spiritul. Meditaţi la acest lucru de câte ori puteţi. Când sunteţi siguri că spiritul ocupă corpul astral şi corpul fizic, simţindu-le şi mişcându-le, şi că toate activităţile sunt îndeplinite de fapt de către spirit prin acest două învelişuri, atunci aceste exerciţiu este încheiat şi puteţi începe cu următorul pas.

Fiecare fiinţă umană acţionează conştient, semiconştient şi intuitiv. Aceste acţiuni îi sunt insuflate printr-un impuls intern sau extern, dar el nu le dă acestora nicio atenţie. Următorul exerciţiu

vă va învăţa, la început, să îndepliniţi prima sarcina iniţială, mai mică, şi mai târziu sarcini sau acţiuni mai mari în mod conştient, şi trebuie să vă străduiţi să extindeţi durata fiecărei acţiuni conştiente. În acest context, termenul „conştient" nu înseamnă că trebuie să aveţi gândurile şi întreaga atenţie orientate către subiectul în cauză, ci că vă orientaţi asupra subiectului în cauză cu imaginaţia şi sentimentele, astfel încât spiritul îndeplineşte aceste acţiuni cu ajutorul sufletului şi al corpului fizic. De exemplu, când merg pe stradă, nu mă gândesc că merg, ci că spiritul meu merge şi mişcă picioarele astrale şi fizice, şi acelaşi lucru se întâmplă cu mâinile şi celelalte părţi ale corpului. Când puteţi să executaţi o activitate de acest tip cel puţin zece minute, aţi stăpânit acest exerciţiu complet. Cu cât puteţi efectua aceste exerciţii o perioadă mai îndelungată fără efecte secundare, cum ar fi ameţeli, oboseală sau pierderea echilibrului, cu atât mai bine. Prin urmare, este recomandabil să începeţi cu activităţi mici pentru perioade scurte de timp şi apoi să le extindeţi până când aţi devenit obişnuiţi cu aceste condiţii; apoi aceste exerciţii pot fi extinse oricât de mult.

Acest exerciţiu este important pentru că permite studentului să îndeplinească o activitate în mod spiritual, precum şi astral corelat cu corpul fizic, în funcţie de sfera în care lucrează, cea mentală sau cea astrală. O asemenea sarcina este numită o acţiune magică. Studentul ar trebui să înţeleagă acum de ce neiniţiaţii şi cei care nu sunt antrenaţi în ştiinţele magice nu vor obţine succesul când vine vorba de ritualurile magice; aceşti oameni nu deţin capacitatea de a executā ritualul în mod magic, adică nu sunt pregătiţi să lucreze la nivel mental şi astral cu materia fizică.

De exemplu, când un magnetopat pune mâinile pe un pacient sau foloseşte pasele magnetice, trebuie în acelaşi timp să permită mâinii sale spirituale şi astrale să emane, iar în timp ce

magnetizează trebuie să-şi imagineze că energia spirituală permează şi influenţează spiritul, energia astrală permeaza şi influenţează corpul astral iar energia fizică permeaza şi influenţează corpul fizic; altfel va obţine doar un succes parţial, întrucât pacientul este format din toate trei componentele – corp, suflet şi spirit.

Este o concluzie implicită pentru magician că, corpul mental poate influenţa doar sfera mentală sau spiritul, corpul astral poate influenţă doar sfera astrală sau sufletul iar corpul fizic poate influenţa doar lumea materială. Această lege trebuie respectată. Prin urmare, este absolut necesar ca magicianul să înveţe să se pregătească spiritual şi astral şi că ar trebui să execute aceste proceduri fie ca spirit sau în conexiune cu spiritul său. El continuă cu dezvoltarea să odată ce a înţeles corect, învăţat şi stăpânit acest exerciţiu pe deplin.

Pregătirea magică a simţurilor este următoarea sarcină. Dar întâi, un exerciţiu preliminar foarte important. Ca în exerciţiul anterior, vizualizaţi că ochii voştri fizici nu văd totul, ci că spiritul percepe totul cu ajutorul ochilor astrali şi fizici. Meditaţi la această cât de des puteţi. Trebuie să puteţi adopta atitudinea, cel puţin pentru cinci minute, că spiritul vede prin ochii fizici. Cu cât puteţi menţine această atitudine mai mult, cu atât este mai bine. Repetiţia frecvenţa a acestui exerciţiu va duce la succes. Odată ce aţi avut succes cu ochii, simţul vederii, practicaţi acelaşi lucru cu urechile, simţul auzului. Adoptaţi atitudinea că urechile fizice nu percep undele sonore, ci că urechile spiritului percept totul cu ajutorul urechilor astrale şi fizice. Odată ce aţi avut succes cu urechile la fel că şi cu ochii, începeţi următorul exerciţiu.

Acest are de-a face cu simţul tactil, şi se practică în acelaşi mod că cele două dinainte. Imaginaţi-vă că spiritul, prin intermediul corpului astral şi la rândul său corpul astral, cu ajutorul corpului fizic, simt obiectele, răceală, căldură etc. Practicaţi acest exerciţiu perseverent până când stăpâniţi simţul tactil pentru aceeaşi durată de timp ca şi simţurile vizual şi auditiv. Dacă vreţi să vă dezvoltaţi abilităţile la un nivel foarte ridicat, puteţi adăuga şi celelalte două simţuri, mirosul şi gustul. Accentul ar trebui să cadă însă preponderent pe cele trei simţuri menţionate, şi anume vizual, auditiv şi tactil. Acestea sunt simţurile cele mai folosite în practica magiei.

Odată ce aţi obţinut succesul dorit în conştientizarea simţurilor spirituale, străduiţi-vă să vă concentraţi pe două simţuri simultan cu spiritul, cum aţi făcut într-un exerciţiu anterior cu concentrarea pe simţuri. Începeţi cu ochii (vederea) şi urechile (auzul). Dacă puteţi face acest exerciţiu timp de cinci minute fără întrerupere, concentraţi-vă cu spiritul pe cele trei simţuri simultan, şi anume văzul, auzul şi simţul tactil. Dacă reuşiţi şi cu acest exerciţiu, atunci aţi făcut mari progrese în dezvoltarea voastră magică. Pentru că aceste exerciţii preliminare sunt importante pentru practica ulterioară a clarvederii, claraudiţiei şi clarsimţirii, studentul trebuie să atingă un nivel înalt de competenţă cu ele.

Exerciţiul principal îl veţi găsi la Pasul VII al acestui curs de instruire.

PASUL VI
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

La pasul cinci am învăţat proiectarea în exterior a elementelor. La acest pas vom duce lucrurile un pas mai departe şi vom învăţa să stăpânim principiul Akasha în ceea ce priveşte elementele.

În partea teoretică a cărţii s-a menţionat că elementele provin din principiul Akasha şi sunt, prin urmare, controlate şi

menţinute în echilibru de acesta. Un magician care a obţinut succesul în lucrul cu elementele exersând continuu o perioadă lungă, va putea de asemenea să controleze cel mai fin principiu, Eterul astral. Practica este următoarea:

Staţi jos, închideţi ochii şi luaţi poziţia obişnuită. Imaginaţi-vă că sunteţi într-un spaţiu infinit şi vă aflaţi în centru. Aici în infinitatea spaţiului nu există sus, jos sau lateral. Infinitatea spaţiului este plină cu cea mai fină energie-substanţă, Eterul universal. Eterul în sine este fără culoare, dar apare pentru simţurile noastre ca fiind ultra-violet, aproape o culoare violet-negru. Prin urmare, ne imaginăm substanţă eterică în această culoare. Inspiraţi substanţă-Eter prin plămâni şi direcţionaţi-o în sânge în mod conştient. Odată ce aţi atins un anumit nivel de competenţă, practicaţi respiraţia conştientă prin plămâni şi prin pori exact în acelaşi mod că la acumularea energiei vitale, dar cu o diferenţă: în loc să inspiraţi energie vitală, umpleţi întregul corp cu Eter în culoarea menţionată mai devreme. Când practicaţi acest exerciţiu, trebuie să păstraţi un sentiment de afinitate cu întregul spaţiu infinit. În timpul acestui exerciţiu trebuie de asemenea să fiţi complet izolaţi de lume şi să vă obişnuiţi cu această stare neobişnuită. Sub nicio formă nu ar trebui să vă pierdeţi cunoştinţa sau să adormiţi. Dacă sunteţi copleşiţi de oboseală în timpul acestui exerciţiu, opriţi-l imediat şi continuaţi altă dată când sunteţi mai în formă mental. Odată ce obţineţi succesul dorit practicând respiraţia prin porii întregului corp, puteţi continua cu următorul exerciţiu.

După cum ştim deja, Akasha este lumea cauzală, prin urmare sfera tuturor cauzelor. Dacă o cauză conştientă cum ar fi o dorinţă, un gând sau o imaginaţie este chemată în această sferă cu o concentrare dinamică a voinţei potrivită, cu o credinţă fermă şi convingere deplină, trebuie să se realizeze prin elemente indiferent de

planul sau sfera în care o asemenea realizare este cerută. Acesta este unul din cele mai mari secrete magice şi o cheie universală pentru magician, anvergura căreia va deveni clară pe parcursul evoluţiei sale ulterioare. Studentul trebuie să fie conştient mereu de dezvoltarea să etică, ce îi va permite întotdeauna să facă fapte bune şi nobile. Următorul exerciţiu va fi despre modul în care putem obţine puterea absolută asupra elementelor în toate cele trei regate prin principiul Akasha. Practica este următoarea:

În poziţia obişnuită, inspiraţi un flux de Akasha prin plămâni şi prin întregul corp, umplându-l. Ar trebui să menţionez că Akasha nu poate fi acumulat la fel că energia vitală. Când inspiraţi, trebuie deja să vă imaginaţi că treziţi puterea voastră asupra celor patru elemente. În timp ce faceţi această, gândiţi-vă că deja aveţi abilitatea de a controla elementele şi că ele vor îndeplini tot ceea ce le ordonaţi să facă şi doriţi că ele să facă, indiferent de planul în care realizarea dorinţei voastre va avea loc. Când sunteţi în această stare, trebuie să simţiţi puterea pe care o aveţi asupra elementelor cu fiecare respiraţie. Credinţa şi convingerea în puterea voastră asupra elementelor trebuie să fie de neclintit. Nu puteţi lăsa loc nici pentru cel mai mic dubiu. Oricine a lucrat conştiincios până acum toate exerciţiile fiecărui pas va dobândi putere absolută asupra elementelor după o practică prelungită. Magicianul care a dobândit echilibrul magic în ceea ce priveşte elementele, care şi-a echilibrat şi înnobilat caracterul şi care are cele mai bune virtuţi şi cele mai înalte idealuri, va dobândi curând aceste puteri. El va avea în interiorul său un sentiment de credinţă fermă, convingere deplină şi o certitudine absolută care exclude orice dubiu.

Totuşi, studentul care nu a lucrat destul de conştiincios sau care a sărit paşi, a omis sau a neglijat exerciţii, va experimenta anumite dubii şi influenţa elementului care îl controlează cel mai mult nu se va lăsa controlată.

Studentul ar trebui să recunoască acum de ce atât de mult accent se pune pe conştiinciozitate şi perseverenţă când vine vorba de exerciţii. Când urcaţi, nicio lacună nu trebuie să apară; altfel, student va rămâne în urmă şi va fi foarte greu să recupereze şi deseori în cele mai dificile condiţii, pentru că obstacolele sunt considerabil mai mari la acest punct.

Studentul care este sigur că are controlul elementelor va observa că va reuşi cu uşurinţă în proiecţia elementelor pe toate planurile, fie că o face în exterior sau în interior; pentru el va părea o joacă de copii. Odată ce magicianul a ajuns la acest punct poate continuă transferându-şi puterea asupra elementelor în ritualuri potrivite. Ritualurile aplicabile au fost discutate la Pasul IV. Potrivit personalităţii sale, magicianul creează un ritual cu ajutorul poziţiei degetelor şi mişcărilor mâinilor, în care îşi transferă puterea. Datorită dezvoltării sale magice, magicianul va avea destulă intuiţie la dispoziţie pentru a compune ritualul potrivit pentru elementul respectiv. El va da ritualului un cuvânt (formulă) la alegerea sa şi o va uni cu un anumit sunet care corespunde elementului. Aceste ritualuri sunt în întregime individuale şi pur personale; prin urmare, este aproape imposibil să faceţi o greşeală. Ritualurile pe care un magician le-a compus el însuşi în aceste scopuri nu ar trebui încredinţate niciodată nimănui. O altă persoană, când ar folosi aceste ritualuri, ar putea avea acelaşi succes în controlarea elementelor ca magicianul care le-a compus; totuşi, ar fi în detrimentul energiei magicianului. Dacă o persoană care nu are maturitate în domeniul magiei foloseşte astfel de ritualuri, o asemenea persoană îşi va face mult rău, precum şi celor pentru care ritualurile erau dedicate. Aşadar, în acest caz magicianul ar trebui să fie deosebit de atent şi să aleagă ritualuri pe care le poate face neobservat chiar şi în locuri aglomerate, de exemplu, un ritual cu o poziţie a degetului poate fi făcut în

buzunar. Un adevărat magician va considera acest avertisment absolut justificat.

Mai presus de toate, magicianul ar trebui să se străduiască să compună un ritual pentru sfera astrală în care pune în mişcare efectul unui element şi în acelaşi timp să compună un al doilea ritual cu care el dizolvă puterea imediat, din nou potrivit dorinţei sale. Ar trebui să folosească aceeaşi metodă pentru celelalte trei elemente, astfel încât să creeze prin propria să putere opt ritualuri pentru sfera astrală şi opt ritualuri pentru producerea unor efecte fizice sau materiale. Prin practica perseverentă şi repetiţie extinsă, aceste ritualuri devin automatizate; în acest punct, este suficientă executarea ritualului, prin care elementul devine imediat activ, în funcţie de scopul de îndeplinit. Când magicianul doreşte să dizolve efectul, este suficient să folosească al doilea ritual, pe care l-a compus pentru acest lucru. Această metodă poate fi perfecţionată în asemenea măsură prin practică încât poate fi executat fără niciun efort din partea voinţei şi fără a folosi imaginaţia.

Cum am menţionat deja, magicianul poate obţine orice doreşte în lumea astrală şi în cea materială prin efectele elementelor. Pentru a ajunge la acest nivel de maturitate el are nevoie de răbdare, perseverenţă şi practică dedicată. Chiar şi când studentul se dezvoltă mai departe după finalizarea paşilor mai înalţi, el trebuie să continue să lucreze la controlul elementelor până când devine un maestru deplin al lor. Dacă are idealuri înalte şi se străduieşte să facă numai binele şi să ajute umanitatea, atunci Providenţă Divină îl va binecuvânta şi îl va înzestra cu abilităţi nebănuite care îl vor ajută să obţină un succes măreţ.

PASUL VI
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Introducere

Ajungând la acest pas, o pregătire sau un antrenament special al corpului fizic nu mai sunt necesare. Dar vom folosi în mod practic puterile oculte pe care studentul le-a obţinut în timpul exerciţiilor, atâta timp cât toate metodele şi exerciţiile au fost urmate conştiincios şi aceste practici au devenit un obicei. Studentul poate obţine rezultate chiar mai mari cu exerciţiile oferite în această carte implicându-se mai mult. Nu este posibil să descriu toate practicile magiei pe care studentul le poate stăpâni, pentru că ar umple cu uşurinţă paginile unei alte cărţi. Totuşi, din multele practici care există am ales câteva din cele mai interesante.

Studentul a obţinut între timp maturitatea de a reuşi fără excepţie în practicile sau exerciţiile magiei mai joase, mai ales când urmează cele mai înalte şi nobile idealuri.

Crearea conştientă a elementalilor

Spre deosebire de gândurile care sălăşluiesc în sfera mentală sau spirituală în formele lor corespunzătoare, elementalii sunt entităţi cu un anumit grad de inteligenţă care sunt create conştient de un magician. Aceşti elementali sunt capabili de a realiza anumite sarcini în planul mental şi pot fi astfel consideraţi servitori ascultători ai magicianului. Acesta poate crea o întreagă armată de astfel de servitori în funcţie de nevoile sale. În crearea acestor elementali, ceea ce se numeşte şi magie elementală, magicianul poate obţine aproape orice în sfera mentală şi nu contează dacă este vorba de sfera sa proprie sau de una străină. Datorită marii

diversităţi, voi oferi doar câteva exemple. Printr-un elemental, magicianul poate, după bunul plac, să influenţeze gândurile unei alte persoane, poate să îi slăbească sau să-i întărească puterile mentale sau intelectuale, se poate proteja pe sine şi pe alţi oameni de influenţe străine sau negative, poate face din prieteni duşmani şi din duşmani prieteni. În relaţiile sau asocierile cu alţi oameni, magicianul poate crea o atmosferă favorabilă şi poate face orice spirit uman care nu este foarte dezvoltat şi care nu are o voinţă fermă să se supună voinţei sale. Omul de afaceri poate să-şi mărească cercul de clienţi, existând multe alte moduri în care elementalii pot fi folositori. Adevăratul magician va păstra mereu în minte scopurile bune, nobile şi altruiste dacă vrea să urce şi mai sus şi să ajungă la cel mai înalt nivel de maturitate magică. Crearea elementalilor este destul de simplă. Este o chestiune de imaginaţie; totuşi, următoarele reguli trebuie să fie urmate:

I. Elementalul trebuie să primească o formă ce corespunde dorinţei pe care vrem să o îndeplinească. Forma trebuie să fie creată prin imaginaţie intensă.

II. Forma, aşa-numitul vehicul, trebuie să primească un nume, orice nume. Tot ceea ce există, fie că are sau nu formă, are un nume; tot ceea ce nu are un nume nu există.

III. Sarcina elementalului trebuie să fie imprimată prin voinţă şi puterea imaginaţiei şi ordinul care îi este dat trebuie să conţină efectul pe care ar trebui să îl declanşeze. Instrucţiunile pentru elemental trebuie să fie date în formă unui ordin şi la timpul prezent, cum am descris în capitolul despre subconştient.

IV. Indiferent dacă aveţi de-a face cu un elemental cu efecte continue sau limitate, modul de acţiune trebuie să îi fie imprimat elementa' lui.

Aceste patru reguli de bază trebuie să fie urmate implicit dacă vreţi să lucraţi cu succes cu elementalii. Voi face practică mai uşor de înţeles cu următorul exemplu practic.

Să presupunem că magicianul intenţionează să îmbunătăţească sau să întărească memoria cuiva, sau altă abilitate intelectuală cu ajutorul unui elemental. Acest lucru poate fi îndeplinit în următorul mod: Magicianul îşi imaginează un imens ocean universal de Lumină şi, din această substanţă-lumină el formează o mare sferă de lumină. Prin imaginaţie el condensează această sferă de lumină tot mai mult până când capătă diametrul de aproximativ douăzeci – cincizeci de centimetri. Comprimând această lumină, sfera seamănă cu strălucirea unui soare. Magicianul impregnează apoi sfera de lumină cu dorinţa şi convingerea fermă ca această sferă să deţină energia specifică şi abilitatea de a trezi, întări şi îmbunătăţi abilitatea mentală dorită, cum ar fi memoria, elocventă etc. în persoana aleasă. Îndată ce a format acest soare, această sfera, el îi da un nume potrivit, cum ar fi Lucis etc. Mai mult, el stabileşte limita de timp pentru care sfera trebuie să rămână şi să acţioneze în sfera mentală a persoanei desemnate, iar acest lucru este realizat în următorul mod: „Eşti activă în sfera mentală a persoanei desemnate până când această persoană este complet înzestrată cu abilitatea dorită şi până când această abilitate a devenit un obicei." Odată ce durata de timp a fost stabilită, magicianul dă ordinul ca elementalul să se întoarcă şi să se dizolve în oceanul de lumină imediat după ce şi-a îndeplinit sarcina.

Astfel este exprimată în mod magic naşterea şi moartea unui elemental; este similar cu felul în care este determinată soarta unei fiinţe umane sau a oricărei fiinţe vii.

Întrucât un elemental nu cunoaşte nici timpul nici spaţiul, el este direcţionat în sfera mentală sau a gândurilor persoanei desemnate. Trimiterea unui elemental are loc destul de brusc, că şi cum aţi tăia o coarda între voi şi el. Îndreptaţi-vă imediat atenţia către alte lucruri şi nu vă mai gândiţi la elementalul pe care tocmai l-aţi creat. Tăierea imaginară a corzii poate fi realizată şi printr-un gest de „la revedere"; puteţi folosi de asemenea un gest anume când creaţi elementalul. Toate acestea sunt desigur la discreţia studentului, care la acest nivel de dezvoltare trebuie să fi progresat suficient încât a dobândit abilitatea, datorită intuiţiei pe care şi-a antrenat-o, să întocmească aceste instrucţiuni şi altele similare de unul singur. Cu cât un elemental este mai puţin ataşat de magician, cu cât magicianul se gândeşte mai puţin la el, cu atât mai eficient va fi în sfera mentală a persoanei pentru care a fost creat, pentru că poate lucra independent în acea sferă mentală, netulburat de gândurile magicianului. Din când în când este indicat să încărcaţi din nou elementalul, pentru a-i da o putere de expansiune mai mare. Acest lucru se face în modul următor: Elementalul este chemat înapoi din sfera mentală a persoanei desemnate strigându-l pe nume. Este făcut apoi mai dinamic printr-o nouă acumulare de lumină şi apoi este trimis din nou. Odată ce elementalul şi-a îndeplinit sarcina, se dizolvă de unul singur în oceanul de lumină. Acest exemplu ar trebui să-i dea magicianului suficientă informaţie pentru a-l ghida în crearea elementalilor. Experimentul descris aici este folosit deseori de iniţiaţi, pentru a inspira sau a întări un student care nu a ajuns încă la acest nivel.

Să discutăm acum un subiect diferit dar oarecum înrudit, care vă va familiariza cu aşa-numitele larve:

Diferenţa dintre un elemental şi o larvă este că un elemental este creat în mod conştient de magician, în timp ce larvele se formează de la sine în respectiva sferă mentală involuntar prin surescitare emoţională sau psihică severă de orice tip. Cu cât este

mai puternică şi mai severă surescitarea, cu atât mai multă substanţă mentală pierde acel om şi cu atât mai puternică, mai condensată şi mai viabilă devine larva, mai ales când acelaşi tip de surescitare psihică se repetă des şi în mod regulat.

Formarea involuntară de larve în sfera mentală are loc pentru toate fiinţele umane indiferent dacă sunt sau nu antrenate în magie. Nu contează dacă sunt tinere sau bătrâne, dacă sunt inteligente sau nu, sau dacă acea persoană are cunoştinţă despre astfel de lucruri sau nu. Când exaltarea psihică încetează şi persoana nu mai dă atenţie subiectului care a cauzat-o, larvele se dizolvă treptat de unele singure şi eventual dispar compelt. Prin urmare, în sfera mentală găsiţi un ciclu continuu de naştere şi moarte a larvelor cauzat de surescitarea psihică şi acest lucru se întâmplă întotdeauna în detrimentul energiei mentale a acelei persoane. Cauza acestui tip de exaltare psihică poate avea multe motive diferite; de obicei frică, tristeţe, şoc, îngrijorare, ura, invidie etc. Forma pe care o ia o larvă depinde de cauza surescitării psihice şi este întotdeauna simbolică. Toţi cei care sunt familiari cu subiectul simbolismului vor avea o idee clară asupra acestui lucru. De exemplu, un gând de iubire va fi simbolizat întotdeauna printr-o formă de inimă, în timp ce fulgerul şi săgeţile sunt simboluri ale gândurilor de ură. În ciuda faptului că larvele, aceşti locuitori nepoftiţi ai mentalului, nu pot fi văzuţi de un om obişnuit, ele există şi un magician bine antrenat are abilitatea de a le percepe în planul mental. Substanţa mentală a oamenilor sensibili sau care sunt uşor afectaţi se separă mult mai uşor, fie că sunt şcoliţi în artă magiei sau nu; prin urmare, formarea larvelor este mai uşoară şi mai intensă. Oamenii care sunt înclinaţi în această direcţie îşi fac singuri rău, mai ales în ceea ce priveşte sănătatea sistemului nervos. Nu doar atât, dar în plan spiritual ei îi afectează chiar şi pe

alţii care sunt uşor influenţaţi. Toate tipurile de psihoză sau isterie în masă au originea în acest principiu. Nu e nevoie să descriu în detaliu cât de puternică poate fi o asemenea isterie în masă; cu siguranţă toată lumea a făcut propriile observaţii şi a avut experienţe proprii.

Acestea duc la concluzia că puterea larvei creşte cu cât o persoană se întoarce mai des la surescitarea psihică şi cu cât îi dă mai multă atenţie. Când o larvă este foarte condensată şi dorinţa, impulsul de autoconservare devine mai puternic, ea va încerca să-şi extindă durata de viaţă cât mai mult posibil. Prin urmare, va folosi orice ocazie să incite spiritul acelei persoane pentru a-şi întoarce atenţia la sursă surescitării şi să o reînvie. O astfel de larvă bine hrănită poate să devină un dezastru sau o catastrofă pentru o persoană sensibilă sau uşor afectată. Şi multe tulburări mentale, cum ar fi complexul persecuţiei etc., sunt rezultatul larvelor.

Mulţi oameni trăiesc cu impresia greşită că sunt urmăriţi sau atacaţi de către un magician negru, când în realitate ei au devenit pur şi simplu pionii propriei lor fantezii, victime ale propriilor larve pe care ei înşişi le-au creat. Aceşti oameni de obicei nu realizează acest lucru până când nu şi-au părăsit învelişul muritor. Doar o mică parte din oameni sunt cu adevărat urmăriţi magic. Este suficient să ne gândim la multele victime nevinovate ale trecutului nostru care au avut parte de o moarte îngrozitoare prin Inchiziţie. A existat desigur un anumit avantaj pentru societate în general faptul că tot mai puţină importanţă şi credinţă a fost investită în legile spirituale, datorită schimbării timpurilor. Dar în timp ce oamenii au crezut mai puţin în legile spirituale, au omis să investigheze subiectul corect şi nu au examinat legile mai înalte, cu alte cuvinte, au aruncat copilul odată cu lăturile.

Aceste exemple ar trebui din nou să-i arate magicianului de ce am subliniat atât de mult importanța introspecției, a controlului gândurilor şi a stăpânirii gândurilor încă de la începutul părții practice a acestei cărți. Dacă magicianul, pe parcursul dezvoltării sale, nu obține abilitatea de a avea control asupra gândurilor sale prin voință, ar putea fără ştiință să creeze larve care mai devreme sau mai târziu i-ar cauza pieirea.

Mai departe, voi descrie un alt grup de entități ale sferei mentale, numite scheme[7]. Diferența dintre o schemă şi o larvă este că schema, ca rezultat al unei singure şi repetate surescitări psihice, capătă inconştient o formă în sfera mentală care coincide cu scopul original, în timp ce o schemă obține o formă anume care ia naştere din fantezia unei ființe umane. Schema va fi întărită, energizată şi condensată prin (ca să spunem aşa) repetată evocare a imaginii, indiferent de subiect. Ea poate deveni atât de puternică, atât de activă, încât îşi face cunoscută influență nu numai în planurile mental şi astral, dar şi în cel fizic. Cu ajutorul a două exemple voi descrie acest subiect mai în detaliu:

Un exemplu remarcabil este aşa-zisul complex de persecuție magică pe care, în ceea ce priveşte schemele, îl voi descrie din două puncte de vedere. Există indivizi care au din naştere o privire pătrunzătoare sau trăsături faciale demonice şi, ca rezultat, au aparența exterioară a unui magician negru, probabil fără a avea cea mai mică idee despre ştiință spirituală sau magie. Acum tot ce trebuie să se întâmple este ca o persoană care este uşor afectată, uşor influențată sau orgolioasă să intre în contact cu o persoană de tipul menționat mai sus, fie într-un cadru profesional sau social; o asemenea persoană va simți imediat o antipatie față de persoană cu aşa-zise trăsături faciale demonice. Dacă, în plus, persoana cu

[7] Schemă înseamnă formă sau apariție. – ED.

înfățişare aşa-zis demonică are, fără ştirea ei, un anumit tip de prezență, atunci primul gând care apare în mintea unei astfel de persoane este că are de-a face cu un magician negru. Acest lucru îi dă persoanei acesteia suficiente motive să nu se gândească prea frumos la persoana cu înfățişare demonică şi acesta este deja primul pas spre autoinfluențare. În timp această persoană va întâmpina mici inconveniente de natură cotidiană şi cauzele acestor evenimente nu vor fi analizate cum se cuvine, ci atribuite persoanei cu înfățişare demonică, în timp ce oricine altcineva le-ar considera întâmplări obişnuite. Acum atenția devine mai ascuțită, şi începi să fii mai atent la ce se întâmplă în exterior şi în interior şi imaginea individului cu aspect demonic devine tot mai clară pentru tine. Simți că eşti urmări, că eşti pândit. Ochii persoanei devin mai strălucitori; ea apare în visele tale, imaginea sa devine mai vie în mintea ta şi la în moment dat chiar în timpul zilei ți se pare că o poți vedea şi în curând dezvolți sentimentul că eşti urmărit oriunde te duci. Această imagine poate deveni atât de condensată printr-o imaginație puternică încât devine vizibilă şi pentru alți oameni sensibili. O astfel de persoană se simte urmărită şi se convinge singură de aproape orice, chiar de cele mai rele lucruri, astfel având constant imaginea persoanei cu înfățişare demonică în fața ochilor şi caută ajutor, se roagă şi face tot ce este posibil pentru a se elibera de acea influență. Poate suferi chiar o cădere nervoasă şi eventual să devină tulburată mental şi în final să ajungă să se sinucidă sau să fie internată într-o instituție mentală. Schema şi-a atins obiectivul său, şi-a îndeplinit sarcina. Dar cât de mare este şocul când un astfel de spirit realizează în planul mental că a comis o foarte reuşită sinucidere magică. Ce dezamăgire amară! Persoana cu aspect demonic, totuşi, nu are nicio idee ce s-a întâmplat; ea a fost de fapt doar un instrument. Trăsăturile sale, purtarea sa, erau doar formă, modelul pe care persoana care a simțit că era urmărită

a creat o entitate distructivă, o schemă cum este numită, şi apoi că a căzut victimă propriei sale creaţii. Astfel de exemple triste şi altele similare se întâmplă mai des decât cred majoritatea oamenilor; uneori se întâmplă mai repede, alteori mai încet, mai insidios şi mai viclean. Dacă îndrăzniţi să-l înfruntaţi pe cel care se simte persecutat spunându-i adevărul, această persoană nu vă va crede sub nicio formă, pentru că o schemă se asigură într-un mod foarte ingenios ca victima sa, va rămâne sub control. Dacă Providenţa conduce o persoană care este urmărită în acest mod la un adevărat magician, un iniţiat care este complet conştient de jocul înşelător al schemei, atunci iniţiatul, în ciuda abilităţii sale, va avea o sarcină dificilă în a convinge victima, a o conduce pe altă cale şi a-i schimba tiparele de gândire. Când victima este complet sub controlul schemei, iniţiatul trebuie să fie foarte ferm şi uneori chiar să recurgă la măsuri drastice pentru a restaura echilibrul persoanei.

Acum urmează al doilea exemplu, unde procedura este aceeaşi, dar motivele sunt diferite:

În acest exemplu avem de-a face cu o schemă erotică: Naşterea (dacă termenul "naştere" ar trebui folosit în acest caz) unei astfel de scheme erotice poate fi cauzată de o faţă, un corp frumos al unei persoane vii sau chiar de o pictură, o fotografie a unei persoane goale, un desen pornografic sau o imagine sau ceva de acest tip care stimulează senzualitatea, dorinţa sexuală sau dorinţa pentru un bărbat sau o femeie. Când cel îndrăgostit nu are nicio posibilitate de a-şi satisface dorinţa personală, dorinţa devine cu atât mai mare şi mai intensă şi cu atât mai puternică şi mai penetrantă devine o astfel de schemă, pentru că singura ei hrană stă în aceste gânduri de râvnă. Cu cât acea persoană refuză să accepte o iubire atât de nesatisfăcătoare, cu atât mai penetrantă devine o astfel de schemă.

La început, schema va apărea în vise şi victima va experimenta cele mai frumoase sentimente de iubire. Mai târziu, îi trezeşte dorinţele sexuale victimei şi-i permite să aibă contact sexual cu ea într-un vis. Poluţia care apare prin acest act ajută schema să devină mai condensată şi să exercite tot mai multă influenţă asupra victimei sale, întrucât sperma umană este energie vitală condensată care este absorbită de schemă ca şi cum ar fi un vampir. Aici nu vorbim despre sperma fizică, ci ne interesează doar energia vitală animală acumulată care este conţinută de spermă. Victima este cucerită şi îşi pierde voinţa iar schema treptat capătă stăpânire deplină asupra ei. Dacă destinul nu binevoieşte să ilumineze o astfel de persoană în legătură cu aceste lucruri în mod corespunzător, şi dacă un substitut sau diversiune potrivite nu sunt găsite, atunci schema va iniţia moduri de activitate mai periculoase. Persoană devine confuză; cu timpul încetează să mai mănânce, nervii îi sunt încordaţi şi aşa mai departe. Schema de iubire se poate condensa prin pasiunile nesatisfăcute ale victimei în asemenea măsură încât ia direct o formă fizică şi îşi seduce victima îndemnând-o la masturbare şi activităţi sexuale depravate.

Multe mii de astfel de victime, neavând noroc în dragoste sau datorită unor pasiuni nesatisfăcute, au căzut victima acestor scheme sinucigându-se. Acest lucru aduce viu aminte de incidentele reale cu incubi şi succubi din Evul Mediu şi de procesele cu vrăjitoare care erau conectate cu acestea. Într-adevăr, o plăcere foarte periculoasă.

Pe baza acestor două exemple, magicianul poate observa el însuşi modul de acţiune al schemelor. Poate chiar să formeze aceste scheme el însuşi; totuşi, riscă să fie influenţat şi controlat de ele mai devreme sau mai târziu. Magicianul cunoaşte procedura şi ce i se întâmplă unui om obişnuit. El ştie de asemenea cum să

producă în mod conştient o schemă din punct de vedere magic, dar nu va fi dus pe căi greşite şi nu va practica acest lucru, ci va ţine mereu cont de proverbul magic: "Iubirea este legea; dar iubirea este supusă voinţei."

Acum mai există un subiect care necesită o explicaţie, şi anume fantomele:

Fantomele sunt forme animate ale imaginaţiei cuiva care se gândeşte la persoane care au decedat. Pentru a evita multe erori, voi acorda o atenţie specială acestui subiect, pentru ca fiecare să poată separa grâul de neghină.

Când o fiinţă umană îşi leapădă carcasa fizică, se găseşte imediat în a patra stare de agregare, de obicei numită "lumea de dincolo". Nu este posibil ca o fiinţă să fie activă în sfera noastră tridimensională fără o substanţă de mediere, la fel cum un peşte nu poate trăi fără apă. Acelaşi lucru se aplică şi fiinţelor care au plecat dincolo.

Prin imaginaţie şi comemorarea morţilor, fie că este vorba de laudă, adoraţie sau doliu etc., forme-imagine ale morţilor sunt create şi capătă viaţă şi, când acest lucru este repetat des, ele au o durată de viaţă destul de lungă. Imaginile-forme create de fiinţe umane vii sunt numite fantome. Aceste tipuri de fantome sunt cele care se fac cunoscute spiritiştilor, necromanţilor şi vrăjitorilor etc. Goblinii şi fantomele nu sunt nimic mai mult decât fantome care se hrănesc, se condensează şi se menţin în viaţă prin atenţia supravieţuitorilor, ca şi în cazul schemelor. Acest lucru poate fi determinat cu uşurinţă când, în acelaşi timp dar în locuri diferite, o fiinţă este chemată sau conjurată şi apoi apare în acelaşi timp în toate aceste locuri printr-un aşa-zis medium. Aici nu e vorba desigur decât de o fantomă a unei anume persoane decedate, pentru că

fantomele pot fi create cu sutele. Totuşi, este regretabil că mediumii spirituali consideră că fantomele sunt persoane care a plecat. Este destul de trist că atât de multe răutăţi, fraude şi autoamăgiri sunt perpetuate prin cunoaşterea spiritistă. Acesta este motivul pentru care veţi găsi că un mare lider sau general comunică printr-un medium, un mare artist sau un sfânt prin alt medium în timp ce un alt medium contactează un faraon sau chiar un înger. Din cauza enormei autoamăgiri, nu este surprinzător că subiectul în sine are atât de mulţi inamici şi critici. Este de înţeles că o asemenea fantomă are un enorm instict de auto-conservare, că are un efect de vampirizare asupra mediumului sau asupra unui întreg cerc de oameni şi în plus poate deveni chiar o calamitate pentru cei din imediata apropiere.

Acest lucru nu înseamnă că un adevărat magician care stăpâneşte a patra stare de agregare, principiul Akasha, nu are abilitatea să comunice cu fiinţe umane decedate sau cu o inteligenţă fără corp. Practica scrierii mediumice a fost deja discutată. Pe lângă aceasta, magicianul are abilitatea de a crea o carcasă sau formă cu ajutorul imaginaţiei şi să transfere această formă în a patra stare de agregare şi să roage această fiinţă adevărată pe care a chemat-o la discreţia sa, chiar să o forţeze să intre în formă şi să se manifeste în exterior. Această practică este desigur parte din necromanţie şi magia de evocare şi nu are nimic de-a face cu ceea ce este cunsocut în general ca spiritism. Adevăratul magician va folosi această practică numai când este absolut necesar şi nu va evoca o fiinţă din sfera ei, pentru că orice ar putea să-i spună o fiinţă din a patra stare de agregare sau orice ar putea aceasta să realizeze în lumea fizică sau astrală, poate face şi magicianul însuşi prin maturitatea sa.

Sumarul exercițiilor din pasul VI

I. Pregătirea magică a spiritului

(1) Meditația asupra propriului spirit

(2) Conștientizarea simțurilor din spirit

II. Pregătirea magică a sufletului

(1) Pregătirea pentru a stăpâni principiul Akasha

(2) Inducerea deliberată în transă cu ajutorul akashei

(3) Stăpânirea elementelor cu ajutorul principiului Akasha printr-un ritual individual.

III. Pregătirea magică a corpului fizic

(1) Crearea deliberată a entităților

(a) Elementalii

(b) Larvele

(c) Schemele

(d) Fantomele

Sfârșitul pasului VI

PASUL VII
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

La pasul al șaselea, studentul a învățat cum să fie conștient de propriul său spirit, cum să acționeze în corpul fizic ca spirit și cum să își folosească simțurile în mod conștient.

La acest pas, el va învăța cum să caute în mod conștient calitățile spiritului sau ale corpului mental și să le folosească. Dar ca întotdeauna, și aici, analogia elementelor trebuie luată în considerare. Cum am menționat înainte, elementul Foc poate fi transformat în Lumină și vice versa, Lumina în elementul Foc. Fără lumină nu ar exista recepția culorilor la nivelul ochiului și prin urmare, fără lumină nu am putea să ne folosim vederea. Acest lucru ne duce la concluzia că simțul văzului corespunde elementului Foc.

În spirit, elementul Foc are ca atribute specifice voința și simțul vederii.

În spirit, elementul Aer are atributele specifice intelectul cu toate aspectele sale și simțul auzului.

În spirit, elementul Apa își exprimă atributele specifice prin simțire sau viață.

În spirit, cele trei principii elementale, Focul, Aerul și Apă împreună, formează principiul Pământ, care se exprimă prin atributul specific al conștiinței.

Principiul Akasha se revelează în modul cel mai simplu, prin conștientizare.

Importanța acestei analogii va deveni imediat clară magicianului, dacă a progresat până la nivelul la care a obținut echilibrul

magic în corpul astral prin exercițiile anterioare de introspecție. Următoarea sarcină pe care o are de îndeplinit este să își analizeze spiritul pentru a determina care element este predominant.

Pentru cei care au o voință cu adevărat puternică (ceea ce nu ar trebui confundat cu încăpățânarea), este evident că Focul este elementul predominant.

Când intelectul cu toate aspectele sale este cel mai activ în spiritul magicianului, putem concluziona că elementul Aer predomină.

Dacă magicianul este o persoană mai senzitivă sau emoțională, atunci elementul Apă este predominant.

Dacă magicianul are o memorie slabă, astfel încât conștiința sa este influențată din mai multe direcții, putem fi siguri că elementul Pământ este predominant.

Clasificarea elementelor ne ajută să stabilim activitatea lor în spirit și să organizăm dezvoltarea lor în așa manieră încât elementele cele mai slabe să fie aduse în echilibru prin exercițiile de concentrare potrivite și meditație profundă.

Magicianul nu poate permite principiului Foc, sau Aerului, Apei sau Pământului să predomine și trebuie să înțeleagă cum să își aranjeze exercițiile într-un mod în care intensitatea muncii sale să echilibreze elementele. Voi clarifica această problemă în detaliu prin câteva exemple:

Să presupunem că magicianul are un intelect foarte dezvoltat, dar o voință slabă care nu este pe măsura maturității intelectului său. Într-un astfel de caz, el trebuie să se străduiască să își întărească voința cu exercițiile potrivite de concentrare care vor

permite principiului Focului să iasă la suprafață în spirit. Mai presus de toate, ar trebui să aleagă exerciții de concentrare care dezvoltă ochii, exerciții care pun accentul pe imaginație optică, întrucât ochii corespund elementului Foc, așa cum am menționat în mod repetat.

Dacă magicianul, însă, are o voință puternică și un intelect slab, atunci acest exemplu ne va duce la concluzia că, în timpul exercițiilor de imaginație, cea mai mare atenție ar trebui acordată simțului auzului. Tipul de exerciții de concentrare și meditație care trebuie alese sunt cele care implică în totalitate urechea.

Dacă magicianul stabilește că are o voință puternică și un intelect superior dar emoțiile sale (senzitivitatea) sunt oarecum deficitare, atunci trebuie să își facă spiritul mai senzitiv. Acest lucru se poate obține prin acel tip de exerciții de imaginație și meditație care au un efect puternic asupra simțului tactil.

Dacă magicianul devine conștient că atât corpul său astral cât și cel mental au o predispoziție către elementul Pămînt și că gândurile sale, de exemplu, apar foarte încet în spirit (minte) sau se simte melancolic, atunci acest lucru indică faptul că elementul Pământ este dominant și că trebuie mai presus de toate să își dezvolte constiința prin exercițiile potrivite.

Din această perspectivă, magicianul trebuie să dobândească un spirit complet armonios și să aleagă exercițiii care corespund cu elementele și simțurile, astfel încât să își amplifice în mod egal voința-Focul, intelectul-Aerul, simțirea-Apa și conștiința-Pămîntul.

Următoarea diagramă, care se explică de la sine, descrie aceste analogii în detaliu:

Element	Foc	Aer	Apă	Pământ	Akasha
Simț	Ochi	Urechi	Percepție	Gust/Miros	Toate simțurile
Calități fundamentale ale spiritului	Voință	Intelect	Simțire	Conștiință	Conștiență
Exerciții de concentrare și meditație	Optice	Acustice	Intuitive	De mărire a conștiinței	Realizarea momentului "aici și acum", a prezentului

Principiul Akasha se dezvoltă de la sine prin concentrare, prin urmare nu e nevoie să intrăm în detalii; nu are rost nici să descriem amănunțit diferitele exerciții de concentrare și meditație. Studentul însuși poate să aranjeze aceste exerciții potrivit atributelor specifice ale elementelor care predomină în interiorul său. Dacă are o vointa slabă, exercițiile de concentrare vor fi vizualizarea unor obiecte, imagini etc. Studentul a practicat deja aceste exerciții la pasul al doilea al acestui curs de Hermetism. Tabelul armonic de mai sus poate fi un ghid, o busolă pentru a recunoaște care element predomină și ce tip de exerciții ar trebui abordate mai intens. Principiul Akasha se va dezvălui singur în mod potrivit ca rezultat sau succes al acestei clasificări hermetice.

PASUL VII
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

La pasul VII ne ocupăm de o temă foarte specială care se referă la dezvoltarea simțurilor astrale ce corespund elementelor. În orice caz, toate exercițiile descrise anterior vor dezvolta, activa și antrena simțurile astrale ale magicianului. Cu toate acestea, un antrenament extraordinar este necesar atunci când studentul are aptitudini limitate în ceea ce privește unele din abilitațiile sale, pentru că fiecare om are predispoziții diferite. Prin urmare, este

potrivit să facem aluzie aici la exercițiile cu ajutorul cărora magicianul își poate dezvolta ușor și rapid simțurile corpului astral.

La Pregătirea magică a spiritului de la Pasul VI, studentul a învățat să devină conștient de spiritul său și să acționeze ca spirit prin corpul astral precum și prin cel fizic. În continuare, mă voi ocupa de unul din aspectele cele mai interesante, clarvederea. Multe cărți au fost publicate pe acest subiect, dar din toate cele care mi-au trecut prin mâini, nici una nu poate fi considerată ca având mai mult decat o utilitate practică limitată pentru magician. Prin urmare, este de cea mai mare importanță să abordăm subiectul clarvederii în detaliu.

În limbaj comun, clarviziunea este numită „a doua vedere". Prin aceasta se înțelege a vedea dincolo de timp și spațiu, fie în trecut, prezent sau viitor, fie a vedea o persoană decedată. Doar puțini autori au descris această abilitate psihologic sau au abordat-o dintr-un alt punct de vedere. Așa că o altă sarcină a noastră va fi să supunem clarvederea unui studiu temeinic. Mai presus de toate, magicianul va deveni conștient de faptul că există mai multe tipuri de clarvedere.

Primul tip este cel înnăscut. Acest lucru are loc atunci când este acordat unei persoane în lumea invizibilă sau când a adus-o cu sine în existența prezentă din încarnări trecute. Acesta este cel mai bun tip de clarvedere, deși doar puțini se pot bucura de acest dar. Ei se nasc clarvăzători și și-au dezvoltat această abilitate într-o asemenea măsură încât o pot folosi imediat în mod practic fără mult efort.

Al doilea tip de clarvedere se exprimă ca rezultat al deplasării elementelor și apare în spirit de la sine. Prin urmare, trebuie privită ca o apariție sau manifestare patologică. Mai mult, o boală,

un şoc sau o tulburare emoţională pot face să apară clarvederea. Acest lucru se manifesta de obicei la oameni care şi-au pierdut echilibrul normal printr-un infarct sau apoplexie, o cădere nervoasă sau printr-un declin fizic, psihic sau spiritual. De obicei este acompaniat de un tip de clarvedere fie distinctă fie mai puţin distinctă, fie clară fie neclară. Totuşi, pentru magicianul practicant, acest tip de clarvedere este nedorită, întrucât mai devreme sau mai târziu duce la o cădere completă şi nu doar că abilitatea va fi complet pierdută, dar va dăuna şi sănătăţii persoanei şi poate duce chiar la o moarte prematură. Aceste tipuri de clarvăzători sunt într-o stare foarte deplorabilă şi ar trebui să ne fie milă de ei, chiar şi atunci când succesul lor clarvăzător poate fi considerat fenomenal. Oamenii care aparţin acestei categorii sunt cei care au primit abilitatea de clarvedere printr-o posibilă aptitudine mediumică dar au chemat-o prin intermediul unei entităţi. Acest tip de clarvedere nu este recomandat pentru magicianul practicant, pentru ca oamenii de obicei se îmbolnăvesc. Mulţi dintre cei care acum sunt pacienţi în instituţiile mentale sunt acolo pentru că s-au ocupat de spiritism fără o călăuzire potrivită; ei îşi datorează condiţia fără speranţă acestei încercări, indiferent dacă motivaţia lor pentru a studia subiectul a fost serioasă sau nu, dacă a fost doar curiozitate sau dacă au existat alte motive.

Mai există un tip de clarvedere care este conjurată şi aparţine categoriei de mai sus, şi aceea este invocarea acestei abilităţi cu ajutorul narcoticelor sau drogurilor halucinogene cum ar fi opiu, haşiş, mescalină (peyote), soma (*Asclepia acida*) şi alte tipuri de narcotice. Pentru magicianul practicant, aceste opiacee periculoase nu vor prezenta interes, pentru că în majoritatea cazurilor ele duc la dependenţa şi paralizează principii fundamentale morale şi spirituale, voinţa şi eventual energiile nervoase, ceea ce evident are un

efect dăunător asupra sănătăţii şi dezvoltării persoanei. Sunt milioane de oameni în Orient precum şi în Occident, precum şi în restul lumii civilizate, care sunt afectaţi de dependenţa de droguri.

Un magician imatur ar putea explora desigur aceste posibilităţi pentru a se asigura într-un fel sau altul de existenţa clarvederii sau a altor fenomene supranaturale, dar de obicei nu se termină cu simpla convingere ci devine un obicei, iar acesta e problema principală; apoi aceşti magicieni se găsesc în aceeaşi situaţie ca şi ceilalţi oameni care au fost afectaţi de această dependenţă. De aceea nu descriu în această carte nicio metodă care ar putea îndemna magicianul să experimenteze cu opiaceele menţionate anterior. În schimb, ca până acum şi în tot ce va urma, voi descrie metode complet inofensive prin care clarvederea va fi rezultatul automat al maturităţii spirituale dobândite şi, prin urmare, va apărea împreună cu o dezvoltare la un nivel superior.

Un alt tip de clarviziune este cea cauzată de slăbirea sau paralizia temporară a unui organ de simţ; în cazul clarvederii, este vorba de ochi. Multe cărţi care predau clarvederea folosind exerciţii precum privirea la un obiect, o oglindă magică, un glob de cristal sau pietre preţioase au o anumită valoare. Totuşi, ele nu sunt potrivite pentru toată lumea. Aceste ajutoare pentru dezvoltarea clarvederii sunt folositoare doar în mâinile unui magician antrenat, dar clarvederea nu ar trebui obţinută prin influenţarea nervului optic, ci ar trebui să folosească doar ca ajutor pentru un ochi care este deja antrenat conştient. Din punct de vedere magic, nu există un singur obiect, indiferent cât este de lăudat şi de precis executat, care ar fi potrivit pentru a aduce darul clarvederii. Abilitatea clarvederii în sine depinde de (1) înclinaţia sau aptitudinea magicianului şi (2) dezvoltarea psihică sau astrală şi maturitatea respectivului magician.

Într-un alt capitol în care descriem producerea condensatoarelor fluidice am inclus de asemenea instrucţiuni pentru crearea de oglinzi magice şi alte ajutoare.

Când studiază, un magician ar trebui să fie conştient ca toate obiectele menţionate aici sunt doar ajutoare şi nu sunt factorul care aduce rezultatul dorit, în cazul acesta, adevărata clarvedere.

În final voi descrie ultimul tip de clarvedere, care este rezultatul dezvoltării magice corecte şi care va apărea împreună cu dezvoltarea sistematică a simţurilor, în acest caz, ochiul clarvăzător. Am luat o decizie în ceea ce priveşte această carte să dezvălui o metodă magică secretă care nu a mai fost menţionată până acum în nicio altă carte, dar care, din punct de vedere hermetic precum şi al legilor analogiei elementelor, este o metodă foarte practică şi utilă.

Mai departe, veţi găsi practica dezvoltării simţurilor astrale.

Clarviziunea

Înainte să descriu exerciţiul propriu-zis, voi menţiona aici că avem de-a face cu aspectul Luminii. Întrucât suntem deja familiari cu faptul că Lumina este un aspect al Focului şi, prin urmare, corespunde ochilor şi voinţei, când practicaţi acest exerciţiu, imaginaţia luminii trebuie să fie atât de intensă încât aproape că o puteţi vedea pentru a obţine succesul dorit.

Luaţi poziţia obişnuită. Imaginaţi-vă că absorbiţi Lumina Universală, care este identică cu lumina soarelui în strălucire şi formă, din univers în corpul fizic, fie inspirând prin plămâni şi prin pori sau pur şi simplu absorbind-o prin imaginaţie. Când practicaţi acest exerciţiu trebuie să consideraţi corpul vostru ca fiind un spaţiu gol pe dinăuntru care se umple cu lumină albă universală

radiantă. Apoi, cu puterea concentrării, impregnaţi lumina aceasta în corpul vostru cu atributul clarvederii. Cu alte cuvinte, imaginaţi-vă că Lumina permează totul, vede totul şi vede prin orice. Nici spaţiul nici timpul nu prezintă un obstacol pentru ea. Trebuie sa fiţi atât de convinşi de acest atribut al luminii încât să nu existe loc nici pentru cel mai mic dubiu. Dacă sunteţi o persoană religioasă, va fi o sarcină usoară să credeţi că această Lumină Universală este o parte a lui Dumnezeu, care posedă toate atributele descrise aici. Odată ce aţi absorbit Lumina în corpul vostru în acest mod cu atributele menţionate şi simţiţi tensiunea ei în interior şi puterea ei de pătrundere, acumulaţi cu ajutorul imaginaţiei lumina din tălpi şi palme până la nivelul capului, condensând-o într-o asemenea măsură încât cuprinde ambii globi oculari. Totuşi, dacă preferaţi, puteţi întâi să umpleţi un ochi şi apoi celălalt cu Lumina acumulată, urmând procedura de mai sus.

Există magicieni care trezesc şi dezvoltă numai un ochi pentru clarvedere şi îl lasă pe celălalt complet liber şi nedezvoltat. Este la latitudinea studentului dacă doreşte să urmeze exemplul acesta. Totuşi, eu sunt de părere că este mai avantajos să dezvoltaţi ambii ochi din punctul de vedere al clarvederii.

Odată ce aţi finalizat acumularea luminii în globii oculari, imaginaţi-vă că ochii voştri au acum toate atributele care erau concentrate în Lumină. Studentul ar trebui să rămână la acest exerciţiu cel puţin zece minute. Odată ce aţi dobândit certitudinea interioară că ochiul sau ochii voştri, care au fost umpluţi imaginar cu lumina universală, posedă atributele aceste lumini, atunci cu ajutorul imaginaţiei dizolvaţi Lumina fie direct din ochi în oceanul universal de Lumina sau lăsaţi-o să intre în corp în forma originală şi dizolvaţi-o de acolo în oceanul universal. Ambele metode pot fi folosite; sunt la fel de eficiente şi rezultatul este identic.

Totuşi, este foarte important ca ochii să revină la receptivitatea normală după ce Lumina a fost descărcată. Motivul este că ochii dezvoltaţi astral ai unui magician nu trebuie să devină atât de sensibili încât el nu mai poate distinge ceea ce ochiul normal percepe de ceea ce percepe ochiul clarvăzător. Dacă magicianul neglijează dizolvarea completă a luminii condensate, se poate întâmplă că ochii săi să rămână clarvăzători şi îi va fi greu să distingă ce este material de ce este spiritual. El trebuie, prin urmare, să aibă control asupra clarvederii şi să o folosească numai când consideră că merită. Magianul va dobândi o măiestrie excepţională dacă repetă exerciţiul frecvent şi va putea să îşi pregătească ochii clarvăzători, ochii de lumină, în câteva momente şi ei vor funcţiona. Când ochii sunt pregătiţi în acest mod, ei pot vedea tot ce doreşte magicianul să vadă; fie că ochii săi fizici sunt deschişi sau închişi, fie că se uită la un cristal sau la un glob de sticlă, o piesă de mobilier foarte lustruită sau o oglindă magică, ochii sau clarvăzători vor vedea totul. Totuşi, calitatea a ceea ce alege să vadă depinde de puritatea caracterului său.

Dacă doriţi să obţineţi rezultate mai rapide în clarvedere, există un remediu din plante excelent care este foarte eficient şi pentru ochii fizici. Prin urmare, va fi de ajutor celor care au o vedere slabă sau alte boli ale ochilor atât din punct de vedere magic cât şi în ceea ce priveşte sănătatea. Pentru prepararea unei ape magice pentru ochi, aceştia aparţinând elementului Foc, următoarele ingrediente sunt necesare:

(1) O sticlă mare de apă distilată. (Disponibilă în magazinele naturiste, farmacii şi supermarket-uri.)

(2) Flori de muşeţel (uscate sau proaspete).

(3) Silur (*Herba Euphrasia*) uscată sau proaspătă.

(4) 7-9 rămurele subţiri de salcie sau alun; nu ar trebui să aveţi probleme să găsiţi unul din aceste tipuri de rămurele în natură. Frunzele trebuie înlăturate. Tăiaţi rămurelele astfel încât să fie egale ca lungime şi legaţi-le împreună cu o sforicică în câteva locuri. Apoi uscaţi-le într-un loc cald lângă un cuptor, sau mai bine la soare sau în aer uscat.

(5) Veţi avea nevoie şi de nişte hârtie de filtru (sau o bucată de pânză sau bumbac) şi de o pâlnie.

Odată ce aţi făcut rost de toate aceste ingrediente, puteţi începe cu prepararea apei de ochi propriu-zise. Turnaţi ¼ de litru de apă distilată (*aqua distillata*) într-un recipient curat[8], aduceţi-o la punctul de fierbere şi adăugaţi 2 linguriţe de flori de muşeţel şi 1 linguriţă de iarbă de Silur. Lăsaţi să fiarbă pentru câteva secunde, apoi luaţi-o de pe foc şi acoperiţi oala cu un capac. Lăsaţi la infuzat aproximativ zece minute. Apoi filtraţi această infuzie cu turnaţi-o într-un alt recipient curat şi, odată ce această infuzie s-a răcit, luaţi legătură de rămurele de salcie sau alun şi aprindeţi-le la un capăt până când iau foc. Apoi scufundaţi capătul care arde în infuzia pregătită. Această procedură transferă elementul Foc fizic în infuzie, care în acest punct poate fi considerată că fiind un condensator fluidic. Voi explica în mai multe detalii într-un alt capitol. Acest condensator lichid trebuie filtrat din nou şi turnat într-un alt recipient curat; dacă îl turnaţi într-o sticlă puteţi folosi pâlnia punând hârtia de filtrare în ea[9]. Filtrarea este necesară pentru a înlătura orice posibile impurităţi cum ar fi aşchii, particule de cărbune şi cenuşă cauzate de scufundarea ramurilor arzânde în

[8] Pahar ceramic sau din oţel inoxidabil. – ED.
[9] Aşa cum este filtrul de cafea. – ED.

infuzie. Lichidul se toarnă apoi într-un bol sau farfurie. Apoi plasaţi-l drept în faţă voastră.

Inspiraţi elementul Foc prin plămâni sau pori, sau prin ambele simultan, în corpul vostru umplându-l în întregime cu acest element. Această proiecţie nu necesită să acordaţi o anumită atenţie intensităţii căldurii, pe care o veţi observa oricum. În schimb, îndreptăţi-vă atenţia către elementul Foc, care devine purtătorul dorinţei pe care o transferaţi în el cu puterea imaginaţiei. Odată ce aţi finalizat acest lucru la fel ca atunci când executaţi exerciţiul cu acumularea luminii şi aveţi dorinţa clară, şi anume să vă întăriţi ochii fizici şi să dezvoltaţi ochii astrali, proiectaţi elementul Foc fie prin plexul solar fie prin una dintre mâini, fie expirând în lichid. Dacă aveţi senzaţia că o proiecţie nu este suficientă, repetaţi întregul exerciţiu de câteva ori, dar nu mai mult de şapte sau nouă ori. Prin această procedură condensatorul a venit o foarte puternică şi eficientă esenţă care nu afectează favorabil doar vederea fizică ci întăreşte, trezeşte şi dezvoltă şi simţurile astrale. Ţineţi acest condensator fluidic într-un loc răcoros într-o sticlă curată şi bine închisă. Apa pentru ochi poate fi folosită pentru a îmbunătăţi vederea slabă sau a trata ochii în scopuri magice. Acest condensator fluidic poate fi folosit fără ezitare pentru vederea slabă administrând pur şi simplu câteva picături în fiecare ochi, întrucât combinaţia celor două ierburi are efect fortifiant şi anti-inflamator. Totuşi, pentru practica magiei, adică pentru dezvoltarea simţurilor astrale, este suficient să înfăşuraţi o bucată de bumbac în tifon, ca un tampon sau să folosiţi o bucăţică de pânză curată. Pânză este îmbibată cu condensatorul fluidic şi aplicată pe ochi că o compresă în timpul exerciţiului pentru a înviora ochii cu lumina.

Mai târziu, când ochii astrali sunt suficient de dezvoltaţi, nu va mai fi necesar să aplicaţi compresele conţinând condensatorul

fuidic pe ochi, pentru că acumularea luminii în globii oculari va fi suficientă. După repetiţie frecventă, când ochii fizici sunt deja dezvoltaţi prin aceste exerciţii cu lumină, tot ce trebuie făcut este să vă îndreptaţi atenţia asupra ochilor astrali şi să vă exprimaţi intenţia de a vedea cu acel sau acei ochi. Pe lângă aplicarea compreselor pe durata exerciţiului, aţi putea să le aplicaţi şi la culcare; în acest fel, ele vor acţiona automat în timpul nopţii. Dar această procedură va avea şi un dezavantaj; datorită penetrării elementului Foc prin folosirea repetată a compreselor, ochii sau genele vor deveni prea sensibili. Prin urmare, ar fi mult mai avantajos să aplicaţi compresele doar pe durata exerciţiilor. În timpul acestora, compresele ar trebui ţinute fixe cu o bandană, pentru a nu se mişca sau cădea. Această operaţiune magică nu trebuie făcută în prezenţa altor oameni. Trebuie avută mare grijă ca aceste comprese şi esenţa, care va fi activă pentru ceva timp de acum încolo, să nu trebuiască reînnoită de la un exerciţiu la altul şi să nu cadă în mâinile niciunei alte persoane, chiar şi membri ai familiei.

Dacă studentul a lucrat toţi paşii anteriori în mod sincer şi conştiincios , va putea să îşi dezvolte ochiul sau ochii clarvăzători într-un mod complet inofensiv în câteva luni cu metodă recomandată menţionată aici. Dacă este binecuvântat cu o aptitudine specială, poate reuşi chiar în câteva săptămâni. El va dobândi de asemenea abilitatea de a finaliza toate sarcinile viitoare şi operaţiunile care îl aştepta în ceea ce priveşte cunoaşterea magică şi va putea să le urmeze în mod practic. Ar fi imposibil să enumerăm fiecare succes obţinut prin exerciţiile de clarvedere menţionate anterior întrucât sunt prea numeroase şi fenomenale. Prin urmare, este la discreţia magicianului în ce măsură doreşte să îşi dezvolte ochiul sau ochii astrali. În orice caz, magicianul ar trebui avertizat să nu se laude cu abilităţile nou dobândite sau, ceea ce ar fi şi mai grav, să le folosească greşit în detrimentul altor oameni. Aceste

abilităţi trebuie folosite numai în beneficiul omenirii. Timpul şi spaţiul nu mai sunt un obstacol pentru magician şi, în ceea ce priveşte ochiul sau clarvăzător, nimic nu mai rămâne ascuns pentru el.

Dezvoltarea magică a claraudiţiei astrale

Dezvoltarea claraudiţiei astrale are aproape acelaşi scop ca şi clarvederea. Ea are ca fundament abilitatea de a percepe voci cu simţul auzului, chiar la distanţe imense şi, în acelaşi timp, a înţelege limba oricărei fiinţe. La început, această abilitate se exprimă sub forma gândirii cu voce tare, care vine din interior, fie din zona inimii, fie din plexul solar.

După ce vă obişnuiţi cu această practică şi o exersaţi o perioadă lungă de timp, claraudiţia astrală se dezvoltă la un asemenea grad de perfecţiune încât percepeţi totul clar cu simţul paranormal al auzului, că şi cum aţi avea o conversaţie cu o altă persoană. Fiecare magician trebuie să înveţe să revendice această abilitate, pentru că în magie ar fi destul de dificil să progreseze fără ea.

Prin urmare, este absolut necesar să acordăm la fel de multă importanţă claraudiţiei astrale că şi clarvederii şi exerciţiile cerute nu ar trebui neglijate sub nicio formă. Iar ceea ce s-a spus despre darul clarvederii astrale, precum şi despre condiţiile în care ea apare prin influenţe patologice, se aplică şi claraudiţiei şi clarsimţirii. Subiectul clarsimţirii va urma după acest capitol.

Să ne ocupăm acum de practica claraudiţiei: Pentru acest exerciţiu, avem nevoie de un condensator fluidic şi un ghemotoc de bumbac. Din bumbac, pregătiţi ghemotoace destul de mari ca să umple cavitatea urechei. Umeziţi-le apoi uşor cu condensatorul fluidic şi puneţi-le în faţă voastră. Această procedură este similară

cu cea descrisă pentru dezvoltarea ochilor astrali, doar că în acest caz elementul Aer este cel încărcat în corp inspirând prin plămâni şi pori. Întregul corp este umplut cu aer că un balon. Imaginaţi-vă că acest principiu al Aerului aduce abilitatea claraudiţiei în corpul vostru astral şi fizic. Odată ce aţi ajuns la certitudinea interioară că elementul Aer este suficient de impregnat cu dorinţa voastră şi cu imaginaţia, continuaţi proiectând elementul Aer astfel pregătit prin plexul solar sau prin palme sau expirându-l în cele două ghemotocuri de bumbac. Acest lucru se realizează umplând întâi întregul corp cu elementul Aer şi apoi condensându-l în asemenea măsură încât nu depăşeşte mărimea celor două ghemotocuri. Puteţi impregna magic ambele ghemotoace de-o dată sau pe rând. Succesul experimentului depinde mai ales de convingerea şi credinţa fermă că această abilitate se va dezvolta rapid.

Condensatorul fluidic necesar pentru acest exerciţiu este un decoct puternic de muşeţel. Pregătirea este următoarea:

Luaţi 150 de mililitri de apă distilată şi adăugaţi două linguri cu vârf de flori de muşeţel; fierbeţi timp de două minute, apoi filtraţi decoctul, puneţi-l într-o sticlă şi ţineţi-l într-un loc răcoros pentru a nu se formă mucegai. Un condensator fluidic cu mucegai este încă activ, dar nu este igienic.

Odată ce aţi încărcat cele două ghemotocuri de bumbac o dată sau de mai multe ori cu elementul Aer, fie dintr-o dată, fie pe rând, puneţi câte unul în fiecare ureche la fel că un dop de ureche, astfel încât canalul auditiv să fie complet astupat. Prin imaginaţie introduceţi principiul Akasha în interiorul întregului cap, transferaţi-vă cu conştiinţa în zona urechilor şi imaginaţi-vă că aveţi abilitatea totală de claraudiţie. Apoi imaginaţi-vă că Akasha pe care aţi introdus-o în urechi invocă imediat darul claraudiţiei absolute. Odată ce aţi meditat şi v-aţi concentrat în acest fel pentru o

perioadă mai lungă de timp, dizolvaţi principiul Akasha din nou în Akasha universală, înlăturaţi ghemotocurile de bumbac din urechi şi ţineţi-le într-un loc sigur astfel încât nimeni altcineva să nu aibă acces la ele. Totuşi, dacă se întâmplă ca în ciuda tuturor precauţiilor, acestea să ajungă pe mâinile unei alte persoane, va trebui să pregătiţi altele noi. Trebuie de asemenea să dizolvaţi elementul Aer acumulat din ghemotocurile de bumbac prin imaginaţie. Dacă aveţi timp, ar fi avantajos să pregătiţi unele noi pentru fiecare exerciţiu şi să le încărcaţi din nou de fiecare dată.

Dacă doriţi să folosiţi auzul astral în timpul unuia din aceste exerciţii, tot ce trebuie să faceţi este să direcţionaţi principiul Akasha în cea mai mare scobitură (concha) a urechilor şi în canalele auditive ale ambelor urechi. Când aţi practicat aceste exerciţii pentru o perioadă lungă de timp, veţi putea folosi claraudiţia în scopuri personale imediat cum direcţionaţi principiul Akasha încărcat cu dorinţa claraudiţiei în canalele auditive. Totuşi, în momentul în care nu mai aveţi nevoie de această abilitate, străduiţi-vă să înnapoiaţi principiul Akasha în forma sa originală în Akasha universală. Auzul mental şi astral este influenţat şi dezvoltat prin introducerea principiul Akasha în canalele auditive, în timp ce claraudiţia fizică se obţine prin elementul Aer concentrat. Cine meditează adânc la acest subiect va găsi imediat legătura şi poate compara procedura cu radio-ul, unde acţionează eterul, care este principiul Akasha al materiei şi aerul, că transmiţător al undelor sonore.

Dezvoltarea simţului kinestezic astral

Înainte să începem cu dezvoltarea clarsimţirii astrale, luaţi jurnalul magic în mâini şi transferaţi-vă în momentul în care vă ocupaţi în detaliu cu introspecţia şi, desigur, cu diferitele caracteristici pozitive şi negative. La acel moment am determinat, cu ajutorul oglinzii magice, care atribute elementare specifice erau predominante în noi. Cât de importantă a fost introspecţia se vede clar prin faptul că elementele predominante ne vor indică unde este centrul astral al simţirii.

Când elementul Foc este dominant, centrul simţirii este capul, mai precis fruntea.

Când elementul Aer este dominant, centru simţirii este inima.

Când elementul Apă este dominant, centrul simţirii este plexul solar.

Când elementul Pământ este dominant, centrii simţirii sunt palmele sau coapsele.

Odată ce am stabilit centrul astral al simţirii în acest mod, putem începe cu practica:

Putem urma aceeaşi secvenţă ca atunci când ne-am dezvoltat celelalte două simţuri. Pentru acest exerciţiu avem nevoie fie de o bucată de flanel, fie de pânză sau de un ghemotoc de bumbac umezit foarte uşor cu un condensator fluidic. Condensatorul fluidic pentru acest scop poate fi din nou un decoct puternic de muşeţel. Procedura necesită să vă încărcaţi corpul cu elementul Apă cu ajutorul respiraţiei prin plămâni şi prin pori şi în acelaşi timp cu dorinţa ca acest element să vă trezească sensibilităţile. Prin clarsimţire înţelegem abilitatea de a simţi şi a percepe toate fenomenele şi energiile care au loc prin elemente şi în Akasha. Abilitatea de psihometrie se încadrează şi ea în această categorie, precum şi percepţia oricărui obiect, cum ar fi o scrisoare etc., putând afla trecutul, prezentul şi viitorul acestuia. Chiar şi abilitatea de a

materializa orice gând sau ființă, indiferent dacă este o ființă creată de noi sau una care deja există în Akasha, aparține acestei categorii. Mai sunt şi alte abilități conectate cu simțirea şi cu senzațiile şi care sunt considerate a fi parte din clarsimțire; chiar şi intuiția are originea în clarsimțire. Aceste câteva exemple ar trebui să fie suficiente pentru a explică abilitatea clarsimțirii. Acum urmează practica propriu-zisă:

Îndată ce ați acumulat elementul Apă în întregul corp respirând prin plămâni şi prin pori, încărcați-l cu abilitatea clarsimțirii prin imaginație intensă. Trebuie să fiți convinşi în întregime că impregnarea este destul de puternică pentru a trezi această abilitate în corpul vostru astral. Apoi, cu ajutorul imaginației, proiectați elementul Apă în afară prin corp prin plexul solar, prin frunte, prin mâini sau prin expirație şi acumulați-l în bucățică de flanel sau pânză sau în ghemotocul de bumbac pe care l-ați umezit înainte cu condensatorul fluidic. Puteți repeta încărcarea flanelului, pânzei sau bumbacului, dar nu de mai mult de şapte sau nouă ori. Acest exercițiu nu trebuie practicat în poziția obişnuită asana; în schimb, faceți-vă confortabili pe o canapea sau pat, dacă circumstanțele permit, sau pe podea. Este necesar să stați pe spate cu capul uşor ridicat,cu alte cuvinte, capul trebuie să fie mai sus decât corpul. Pentru dezvoltarea clarsimțirii astrale, elementul Apă nu este folosit direct, ci veți folosi doar puterea atractivă a apei. Înainte de a începe cu exercițiul, puneți pânză sau bumbacul umezit cu condensatorul fluidic pe centrul simțirii stabilit anterior. Începeți exercițiul închizând ochii. Apoi imaginați-vă că întregul corp aproape pluteşte în elementul Apă universal, că şi cum ați fi în centrul suprafeței unui ocean infinit. Tot ce simțiți este apă, apă, apă. Fiți foarte atenți, pentru că în timpul acestui exercițiu tendința de a adormi este foarte mare. În ciuda faptului că ştiți acest lucru, există posibilitatea să adormiți. Dacă se întâmplă, atunci

trebuie să vă hotărâți că data viitoare să nu mai cadeți pradă somnului, pentru că dacă acest lucru devine un obicei veți avea mari dificultăți în a sta treji în timpul exercițiilor voastre.

Când practicați exercițiul menționat anterior, transferați-vă conştiința în centrul simțirii şi gândiți-vă că abilitatea magnetică a Apei conținută în voi înviorează cele mai fine particule ale centrului simțirii şi va aduce clarsimțirea astrală. Trebuie să puteți să vă imaginați forțele magnetice atractive ale apei atât de intens încât acest lucru devine în mod irefutabil realitate. Odată ce sunteți ferm convinşi că, prin meditații extinse, ați trezit suficient centrul simțirii, eliminați trepat imaginația apei universale şi dizolvați elementul Apă conținut în voi înapoi în elementul universal. Înlăturați bucată de pânză şi înapoiați elementul Apă conținut în ea înapoi în elementul universal, ceea ce încheie exercițiul. Dacă doriți să folosiți în mod practic centrul simțirii, tot ce trebuie să faceți este să vă transferați conştiința în centrul respectiv şi această abilitate se activează imediat.

Mai este un lucru de care ar trebui să țineți cont: pentru dezvoltarea simțurilor astrale ale văzului, auzului şi simțirii, este indicat să practicați zilnic până când sunt perfect dezvoltate, chiar dacă puteți dedică doar foarte puțin timp acestor exerciții. Puteți fi siguri că în curând veți obține succesul. La acest moment ne vom abține de la dezvoltarea celorlalte simțuri pentru că ele nu sunt atât de importante pentru scopurile practice ale magicianul. Este la discreția studentului să conceapă propriile exerciții pentru dezvoltarea celorlalte simțuri folosind metodele de exersare anterioare ca exemplu.

Abilitățile pe care le dobândiți prin dezvoltarea astrală a simțurilor ajung atât de departe încât nu necesită nicio explicație. Bucuria derivată din succesul în aceste exerciții poate fi comparată

cu o persoană care a fost privată de vedere pentru mulți ani şi apoi dintr-odată îşi recăpăta vederea.

PASUL VII
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Odată ce magicianul stăpâneşte proiecţia în exterior a elementelor şi înţelege cum să proiecteze sau să scoată în afară un element din sine sau să-l aducă direct din univers, el are şi abilitatea de a crea elementari pentru sine şi pentru alţii după bunul plac şi să îi folosească. El va putea crea entităţi care îl vor servi credincioase, nu doar în planul mental dar şi în cele astral şi fizic, în funcţie de cum formează aceşti elementari sau, mai bine zis, cum îi condensează: mental, astral sau fizic.

Crearea conştientă a formelor gând sau a elementalilor a fost discutată şi explicată în detaliu într-un capitol anterior. Diferenţa între un elemental şi elementar este că un elemental este format pe baza unei forme-gând conştiente prin imaginaţia şi voinţă magicianului şi este activ mai ales, pentru el şi pentru alţii, în planul mental sau al gândurilor. În comparaţie, un elemental este mult mai pătrunzător, are o arie de acţiune mult mai amplă şi este mult mai stabil că efect, întrucât este creat din unul sau mai multe elemente. Actul propriu-zis de procreaţie sau creaţie a unul elementar, precum şi procedura pe care un magician trebuie să o urmeze, vor fi explicate în detaliu prin exemple practice în acest capitol. Intuiţia pe care magicianul a dobândit-o prin exerciţii îi va oferi ajutorul necesar pentru a-şi crea propriile exerciţii în funcţie de scopul pe care îl urmăreşte în fiecare caz. Magicianul, potrivit dezvoltării sale etice, cu siguranţă nu va îndrăzni să creeze elementari în scopuri malefice, pentru că ar deveni ţintă unui contraatac

sever din partea lumii invizibile. Prin cunoaşterea creării elementarilor, magicianului i se da o cheie extraordinar de puternică ce îi permite să realizeze totul în plan mental, astral şi material.

Magicianul trebuie să fie conştient mereu că responsabilitatea pentru faptele sale nu o poartă elementarul pe care l-a creat, ci el singur. În mâinile magicianului, elementarii sunt instrumente ascultătoare care urmează orbeşte voinţă să şi îi indepliensc fiecare dorinţa, indiferent dacă intenţiile sunt pozitive sau negative.

Nu puteţi să vă aşteptaţi ca un brutar să facă munca unui tâmplar, aşa cum nu puteţi să vă aşteptaţi ca un elemental care a fost creat pentru un anumit scop să îndeplinească o sarcină pentru care nu a fost creat. Din acest motiv, nu trebuie să îi daţi niciodată unei fiinţe elementare două sau mai multe sarcini, pentru că în aceste circumstanţe el nu va efectua niciuna din sarcini într-un mod corect sau fiabil. Mai mult, întotdeauna luaţi în considerare analogia elementelor. Ar fi greşit şi contrar legilor că un magician să îşi creeze un elementar care nu ar fi în acord cu analogia elementelor. În ceea ce priveşte formă elementalului, nu există limite prestabilite pentru imaginaţia magicianului; alegerea formei este lăsată la discreţia lui, putându-şi folosi intuiţia. Totuşi, evitaţi să alegeţi o formă care seamănă cu fiinţe umane vii sau decedate pe care le-aţi cunoscut sau cu care sunteţi încă în contact, prin care cineva ar putea foarte uşor să intre în sfera corpului mental sau astral al acelei persoane şi să-i facă mult rău. Pe lângă această, magicianul s-ar expune pericolului pentru că, în virtutea inteligenţei sale inerente, elementarul s-ar putea întoarce împotriva magicianului într-un moment în care acesta nu este atent şi să-i cauzeze mult rău. Un elementar are o abilitate ieşită din comun de a vampiriza magicianul şi a-l influenţa direct în somn şi îi poate cauza multe alte probleme. Fiecare magician ar trebui să ia acest avertisment în serios.

În plus, elementalului trebuie să i se dea un nume în momentul în care este creat. Nu alegeţi un nume comun. Simpla menţiune a numelui său îl va aduce imediat în apropierea voastră. Dacă aveţi mai mulţi elementari, notaţi numele lor pentru a nu le uita. Nu încredinţaţi aceste nume niciunei alte persoane, pentru că orice magician abil ar putea să pună stăpânire pe aceşti elementali şi să-i manipuleze cu uşurinţă.

Energia şi puterea unui elemental depind de încărcătura sa. Cu cât este mai puternică voinţă magicianului, cu atât mai mare este proiecţia elementelor spre exterior. Cu cât un elemental care este încărcat într-o mai mare măsură, cu atât este mai pătrunzător şi mai eficient. Uneori un elemental poate fi atât de consensat încât devine vizibil şi pentru ochiul fizic neantrenat. Potrivit nevoilor sale, un magician poate lasă un elemental să lucreze vizibil sau invizibil. Durata de viaţă a unui elemental depinde de scopul pentru care a fost creat, care trebuie să fie stabilit întotdeauna de la începutul actului de creaţie. Odată ce elementarul şi-a îndeplinit scopul, magicianul trebuie să îl dizolve prin imaginaţie în elementul sau original. Niciodată nu omiteţi să îndepliniţi acest proces de disoluţie pentru că, după ce şi-a finalizat sarcina, un elementar devine foarte uşor independent că rezultat al instinctului său de auto-conservare. Dacă în acest punct magicianul uită să îl dizolve, el se va sustrage contolului magicianului şi va deveni un vampir. Magicianul este responsabil pentru toate consecinţele karmice pe care un astfel de vampir le cauzează. Când lucraţi cu elementali, trebuie să aveţi mare grijă şi atenţie. Mulţi magicieni determină modul de dizolvare al elementarului imediat în momentul creaţiei. De exemplu, ei distrug sau ard numele elementalului folosind un anumit ritual sau semn, sau făcând un anumit gest sau folosind o formulă prestabilită. Întrucât toate acestea sunt o problema complet individuală, totul rămâne la alegerea magicianului. O atenţie specială trebuie acordată actului disoluţiei. Dacă magicianul are actul disoluţiei la dispoziţie tot timpul, este mereu în poziţia de a forţă elementarul la ascultare necondiţionată ameninţându-l cu disoluţia imediată. Magicianul trebuie să îşi impună faptul că are putere absolută de a obligă elementarii la obedienţă necondiţionată şi de a-i controla complet. Acest lucru mai presus de toate este absolut necesar dacă nu vrea să devină o marionetă a propriei sale creaţii. Cu cât îl servesc mai bine, mai credincios şi mai fiabil elementarii, cu atât magicianul capătă mai multă experienţă. Cu cât devine mai demn de încredere în elementar, cu atât mai puţin probabil este că magicianul să îl dizolve. El trebuie să fie în control tot timpul şi nu trebuie niciodată să fie copleşit de astfel de sentimente, altfel ar putea deveni dependent de fiinţele create. Prin urmare, ar fi potrivit să daţi unui elementar doar o durată scurtă de viaţă; noi elementari pot fi creaţi pentru acelaşi scop oricând apare nevoia. Acest lucru nu înseamnă că un nou elementar ar trebui creat în fiecare săptămâna pentru acelaşi scop, dar ar fi foarte dezavantajos să ţineţi acelaşi elementar ani de zile pentru acelaşi obiectiv.

Când un magician crează un elemental pentru sine, el ar trebui format prin proiecţia elementelor prin corpul său, în timp ce elementarii creaţi pentru alţi oameni ar trebui creaţi prin proiecţia elementelor direct din univers. Magicianul este perfect conştient că o conexiune invizibilă există între el şi fiecare elementar, care ar putea fi exploatată dacă ar crea elementari pentru alţi oameni proiectând elementele prin propriul corp. Orice magician ar trebui să-şi poată da singur seama de ce lucrurile stau aşa.

Mai mult, locul unde pot fi păstraţi în siguranţă trebuie discutat. În Orient, elementarii erau numiţi *yidam*-uri şi erau

alungaţi într-un aşa-zis *kylichor* unde erau ţinuţi. Un *kylichor* este o diagramă construită din piatră care corespunde yidam-ului şi niciun străin nu are voie să intre în acel loc.

Un magician antrenat nu are nevoie de astfel de locuri separate; în schimb, el ţine elementarii într-un anumit loc în perete, întrucât el ştie foarte bine că un elementar nu este supus timpului şi nici nu necesită un anumit spaţiu. El se va simţi la fel de bine şi într-un perete, şi într-o cameră deschisă. Este mult mai avantajos să ţineţi elementarii într-un perete sau într-un obiect solid mai mare pentru că ar trebui să evitaţi să îi lăsaţi într-o zonă unde alţi oameni sunt constant prezenţi. Dacă s-ar întâmpla ca o persoană să ocupe aceeaşi zonă cu un elementar, ar fi cuprinsă de o anumită nelinişte; ar putea fi afectată şi de alte calamităţi.

La începutul actului creaţiei, magicianul determina cum ar trebui să fie chemat un elementar: fie să poată fi chemat pe nume în şoaptă sau în gând, fie printr-o mişcare a mâinii, un gest sau ritual. Depinde de preferinţă magicianului.

Înainte să încep cu descrierea practicii, actul propriu-zis de creaţie, aş vrea să precizez că magicianul nu ar trebui să se limiteze doar la această practică, întrucât este doar o mică parte din practică magiei şi o sugestie pentru cum ar trebui să-şi folosească energiile. Magicianul nu ar trebui să se specializeze doar în aceste metode, dimpotrivă, odată ce le stăpâneşte pe acestea, există multe alte posibilităţi pentru el. Doar la început ar trebui urmărită practic această parte a magiei. Prin urmare, este la discreţia magicianului, în funcţie de dorinţele sale, să se ajute pe el însuşi sau să-i ajute pe alţii, care este de fapt scopul acestui subiect.

Crearea unui elemental

Actul creaţiei unui elemental se bazează pe patru metode fundamentale:

(1) Proiecţia unui element într-o formă definită, indiferent dacă formă este mentală, astrală sau fizică.

(2) Proiecţia mai multor elemente într-o formă definită, care poate să fie mentală, astrală sau fizică.

(3) Proiecţia unui element fără nicio formă directă, dar care se va formă din acel element.

(4) Proiecţia mai multor elemente, care se vor formă în mod corespunzător în ordinea potrivită.

Voi explica toate cele patru metode prin câteva exemple practice.

Metoda 1

Plasaţi obiectul sau forma pe care doriţi să o daţi elementarului în faţa voastră. De exemplu, puteţi alege o sfera făcută din lemn sau din sticlă, care poate fi solidă sau goală pe dinăuntru. Chiar şi o minge mare de cauciuc poate fi folosită. Prin puterile imaginaţiei voastre, trageţi elementul dorit din univers şi imaginaţi-vă că intră în forma pe care aţi ales-o astfel încât obiectul ales este umplut în întregime cu elementul, fie că este o minge de cauciuc, o sferă de lemn sau de sticlă sau orice altceva. Faceţi la fel cu fiecare element cu care doriţi să lucraţi, cu excepţia Akashei. Întotdeauna alegeţi elementul care corespunde dorinţei sau ideii voastre. Repetaţi proiecţia de câteva ori – trebuie să aveţi sentimentul în imaginaţia voastră că tot mai multă substanţă din elementul respectiv se formează, acumulându-se şi comprimându-se. Odată

ce sunteţi siguri că acumularea elementului a ajuns în punctul în care puteţi să vă realizaţi dorinţa, impregnaţi elementarul terminat cu dorinţa voastră concentrată, scopul pe care elementarul îl va îndeplini. Mai mult, daţi-i un nume, pentru că nu poate să existe fără un nume specific. În acelaşi timp, stabiliţi durata de viaţă în timpul căreia trebuie să îşi îndeplinească sarcina.

Presupunând că aţi ales elementul Foc, veţi obţine un elementar de Foc şi, prin urmare, o sfera de foc. Dacă elementarul a fost creat din elementul Apă, atunci sfera va apărea că o sferă de sticlă. Dacă elementarul a fost creat din elementul Aer, atunci sfera va avea o strălucire albăstruie. Iar dacă a fost creat din elementul Pământ, va avea culoarea unei bucăţi de lut.

Dacă aţi urmat toate instrucţiunile, retrageţi elementarul din obiect şi trimiteţi-l în misiunea dorită. Dar înainte de a-l trimite, ordonaţi-i să se întoarcă imediat în obiectul sferic odată ce şi-a îndeplinit sarcina. Acest lucru vă va da abilitatea de a controla şi superviza elementarul pentru a vedea dacă şi-a îndeplinit sarcina folosind un pendul sideral şi ţinându-l aproape de sfera respectivă. Dacă, după ce şi-a finalizat sarcina, un elementar s-a întors la forma sa originală (de exemplu, o minge de cauciuc sau sfera), pendulul se va roti sau va oscila, întrucât elementarul are emanaţii magnetice şi electrice foarte puternice. Testul cu pendulul este foarte important, pentru că îi da magicianului oportunitatea să se asigure că elementarul şi-a realizat obiectivul încredinţat. Odată ce aţi dobândit maturitatea necesară, veţi putea urmări elementarul prin clarvedere şi să îi observaţi munca. Dacă pendulul nu se roteşte şi nu oscilează, este o dovadă că elementarul încă lucrează, adică, încă nu şi-a finalizat misiunea.

Când trimiteţi un elemental într-o misiune, trebuie să fiţi conştienţi că nu este limtiat de timp şi spaţiu; nu este supus

niciunei bariere şi, dacă este necesar, poate ţâşni în jurul lumii într-o clipită. Trebuie să fiţi ferm convinşi că elementalul vă va îndeplini voinţă şi ordinele în timpul stabilit. Nici cel mai mic dubiu nu ar trebui să intre în mintea voastră în privinţa succesului misiunii sale. Îndată ce a fost trimis, trebuie să tăiaţi imediat conexiunea între voi şi elementar, cu alte cuvinte, încetaţi să vă mai gândiţi la el. Acest lucru poate fi realizat fie plasându-vă într-o stare de vacuitate mentală completă, fie focalizându-vă atenţia pe alt subiect. Trebuie să uitaţi de elemental complet. Cu cât mai eficienţi sunteţi în această sarcina, cu atât mai netulburat şi mai penetrant va fi elementarul în îndeplinirea misiunii sale.

Odată ce timpul stipulat a trecut, asiguraţi-vă cu ajutorul pendulului sideral dacă elementarul s-a întors în forma sa. Dacă nu s-a întors, puteţi să îl dizolvaţi în modul prestabilit, care este, cum am menţionat, complet individual. Disoluţia poate fi realizată fie arzându-i numele, fie prin ritual, fie spunându-i numele invers cu voce joasă. Disoluţia poate fi îndeplinită de asemenea prin imaginaţia normală, simliar cu metodă recomandată pentru proiecţia elementelor. Dacă doriţi, puteţi folosi elementarul în altă parte pentru aceeaşi sarcina.

Dacă elementalul nu s-a întors în forma sa pentru a fi păstrat după timpul alocat, puteţi presupune cu siguranţă că ordinul vostru nu a fost îndeplinit în mod satisfăcător. În acest punct, chemaţi înapoi elementarul şi formulaţi o acumulare mai amplă din elementul respectiv printr-o imaginaţie şi proiecţie mai intensă a elementului. Apoi trimiteţi elementalul să-şi îndeplinească sarcina din nou, până când efectul dorit este îndeplinit. Procedura de mai sus poate fi repetată oricât de des este necesar. În general acest lucru se întâmplă când aţi dat elementarului sarcini pentru care energia şi tensiunea oferite nu sunt suficiente. Nu uitaţi că

eficientă unui elementar depinde de maturiatea voastră mentală, deci de abilitatea voastră de a condensă un element. Mai mult, depinde şi de voinţa voastră, de convingerea şi credinţa emanantă, care este capabilă să mute munţi.

Metoda menţionată anterior pentru crearea elementarilor este cea mai uşoară şi mai simplă. Magicianul foloseşte această metodă doar pentru efecte simple şi pentru idei clar definite sau foarte limitate şi pentru influenţe care nu necesită nicio inteligenţă deosebită – de exemplu, pentru a da un ordin unei alte persoane, a oferi protecţie în situaţii necomplicate etc. Cum am menţionat înainte, puteţi obţine efecte mentale, astrale şi fizice prin elementari.

Metoda vă permite de asemenea să creaţi un elementar fără a folosi o formă materială, cum ar fi o sferă de sticlă sau o minge de cauciuc. În acest caz, proiectaţi elementul dorit într-o formă gând şi folosiţi exact aceeaşi procedură ca atunci când l-aţi pregătit în modul fizic. Totuşi, are avantajul că această formă poate fi transferată într-un loc unde un corp fizic nu ar avea destul spaţiu, de exemplu într-un colţ, într-un perete şi în locuri unde o întâlnire cu alte fiinţe umane ar fi imposibilă.

Această metodă oferă magicianului multe posibilităţi în ceea ce priveşte aplicaţiile şi acestea sunt lăsate în întregime în seama intuiţiei sale privind scopul pentru care doreşte să folosească elementarii pe care i-a creat. De exemplu, poate să-şi protejeze casa sau apartamentul, poate produce o atmosferă mai favorabilă etc. Aşa cum orice ştiinţă poate fi folosită pentru lucruri bune sau poate fi exploatată în scopuri malefice, din nefericire şi această metodă poate fi folosită greşit în scopuri egoiste sau perfide. De exemplu, un om de afaceri poate crea un elementar care să îi ofere o clientelă bogată. Toate casele bântuite, care se constată astfel de

către un magician rău-intenţionat, îşi găsesc explicaţia prin elementari care sunt creaţi conştient pentru scopuri necurate. Un magician bine intenţionat nu-şi va folosi niciodată cunoaşterea pentru astfel de practici.

Metoda 2

În ceea ce priveşte această metodă, puteţi alege orice obiect pentru forma elementarului. Ar putea fi o mică statuie, o păpuşă etc. Totuşi, voi dezvălui un secret, o metodă ideală. În această practică se folosesc lutul galben şi ceară pură de albine preparate în modul următor:

Luaţi 2/3 volum de lut şi 1/3 volum de ceară de albine; aceste cantităţi nu se referă la greutate, ci la volum. De exemplu, dacă aveţi un recipient în care încap aproximativ un litru în volum, umpleţi-l cu 2/3 lut şi 1/3 ceară de albine. Astfel veţi asigura proporţiile corecte pentru amestec.

Pregătiţi acest amestec adăugând apă destul de fierbinte lutului şi frământaţi-l bine. Dar nu adăugaţi prea multă apă fierbinte; altfel, când adăugaţi ceară de albine, amestecul va deveni prea moale şi inutilizabil. Lutul ar trebui să aibă consistenţa unui aluat gros. Odată ce aţi pregătit lutul cu apă, adăugaţi ceară de albine lichefiată. (Cel mai bun mod de a o lichefia este să o puneţi într-un bain-marie şi să încălziţi apa până când fierbe, apoi să o lăsaţi la foc mic până când ceară se topeşte.)

Dacă nu aveţi ceară pură de albine, puteţi folosi înlocuitori cum ar fi untură, stearină, parafină, cetaceum sau orice alte substanţe folsosite pentru a face lumânări. Aceste ingrediente ar trebui folosite doar într-o urgenţă, pentru că ceară de albine pură este considerabil superioară.

Odată ce toate ingredientele au fost amestecate şi frământate bine, puteţi modela forma intenţionată, dând formă elementarului. Dacă doriţi să-i daţi aspectul unei fiinţe umane, atunci trebuie să creaţi acea formă din amestecul de lut.

Cât timp figurina din lut este încă moale şi caldă, luaţi un cui lung sau un obiect similar şi introduceţi-l din zona capului în jos până la picioare de-a lungul coloanei, creând astfel un canal, un spaţiu gol în interiorul figurinei. Asiguraţi-vă că deschiderea şi spaţiul gol sunt destul de mari. Umpleţi acest spaţiu până la deschizătura de la nivelul capului cu un condensator fluidic, apoi sigilati deschizătura cu lut cât timp figurină este încă moale, astfel încât condensatorul fluidic să nu curgă în afară. Puteţi umple figurină cu condensatorul fluidic şi după ce s-a răcit şi s-a întărit; apoi deschizătura poate fi sigilată cu ceară lichidă de la o lumânare care arde.

Pregătirea condensatoarelor fluidice va fi explicată la capitolul potrivit.

Dacă intenţia magicianului este să creeze un elementar pentru scopuri personale, trebuie să sigileze deschizătura figurinei cu un ghemotoc de bumbac conţinând câteva picături din propria sa *prima materia* organică (materie primară). Această materie primară este Alpha şi Omega, prin care înţeleg câteva picături din propriul său sânge sau spermă. În acest caz oricare din acestea va îndeplini scopul, dar ar fi considerabil mai eficient dacă ambele esenţe primare ar fi combinate. Dacă magicianul este femeie, atunci o picătură din sângele ei ar îndeplini acelaşi scop. Întâi, ghemotocul de bumbac impregnat trebuie introdus în spaţiul gol al figurinei de lut, iar apoi condensatorul fluidic este turnat peste el. După această, deschizătura este sigilată. O asemenea figurină de lut este, potrivit legilor magice, formă ideală pentru crearea unui

elementar. Mărimea figurinei de lut nu contează; totuşi, cu cât este mai mare, cu atât este mai uşor să lucraţi cu ea prin imaginaţie. Un magician abil, totuşi, nu are nevoie de o păpuşă de lut mai mare de 10 centimetri.

Când un magician crează un elemental pentru o altă persoană şi sculptează o figurină de lut, materia primară a magicianului nu ar trebui adăugată niciodată condensatorului fluidic în nicio situaţie, altfel poate să aibă mari necazuri. Destinatarul figurinei de lut ar putea să influenţeze magicianul direct sau indirect datorită conexiunii sale mentale, astrale şi fizice, nu doar în sens pozitiv, ci şi în sens negativ. De exemplu, dacă figurină pregătită de magician cu propriile sale esenţe este introdusă în apă rece, i s-ar face frig; pe de altă parte, dacă ar fi supusă unei călduri intense, el ar avea febră. Mai sunt desigur multe alte posibilităţi oferite prin legătura magico-simpatetică, dar voi evita să le menţionez pentru că nu doresc să pun accentul pe lucruri malefice şi să duc studentul pe cai greşite. Figurina de lut care a fost descrisă aici poate fi desigur încărcată cu un singur element şi se poate crea un elementar aşa cum am descris anterior. Totuşi, voi descrie mai bine practica pentru a doua metodă.

Luaţi figurina de lut în mâna stângă şi mângâiaţi-o uşor cu mâna dreaptă, ca şi cum aţi aduce-o la viaţă cu energia voastră vitală. Apoi respiraţi de câteva ori asupra figurinei ca şi cum aţi trezi-o la viaţă din condiţia ei fără de viaţă. Daţi elementarului numele pe care l-aţi ales rostindu-l de câteva ori în figurină. Magicienii creştini pot chiar să boteze figurina ca pe un copil nou născut. În timpul ceremoniei, figurina de lut primeşte un nume. Procedura este desigur o chestiune de preferinţă a acelui magician şi nu este o necesitate. Mai presus de toate, magicianul trebuie să se asigure că elementarul posedă un corp complet reprezentat în

figurină de ceară. Îndată ce figurina a primit numele, umpleţi întregul corp cu elementul Pământ prin respiraţie, apoi proiectaţi-l în exterior, fie prin una din palme sau prin plexul solar şi umpleţi figurină de lut cu elementul Pământ începând de la tălpi până la nivelul organelor genitale. Când încărcaţi figurină de lut, aceste părţi trebuie să fie condensate în mod dinamic cu elementul Pământ. Toate atributele specifice ale Pământului, cum ar fi greutatea, gravitaţia etc., trebuie să fie prezente în extremitatea de jos a figurinei. Acest lucru este realizat prin concentrare şi cu o voinţă fermă, având convingerea că elementul Pământ cu toate atributele sale rămâne permanent în figurină de lut şi acţionează în interior.

Continuaţi în modul descris mai sus cu elementul Apă, pe care îl veţi proiecta în zona abdominală. Apoi faceţi la fel cu elementul Aer în zona pieptului şi în final cu elementul Foc care este transferat în zona capului.

Odată ce aţi proiectat toate patru elementele în figurină de lut cu ajutorul imaginaţiei, puteţi fi siguri că aţi creat corpul astral al elementarului cu aceste patru elemente şi că ea a primit formă figurinei de lut, care poate alege potrivit dorinţei voastre să păşească în afară figurinei şi să ia mărimea pe care o doriţi. Corpul astral al elementalului rămâne conectat de carcasa sa materială printr-un cordon invizibil; în acest caz figurina de lut. Viaţa precum şi existenţa elementalului depind de figurină de lut; prin urmare, îndată ce elementarul şi-a finalizat sarcina trebuie să ia din nou mărimea figurinei sau, cu alte cuvinte, trebuie să intre în figurină de lut şi să se unească cu aceasta. Până la acest punct, puteţi repeta experimentul de câteva ori pentru a mări eficienţa care, când vine vorba de această procedură, este obţinută prin meditaţie profundă. Odată ce crearea corpului astral al elementarului este terminată în modul descris aici, puteţi începe să formaţi corpul mental al elementarului, continuând în modul următor:

Cu ajutorul puterii imaginaţiei, formaţi corpul mental al figurinei, gândindu-vă că este făcut din cele mai fine substanţe eterice şi apoi vizualizaţi cum ocupă întreagă formă a figurinei de lut. Prin concentrare, plasaţi toate abilităţile sufletului şi spiritului pe care doriţi că elementarul să le posede în capul figurinei de lut şi apoi intensificaţi aceste abilităţi prin meditaţie. Dacă nu aveţi dorinţe extraordinare, concentraţi-vă asupra atributelor specifice spiritului:

(1) Voinţă

(2) Intelectul

(3) Sentimentele

(4) Conştiinţă

în această ordine, unul după altul, în capul figurinei de lut, intensificând de asemenea abilităţile una după alta, în ordinea aceasta, prin meditaţie.

Când sunteţi siguri că figurina de lut a fost suficient încărcată şi este astfel capabilă să vă îndeplinească dorinţele sau efectul dorit, următorul pas este să aduceţi elementarul la viaţă.

Acumulaţi atât de multă lumină din univers în mâna voastră dreaptă încât radiază o strălucire albă, ca un soare. Ţineţi figurina de lut în mâna stânga şi ţineţi mâna dreaptă cu lumina radiantă la aproximativ zece centimetri deasupra ei. Suflaţi respiraţia voastră caldă în zona ombilicului figurinei şi rostiţi numele elementarului cu voce tare în acea zonă. În timpul procedurii, imaginaţi-vă că lumina din mâna dreaptă devine tot mai palidă cu fiecare respiraţie pentru că ea curge în figurină de lut. Imediat cum aţi făcut prima respiraţie, imaginaţi-vă că inima figurinei începe să bată şi că sângele începe să circule. Imaginaţia voastră trebuie să fie atât de dinamică încât puteţi simţi clar şi fizic viaţă în figurină de lut. După

a şaptea respiraţie, lumina din mâna voastră ar trebui să fie complet stinsă şi toată lumina ar trebui să fie acum în figurină. Forma astrală a acesteia pulsează acum şi este vie. Cu a opta respiraţie, concentraţi-vă asupra ideii că corpul fizic al figurinei de lut absoarbe respiraţia voastră şi începe să respire normal. Cu a noua respiraţie, chemaţi elementarul pe nume şi apoi strigaţi tare şi extatic: "Fii viu! Fii viu! Fii viu!"

Ultimul "Fii viu!" trebuie rostit cu mare entuziasm şi cu o convingere extraordinară, însoţit de o credinţă de neclintit că o fiinţă completă a fost adusă pe lume potrivit legilor corespondenţei din natură.

Ajungând în acest punct, înveliţi figurină de lut într-o bucată de mătase pură pentru a o folosi ulterior. Se ştie că mătasea este cel mai bun material izolator magic. Figurina trebuie ţinută într-un loc unde nu este accesibilă nimănui în afară de voi, pentru că nicio altă persoană nu ar trebui să intre în contact cu ea.

Orice activitate ulterioară devine o chestiune de imaginaţie. Totuşi, dacă doriţi să continuaţi să lucraţi cu figurină din acest moment, puteţi să o faceţi. Plasaţi-o în faţă voastră şi imaginaţi-vă corpul astral şi mental ieşind din figurină. Imaginaţi-vă că elementarul este ca o fiinţă umană în miniatură. Este la latitudinea magicianului să determine dacă elementarul va fi o fiinţă de sex masculin sau feminin; acest lucru depinde de sarcina pe care o are de îndeplinit. Aceeaşi logică se aplică atunci când vine vorba de hainele sale; alegerea este la discreţia magicianului.

Potrivit sarcinii date, puteţi lega elementarul de un ritual ales prin imaginaţie şi să îl faceţi să crească fulgerător până la mărimea aleasă. De la început, imprimaţi asupra elementarului vostru că trebuie să ia mărimea pe care aţi stabilit-o. Puteţi să îl faceţi să ia

mărimea unui pitic sau uriaş. Este de asemenea la discreţia voinţei şi dorinţei magicianului dacă ar trebui să primească o formă frumoasă sau mai puţin frumoasă şi depinde de scopul elementarului. Întrucât corpul astral şi mental nu este influenţat de timp şi de spaţiu şi materia nu este un obstacol, magicianul trebuie să impregeneze prin imaginaţie elementarul cu atributul acesta încă de la început.

Când lucrează cu un elementar, este recomandabil că magicianul să lege anumite proceduri importante de un ritual la alegere. Motivul este că, dacă el lucrează cu un elementar perioade mai lungi de timp, procedura dorită are loc într-un mod atât de mecanic încât nu mai este nevoie să-şi folosească voinţă sau imaginaţia; pur şi simplu, ritualul conectat cu acea procedură va elibera el însuşi energia şi efectul. După ce lucraţi cu un elementar un timp mai îndelungat, acesta va avea abilitatea de a se condensa până în punctul în care devine vizibil pentru orice ochi fizic neantrenat. Acest lucru se poate întâmpla potrivit dorinţelor magicianului sau uneori chiar automat. Totuşi, este recomandabil să lăsaţi elementarul să lucreze invizibil. Problema aceasta trebuie aranjată cu el în mod imaginativ.

Un elementar care a fost creat în modul descris va executa întâi sarcinile mentale, apoi pe cele astrale şi după ce a fost folosit o perioadă mai lungă de timp poate executa chiar şi sarcini fizice. Totuşi, depinde de scopul pentu care a fost creat de magician. Scopul său sarcina trebuie încorporată imediat în el la momentul creaţiei. Mai târziu va fi mai dificil să inoculaţi orice nou atribut. Prin urmare, înainte că magicianul să înceapă cu actul creaţiei, un plan scris ar trebui alcătuit în care totul să fie stabilit cu atenţie. Un magician nu ar trebui să-i permită niciodată unui elementar să-l depăşească, nici măcar când a devenit atât de puternic încât are

abilitățile de a realiza mari sarcini mentale, astrale şi fizice. Când elementarul şi-a îndeplinit misiunea, trimiteţi-l înapoi în corpul său – în acest caz figurina de lut (sau de ceară) – prin ritualul pe care l-aţi ales, dar nu-i permiteţi *niciodată* elementarului să aibă propria voinţă, indiferent de situaţie. Magicianul trebuie să fie convins în permanenţă de autoritatea şi de puterile sale magice şi trebuie să fie de asemenea sigur că este întotdeauna stăpân asupra corpului elementarului din figurină ce lut – cu alte cuvinte, este stăpân asupra vieţii şi morţii elementarului. Dacă figurina de lut ar fi distrusă sau condensatorul fluidic ar curge în afară, rezultatul ar fi moartea sau disoluţia elementarului.

Întrucât figurina de lut ar trebui înfăşurată mereu în mătase pură, puteţi fi siguri că nici corpul astral al elementarului nu poate pleca sau intră în corp (figurină de lut) pentru că mătasea îl va împiedică. Este foarte important să ştiţi şi să reţineţi acest lucru. Când trimiteţi un elementar să îndeplinească o anumită sarcina sau alte îndatoriri, figurină trebuie să fie liberă, adică neinfasurata, pentru a separă elementarul de formă de lut. Dacă în mod accidental înfăşuraţi figurina în mătase când corpul astral este afară, elementarul ar fi omorât sau dizolvat instantaneu. Aţi putea omorî şi un magician instantaneu dacă i-aţi atinge corpul fizic când corpul astral este în afară corpului fizic, întrucât cordonul de legătură dintre corpul astral şi cel fizic ar fi tăiat prin atingerea corpului fizic. După cum vedeţi, elementarul pe care îl creaţi trebuie tratat exact în acelaşi mod că o fiinţă umană.

Dacă doriţi să dizolvaţi elementarul, acest lucru nu trebuie făcut brusc, pentru că energia care va fi descărcată are originea în magician şi revenirea bruscă a energiei ar putea să îi facă mult rău, mai ales când elementarul este în stare să producă efecte fizice puternice pe care nici măcar magicianul însuşi nu este capabil să le

producă. În acest caz disoluţia ar trebui făcută gradual. Prin urmare, aceste probleme trebuie să fie stabilite înaintea creaţiei elementarului astfel încât să nu capete atâta putere încât să depăşească puterile fizice, astrale şi mentale ale magicianului.

Există două metode pe care le recomand pentru dizolvare. Sub nicio formă ea nu ar trebui să aibă loc brusc. De exemplu, figurina nu ar trebui să fie arsă dintr-o dată fără a fi descărcată etc. Întotdeauna consideraţi faptul că elementarul este în realitate o parte din propriul vostru sine, al "Eului" vostru proiectat, mai ales când l-aţi creat prin metodele descrise aici. Orice disoluţie bruscă, prin urmare, ar rezulta într-o repercusiune magică severă. Când magicianul nu este destul de rezistent, sau dacă nu este protejat magic de astfel de repercusiuni, poate uneori să sufere mari afectări ale sănătăţii, de exemplu probleme de inima, căderi nervoase, diferite tipuri de paralizie, tulburări mentale etc. Prin urmare, trebuie avută mare grijă în practica magiei. Întotdeauna urmaţi cu stricteţe indicaţiile şi regulile date. Ţineţi cont de ele şi niciodată nu vă veţi pune în pericol viaţa şi nu veţi avea probleme de sănătate sau de alt tip.

Doar o persoană iraţională sau nesăbuită care nu cunoaşte şi nu ţine cont de legi poate să-şi facă rău sie înseşi sau altora. O persoană raţională, cu o minte nobilă, însă, va fi o binecuvântare pentru omenire şi va face numai bine ajungând la nivele înalte ale magiei – niciodată nu va încălca nicio lege a naturii sau vreo lege spirituală.

Când vine vorba de un elemental, procesul disoluţiei este acelaşi cu procesul morţii unui om. Dacă metoda de disoluţie nu a fost determinată imediat în timpul actului creaţiei, o altă procedură va trebui aleasă. Luaţi figurina de lut în mână şi imaginaţi-vă

procesul obişnuit al respiraţiei corpului astral. Simţiţi inima cum bate şi pulsaţia sângelui. Apoi încărcaţi mâna dreapta cu Akasha, pe care vi-o imaginaţi că fiind de o culoare violet-închis. Apoi proiectaţi brusc Akasha dintr-o dată, fulgerător, în formă unei săgeţi în inima figurinei de lut. Prin această procedură aţi dizolvat elementarul. Inima se opreşte şi respiraţia încetează. Trageţi corpul mental în afară figurinei întrucât, prin impactul Akashei, cordonul dintre corpul mental şi cel astral a fost tăiat. Îndată ce vă imaginaţi corpul mental ca fiind în afară figurinei, dizolvaţi-l prin imaginaţie în lumina universală, în mod similar cu evaporarea unor vapori de abur. Odată ce aţi finalizat această sarcină, începeţi cu disoluţia corpului astral din figurină imaginându-vă că evaporaţi un element după altul în elementele universale. Începeţi cu elementul Foc din capul figurinei, apoi elementul Aer din zona pieptului, apoi elementul Apă din zona abdominală şi în final elementul Pământ din picioare. Deschideţi partea goală pe dinăuntru său dacă doriţi puteţi să spargeţi capul figurinei. Condensatorul fluidic din spaţiul gol trebuie absorbit cu o bucată suficient de mare de hârtie sugativă pe care apoi o ardeţi.

Figurina de lut în sine poate fi folosită din nou pentru un alt elemental topind şi refăcând doar capul. Totuşi, ar fi mult mai avantajos să o distrugeţi arzând-o sau îngropând-o într-un loc izolat, unde nimeni nu are acces la ea. Această este metodă obişnuită de disoluţie.

Acum voi descrie o altă metodă care este folosită mai ales când un elemental s-a condensat într-o asemenea măsură încât are abilitatea de a realiza sarcini şi efecte fizice, sau când a devenit atât de puternic încât se opune autorităţii magicianului şi îl depăşeşte. Pentru a vă proteja de orice repercusiuni magice sau de viclenia elementarului, următoarele instrucţiuni trebuiesc urmate în cele mai mici detalii.

Pregătiţi o baie atât de fierbinte cât puteţi suporta şi faceţi-vă confortabili în cada de baie. În mâna stânga ţineţi figurina de lut învelită în mătase. Mâna dreaptă este încărcată cu Akasha. Cu mâna stângă, în care ţineţi figurină de lut, înlăturaţi învelişul de mătase. În momentul în care ţineţi figurină goală direct deasupra apei, proiectaţi săgeata ucigătoare din Akasha în inima figurinei. În acelaşi moment, scufundaţi figurină sub apă şi gândiţi-vă că toată energia ei, abilităţile ei, întreagă ei viaţă trece în voi cu ajutorul apei, în corpul vostru, în sufletul vostru şi în spiritul vostru. Procedura este o anihilare foarte rapidă a fiinţei create. Corpul, sufletul şi spiritul vostru absorb viaţa ei într-un ritm tolerabil. Energia în exces rămâne în apă şi în acest fel sunteţi protejaţi de orice repercusiune magică. După aceasta, lăsaţi apa şi uscaţi-vă cu un prosop. Lăsaţi figurină de lut în apă până când apă s-a răcit complet. Mătasea în care a fost învelită figurină ar trebui să rămână de asemenea în apă. Scurgeţi apa rece sau, dacă nu este posibil, aruncaţi-o, dar asiguraţi-vă că nu intră în contact cu nicio altă persoană.

Dacă sunteţi clarvăzători şi observaţi că figurina de lut încă emană o aură, scufundaţi-o din nou în apă fierbinte şi concentraţi-vă astfel încât apa să absoarbă toată viaţa rămasă. Bineînţeles, figurina de lut se va dizolva datorită apei fierbinţi şi condensatorul fluidic, lichidul, se va amestecă cu apa. Puteţi urma această procedură ca o precauţie chiar dacă nu observaţi o emanaţie. Vă va asigura că toată viaţa din elementar a fost stinsă. Ceea ce rămâne din figurină de lut şi mătasea, trebuiesc arse sau îngropate. Prin această procedură elementarul nu mai există pentru voi.

Înainte să închei această metodă, vreau să mai ofer magicianului care lucrează cu elementari câteva sfaturi, care sunt de mare importanţă în practică.

La fel cum ora naşterii şi ora morţii unei fiinţe umane au fost determinate de soartă cu exactitate, puteţi determina de asemenea ora morţii elementalului, care trebuie ascultată la minut; cu alte cuvinte, determinaţi durata de viaţă a elementarului la momentul creaţiei, chiar dacă durata de viaţă se întinde pe câţiva ani. Prin urmare, este recomandat să ţineţi o evidenţă scrisă pentru a vă asigura că nu uitaţi. În cazul în care elementarii sunt creaţi în acest mod, şi dacă sunt atât de condensaţi încât puteţi vorbi cu ei ca şi cu o fiinţă umană, atunci elementalii vor încerca să convingă magicianul sau chiar îl vor ameninţa să nu îi distrugă. Sub nicio formă magicianul nu poate să intre în astfel de înţelegeri sau să cedeze ameninţărilor. Pentru că în aceste circumstanţe mai devreme sau mai târziu aţi pierde controlul asupra elementarilor şi ei ar putea fi pierzania voastră. Chiar şi când elementarii v-au servit credincioşi şi v-aţi ataşat de ei, trebuie să fiţi indiferenţi, da, chiar cu sânge rece; când ora morţii a venit trebuie să începeţi dizolvarea. Începeţi procesul disoluţiei fără milă, că şi cum aţi executa orice altă operaţiune magică.

Importanţa stabilirii orei exacte a morţii unui elemental este evidentă din faptul că, dacă magicianul ar muri într-un accident şi timpul elementarului nu a expirat, el s-ar dizolva de la sine la momentul prestabilit, deşi voi, ca un magician decedat, aveţi posibilitatea să executaţi procesul disoluţiei în sfera Akasha, dacă mai sunteţi interesaţi în acest punct. Nu voi descrie aici cum se realizează acest lucru, pentru că ar fi mult dincolo de scopul acestei cărţi. Ca un magician conştient în sfera astrală, procedura ar deveni automat clară pentru voi.

Dacă, într-un astfel de caz, elementalul nu are o durată de viaţă predeterminată, cu alte cuvinte elementarul nu a primit o oră precisă a morţii, un astfel de elementar ar trăi sute de ani după

moartea creatorului său şi ar fi capabil să se întreţină. Între timp s-ar putea dezvolta devenind o fantomă, un poltergeist sau un vampir şi magicianul, creatorul sau, ar fi responsabil în Akasha de toate faptele elementarului.

La acest punct ar putea apărea întrebarea: Câţi astfel de elementari sau alţii similari poate crea un magician? Răspunsul este, desigur, atâţia câţi doreşte magicianul pentru scopurile sale şi câţi are nevoie pentru alţi oameni. Unii magicieni au o întreagă armată de elementari ca servitori care îndeplinesc cu credinţă sarcinile pentru care au fost creaţi.

Prin urmare, magicianul poate de exemplu, să aibă unii elementali care să-l informeze dinainte de pericole iminente, alţii care să îl protejeze, alţii care să îi aducă mesaje şi aşa mai departe. Nu ar avea niciun rost să enumerăm toate posibilităţile, pentru că fiecare din ei este complet individual şi depinde de dorinţa pe care magicianul o doreşte realizată cu ajutorul lor.

Tablourile, stâlpii şi statuile vorbitoare din templele civilizaţiilor antice îşi găsesc exlicaţia în magia elementarilor.

Legenda golemului, care era adus la viaţă şi se spune că a fost creat de Rabbi Löw din Praga, se bazează pe crearea elementarilor, cu excepţia faptului că, în cazul golemului, creaţia era realizată printr-un ritual cu ajutorul Kabbalei. Oricine cunoaşte misticismul kabbalistic este familiar cu metoda. Totuşi, sinteza rămâne aceeaşi, întocmai ca în metoda descrisă.

Metoda 3

Înainte să descriu practica celei de-a treia metode, aş dori să menţionez că această metodă nu este prea cunoscută şi este folosită doar de câţiva iniţiaţi orientali.

Dacă un magician decide să practice a treia metodă, trebuie evident să ia în consideraţie tot ce am scris despre crearea elementalilor. Mai presus de toate, trebuie să aibă un plan de operare, cum ar fi scopul elementarului, adică sarcina sa trebuie să fie bine gândită şi el trebuie să aibă o imagine clară a acesteia. Mai mult, el trebuie să ia în considerare formă pe care intenţionează să o aleagă şi să determine dacă vrea să creeze o fiinţă masculină, feminină sau chiar hermafrodită. Trebuie de asemenea să stabilească imediat numele potrivit, durata de viaţă, ziua şi ora morţii până la minut şi să o înregistreze. Dacă elementarul îl va servi pe magician în scopuri personale, încărcarea este făcută prin proiecţia elementelor prin corpul său. Dacă elementarul este pentru altcineva, proiecţia este făcută direct din univers.

În plus, trebuie să determine metoda pe care o va folosi pentru a chema elementalul: fie un ritual, fie o formulă, un gest etc. Trebuie să stabilească şi dacă elementarul va fi legat de o figurină de lut sau de altceva, cum ar fi un talisman, un pentaclu sau orice alt obiect. Trebuie să aleagă şi un loc pentru a-l păstra în siguranţă astfel încât să nu intre în contact cu străini sau alţi oameni nepreveniţi. Odată ce toate aceste detalii au fost bine gândite şi notate într-o carte astfel încât magicianul să aibă o viziune de ansamblu completă asupra planului de operare, poate începe muncă practică.

Aici, în cazul celei de-a treia metode, voi descrie un elementar creat cu elementul Foc şi care va servi scopurilor personale ale magicianului.

Magicianul va desena un cerc pe o foaie de hârtie. În centrul cercului desenează două pătrate astfel încât el formează un octogon. Acest octogon este un simbol al celor patru elemente cu

efectele lor pozitive şi negative. Cercul în sine reprezintă principiul atotcuprinzător Akasha, sursă din care cele patru elemente provin. În centrul octogonului, desenaţi un simbol la alegere care reprezintă simbolul elementarului. Hârtia folosită pentru acest desen trebuie să fie destul de mare pentru a acomoda elementarul creat, astfel încât să poată sta în picioare liber pe simbolul său în centrul octogonului.

Acelaşi desen este apoi gravat pe un obiect mic şi rotund, preferabil un disc de cupru, argint sau aur – orice alt metal poate fi folosit de asemenea. Discul ar trebui să aibă un diametru de 0.9999 centimetri. Dacă nu aveţi nimic altceva la dispoziţie, o bucată de lemn va fi suficientă. Este desigur mult mai avantajos să gravaţi un disc de metal, mai ales când e vorba de un elementar care va avea o durată de viaţă mai mare.

Lamaşii din tibet folosesc această metodă. Desenul mare, ei îl numesc marele *kylichor* şi gravură mică o numesc micul *kylichor*, pe care o poartă la ei ascunsă dacă este necesar. Există, totuşi, o diferenţă: în Tibet, marele *kylichor* nu este desenat pe o bucată de hârtie, cum am descris aici, ci este contruit din pietre într-un loc secret în care nimeni altcineva nu are acces. Marele *kylichor* are un diametru de 2,7 - 3,6 metri. Pentru scopul nostru, este suficient să desenăm marele kylichor pe hârtie cu cerneală roşie sau orice alt lichid care nu se şterge uşor.

Odată ce toată munca pregătitoare a fost finalizată, puteţi începe creaţia propriu-zisă a elementarului.

Începeţi stând confortabil în poziţia obişnuită. Întindeţi hârtia pregătită pentru marele *kylichor* în faţă voastră şi plasaţi micul *kylichor* exact în centrul celui mare. Îndată ce aţi făcut acest lucru, rostiţi numele pe care l-aţi ales pentru elementar.

Micul *kylichor* vă serveşte acum că punct de plecare şi ca punct de referinţă pentru proiecţia elementelor. Prin respiraţia prin plămâni şi prin pori puteţi fie să inspiraţi imediat în corpul vostru elementul Foc impregnat cu dorinţa voastră, fie să îl încărcaţi prin imaginaţie după ce l-aţi proiectat prin corpul vostru. Dacă doriţi să obţineţi rezultate mai rapide, puteţi folosi ambele metode fără ezitare. Acum proiectaţi elementul Foc din corpul vostru printr-unul din punctele de referinţă sau plecare ale corpului astral şi acumulaţi-l într-o asemenea măsură încât întregul conţinut al corpului este comprimat la mărimea unei mici scântei de foc. Delimitaţi această scânteie comprimată sau acest element Foc foarte comprimat prin voinţă sau prin imaginaţie pe suprafaţa micului *kylichor* şi amestecând o scânteie concentrată de foc cu cealaltă, astfel încât cu fiecare repetiţie scânteia să îşi mărească volumul. După ce repetaţi procedura de şapte ori, scânteia ar trebui să fi ajuns deja la mărimea unei mici flăcări, aproximativ de mărimea flăcării unei lumânări care arde. Dacă practica vă oboseşte, puteţi transfera acestă mică flacăra în locul ales pentru păstrarea elementarului. Locul de păstrare poate fi într-un perete sau orice alt loc inaccesibil. Apoi luaţi micul *kylichor* de pe marele *kylichor* şi ţineţi-l într-un loc sigur; dacă vi se pare mai avantajos, puteţi să îl ţineţi la voi. Împăturiţi sau rulaţi marele kylichor şi ţineţi-l într-un loc sigur şi pe acesta. Acestea încheie prima operaţiune.

Data viitoare, tot ce aveţi de făcut este să întindeţi marele *kylichor* în faţa voastră, să puneţi micul *kylichor* în centrul său şi să chemaţi fiinţa pe numele pe care i l-aţi dat, moment în care flacăra va apărea pe suprafaţă micului kylichor. Repetaţi proiecţia elementului Foc şi permiteţi flăcării să se mărească prin fiecare acumulare. Odată ce aţi acumulat flacăra într-o asemenea măsură încât a ajuns la mărimea şi înălţimea elementarului pe care aţi intenţionat

să-l creaţi, puteţi transforma prin imaginaţie flacăra în forma pe care doriţi că elementarul să o aibă; apoi creaţia acestuia este încheiată. Pentru a obţine o intensitate şi mai mare pentru elementar, puteţi să îl încărcaţi perioade mai lungi de timp cu elementul Foc. Cu cât procedura este repetată mai des, cu atât mai mare va fi eficientă elementarului vostru. Metoda de lucru rămâne aceeaşi că şi pentru celelalte două, doar modul de încărcare presupune întotdeauna folosirea marelui *kylichor*. Când chemaţi elementarul, este suficient să folosiţi un ritual pe care l-aţi ales pentru această sarcină sau să luaţi micul kylichor în mâna şi să-i daţi elementarului un ordin. În Tibet, această metodă este foarte comună, iar aceşti elementari se numesc yidam-uri.

Anihilarea unui yidam are loc prin procesul de disoluţie cu ajutorul imaginaţiei, potrivit informaţiei oferite pentru metodele 1 şi 2 din acest capitol, atâta timp cât nu v-aţi creat propria metodă de disoluţie. Există o paletă întreagă de posibiltăţi în care puteţi folosi un astfel de elementar şi ar fi imposibil de menţionat toate aici.

De exemplu, există *yidam*-uri create special pentru scopul de a vindeca oamenii bolnavi, altele care transportă obiecte, duc mesaje studenţilor şi prietenilor, protejează magicianul şi îl avertizează de un pericol iminent, influenţează alţi oameni etc., totul în acord cu dorinţele creatorului.

Totuşi, este recomandat să nu îi daţi prea multe sarcini unui *yidam*. Cel mai bine ar fi să îi dezvoltaţi o singură abilitate şi o singura sferă de activitate. Instrucţiunile date pentru metodele anterioare indică faptul că durata de viaţă a fiecărui elementar trebuie să fie respectată cu stricteţe. Este la discreţia magicianului să creeze atâtea yidamuri câte doreşte. Ar trebui menţionat că un *yidam* poate fi

creat cu oricare alt element şi chiar cu toate patru elementele în acelaşi mod. Totuşi, procedura folosind toate patru elementele este diferită în această privinţa, pentru că nu începeţi cu elementul Foc ci cu elementul Pământ, urmat de Apă şi Aer; elementul Foc este ultimul. Acestea încheie procedura pentru a treia metodă.

Metoda 4

Această metodă va permite să folosiţi marele şi micul *kylichor* descrişi la Metodă 3, dar cu această diferenţă: încă de la început vă imaginaţi forma completă a elementarului. Un elementar creat prin această metodă este imediat complet. Eficienţa şi puterea unui astfel de elementar este mărită prin repetiţia frecventă a proiecţiei elementelor. Această metodă este desigur mai dificilă, dar un magician experimentat cu o bună imaginaţie va realiza acest lucru fără nicio dificultate. În Orient, elementarii sau *yidam*-urile sunt create în acest mod, iar imaginile demonilor sau zeităţilor servesc drept modele pentru imaginaţie în ceea ce priveşte forma lor. Toate instrucţiunile şi condiţiile sunt aceleaşi ca pentru cele trei metode anterioare şi trebuie îndeplinite, cum ar fi:

(1) Durata de viaţă a elementalului.

(2) Încărcarea elementalului.

(3) Numirea elementalului.

(4) Metodă chemării elementalului.

(5) Locul pentru păstrarea în siguranţă.

(6) Sfera de activitate.

(7) Scopul elementalului.

(8) Procesul de disoluţie al elementalului, care este identic cu cel pentru cele trei metode anterioare.

Animarea magică a tablourilor

Animarea magică a tablourilor aparţine de asemenea celor patru metode pentru crearea elementalilor. Se spun multe poveşti despre picturi, mai ales despre cele ale sfinţilor, despre statui sfinte din locurile de rugăciune (lăcaşurile de cult) sau pelerinaj etc., care emană o energie magică foarte puternică, iar cei care se roagă la ele şi li se închină experimentează efecte miraculoase extraordinare pentru corp, suflet şi spirit. Toată lumea este familiară cu liniştea, serenitatea şi simţirea religioasă divin care copleşesc vizitatorul bisericilor şi locurilor de pelerinaj; acestea nu necesită explicaţii suplimentare.

Toate vindecările care au loc în aceste locuri de pelerinaj, care pot fi dovedite chiar şi ştiinţific până la un punct dar care rămân în mare nerezolvate, pot fi atribuite animaţiei tablourilor şi a statuilor.

Atmosfera specială care înconjoară aceste obiecte cauzează emanaţia lor, care a fost creată prin atenţia sau venerarea lor de către mii de admiratori şi credincioşi. Totuşi, acest tip de animaţie a picturilor şi a statuilor de sfinţi este complet involuntar, cu alte cuvinte, făcut în mod inconştient.

Totuşi, din punct de vedere magic există un mod conştient de a anima fotografiile etc. şi în paginile următoare veţi găsi instrucţiunile practice.

Cum am menţionat la începutul acestui capitol, animarea conştientă a picturilor ţine de metodele care au de-a face cu crearea elementarilor. În acest caz, este irelevant dacă alegeţi o pictură obişnuită sau un portret al unui sfânt pentru animare. Sinteza este şi rămâne aceeaşi, în timp ce emanaţia şi scopul diferă de la caz la caz.

Mai presus de toate, este important să ştiţi că nu ar trebui niciodată să animaţi o imagine a cuiva care este încă în viaţă. Persoană respectivă poate avea mult de suferit că rezultat al conexiunii simpatetice cu corpul, sufletul şi spiritul ei, creând o asemănare care este conectată printr-un cordon de simpatie invizibil cu persoană originală. De asemenea, picturile care ar putea da naştere la comportamente imorale nu ar trebui animate, cum ar fi imaginile erotice sau fotografiile etc. În aceste situaţii, magicianul riscă să producă un elementar care ar putea deveni un vampir, fie un incubus (masculin) fie o succubus (feminin). Niciodată nu creaţi elementari în acest mod pentru satisfacerea unor pasiuni. Aceste măsuri de precauţie trebuie urmate implicit de către toată lumea care doreşte să practice animarea tablourilor.

Practica animării tablourilor este următoarea:

Dacă alegerea voastră va fi o pictură în ulei pe care doriţi să o animaţi, nu aveţi nevoie de un condensator fluidic pe care să îl aplicaţi direct picturii, deşi ar contribui la intensificarea şi accelerarea formării elementarului. În schimb, puteţi tăia o bucăţică de hârtie de sugativă sau carton de mărimea picturii şi să o umeziţi cu un condensator fluidic, apoi să o lăsaţi să se usuce. Odată ce aţi pregătit acest mic ajutor, deschideţi spatele picturii şi plasaţi hârtia pregătită direct pe partea din spate a acesteia. Nu contează dacă pictura este realizată pe pânză, mătase, hârtie sau pe orice alt material. Odată ce hârtia pregătită este amplasată, acoperiţi-o cu o altă bucată de hârtie obişnuită şi fixaţi-o cu scotch adeziv sau cuie; în plus, puneţi bucăţica de carton peste ea şi lipiţi-o şi pe aceasta, astfel încât să fie ferită de praf. Acum pictura este pregătită pentru animare. Agăţaţi pictura pe perete sau plasaţi-o în faţa voastră pe masă.

Acum începeţi să formaţi corpul mental cu ajutorul imaginaţiei, acesta fiind identic în mărime şi formă cu pictură pe care aţi

ales-o. Dacă această ilustrează doar o parte a corpului unei persoane, de exemplu doar faţă sau partea de sus a corpului, atunci trebuie să vă imaginaţi mental părţile care lipsesc. Totuşi, dacă aveţi o imagine care este mai mică decât ceea ce aveţi nevoie în mod normal, de exemplu o mică fotografie, atunci trebuie să vă adaptaţi situaţiei. Paşii rămaşi din această procedură sunt aceiaşi ca pentru metoda a doua pentru crearea elementarilor, când se folosea o figură de lut şi ceară. Odată ce aţi introdus conceptul corpului mental prin imaginaţie în pictură, cu ajutorul imaginaţiei transferaţi în corpul mental atributele spiritului, care sunt:

(1) Voinţă

(2) Intelectul

(3) Sentimentele

(4) Conştiinţă

Acum, imaginaţi-vă învelişul corpului mental, care este realizat prin imaginaţie. Concentraţi-vă asupra învelişului, această carcasă care conţine corpul mental, abilităţile, sfera de activitate etc., tot ce consideraţi dezirabil. Dacă aveţi de-a face cu un elementar care a fost creat pentru o altă persoană, atunci nu puteţi proiecta elementele prin corpul vostru; ele trebuie luate direct din univers. Dacă este o pictură pe care o animaţi pentru scopuri personale, atunci este recomandabil să proiectaţi elementele prin corpul vostru. Puteţi proiecta unul sau toate patru elementele sau chiar să transferaţi principiul Akasha în pictura aleasă.

Dacă decideţi să lucraţi cu toate patru elementele, atunci trebuie să efectuaţi proiecţia exact în acelaşi mod că atunci când creaţi o fiinţă umană completă. Îndată ce aţi proiectat elementele în corpul astral şi le-aţi încorporat într-o anumită densitate în

tablou, chemați-l la viață. Procedura pentru a-l chema la viață este aceeași cu cea pentru figurină de ceară și lut descrisă la Metoda 2 a acestui capitol. Se folosește de asemenea același proces de disoluție, dacă nu v-ați creat o metodă mai potrivită ținând cont de abilitățile voastre. Când, după repetiție frecventă, elementarul devine extrem de condensat, magicianul ar face bine să nu îl păstreze în tablou; ar fi mai bine să îl țină în peretele din spatele tabloului.

Odată ce magicianul a animat pictură, el poate face elementarul să iasă afară din ea și îl poate utiliza în folosul său în modul descris anterior.

Dacă, totuși, el alege să îl lase în pictură, elementarul poate deveni atât de condensat încât chiar și o persoană neinițiată îl poate percepe. Aveți grijă. Nu vă lăudați cu asemenea realizări; țineți practicile complet secrete; altfel s-ar putea să căpătați o reputație că magician negru sau vrăjitor.

Statuile, busturile etc. pot fi animate în același mod; totuși, condensatorul trebuie introdus în bust. Dacă nu reușiți, atunci condensatorul fluidic trebuie aplicat extern și lăsat să se usuce.

Acest capitol este unul foarte important în practica magiei ce poate fi apreciat cu ușurință în lumina exemplelor oferite. Această informație va da fiecărui magician baza pentru a concepe propriile metode. Am considerat potrivit să menționez doar patru metode; aplicațiile lor ar trebui să fie evidente pentru toată lumea.

Ar trebui să fie de la sine înțeles că orice student care nu lucrează în mod conștiincios toate exercițiile pas cu pas nu va putea niciodată să creeze corect o ființă elementară perfectă în toate aspectele. Acestea încheie al patrulea pas de instruire.

Sumarul exercițiilor din Pasul VII

I. Pregătirea spiritului

Analiza spiritului în ceea ce privește practica.

II. Pregătirea sufletului

Dezvoltarea simțurilor astrale cu ajutorul elementelor și a condensatoarelor fluide.

a. Clarviziunea

b. Claraudiția

c. Simțul kinestezic astral

III. Pregătirea corpului fizic

1. Crearea elementalilor cu ajutorul celor patru metode diferite

2. Animarea magică a tablourilor

Sfârșitul Pasului VII

PASUL VIII
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

În acest capitol voi trata un subiect de cea mai mare importanță pentru orice dezvoltare magică ulterioară – părăsirea corpului fizic sau, cu alte cuvinte, separarea corpului mental și, mai târziu, a celui astral de cel fizic.[10]

Fiecare magician care s-a pregătit în mod conştiincios în arta magiei trebuie să deţină abilitatea de a îşi părăsi corpul fizic oricând şi să străbată mari distanţe, să viziteze alte continente şi, pe scurt, să călătorească oriunde doreşte. Pentru magicianul experimentat, această abilitate aparent complicată este foarte simplă. Întocmai cum un porumbel îşi părăseşte cuibul, la fel de uşor ar trebui să fie şi pentru un magician să își părăsească trupul fizic şi să ajungă în acelaşi moment oriunde doreşte să fie, putând vedea, auzi şi simţi totul. Această abilitate nu are doar rolul de a-i satisface curiozitatea şi a-l ajuta să vadă de aproape ce se întâmplă, ci ar trebui folosită pentru a-i ajuta pe alţii. Întrucât materia nu este un obstacol pentru magician, pentru că timpul şi spaţiul nu există pentru spiritul său, acesta poate să ţâşnească la celălalt capăt al lumii într-o clipită.

Separarea corpului mental de cel fizic permite magicianului nu doar să se mişte liber pe planetă, el putând să călătorească şi în alte sfere cu corpul mental, potrivit maturităţii sale. În acest mod el învaţă să cunoască întregul univers şi dacă este nevoie, să fie activ şi în aceste sfere într-o anumită măsură. Adevăratul motiv pentru călătoria mentală sau spirituală este de a cunoaşte întregul univers sau macrocosmos. Această strădanie ar trebui să fie aproape de inima oricărui magician.

---

[10] Acest lucru se mai numeşte călătorie sau proiecţie mentală sau astrală. – ED.

Teoretic, s-ar putea spune multe despre această abilitate şi tot ce este conectat cu ea. Totuşi, întrucât această lucrare se ocupă de practică, nu vom petrece timpul descriind experienţele şi întâmplările posibile, pentru că magicianul trebuie să le însuşească el însuşi pentru a ajunge la propriile sale concluzii şi a le folosi în misiuni viitoare. Să ne îndreptăm astfel atenţie imediat către practică, dezvoltarea călătoriei mentale, care în realitate este o transportare a conştiinţei, o transportare a minţii sau spiritului.

Studentul ar face bine să parcurgă întâi câteva exerciţii pregătitoare, cu alte cuvinte un fel de antrenament preliminar. A fi pregătit cum se cuvine în al păzi de multe dezamăgiri viitoare.

Următorul este un exerciţiu preliminar foarte important pentru călătoria mentală:

Staţi în poziţia obişnuită în faţă unei oglinzi, una destul de mare pentru a vă vedea în întregime, cu alte cuvinte, din cap până în picioare. Dacă aveţi o oglindă mare la dispoziţie, este logic ca distanţa de la oglindă până la corpul fizic nu va fi aşa mare ca în cazul în care aveţi una mai mică; cu o oglindă mai mică, ar trebui să staţi mai departe pentru a vă vedea întreaga reflexie.

Observati imaginea din oglindă pentru câteva minute; închideţi ochii şi, în ochiul minţii imaginaţi-vă imaginea în oglindă în detaliu. Dacă puteţi cu puterea imaginaţiei să vizualizaţi fiecare trăsătură a imaginii voastre în detaliu, atunci continuaţi. Dacă nu reuşiţi, atunci repetaţi procedura până când aţi dobândit abilitatea de a va imagina cu ochiul minţii fiecare trăsătură. O atenţie deosebită trebuie acordată capului şi expresiilor faciale. Când, după exerciţii repetate, aţi reuşit să vizualizaţi imaginea voastră în oglindă cu fiecare de' ıliu potrivit cu originalul, atunci transferaţi-vă conştiinţa

în imaginea oglindită într-o asemenea măsură încât să aveţi sentimentul că sunteţi efectiv prezenţi în această imagine. Această transportare a conştiinţei are scopul de a vă învăţa să vă observaţi corpul fizic din interiorul propriei imagini oglindite. Când aţi reuşit, încearcaţi să vedeţi, din punctul de vedere al imaginii oglindite, obiectele care sunt vizibile în oglindă.

Întrucât acest exerciţiu va fi destul de dificil pentru studentul aspirant la început, vizualizaţi conştiincios aceste obiecte care sunt în apropiere cu puterile imaginative. Totuşi, la timpul potrivit veţi putea percepe totul imediat după transportarea în imaginea oglindită, întocmai că şi cum aţi vedea cu ochii voştri fizici. Odată ce aţi obţinut aceste abilităţi, aţi ajuns la maturitatea necesară pentru a călători mental sau pentru călătoria astrală.

Din nou, studentul trebuie avertizat să nu facă nicio încercare de a practica acest exerciţiu dacă nu a finalizat conştiincios toate exerciţiile anterioare pas cu pas; pentru că exerciţiile separării conştiinţei de corpul fizic, care sunt numite şi exerciţii de proiecţie mentală, pot rezulta în tulburări ale conştiinţei pentru oameni mai slabi. Din acest motiv, avertismentul este destul de important şi studenţii care au stăpânit şi finalizat toate exerciţiile anterioare pas cu pas vor putea practica nu doar acest exerciţiu, ci toate cele care vor urmă fără ezitare sau teamă de efecte adverse pentru sănătate sau spirit.

Când practicaţi acum exerciţiul pentru călătoria mentală propriu-zisă, nu mai aveţi nevoie de o oglindă şi puteţi proceda astfel: Luaţi poziţia obişnuită asana şi concentraţi-vă asupra spiritului. Când sunteţi în această postură, gândiţi-vă că spiritul vostru este cel care vede, aude şi percepe totul complet independent de timp şi de spaţiu şi poate să se mişte liber că şi cum ar fi conectat

cu corpul fizic. Această procedură trebuie executată de fiecare dată înainte de a călători mental. Cu cât este mai profundă meditaţia, cu atât mai puternic veţi experimenta senzaţia şi certitudinea că spiritul vostru este liber şi poate să părăsească trupul după cum dictează voinţă voastră şi cu atât mai rapid şi mai deplin va fi succesul vostru în călătoria mentală. Această meditaţie ar trebui să dureze doar câteva minute; când aţi obţinut senzaţia interioară de libertate şi detaşare, imaginaţi-vă că păşiţi în afară corpului fizic că şi cum aţi ieşi dintr-o coajă şi că staţi în picioare chiar lângă el. Trebuie să înţelegeţi cum să vă transferaţi conştiinţa în spirit în asemenea mod încât să aveţi sentimentul de a stă în picioare chiar alături de corpul fizic, că şi cum aţi ieşi dintr-un halat sau dintr-un înveliş. Astfel trebuie să se desfăşoare procedura, cu ajutorul imaginaţiei, mai ales că aţi exersat suficient cu conceptul propriului spirit în formă şi mărimea corpului fizic atunci când aţi lucrat cu imaginea voastră oglindită.

Apoi faceţi încercarea de a vedea corpul fizic ca şi cum ar sta acolo în poziţia obişnuită, ca şi cum nu v-ar aparţine vouă. Străduiţi-vă să repetaţi frecvent starea de conştiinţă în care sunteţi liberi şi staţi alături de voi înşivă. Când sunteţi în această stare, prima sarcina este observarea meticuloasă a corpului vostru fizic. În această privinţă, încercaţi să observaţi fiecare mic detaliu, de exemplu expriesia feţei, cu ochii voştri spirituali deschişi şi ochii fizici închişi. Observaţi respiraţia calmă şi uniformă, hainele voastre, scaunul pe care stă corpul fizic etc. La început, cum am mai menţionat, totul se bazează pe puterea imaginaţiei; mai târziu nu va mai fi necesar să vă imaginaţi aceste lucruri. Când, după repetiţie frecvenţa a exerciţiului, sunteţi absolut siguri că staţi în picioare complet conştienţi alături de corpul fizic şi îl observaţi, faceţi următorul pas şi îndreptăţi-vă atenţia spre a percepe împrejurimile. Chiar şi aici, imaginaţia va fi de mare ajutor. Întotdeauna

întoarceţi-vă la corpul vostru fizic după ce aţi încheiat exerciţiul. Intraţi în corpul fizic că şi cum aţi aluneca într-un halat; apoi treziţi-vă şi examinaţi imediat dacă tot ce v-aţi imaginat este la fel şi în realitate. Trebuie să dobândiţi în imaginaţia voastră o asemenea îndemânare încât spiritul vostru să perceapă toate obiectele din camera la fel de clar şi de fidel realităţii că şi cum le-aţi vede cu ochii fizici. Când, după o perioadă lungă de practică, obţineţi succesul, puteţi continua cu următorul exerciţiu.

Transferaţi-vă mental lângă corpul vostru fizic, dar de data asta încercaţi să mergeţi înainte şi înapoi prin camera în loc să staţi lângă el. Faceţi acest lucru că şi cum aţi depinde de corpul fizic. Acest lucru vă ajută să vă simţiţi conectaţi cu pământul, ceea ce la început este de mare importantă, pentru că uşurimea şi sentimentul de atemporal şi aspaţial va poate tenta deseori să mergeţi înainte cu paşi gigantici. Corpul vostru fizic nu este obişnuit cu acest lucru care trebuie evitat complet la început, pentru a obţine o separare clară între corpul mental şi corpul fizic.

Mult mai târziu, după lungi perioade de exersare, puteţi folosi legile sferelor mentale. Odată ce aţi reuşit să mergeţi pas cu pas înainte şi înapoi prin camera de exersare, deschideţi uşa ca şi cum aţi fi în corpul fizic şi încercaţi să părăsiţi camera, pas cu pas. La început doar intraţi în hol sau în camera următoare şi urmaţi aceeaşi procedura că la exerciţiul anterior, imaginându-vă toate obiectele din această cameră, şi îndată ce v-aţi întors în corpul fizic, examinaţi dacă aceste obiecte sunt identice cu cele pe care vi le-aţi imaginat. Odată ce ştiţi cu siguranţă că vă puteţi mişca şi că puteţi percepe totul cu corpul mental la fel ca şi cu corpul fizic, aţi ajuns la maturitatea necesară pentru a continua.

Practica duce la perfecţiune! Întregul mister al călătoriei mentale stă într-un singur lucru: practică, practică, practică.

Cât de importante sunt toate aceste exerciţii nu poate fi accentuat sau subliniat suficient de des, pentru că ele sunt paşii preliminări ai separării astrale de corp. Acest lucru este cunoscut că şi "extaz", în care nu doar spiritul ci şi sufletul împreună cu spiritul se separă de corpul fizic, lucru de care mă voi ocupă la Pasul IX în capitolul Pregătirea magică a sufletului.

Odată ce vă puteţi mişca prin casă sau prin apartament cu corpul spiritual sau mental la fel că şi cu cel fizic, puteţi începe să vă aventuraţi în afară casei sau apartamentului pe distanţe scurte.

La început, va fi suficient să vizitaţi casa unui vecin, prieten sau cunoştinţă care locuieşte în imediata apropiere şi pe care o cunoaşteţi bine. Odată ce aţi adunat o anumită experienţă cu aceste exerciţii, trebuie să extindeţi zona de activitate şi să obţineţi impresii, altele decât cele despre obiecte.

Pe parcursul acestor exerciţii, conştiinţa voastră este antrenată într-o asemenea măsură încât obţine abilitatea de a percepe impresii senzoriale cum ar fi auzul, văzul şi senzaţiile tactile în corpul mental la fel ca şi în corpul fizic. Exerciţii continue de antrenament în călătoria mentală vor duce la aceste rezultate. Continuaţi să vizitaţi cunoştinţe şi prieteni pentru a vedea cu ce se ocupă în acel moment. De exemplu, aţi putea vedea o persoană desfăşurând activităţile cotidiene. La început, puteţi folosi imaginaţia, dar dacă vreţi să descoperiţi dacă acţiunea imaginată corespunde cu realitatatea, cu alte cuvinte, dacă ce v-aţi imaginat este identic cu ceea ce s-a întâmplat în realitate, tot ce trebuie să faceţi este să vă imaginaţi că persoana pe care aţi observat-o cu corpul mental face ceva diferit sau exact opusul. Dacă puteţi să vă imaginaţi la fel de uşor acest lucru, atunci puteţi presupune cu certitudine că niciuna din activităţi nu corespunde cu faptele şi că în acel

moment totul este o creaţie a imaginaţiei voastre. Acest lucru înseamnă că nu puteţi trece la următorul pas şi că trebuie să continuaţi cu exerciţiul până când aţi ajuns la nivelul de dezvoltare la care puteţi distinge faptele de imaginaţie. La început, veţi simţi doar că ceea ce v-aţi imaginat corespunde cu adevărat cu realitatea, pentru că la acest punct al dezvoltării voastre, simţurile au fost într-o mare măsură retrase din corpul fizic şi transferate în corpul mental. Mai târziu, nu vor mai fi ezitări, pentru că veţi obţine certitudinea completă în privinţa acestor probleme şi, că rezultat, veţi putea distinge dacă ceea ce aţi văzut, auzit sau simţit în corpul mental este fapt sau imaginaţie.

După o lungă perioadă de timp de practică a acestor exerciţii, abilitatea aceasta va fi amplificată pentru fiecare magician. Nu contează unde îşi proiectează sau îşi transferă corpul mental; el va percepe doar ceea ce are loc cu adevărat acolo în acel moment în funcţie de circumstanţe.

Dacă aţi progresat aşa fel încât să nu vă simţiţi obosiţi când mergeţi distanţe mari, ca atunci când mergeţi fizic, atunci aţi ajuns la nivelul necesar de maturitate şi doar atunci puteţi să lucraţi cu legile atemporalului şi aspaţialului.

La acest punct, separaţi corpul mental de cel fizic în modul descris anterior şi gândiţi-vă că nu sunteţi legat de timp şi spaţiu. Când sunteţi în corpul mental, meditaţi la faptul că puteţi să călătoriţi imediat oriunde doriţi cu ajutorul lui. Această convingere fermă este obţinută prin meditaţie profundă susţinută în corpul mental. Dacă doriţi să fiţi în altă parte, tot ce trebuie să faceţi este să vă imaginaţi că sunteţi deja acolo şi imediat va fi aşa. Când vine vorba de distanţe mari, nu veţi obţine o fluiditate satisfăcătoare dacă nu exersaţi constant şi cu răbdare şi nu vizualizaţi că v-aţi transferat acolo. Doar când sunteţi complet convinşi că simţurile

voastre percep totul, indiferent unde a călătorit corpul mental, chiar dacă este vorba de distanţe mari şi în orice moment al zilei, doar atunci a venit timpul să vizitaţi locuri care vă sunt complet necunoscute. Când avansaţi, nu ar trebui să neglijaţi vizitarea ocazională a unor locuri cunoscute vouă. Indiferent ce veţi percepe cu simţurile în călătoriile mentale, nu va apărea nici cel mai mic dubiu că ceea ce aţi văzut, auzit şi simţit acolo era real.

Pentru a vă obişnui cu toate aceste impresii nefamiliare, trebuie să practicaţi mult timp şi cu multă dedicaţie. Din acest motiv ar fi recomandat să vizitaţi regiuni tropicale, coaste marine, zone metropolitane şi Polul Nord sau Sud cu ajutorul corpului mental – pe scurt, oriunde doriţi să fiţi sau orice doriţi să vedeţi. După ce aţi practicat perioade lungi de timp, veţi deveni eficienţi în a va transfera conştiinţa oriunde doriţi şi veţi putea vedea, auzi şi simţi tot ce are loc acolo.

Scopul călătoriei mentale nu este doar de a percepe tot ce se întâmplă în locurile unde cineva călătoreşte cu corpul mental. Astfel, de exemplu, corpul vostru mental va putea vedea fiecare boală care afectează un om dar va avea abilitatea să îşi trateze aceste boli chiar acolo sau să influenţeze persoana bolnavă în bine. Toate reuşitele pe care le-aţi obţinut până acum cu ajutorul unui elementar în planul mental le puteţi realiza acum voi înşivă cu propriul corp mental.

La un moment dat, când vă simţiţi ca acasă oriunde în lumea fizică datorită corpului vostru mental şi planeta Pământ nu mai are nimic nou să vă ofere, vizitaţi alte sfere pentru a face contact cu alte fiinţe şi să primiţi cunoaştere dincolo de înţelegerea unei persoane obişnuite. Nu este foarte dificil să ajungeţi în altă sferă – tot ce trebuie să faceţi este să vă focalizaţi mental asupra sferei pe care doriţi să o vizitaţi cu corpul mental, moment în care sunteţi

luaţi pe sus că într-un vârtej şi ridicaţi vertical printr-un tunel. Tranziţia din lumea materială într-o altă sfera are loc atât de rapid încât puteţi zbura în jurul lumii într-o clipită. În acest caz, magicianul trebuie să obţină propriile experienţe şi de aceea, nu voi mai spune nimic în plus.

Practicând călătoria mentală, magicianul va experimenta o oboseală aproape insurmontabilă, căreia trebuie să îi facă faţă în mod viguros. Oboseala este rezultatul înmuierii firului conector, cordonul vital dintre corpul mental şi cel astral, care iniţial era cauzată de separarea corpului mental de cel fizic şi care astfel produce o transportare a conştiinţei şi cauzează oboseală. Prin practică dedicată, magicianul se va obişnui cu proiectarea corpului sau mental şi nu va mai fi supus oboselii.

Măiestria călătoriei mentale, care a fost explicată aici, este un o pregătire obligatorie înaintea proiecţiei corpului astral, practică ce va fi descrisă la Pasul IX a Pregătirii magice a sufletului.

PASUL VIII
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

Marele Acum

Cine a ajuns la acest punct al dezvoltării sale trebuie să aibă mare grijă ce gândeşte şi să fie foarte atent şi conştient, mai ales când vine vorba de gândirea lui plastică, tridimensională. Abilitatea de concentrare pe care a trezit-o prin exerciţii lungi şi susţinute dă naştere la imagini pătrunzătoare în Akasha care sunt animate prin gândirea plastică într-o mare măsură şi care tind să devină realitate. Prin urmare, să aveţi întotdeauna numai gânduri nobile şi pure, străduindu-vă să transformaţi toate pasiunile în atribute

pozitive (virtuţi). La acest punct al dezvoltării sale, sufletul magicianului trebuie să fie înnobilat într-o asemenea măsură încât este incapabil de a întreţine gânduri malefice sau să dorească răul cuiva. Un magicianul trebuie întotdeauna să fie prietenos şi generos şi trebuie să îi ajute pe alţii oriunde este posibil şi să-i susţină cu sfaturi şi prin fapte, să fie darnic, respectuos şi discret. Trebuie să fie liber de ambiţie, aroganţă şi lăudăroşenie. Aceste pasiuni se vor reflectă în Akasha şi, întrucât principiul Akasha este stăpânul analogiei armoniei, lumea Akasha ar pune mari obstacole în calea magicianului pentru a-i împiedică dezvoltarea ulterioară. Mai mult, Akasha ar putea face chiar că orice dezvoltare să fie imposibilă.

Romanul *Zanoni* de Edward Bulwer-Lytton ne arată acest lucru, întrucât "păzitorul pragului" menţionat acolo nu este altceva decât Akasha. Prin urmare, păzitorul pragului se asigură că misterele înalte şi sacre nu vor fi accesibile celor imaturi şi nedemni. Chiar dacă o astfel de persoană ar transcrie misterele, Akasha ar găsi mijloace de a crea confuzie mentală într-o astfel de persoană, dând naştere dubiului sau ţinându-l ocupat cu acte de credinţă pentru a proteja misterele în orice mod imaginabil. Sfintele mistere rămân întotdeauna ascunse celor imaturi, chiar şi când sunt publicate în sute de cărţi.

Un adevărat magician nu urăşte niciodată nicio religie sau sectă. El este conştient că fiecare religie are propriul ei sistem care ar trebui să ducă la Dumnezeu şi, prin urmare, îl respectă. El ştie că fiecare religie face greşeli, dar se abţine de la a le condamna, pentru că fiecare dogmă este potrivită cu maturitatea adepţilor ei.

Prin dezvoltarea sa, un magician capătă maturitatea de a privi prin ochii mentali văzând orice gând, orice fapta, orice acţiune, fie că a avut loc în trecut, prezent sau în viitor; prin urmare, tentaţia de a-i condamna pe alţii va apărea. Făcând acest lucru,

el ar încalcă legile divine şi ar produce dizarmonie. Un astfel de magician nu este în că suficient de matur şi Akasha i-ar umbri abilităţile clarvăzătoare, iar Maya l-ar înşela. El trebuie să ştie că binele şi răul au un sens şi fiecare trebuie să îşi îndeplinească sarcina. Un magician poate să pedepsească sau să-i arate unei persoane slăbiciunile şi lipsurile când i se cere în mod direct, dar acest lucru trebuie făcut cu discreţie astfel încât să nu fie considerat un reproş.

Un adevărat magician acceptă viaţa aşa cum i se prezintă; el se bucură de lucrurile bune şi învaţă din cele rele şi nu este niciodată deznădăjduit. Un magician îşi cunoaşte slăbiciunile şi va face orice efort pentru a le elimina. El nu va întreţine gânduri de remuşcare, pentru că acestea sunt gânduri negative şi, prin urmare, trebuiesc evitate. Este suficient să conştientizaţi greşelile voastre şi să nu le repetaţi niciodată.

Prin urmare, ar fi fundamental greşit să vă complaceţi în gânduri despre trecut şi să regretaţi fiecare neplăcere pe care soarta a pus-o în calea voastră. Numai cei slabi se plâng constant şi aşteaptă milă celorlalţi. Un adevărat magician este conştient de faptul că, amintindu-şi trecutul, aceste imagini ale trecutului devin animate, ceea ce rezultă în apariţia altora noi care plasează obstacole în calea sa. De aceea un magician ar trebui să trăiască numai în prezent şi el se va uită în trecut numai când este absolut necesar.El nu va face planuri pentru viitor doar când este absolut necesar şi se va abţine de la a visa cu ochii deschişi precum şi de la iluzii de grandoare şi nu va irosi inutil energia pe care a dobândit-o prin mari eforturi, în acelaşi timp evitând să dea inconştientului ocazia de a plasa obstacole în calea sa. Un magician lucrează la dezvoltarea sa cu determinare fără a-şi neglija îndatoririle materiale, pe care le îndeplineşte cu conştiinciozitatea cuvenită, la fel ca

şi temele pe care le acceptă pentru progresul său spiritual. Prin urmare, el trebuie să fie strict cu el însuşi, întotdeauna modest şi, în ceea ce priveşte dezvoltarea sa, întotdeauna reticent. Întrucât principiul Akasha nu ia în considerare timpul şi spaţiu, este întotdeauna activ în prezent, întrucât conceptul de timp depinde de simţurile noastre. Prin urmare, este recomandat că magician să se conformeze cât mai mult posibil Akashei. El trebuie să conştientizeze Akasha că fiind Marele Acum, să gândească şi să acţioneze în consecinţă.

Abilitatea de concentrare potrivit elementelor depinde de echilibrul magic şi este în acelaşi timp cel mai bun etalon pentru controlul acelor elemente care încă mai trebuie stăpânite în corpul astral.

De exemplu:

Atâta timp cât elementul Foc are abilitatea de a-l afecta pe magician astral într-un fel sau altul, el va experimenta dificultăţi cu exerciţiile sale de imaginaţie plastică.

În cazul elementului Aer, el va experimenta dificultăţi cu exerciţiile de concentrare auditivă.

În cazul elementului Apă, el va experimenta dificultăţi cu exerciţiile de concentrare tactilă.

În cazul elementului Pământ, va experimenta dificultăţi în stăpânirea conştiinţei sale.

În cazul în care magicianul are dificultăţi în controlul conştiinţei sale, ceea ce este foarte important pentru călătoria mentală sau pentru a intră într-o stare de transă în care transportarea conştiinţei este necesar, acest tip de exerciţiu va prezenta dificultăţi şi

magicianul va trebui să practice mai intens acele exerciţii de concentrare care ţin de respectivul element. Prin urmare, magicianul va trebui să continue cu exerciţiile de concentrare şi să le adâncească. Un semn al echilibrului magic este când magicianul are acelaşi succes cu toate exerciţiile de concentrare: vizuală, auditivă şi tactilă, precum şi cu exerciţiile de concentrare care previesc conştiinţa. Odată ce magicianul a ajuns la acest nivel al dezvoltării sale, el trebuie să poate reţine un concept în minte pentru cinsprezece minute fără cea mai mică întrerupere, indiferent cărui element îi corespunde. Este de mare importanţă să nu aibă mai mult succes cu un exerciţiu de concentrare de cât cu altul; el nu ar trebui să fie atras mai mult de unele exerciţii decât de altele.

Dacă acest lucru se întâmplă, ar fi un semn clar că echilibrul elementelor în corp, suflet şi spirit nu a fost complet stabilit; pentru a obţine echilibrul magic, studentul va trebui să exerseze perseveret şi intens. Dacă decide să nu facă acest lucru, toate aceste neajunsuri vor deveni obstacole în toate activităţile sale spirituale viitoare.

Începem acum Pregătirea magică a Sufletului propriu-zisă, care este o descriere a lui "OD" sau "OB" al kabbaliştilor, precum şi a fluidelor electric şi magnetic şi modul de a le controla.

Fluidele electrice şi magnetice

Potrivit informaţiei oferite în partea teoretică a cărţii, există două fluide principale care provin din cele patru elemente, iar acestea sunt fluidele electric şi magnetic.

Fluidul electric provine din elementul Foc, în timp ce fluidul magnetic are originea în elementul Apă. Elementul Aer este

elementul de echilibru între Foc şi Apă. Elementul Pământ este bipolar; prin urmare, el conţine atât fluidul electric cât şi pe cel magnetic. Aceste două fluide sunt active în toate sferele, în sferele mentală şi astrală, precum şi în lumea materială. Ele sunt cauza întregii existenţe.

Următoarea noastră sarcină este să obţinem cunoaşterea şi controlul asupra acestor două fluide; prin aceasta, magicianul poate obţine orice în toate sferele indiferent dacă are de-a face cu sfera mentală sau astrală sau cu lumea materială. Intensitatea activităţii unui fluid în oricare din aceste sfere depinde de maturitatea magicianului şi de cât de intens şi eficient reuşeşte să cultive cauza în sfera respectivă. Există două metode fundamentale de a lucra cu aceste două fluide, şi anume cea inductivă şi cea deductivă. La acest pas, magicianul va învăţa să le folosească pe amândouă. Vom începe cu fluidul electric.

Controlul fluidului electric
Metoda inductivă

Acest exerciţiu poate fi practicat stând jos sau în picioare, în funcţie de preferinţă studentului. Odată ce aţi luat poziţia, închideţi ochii şi imaginaţi-vă că corpul este gol şi, mai mult, că sunteţi în centrul unei sfere de foc ce ocupă întregul univers. Trebuie să vă imaginaţi elementul Foc că fiind alb-incandescent şi strălucitor ca soarele. Întrucât aţi învăţat deja să simţiţi atributele specifice ale elementelor când exersaţi proiecţia lor la Pasul V şi întrucât avem de-a face în acest caz cu elementul Foc, veţi simţi automat căldură la exteriorul corpului fără să trebuiască să îi acordaţi o atenţie specială. Când practică acest exerciţiu ar trebui să percepeţi expansiunea elementului Foc pe corpul vostru.

Trebuie să vă imaginaţi că elementul Foc universal presează lumina în mod expansiv în corpul vostru gol pe dinăuntru. Cu cât mai intensă şi mai aprinsă vă imaginaţi sfera de foc, cu atât mai multă lumină va fi presată expansiv din toate părţile prin porii pielii voastre în corp, care se umple cu lumina care se acumulează. Trebuie să simţiţi forţă de comprimare a lumina în corpul vostru şi să vi-l percepeţi ca balon care se umple cu lumină. Forţa de compresie a luminii trebuie să vină din exterior spre interior. Veţi fi izbiţi de un sentiment de plinătate cu care nu sunteţi obişnuiţi, că o senzaţie că sunteţi gata să explodaţi. Respiraţi calm în timpul acestui exerciţiu, pentru că în acumularea dinamică a luminii, magicianul va simţi nevoia să îşi ţină respiraţia, iar acest lucru trebuie evitat cu orice preţ. Odată ce aţi produs o puternică acumulare de lumină şi odată ce aveţi senzaţia că sunteţi gata să explodaţi, veţi percepe în acelaşi timp întregul corp şi mai ales vârfurile degetelor încărcate cu un curent electric puternic. Imprimaţi acest lucru ferm în memorie, pentru că acesta este fluidul electric descris aici. Îndată ce aţi avut succes cu această acumulare, lăsaţi focul universal să se diminueze cu ajutorul imaginaţiei până când se stinge complet. În acelaşi timp, imaginaţi-vă că lumina acumulată devine palidă, că puterea de expansiune devine treptat mai slabă până când totul pe dinăuntru şi pe dinafară păleşte sau devine complet stins. Acestea încheie primul exerciţiu al metodei inductive de control al fluidului electric. Când, după mai multe exerciţii, aţi ajuns la o anumită îndemânare în producerea fluidului electric în interior cu uşurinţă şi potrivit dorinţelor voastre, aţi ajuns în punctul în care puteţi începe să impregnaţi fluidul electric cu dorinţa voastră sau cu orice altceva doriţi. Singurul lucru care rămâne de făcut este să vă imaginaţi că lumina acumulată în voi, sau mai degrabă fluidul electric pe care lumina îl conţine, amplifică şi întăreşte energiile active în spiritul, sufletul şi corpul vostru fizic. În acest mod, trezit din exterior spre

interior toate abilităţile active, atributele etc., care există în voi şi care aparţin elementelor Foc şi Aer. De exemplu, aceasta vă dă abilitatea de a vă mări puterea voinţei, credinţa şi puterea asupra elementelor la un nivel supranatural. Este imposibil să descriu în cuvinte amploarea puterii şi măreţiei pe care o dobândiţi prin aceste mijloace, dar propria voastră experienţă va fi cea mai potrivită ca să vă convingă.

În capitolele anterioare am subliniat în mod repetat cât de necesară este înnobilarea sufletului, eliberarea de pasiuni şi aspiraţia către atingerea echilibrului magic. Dacă un student care încă este afectat de pasiunile sale şi care nu a atins echilibrul magic complet practică aceste exerciţii şi toate exerciţiile care urmează, îşi va mări intensitatea pasiunilor prin aceată activare. Apoi cu greu va mai putea să îşi controleze pasiunile şi această i-ar putea pecetlui soarta. Toată lumea va aprecia importanţa acestui avertisment, ne fiind vorba doar de cuvinte goale sau o prelegere asupra moralei. Un om complet echilibrat nu are de ce să se teamă. Dimpotrivă, el are abilitatea de a ascensiona şi este în postura de a aşi realiza cele mai înalte idealuri.

Controlul fluidului magnetic
Metoda inductivă

Procedura cu fluidul magnetic este exact aceeaşi ca la metodă menţionată anterior pentru fluidul electric. Luaţi poziţia obişnuită şi imaginaţi-vă că sunteţi goi pe dinăuntru că o minge de cauciuc şi că aveţi abilitatea de a acomoda fluidul magnetic în interiorul acestui spaţiu gol. Apoi închideţi ochii şi imaginaţi-vă că întregul univers este plin cu apă şi că staţi în centrul acestui univers. Veţi simţi automat umezeală şi răceală la exteriorul

corpului, dar nu dați acestui lucru întreaga voastră atenție, ci imaginați-vă cum corpul vostru absoarbe energia magnetică din elementul Apă universal ca un burete uscat care este aruncat în apă. Acest exercițiu de imaginație trebuie să fie amplificat treptat până când simțiți o "dynamida" în interiorul vostru, care seamănă cu un cauciuc complet umflat și care va arăta ca orice acumulare suplimentară ar fi imposibilă. Fluidul magnetic în sine este perceput că o forță de contracție, atractivă. Când, prin acest exercițiu, ați ajuns la limita acumulării energiei magnetice, lăsați treptat imaginația să scadă în intensitate până devine nimic și dizolvați energia magnetică acumulată în infinit. Odată ce puteți, după ceva practică, să diferențiați cu ușurință fluidul electric de cel magnetic, veți avea abilitatea, la fel că și cu fluidul electric, să vă întăriți acele abilități care aparțin elementului Apă în interiorul vostru, de exemplu abilitățile mediumice, clarsimțirea, psihometria, citirea minții sau a gândurilor, scrierea mediumică sau automată și multe alte abilități.

Controlul fluidului electric
Metoda Deductivă

Cele două metode anterioare trebuie stăpânite complet înainte să începeți practica acestei metode. Metoda deductivă este identică, dar opusă celei inductive. Prin respirația prin plămâni sau prin pori, sau folosind ambele metode, sau pur și simplu prin imaginație, acumulați din univers elementul Foc în corpul vostru, folosind aceeași procedură ca atunci când ați învățat să inhalați și să acumulați elementele. Ar trebui să acordați mai puțină atenție căldurii când acumulați elementul Foc, pentru că o veți percepe automat. Elementul Foc acumulat provoacă o expansiune enormă,

efectul căreia este o emanație puternică a fluidul electric în corp către exterior. Acest lucru este perceput de pielea întregului corp, că și cum ar fi tratată cu un instrument electro-static sau un aparat de frecvență înaltă. Prin repetiție frecvența și mărind acumularea elementului, emanația fluidului electric continuă să crească, devenind mai penetrantă și mai stabilă și poate deveni condensată în asemenea măsură încât poate fi văzută și simțită și de ochiul neantrenat. Această energie poate fi intensificată atât de mult încât este posibil să luminați o lampă cu neon. Desigur, aceste exerciții nu sunt concepute pentru astfel de scopuri, și astfel de experimente ar trebui folosite doar pentru a vă asigura; altfel această energie trebuie folosită în scopuri mai înalte și mai nobile. Odată ce ați ajuns la nivelul acumulării maxime a unui element, sau a emanației maxime, lăsați treptat imaginația să scadă în intensitate până la zero și dizolvați elementul Foc împreună cu fluidul electric înapoi în univers. Acest lucru eliberează corpul de element și în același timp încheie exercițiul.

Controlul fluidului magnetic
Metoda deductivă

Metoda deductivă de control al fluidului magnetic este similară cu exercițiul anterior, metoda deductivă de contol al fluidului electric, dar cu o diferență semnificativă și anume, în locul elementului Foc, folosim elementul Apă.

Acumulați elementul Apă în cel mai dinamic mod posibil în corpul vostru imaginar gol pe dinăuntru. Acumularea elementului Apă poate fi realizată fie prin respirația prin plămâni sau prin pori fie prin ambele metode simultan sau doar prin imaginație. Deși veți simți umezeală și răcoarea când acumulați elementul Apă,

direcţionaţi-vă cea mai mare parte a atenţiei stratului exterior al pielii. Veţi percepe o răceală contractilă şi o forţă de atracţie ca şi cum ar fi un adevărat magnet, mai ales la exteriorul pielii corpului. La început, şi până când vă obişnuiţi cu acest lucru, acest fluid va avea un efect paralizant, mai ales când este dinamizat intens.

Odată ce aţi ajuns la limita maximă a acumulării, prin imaginaţie dizolvaţi treptat elementul Apă împreună cu fluidul magnetic înapoi în univers şi astfel încheiaţi exerciţiul.

***

Toate patru metodele trebuie complet stăpânite astfel încât în câteva momente să puteţi executa cu succes oricare dintre ele prin imaginaţie şi să puteţi face să apară fluidul magnetic sau electric în mod inductiv, iar acest lucru poate fi obţinut prin exersare frecventă şi neobosită. Fiţi foarte atenţi, întrucât controlul acestor două fluide este foarte importantă, căci prin aceste două puteri universale totul este la îndemână, indiferent de sfera în care magicianul doreşte să-şi exercite influenţa.

La început, aceste exerciţii trebuie practicate cu ochii închişi; mai târziu, cu ochii deschişi, indiferent unde sunteţi sau în ce situaţie. Este important să ştiţi că prin oricare din aceste metode, magicianul va fi tentat să-şi încordeze muşchii sau să-şi ţină respiraţia, iar acest lucru trebuie evitat cu orice preţ. Aceste exerciţii trebuie practicate cu o atitudine calmă şi adunată şi nu ar trebui să fie vizibile pentru nimeni altcineva.

Magicianul va observa că metoda inductivă are rolul de a direcţiona o energie din univers în corpul, sufletul şi spiritul său, în timp ce metodă deductivă descarcă o energie, un fluid, din interior către exterior. Odată ce aţi dobândit experienţa necesară în toate cele patru metode, puteţi să extindeţi exerciţiul când vine vorba de

metodă inductivă. Când fluidul electric a ajuns la limita maximă în voi, dizolvaţi elementul exterior al Focului în nimic prin imaginaţie păstrând fluidul electric cu elasticitatea sa şi cu elementul Foc în corpul vostru. Când magicianul a reţinut acest fluid pentru o durată considerabilă de timp, atât cât poate, ar trebui să îl dizolve treptat în univers. El urmează aceeaşi procedură când vine vorba de fluidul magnetic. Din nou, ambele metode descrise aici trebuie practicate până când le-aţi stăpânit înainte să începeţi cu următorul exerciţiu.

Metodele menţionate anterior de control al fluidelor electric şi magnetic sunt, ca să spunem aşa, exerciţii preliminare şi, odată ce magicianul a obţinut un nivel înalt de măiestrie în toate patru metodele, poate să avanseze la metoda principală de control a fluidului electromagnetic, a cărei descriere urmează acum.

Fiţi foarte atenţi la următoarea analogie: Capul şi pieptul corespund fluidului electric, în timp ce abdomenul, coapsele şi picioarele corespund fluidului magnetic.

Acum este sarcina magicianului să încarce picioarele, coapsele şi abdomenul până la plexul solar cu fluidul magnetic în modul descris şi apoi capul, gâtul şi pieptul cu fluidul electric. El trebuie să poată de asemenea să încarce aceste două fluide în ordine în cele două zone ale corpului atât de dinamic încât are senzaţia că este gata să explodeze. După o anumită perioadă de practică, va putea să reţină ambele fluide. Odată ce a progresat până în acest punct al dezvoltării sale, el comprimă fluidul electric în cavitatea toracică dreapta prin imaginaţie şi în acest fel creează un spaţiu gol în jurul zonei inimii. Este recomandat să nu încărcaţi partea stângă a pieptului deloc atunci când încărcaţi partea de sus a corpului cu fluidul electric. Ajungând la acest punct, trageţi fluidul magnetic acumulat prin imaginaţie din zona inferioară a corpului prin partea

stângă a pieptului în mâna stângă până la degete, unde îl acumulați. Acum mâna voastră stângă devine magnetică și are o emanație răcoroasă și de contracție. Urmați aceeași procedură cu mâna dreaptă acumulând fluidul electric prin imaginație în mâna dreaptă din zona superioară, adică din partea dreapta a pieptului. Prin această procedură mâna dreaptă devine electrică. Magicianul poate simți energia expansivă, fierbinte și electrică în întreagă mâna, dar mai ales în vârfurile degetelor. Dacă nu aveți nevoie la acest moment de ambele energii, dizolvați-le prin imaginație din mâini înapoi în univers.

Odată ce ați stăpânit complet aceste exerciții, ați devenit stăpân asupra fluidului electromagnetic, stăpân asupra acestor două energii universale prin care se realizează totul. Voi descrie într-un alt tratat câteva din posibilitățile folosirii acestor două fluide. Binecuvântat fie magicianul care are mâini electrice și magnetice, pentru că astfel de mâini pot deveni o adevărată binecuvântare pentru omenire.

PASUL VIII
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Dacă magicianul stăpânește toate exercițiile anterioare de pregătire a corpului fizic, el nu mai are nevoie de instrucțiuni speciale. Prin urmare, în capitolele următoare ale Pregătirii magice a corpului fizic, voi da câteva instrucțiuni și voi face câteva recomandări despre utilizarea acestuia. În următorul capitol voi descrie o metodă de influențare folosind elementele pe care magicianul le poate utiliza pentru a se influența pe sine și pe alții.

Influențarea magică prin intermediul elementelor

Când vine vorba de această metodă, nu contează dacă doriți să vă influențați pe voi înșivă sau pe alții. Potrivit elementelor, există doar patru metode aplicabile:

(1) Focul – prin combustie (ardere)

(2) Aerul – prin evaporare

(3) Apă – prin amestecare

(4) Pământul – prin putrefacție

Ar putea fi citate sute de variațiuni și posibilități de influențare prin elemente și s-ar putea scrie o carte întreagă numai despre acest subiect. Totuși, mai ales voi limita la un exemplu per element. Cu ajutorul acestor exemple, magicianul va putea să-și extindă cunoașterea practică și va putea de asemenea să-și creeze propriile metode. Aceste patru metode au efect în cea mai subtilă matrice astrală a lumii materiale și fac că elementele din acest plan să-și exercite influența oriunde magicianul le folosește în mod direct. Dacă magicianul decide să influențeze o ființă umană, atunci elementele materiale cu analogiile lor acționează asupra substanței de legătură dintre corprile astrale și cele materiale sau fizice.

Un magician care are deplin control asupra tuturor elementelor în fiecare plan nu are nevoie de niciuna dintre aceste metode. El își va atinge obiectivul la fel de rapid și cu aceeași certitudine prin influențare directă. Dar uneori, chiar și cel mai înalt magician va folosi puterile mai joase; din simplul motiv că puterile inferioare și cele superioare îl servesc și i se supun. Totuși, magicienii care nu au ajuns la un nivel înalt de maturitate preferă să folosească aceste

practici inferioare pentru a-şi realiza dorinţele, pentru că aceste puteri ascultă orbeşte de voinţa magicianului, a celui care ştie cum să le controleze. Acum întrebarea se pune: Care este scopul acestor puteri şi metode inferioare şi pentru ce ar trebui folosite? Voi răspunde la această întrebare prin două exemple:

Să presupunem că un student al magiei care nu a ajuns la îndemânarea necesară cere ajutorul unui practicant mai avansat pentru că, în ciuda tuturor eforturilor sale, nu reuşeşte să elimine o pasiune, o trăsătură inerentă de caracter de unul singur decât dacă pierde o cantitate considerabilă de timp preţios cucerind pasiunea sa şi depăşind-o. În acest caz, fratele mai avansat poate să influenţeze pasiunea cu elementul corespunzător folosind metodă potrivită şi poate fie să slăbească formă negativă a elementului care-l influenţează astfel încât studentul să poată să-şi combată pasiunea mai uşor, sau poate chiar să înceteze complet influenţă acelui element.

Al doilea exemplu: Să presupunem că un magician trebuie să trateze o boală cronică veche cu ajutor elementelor şi câteva tratamente directe nu vor produce efectul dorit şi repetarea lor frecvenţa ar lua prea mult timp. În acest caz magician poate chema aceste puteri să-l asiste. Sunt multe situaţii în care un magician poate folosi ajutorul elementelor în această categorie. Un magician poate folosi toate energiile sau puterile pe care le cunoaşte. Este, totuşi, foarte important că întotdeauna dispoziţia să şi motivele sale să fie virtuoase, pentru că din punctul său de vedere tot ce este pur rămâne pur.

Când magicianul lucrează cu toate patru metodele, el are trei sfere de activitate:

(1) efectul imediat,

(2) efectul în timp, limitat de către timp şi

(3) efectul de durată, care în timp începe să scadă şi la un moment dat încetează complet dacă procedura nu este repetată.

Acum urmează descrierea practicii:

Influenţarea prin elementul Foc
Combustia sau arderea

Pregătiţi o bucăţică de flanel sau hârtie de sugativă; mărimea ar trebui să fie de 12,7 pe 12,7 centimetri. Puteţi folosi hârtie obişnuită dacă nu aveţi la dispoziţie flanel sau hârtie de sugativă. Umeziţi-o cu un condensator fluidic la alegere şi lăsaţi-o să se usuce încet. Apoi plasaţi hârtia pregătită în faţă voastră şi concentraţi dorinţa care doriţi să fie realizată în hârtia sau flanelul pregătit cu imaginaţia prin elementele materiale.

La acest punct, nu uitaţi să limitaţi efectele. Stabiliţi acum dacă efectul ar trebui să fie: (1) imediat, (2) limitat în timp sau (3) de durată.

Odată ce hârtia este complet încărcată cu dorinţa voastră, ardeţi-o deasupra unui foc sau a unei lumânări.

Odată ce hârtia arde, concentraţi-vă încă o dată că, prin arderea hârtiei sau flanelului, energie să fie eliberată punând în mişcare elementele fizice sau materiale care să provoace efectul dorit. Cenuşa care rămâne este fără valoare din punct de vedere magic şi puteţi să o aruncaţi că pe orice altă cenuşă.

Puteţi să formulaţi efectul într-un asemenea mod încât să fie imediat îndată ce persoana pentru care întreaga procedură este destinată bea sau mănâncă ceva cald, sau intră într-o cameră încălzită sau intră în contact cu ceva cald.

Prin această procedură, puteţi proiecta elementul Foc într-o hârtie sau flanel, să-l încărcaţi cu o dorinţă şi să îl încredinţaţi elementului universal Foc sau principiului Akasha pentru a elibera efectul.

Există desigur multe alte proceduri, dar acest exemplu ar trebui să fie suficient pentru a ghida magicianul pe calea cea bună astfel încât să poată continuă de aici înainte.

Influenţarea prin elementul Aer
Evaporarea

Turnaţi apă plată[11] într-un bol mic de metal astfel încât apa să acopere fundul acestui ridicându-se doar câţiva milimetri. Adăugaţi acestei ape câteva picături dintr-un condensator fluidic compatibil cu elementul Aer. Dacă un asemenea condensator fluidic nu este disponibil, puteţi folosi un condensator fluidic universal. Procedaţi exact în acelaşi mod că şi cu elementul precedent, adică proiectaţi dorinţa voastră în lichid prin concentrare. Îndată ce aţi finalizat această procedură, puneţi bolul de metal pe un aragaz încins sau deasupra unei flăcări cu gaz sau a unui arzător cu alcool[12] – nu folosiţi niciun aparat electric – şi lăsaţi lichidul încărcat cu dorinţa să se evapore. În timp ce apa se evaporă, îndreptăţi-vă atenţia aburului care se ridică şi concentraţi-vă asupra

11 Nu apă de robinet. – ED.
12 Bec Bunsen. – ED.

aburului că dorinţa voastră să fie absorbită de elementul Aer şi că cel mai subtil principiu al Aerului să fie chemat pentru a realiza dorinţa. Persistaţi cu concentrarea până când ultima picătură de lichid s-a evaporat şi astfel se încheie experimentul.

În timpul impregnării dorinţei, puteţi adauge ordinul ca persoana care este influenţată să inhaleze cu fiecare respiraţie acel principiu specific al Aerului prin care dorinţa începe să fie realizată.

Acesta este numai un exemplu; există multe variaţiuni similare de influenţare prin principiul Aerului pe care magicianul le poate formula singur.

Influenţarea prin elementul Apă
Amestecarea

Găsiţi un loc cu apă curată curgătoare; ar putea fi un izvor, un mic defileu sau chiar un râu. Luaţi o ceaşcă nouă, o farfurie de sticlă sau o mică vază cu voi. În timpul experimentului, asiguraţi-vă că prezenţa voastră este neobservată. Umpleţi recipientul cu apă şi adăugaţi-i câteva picături din condensatorul fluidic potrivit pentru elementul Apă. Puteţi folosi un condensator fluidic universal dacă nu aveţi unul specific pentru Apă. Procedaţi exact în acelaşi mod ca şi cu elementul anterior, impregnând apă cu dorinţa voastră. Odată ce apa pregătită este încărcată corespunzător cu dorinţa voastră, turnaţi-o aproape extatic în josul râului în apă curgătoare în timp ce daţi ordinul potrivit, pe care cele mai subtile părţi ale elementului Apă îl vor executa prompt. De fiecare dată când persoana menită să fie influenţată intră în contact cu elementul Apă cum ar fi atunci când se spală, bea apă sau este expus la ploaie etc., elementul Apă devine imediat activ şi eliberează efectul dorit.

Acest exemplu ar trebui să fie suficient pentru a-i oferi magicianului informaţia necesară pentru a concepe propriile metode care ar trebui să fie la fel de eficiente.

Influenţarea prin elementul Pământ
Putrefacţia

Aveţi două opţiuni când lucraţi cu acest element:

(1) Urmaţi aceeaşi procedură ca la experimentul anterior, folosind apă dintr-un râu sau apă de ploaie şi adăugaţi-i un condensator fluidic potrivit pentru elementul Pământ. Nu folosiţi apă de la robinet pentru aceste experimente. Puteţi folosi un condensator fluidic universal dacă nu aveţi la îndemână unul care să corespundă elementului Pământ.

Puteţi de asemenea să lucraţi direct cu condensator fluidic fără a-l dilua cu apă. Acest lucru se face în următorul mod: turnaţi condensatorul fluidic impregnat în pământ şi concentraţi-vă intens ca pământul să absoarbă lichidul şi elementul Pământ să elibereze efectul dorit. Pentru acest experiment, alegeţi un loc unde aveţi intimitate deplină, cum ar fi propria voastră grădina sau spaţiile vaste din câmpii şi lunci. Dacă locuiţi într-un oraş şi nu aveţi aceste posibilităţi, un ghiveci cu flori va fi suficient.

(2) Tăiaţi o gaură într-un măr sau pară, sau mai bine un cartof, şi turnaţi în ea condensatorul fluidic potrivit pentru elementul Pământ. Dacă nu aveţi un condensator fluidic care corespunde elementului Pământ, puteţi folosi unul universal. Apoi continuaţi în acelaşi mod că şi în experimentul anterior – încărcaţi cartoful impregnându-l cu dorinţa voastră. Apoi îngropaţi cartoful în pământ şi, cu fiecare mişcare, concentraţi-vă asupra faptului că elementul Pământ va elibera efectele dorite.

Magia mimetică şi cea care implică esenţele aparţin şi ele acestei categorii, numită şi transpant; aici nu lucraţi cu condensatoarele fluidice ci cu un *mumio*. Mumio sunt substanţe obţinute din corpul fizic cum ar fi părul, unghiile, sângele, transpiraţia, urina etc. În această carte nu vom descrie acest tip inferior de magie, pentru că orice magician care doreşte să urmeze aceaste practici poate să creeze propriile sale metode.

Aceste două exemple ar trebui să fie suficiente pentru a face influenţarea elementului Pământ uşor de înţeles. Având aceste instrucţiuni, magicianul ar trebui acum să poată crea propriile sale metode, iar intuiţia să îl va duce pe calea cea bună. Aceste exemple ilustrează că factorul relevant, voinţă antrenată a magicianului, forţează elementele universale prin intermediul imaginaţiei pentru a obţine efectele dorite. Procedura poate fi repetată la discreţia magicianului până când succesul dorit a fost atins. El poate folosi aceste experimente pentru a se influenţa pe sine, dar şi pe alţii.

Mai există o metodă de autoinfluenţare în care entităţile elementelor, salamandrele, zânele, ondinele şi gnomii îndeplinesc efectul dorit cu ajutorul elementelor.

În a două carte a mea, *Practica evocării magice*, voi descrie cum aceste entităţi pot fi chemate, cum devin vizibile pentru a sluji magicianul.

Condensatoarele fluidice

Fiecare obiect poate fi influenţat cu ajutor imaginaţiei şi a voinţei fie că este încărcat cu fluidul electric sau magnetic sau cu elementele sau Akasha. Potrivit legilor corespondenţei şi prin experienţă s-a demonstrat că nu orice obiect sau lichid este potrivit pentru a acumula sau a reţine energia condensată sau pentru perioade lungi de timp. La fel cum electricitatea, puterea pentru perioade lungi de timp. La fel cum electricitatea, magnetismul şi căldură au conductori buni şi mai puţin buni, la fel este şi cu energiile sau puterile superioare. Conductorii buni au o capacitate enormă de acumulare, întrucât au abilitatea de a stoca şi reţine oricât energiile sau puterile care erau introduse prin concentrare.

În ştiinţele hermetice asemenea acumulatori se numesc condensatori fluidici. Există trei categorii principale:

(1) condensatoarele fluidice solide

(2) condensatoarele fluidice lichide

(3) condensatoarele fluidice gazoase

Răşinile şi metalele aparţin mai presus de toate grupului principal al condensatorilor fluidici; printre metale, aurul este cel mai bun. Cele mai mici urme de aur, chiar şi particule atomice, oferă o abilitate fabuloasă de a condensa oricărui lichid. Acesta este motivul pentru care aurul în cantităţi mici este adăugat oricărui condensator fluidic. Vor fi mai multe detalii despre acest subiect în cele ce urmează.

Al doilea grup constă în lacuri, uleiuri, tincturi şi extracte compuse din răşini care sunt preparate din anumite plante.

Întocmai cum aurul este cotat cel mai sus dintre corpurile solide, întrucât corespunde soarelui şi prin urmare, puterii soarelui şi a luminii, la fel sângele uman şi spermă reprezintă aurul printre corpurile lichide. Mici urme de sânge sau spermă adăugate unui lichid îi conferă o excelenţă abilitate de acumulare şi uneori acesta poate chiar să înlocuiască aurul complet.

Al treilea grup este compus din tămâie, arome lichide şi solide şi substanţe vaporizate. Totuşi, întrucât sunt de o mai mică importanţă în practica magiei, nu le voi descrie în detaliu.

În această carte voi descrie doar cele mai importante condensatare fluidice necesare pentru practica magiei. Dacă aş descrie toate tipurile existente, procesul preparării şi metodă de aplicare precum şi pietrele preţioase şi semipreţioase (acestea ar trebui luate în consideraţie, fiind condensatori excelenţi), această dizertaţie în sine ar umple o carte destul de voluminoasă.

Există două moduri diferite de a prepara condensatoarele fluidice. Primul tip sunt condensatorii simpli sau universali, care sunt preparaţi dintr-o singură substanţă sau plantă şi pot fi folosiţi pentru aproape orice scop.

Al doilea tip sunt condensatoarele fluidice compuse, care sunt preparate din mai multe substanţe sau plante şi, prin urmare, deţin capacităţi extrem de puternice de acumulare. Magicianul ar trebui să se asigure că are puţin aur disponibil, întrucât fiecare condensator fluidic lichid ar trebui suplimentat cu o cantitate mică de aur.

În anumite magazine de fotografie specializate sau cu ustensile profesionale de fotografiat, puteţi găsi clorură de aur, binecunoscutul *Aurum chloratum*, care se foloseşte pentru developarea fotografiilor.

Puteţi pregăti o tinctură de aur dizolvând 1 gram de clorură în 20 de grame de apă distilată. Cinci până la 10 picături din această tinctură de aur sunt suficiente pentru 100 grame de condensator fluidic lichid. Acei studenţi care au acces la un laborator şi sunt familiari cu chimia sau munca de laborator, pot produce această tinctură de aur prin electroliză.

Preparatele din aur pot fi obţinute cu uşurinţă şi de la magazinele homeopatice sau oriunde se vând remediile homeopatice sau electro-homeopatice. Remediile homeopatice cu aur sunt în general diluţii de clorură de aur sau tincturi produse prin procesul de electroliză. De exemplu:

(1) *Aurum chloratum* D1-D3

(2) *Aurum muriaticum* D1-D3

(3) *Aurum metallicum* D1-D3

Oricine este familiar cu homeopatia ştie că D indică potenţa de 10% a remediului.

Dacă nu puteţi obţine o tinctură cu aur din sursele menţionate, puteţi pregăti una voi înşivă potrivit instrucţiunilor vechilor alchimişti, procedura fiind foarte simplă. Luaţi o bucăţică de aur de cea mai bună calitate, cu cât mai pură, cu atât mai bine, deşi aurul obişnuit de 14 carate va fi suficient. Forma în care vine aurul nu contează; ar putea fi un inel, o broşă, un lanţ sau capătul unui ceas de buzunar. Aveţi nevoie de asemenea de apă distilată; dacă nu aveţi la dispoziţie, folosiţi apă de ploaie. Apoi turnaţi într-un recipient atâta apă cât să reprezinte de 10 ori greutatea aurului pe care-l aveţi la dizpozitie. De exemplu, dacă aveţi 10 grame de aur, atunci trebuie să aveţi 100 grame de apă distilată. Apoi, încălziţi

aurul la o flacără deschisă până când se înroşeşte. Când s-a înroşit, puneţi-l cu grijă în recipientul cu apă distilată. Orice metodă folosiţi pentru a ţine aurul deasupra flăcării, trebuie să vă asiguraţi că firul sau cleştele nu ia contact cu apă. Cea mai bună metodă este un fir rezistent cu ajutorul căruia lăsaţi aurul înroşit să alunece în apă. Ţineţi minte, când aurul înroşit intră în apă, aşteptaţi-vă să stropească şi să sfârâie, aşa că aveţi grijă să nu vă ardeţi. Protejaţi-vă mai ales ochii! Asiguraţi-vă că nimic în afară de aur nu ia contact cu apa şi nu intră în ea. Lăsaţi apa şi aurul să se răcească complet. Trebuie să repetaţi procedura de 7 sau 10 ori. Odată ce aţi făcut acest lucru, ar trebui să fi obţinut tinctura de aur necesară. Ţineţi minte că atunci când scufundaţi aurul încins în apă de atâtea ori veţi pierde o cantitate considerabilă de apă, mai ales când lucraţi cu o cantitate mică. Când aurul încins se răceşte datorită apei atât de rapid, el oxidează. Cu alte cuvinte, particule mici atomice sunt eliberate din aur prin acest proces şi apă devine astfel saturată cu aur. Acest lichid sau tinctura de aur trebuie filtrată printr-o bucată fină de pânză, hârtie de filtru sau bumbac, preferabil cu o pâlnie, şi apoi păstrat pentru scopul dorit. Această tinctură de aur este atât de puternică încât nu aveţi nevoie de mai mult de 5-10 picături pentru 100 grame de condensator fluidic. Aurul pe care l-aţi folosit pentru a prepara tinctura ar trebui curăţat bine cu o subtanţă de curăţat aurul şi apoi poate fi folosit din nou.

Vechii alchimisti numeau această "apă saturată" sau orice altă esenţă provenită din plante în care aurul încins era răcit "chintesenţa aurului prin procesul încingerii" şi era folosită că supliment pentru alte remedii alchimice vindecătoare. Totuşi, intenţia noastră este să folosim această tinctură pentru condensatori fluidici.

Prepararea unui condensator fluidic simplu

Luaţi o mână de flori de muşeţel proaspete sau uscate, puneţi-le într-o oală şi turnaţi destulă apă rece peste ele pentru a le acoperi complet. Fierbeţi florile de muşeţel aproximativ 20 de minute, cu capac. Lăsaţi amestecul să se răcească, dar nu daţi la o parte capacul. Odată ce s-a răcit, filtraţi-l şi turnaţi-l într-o oală curată şi scădeţi-l fierbându-l încet până ajunge la aproximativ 50 de grame; câteva picături în plus sau în minus nu contează. În timpul integului proces, oala trebuie să fie acoperită. Odată ce extractul de muşeţel s-a răcit, amestecaţi-l cu o cantitate mică de alcool. Dacă aveţi 50 de grame de extract de muşeţel, amestecaţi-l cu 50 de grame de alcool. Alcoolul va conserva extractul. Dacă nu aveţi nimic altceva la îndemână, puteţi folosi alcool denaturat. Adăugaţi aproximativ 10 picături de tinctura de aur acestui amestec de extract de muşeţel şi alcool.

Dacă intenţionaţi să folosiţi condensatorul fluidic pentru scopuri personale, puteţi să-i măriţi eficienţa considerabil adăugând sângele sau spermă voastră colectându-le pe un tampon de bumbac, preferabil ambele împreună, scufundând tamponul de bumbac în condensator şi scuturându-l bine. Apoi filtraţi condensatorul prin bumbac, pânză sau hârtie de filtru şi păstraţi-l preferabil într-o sticlă de culoare mov închis, bine închisă într-un loc întunecat şi răcoros, gata de a fi folosit. Un condensator fluidic pregătit în acest mod nu îşi va pierde eficienţa ani de zile. Înainte de folosire, scuturaţi-l bine de fiecare dată, apoi sigilaţi-l bine după folosire şi depozitaţi-l în continuare într-un loc întunecat şi răcoros.

Puteţi pregăti mai mulţi condensatori fluidici folosind aceeaşi procedură. Puteţi folosi ceai rusesc sau ceai autentic chinezesc din

floare de crin alb, frunze de plop, rădăcină de mătrăgună, flori de arnică sau muguri de acacia.

Un condensator fluidic simplu pregătit dintr-o singură specie de plante va fi util pentru activităţi obişnuite, cum ar fi influenţarea prin intermediul elementelor sau dezvoltarea simţurilor astrale cu ajutorul condensatorilor fluidici.

Condensatorul fluidic compus universal

Când trebuie să obţineţi o acumulare de energie deosebit de puternică sau când trebuie să îndepliniţi sarcini care să exercite o influenţă fizică pe lângă cea astrală sau mentală, cum ar fi crearea elementarilor (figurină de lut şi ceară), animarea picturilor sau fotografiilor sau alte fenomene de materializare, puteţi folosi condensatori fluidici care conţin următoarele extracte de plante:

- Rădăcina de angelică, frunze de salvie, flori de tei
- Coajă de castravete sau seminţe de dovleac
- Muguri de acacia sau frunze
- Flori de muşeţel
- Flori de crin, frunze sau rădăcini
- Flori de scorţişoară sau coajă de scorţişoară
- Frunze de urzică
- Frunze de mentă
- Frunze de plop
- Flori de violetă sau frunze, sau panseluţe sălbatice
- Tutun, verde proaspăt sau uscat

Există trei metode diferite de pregătire. Prima şi cea mai simplă este următoarea:

Luaţi cantităţi egale că volum – nu ca greutate – din toate ierburile menţionate anterior şi puneţi-le într-o oală mare, adăugaţi apă rece până sunt complet acoperite şi acoperiţi oala cu un capac; lăsaţi acest amestec să fiarbă 30 de minute. Apoi lăsaţi-l să se răcească, filtraţi-l bine şi turnaţi lichidul filtrat într-o oală curată şi fierbeţi-l încet până devine cât se poate de gros fără a se arde sau a se usca prea mult. Apoi adăugaţi o cantitate de alcool egală în volum cu ceea ce aţi extras din fiertură şi, pentru fiecare 100 grame din acest amestec de extract şi alcool, adăugaţi 10 picături de tinctura de aur şi, eventual, sângele sau spermă voastră sau amândouă. Scuturaţi bine amestecul, filtraţi-l şi turnaţi acest condensator în sticle purpurii închise la culoare, sigilaţi-le bine şi păstraţile într-un loc răcoros şi întunecat, gata de a fi folosite.

A doua metodă de preparare a condensatorului fluidic compus este următoarea: Puneţi toate ierburile menţionate anterior în cantităţi egale că volum, nu că greutate, într-un pahar suficient de mare şi acoperiţi-le cu alcool[13]. Ţineţi borcanul bine sigilat şi lăsaţi-l la macerat 28 de zile într-un loc călduros. Apoi filtraţi întregul amestec prin presare cu ajutorul unui material precum bumbac-ul şi apoi printr-un filtru normal. Adăugaţi tinctura de aur şi puteţi adăuga şi sângele şi sperma voastră. Apoi turnaţi totul în sticle şi ţineţi-l numai pentru uz personal. Nu este nevoie să adăugaţi alcool pentru păstrare.

A treia metodă necesită un pic mai mult timp şi efort; este, totuşi, cea mai bună metodă. Pregătiţi toate ierburile menţionate anterior individual. Puteţi pregăti fiecare plantă folosind metoda

[13] Cu cât este mai mare volumul de alcool, cu atât mai bine. – ED.

pentru condensatorul fluidic simplu, în care foloseam florile de muşeţel, sau puteţi folosi a doua metodă în care pregăteam extractele de plante turnând alcool peste ierburi. Odată ce aveţi toate extractele de plante pregătite, amestecaţi-le în proporţii egale, adăugaţi cantitatea potrivită de tinctură de aur şi păstraţi amestecul într-un loc răcoros şi întunecat.

Pregătiţi folosind oricare din metodele menţionate anterior următorii condensatori fluidici care au scopul de a influenţa elementele. Plantele necesare pentru aceasta sunt:

Pentru elementul Foc:	Ceapă, usturoi, piper întreg, seminţe de muştar[14].
Pentru elementul Aer:	Alună (puteţi folosi şi frunzele sau coajă), boabe de ienupăr, petale sau frunze de trandafir, seminţe de coriandru.
Pentru elementul Apă:	Ovăz (sau puteţi folosi şi fulgi de ovăz), seminţe de la diferite tipuri de sfeclă, cum ar fi sfeclă albă, sfeclă de zahăr etc., petale sau frunze de bujor, frunze sau coajă de cireş.
Pentru elementul Pământ:	Rădăcină, frunze sau seminţe de pătrunjel, seminţe de chimen, frunze de bananier, late (*Plantago major*) sau subţiri (*Planago lancelota*), petale de garoafă sau melisa (coajă de lămâie)[15].

[14] Atenţie: acest condensator fluidic are un efect iritant; asiguraţi-vă că nu intră în contact cu pielea, mai ales cu ochii. – ED.

[15] Se înţelege că aceste plante nu trebuie să fie hibrizi. – ED.

În ochii unui neinițiat, preparatele menționate probabil par complet ilogice și din punct de vedere farmacologic ele pot părea o prostie. Dar aici nu ne interesează efectul farmacologic ci cel magic. Ochii unui inițiat care recunoaște semnătura secretă a plantelor vor vedea conexiunile existente. Pe baza legilor corespondenței, am putea crea sute de astfel de preparate. Totuși, aceste instrucțiuni ar trebui să fie suficiente. Toate preparatele menționate aici provin din practică magică și și-au dovedit eficiența. Dar înainte să închei acest capitol despre condensatorii fluidici, aș vrea să elucidez într-o anumită măsură un subiect care face parte din alchimie, și anume elixirele.

Elixirele vieții

Adevăratele elixire ale vieții folosite de alchimisti nu sunt altceva decât condensatori fluidici preparați în mod excelent potrivit corespondenței elementelor și celor trei sfere ale existenței umane, fiind încărcate magic.

Esențele sunt folosite pentru sfera mentală și încărcate în mod corespunzător.

Tincturile sunt folosite pentru sfera astrală și încărcate în mod corespunzător.

Sărurile și, dacă apare ocazia, chiar și extractele sunt folosite pentru sfera materială și încărcate în mod corespunzător.

Elixirele pregătite în acest mod nu influențează doar corpul fizic al unui om ci și corpul astral și cel mental. Astfel de elixire nu sunt doar remedii vindecătoare bune ci și remedii care produc o regenerare dinamică. Prin urmare, elixirele adevăraților alchimiști nu sunt altceva decât condensatori fluidici extraordinari.

Prepararea unui condensator fluidic solid

La următorul pas voi descrie adevărata oglindă magică și practică reală ce implică oglindă magică. Așadar, este de cea mai mare importantă că magicianul să înțeleagă cum să construiască o oglindă magică. Pentru această el are nevoie de un condensator fluidic ce constă din șapte metale, care sunt:

(1)	1. Plumb	– 1 parte
(2)	2. Cositor	– 1 parte
(3)	3. Fier	– 1 parte
(4)	4. Aur	– 1 parte
(5)	5. Cupru	– 1 parte
(6)	6. Alamă	– 1 parte
(7)	7. Argint	– 1 parte
	Rășină de aloe	– 1 parte
	Cărbune animal	– 3 părți
	Cărbune mineral	– 7 părți

Ingredientele menționate anterior pentru condensatorul fluidic sunt măsurate în părți, prin urmare, după volum și nu după greutate. Dacă, de exemplu, folosiți 1 centimetru cub de plumb, atunci ați folosi de asemenea 1 centimetru cub din toate celelalte metale. De asemenea ar trebui să aveți 1 centimetru cub de rășină de Aloe, 3 centimetri cubi de cărbune animal și 7 centimetru cubi de cărbune mineral. Toate ingredientele trebuie pulverizate. Metalele mai moi cum ar fi plumbul și cositorul sunt pulverizate în tocătură folosind o pilă aspră, în timp ce pentru metalele mai grele puteți folosi o pilă mai fină. Măcinați rășină de aloe cu un pisălog într-un mojar, transformând-o într-o pudră, dacă nu cumva o

cumpăraţi deja sub formă de pudră. Pregătiţi cărbunele animal şi cel mineral în acelaşi mod. Odată ce toate ingredientele sunt pulverizate, amestecaţi-le bine şi acest amestec este condensatorul fluidic solid.

Electro-magicum-ul vechilor magicieni şi alchimişti nu este altceva decât un condensator fluidic compus din următoarele ingrediente:

30 de grame de Aur

30 de grame de Argint

15 grame de Cupru

6 grame de Costior

5 grame de Plumb

3 grame de Fier

15 grame de argint viu sau Mercur

După cum aţi observat probabil, toate metalele planetare sunt reprezentate în condensatorul fluidic menţionat. Din acest amestec sau aliaj de metale se făceau oglinzile, clopotele şi alte obiecte magice.

Condensatorii fluidici solizi pe care i-am recomandat sunt la fel de buni şi de fiabili şi s-au dovedit eficienţi de multe ori.

Pregătirea oglinzilor magice

Există două tipuri de oglinzi magice, şi anume cea normală, plată şi cea concavă. Se pot folosi oglinzile obişnuite plate sau concave care vor fi acoperite cu un amalgam de argint sau lac negru

a corpului cu un condensator fluidic lichid sau solid. Oglinzile acoperite cu un condensator fluidic lichid sau solid au o valoare specială pentru practică magică. Prin urmare, cu ajutorul câtorva exemple voi descrie modul în care se pot crea.

(1) Pentru cele mai simple oglinzi magice cu un condensator, sunt potrivite suprafaţa unei oglinzi obişnuite sau a unui bol preferabil de sticlă acoperite cu cu un condensator fluidic lichid sau solid.

(2) Tăiaţi un disc circular din carton de aproximativ 20-50 de centimetri în diametru, în funcţie de cât de mare doriţi să fie oglinda magică. Din hârtie de sugativă sau de filtru, tăiaţi un alt disc de aceeaşi mărime, umeziţi-l şi aplicaţi condensatorul fluidic de câteva ori în mod egal cu o pensula sau pămătuf de bumbac până când a pătruns complet în hârtie, apoi lăsaţi-l să se usuce. Apoi lipiţi hârtia de sugativă sau de filtru pe discul de carton, lăsaţi-l să se usuce şi oglinda magică este gata de folosire. Oricine ar trebui să poată prepară o astfel de oglindă simplă. Aceia care nu preferă o formă rotundă pot alege fie un oval, fie o formă angulară.

(3) A treia metodă este identică; cu alte cuvinte, urmaţi aceiaşi paşi, dar în plus aplicaţi un strat foarte subţire de lac limpede sau incolor pe întreagă suprafaţă a hârtiei de sugativă sau de filtru, care este deja impregnată cu condensatorul fluidic lichid. Apoi stropiţi condensatorul solid pulverizat pe suprafaţă hârtiei impregnate cu lac printr-un ciur fin. Când oglinda s-a uscat este imediat gata de folosire; este de asemenea cea mai bună oglindă magică plată imaginabilă, pentru că ea conţine ambii

condensatori fluidici şi astfel este deosebit de utilă în practică magiei.

(4) Nu este foarte dificil sau complicat de pregătit nici o oglindă parabolică sau concavă. Puteţi obţine sticlă concavă de la o fabrică de sticlă sau un magazin de specialitate de ceasuri. Sticlă folosită pentru ceasurile de perete sau pentru cele cu pendulă este deosebit de potrivită; pentru acelaşi scop puteţi folosi şi vasele folosite în laboratoare pentru evaporare. Acoperiţi partea convexă a sticlei de câteva ori cu spiritus negru sau nitro-lac – un lac folosit pentru a vopsi maşini care conţină acetonă şi care are tendinţa de a se usca rapid. Pentru a aplică condensatorul fluidic acestei oglinzi, aplicaţi întâi un strat subţire de lac limpede părţii concave a oglinzii şi apoi presăraţi condensator fluidic solid printr-o sită fină pe parte concavă şi lăsaţi-l să se usuce. Dacă doriţi să folosiţi o oglindă magică pentru clarvederea optică, ar trebui să puneţi oglinda într-o ramă de lemn negru şi ea va fi gata de folosire.

(5) Dacă nu puteţi obţine sticlă concavă dar doriţi să faceţi o oglindă magică concavă, în locul sticlei puteţi folosi o bucată de lemn pe care o sculptaţi în acest fel sau o bucată de carton care poate fi uşor modelată când este umedă. Puteţi de asemenea să faceţi o oglindă simplă, ieftină şi uşor de obţinut din lut galben, gips (ipsos) sau produse similare. Amestecaţi lutul galben sau gipsul cu un condensator fluidic în aşa fel încât substanţa să poată fi frământată şi modelată. Daţi-i formă cu ajutorul mâinilor şi lăsaţi-o să se usuce încet pentru a nu crăpa. Dacă totuşi apar crăpături în ciuda acestei precauţii, umpleţi-le cu acelaşi material umed şi lăsaţi să se usuce complet. Şlefuiţi formă terminată cu şmirghel până când este complet netedă şi aplicaţi lacul limpede părţii concave şi presăraţi condensatorul fluidic pe această parte concavă lăcuită printr-o sită fină şi lăsaţi să se usuce. După aceea, acoperiţi partea convexă şi marginea cu spiritus negru sau nitro-lac. Acum oglinda este gata de folosire.

O oglindă făcută din gips pe care o pregătiţi voi înşivă este mai eficientă din punct de vedere magic decât o oglindă făcută din sticlă, pentru că cea făcută din lut şi gips are doi condensatori fluidici foarte puternici, unul lichid şi unul solid. Cel lichid este încorporat în lut sau gips şi cel solid este aplicat pe suprafaţa oglinzii. Singurul dezavantaj la o asemenea oglindă faţă de celelalte constă în faptul că este destul de grea şi se sparge mai uşor.

Dacă v-a rămas din condensatorul fluidic solid după ce aţi terminat oglinda, ţineţi-l într-un loc sigur, pentru că poate fi folosit în alte scopuri, de exemplu pentru o baghetă magică.

O baghetă magică se face dintr-o ramură de soc; ar trebui să fie dreaptă şi să aibă o lungime de aproximativ 30-50 de centimetri. Faceţi o gaură mică în centru de-a lungul întregii lungimi şi umpleţi-o cu condensatorul fluidic solid. Sigilaţi bagheta, care este acum încărcată magic pentru diferite operaţiuni cum ar fi transmiterea voinţei pentru a influenţa fiinţe vii şi nu numai, alungări şi alte lucruri. Veţi găsi mai multe detalii în a două carte, *Practica evocării magice*.

Sumarul exercițiilor din pasul VIII

I. Pregătirea magică a spiritului

1. Pregătirea călătoriei mentale
2. Practica călătoriei mentale
   a. în cameră
   b. distanțe scurte
   c. vizite la prieteni, rude etc.

II. Pregătirea magică a sufletului

1. Măreţul moment al prezentului
2. Să nu ne agăţăm de trecut
3. Dereglările de concentrare – o busolă a echilibrului magic
4. Corpul astral şi lumina
5. Stăpânirea fluidului magnetic şi a celui electric

III. Pregătirea magică a corpului fizic

1. Influenţarea magică prin elemente
2. Condensatori fluidici:
   a. condensatorii simpli
   b. condensatorii compuşi
   c. condensatorii fluidici pentru oglinzile magice
   d. pregătirea unei oglinzi magice cu ajutorul condensatorilor fluidici

Sfârşitul pasului VIII

PASUL IX
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

Introducere

La pasul VII, la Pregătirea magică a sufletului, m-am ocupat cu subiectul clarvederii. La acest pas, voi acorda din nou o atenţie cuvenită acestui subiect. Diferitele instrucţiuni pentru dobândirea acestei abilităţi care au fost publicate până acum de alţi autori nu au adus rezultatele dorite; prin urmare, nimeni nu a reuşit să obţină această abilitate cu ajutorul instrucţiunilor oferite în aceste publicaţii. Chiar şi acei indivizi dăruiţi care era predispuşi către activitatea mediumică au obţinut doar un succes parţial când era vorba de clarvedere şi acest succes s-a pierdut în timp de obicei. Deseori aceşti oameni se îmbolnăveau de diferite afecţiuni, cum ar fi slăbiciunea ochilor, vedere slabă, tulburări nervoase etc. Principalul motiv pentru o astfel de boală stă în faptul că acea clarvedere obţinută nu era consecinţă unei dezvoltări mentale şi astrale potrivite, ci era provocată prin forţă şi astfel era unilaterală şi devenea o boală în loc să fie o abilitate. Dacă practicaţi sau urmaţi oricare din aceste instrucţiuni incomplete, ele duc fără excepţie la o imobilizare nenaturală a unui element, ceea ce va rezulta într-o suprasensibilitate a unuia din organele de simţ. Prin urmare, nu este imposibil că simţurile să perceapă impresii prin supra-senzitivitatea la lumea astrală sau la cea mentală, dar toate aceste percepţii depinde de abilităţile spirituale ale persoanei care urmează aceste instrucţiuni şi de maturitatea şi karma sa. Imobilizarea unui element poate fi împărţită în patru mari grupe şi acestea sunt:

Grupa 1: Imobilizarea Principiului Focului

În această grupă intră toate experimentele de clarviziune care presupun privirea unui obiect, cum ar fi privitul cristalelor, concentrarea pe un punct, privitul la o suprafață lucioasă cum ar fi cerneală neagră, cafeaua neagră, o oglindă şi aşa mai departe.

Grupa 2: Imobilizarea Principiului Aerului

În această grupă intră toate experimentele de clarviziune care presupun arderea şi crearea de fumuri, cum ar fi arderea tămâiei, inhalarea substanţelor narcotice sau a vaporilor, gazelor şi aşa mai departe.

Grupa 3: Imobilizarea Principiului Apei

Imobilizarea Principiul Apei este provocată de experimente precum folosirea unor substanțe narcotice sau alkaloide cum ar fi opium, haşiş, soma, peyote şi mescalină, care pătrund în sânge prin procesul digestiv.

Grupa 4: Imobilizarea Principiului Pământului

În această grupă intră toate practicile care cauzează o împărţire a conştiinţei sau o schimbare, cum ar fi dansul, legănarea părţii de sus a corpului, rotirea capului, scrierea literelor cu picioarele şi aşa mai departe. Aici sunt incluse şi toate viziunile involuntare şi patologice ale celor bolnavi mintal. Mai mult, toate cazurile patologice care sunt declanşate de spaimă, teroare, furie şi epuizare aparţin de asemenea acestui grup.

S-ar putea spune multe despre diversitatea acestor exerciţii şi pericolele şi dezavantajele lor. Aceste descrieri succinte ar trebui să fie suficiente pentru un adevărat magician. Este desigur o concluzie de la sine înţeleasă că imobilizarea unui principiu elementar

nu aduce daune doar sănătăţii cuiva, dar îi împiedică sever şi dezvoltarea spirituală, mai ales când astfel de experimente sunt practicate perioade lungi de timp şi devin un obicei. Cei care se îndoiesc pot să se asigure de existenţa puterilor superioare cu ajutorul acestor metode din aceste patru grupe principale, dar dacă nu este capabil să se controleze pe sine sau elementele, va cădea cu uşurinţă pradă tentaţiilor forţelor inferioare. După ce aţi cedat acestor forţe chiar şi o dată, va fi foarte dificil să vă ridicaţi din nou.

Numai un magician bine antrenat cu o voinţă dezvoltată de fier, care controlează elementele şi care şi-a dezvoltat simţurile astrale pas cu pas prin exerciţiile individuale descrise în această carte, poate cu îndrăzneală să-şi permită o imobilizare temporară sau o deconectare a unui principiu elemental fără să îi fie afectat corpul sufletul sau spiritul. Un adevărat magician are abilitatea de a restabili echilibrul elementelor în corpul, sufletul şi spiritul s[u prin exerciţiile sale. De asemenea, succesele sale în practicarea clarvederii îi oferă împlinire, pentru că el nu experimentează, ci lucrează conştiincios cu abilităţile sale, care sunt doar o parte din dezvoltarea sa spirituală şi psihică.

Practica pentru clarvedere folosind oglinzile magice

Există, aşa cum ştim, două tipuri de oglinzi magice, şi anume:

(1) Oglinzi perfective, care sunt făcute din sticlă plată sau concavă şi care sunt acoperite pe una din părţi cu un amalgam de argint sau cu lac negru. Partea exterioară a oglinzii concave, cea convexă, este lăcuită, în timp ce partea interioară, cea concavă,

este limpede şi lucioasă. Globurile de cristal, precum şi oglinzile plate şi concave de metal a căror suprafaţă este acoperită cu un lichid negru sau colorat, aparţin categoriei oglinzilor optice. Chiar şi suprafaţa apelor statice poate servi că oglindă optică.

(2) Al doilea tip de oglinzi magice sunt cele pregătite cu condensatori fluidici, aşa cum am descris la pasul anterior.

Mai presus de toate, magicianul trebuie să realizeze că nu doar oglinda este cea care asigură sau garantează succesul în magia cu oglinzi; acest lucru este realizat prin abilităţile astrale şi mentale dezvoltate prin exerciţiile anterioare. Magicianul consideră o oglindă magică doar un ajutor, indiferent de tipul ei; el o vede, ca să spunem aşa, ca pe o unealtă. Acest lucru nu înseamnă că un magician nu poate lucra fără o oglindă, dar întrucât oglinzile magice oferă atât de multe aplicaţii, el va alege de obicei să folosească acest instrument.

Un magician care a urmat instrucţiunile din această carte şi le-a practicat pas cu pas se va abţine de la a sta pur şi simplu în faţa unei oglinzi magice şi să-şi obosească nervii optici privind la ea. El nu practică în acest mod; el practică după modalitatea corectă din punct de vedere magic. Dar înainte să descriu practicile individuale, voi enumera câteva exemple în care o oglindă magică va fi de ajutor.

(1) În toate cazurile care cer exerciţii optice şi în care folosiţi imaginaţia.

(2) În toate cazurile în care încărcaţi fluide, energii sau puteri etc.

(3) Ca o poartă către planurile sau sferele pe care doriţi să le vizitaţi.

(4) Ca un mijloc de comunicare cu oameni vii sau decedaţi.

(5) Ca un mijloc de a contacta forţe, entităţi etc.

(6) Ca instrument de emanaţie pentru a impregna camere, a trata bolnavii etc.

(7) Ca un mod de a vă influenţa pe voi înşivă şi pe alţii.

(8) Ca un transmiţător şi receptor magic.

(9) Ca instrument de apărare pentru îndepărtarea influenţelor dăunătoare şi nedorite.

(10) Ca instrument de proiecţie pentru toate forţele şi imaginile dorite.

(11) Ca ecran de televizor.

(12) Ca un mijloc de a explora prezentul, trecutul şi viitorul.

Ar fi imposibil să enumăr toate posibilităţile întrucât oglinda magică este universală în aplicabilitatea ei. Prin urmare, nu ar fi dificil pentru magicianul cu intuiţie bună să extindă această listă în virtutea celor 12 exemple menţionate.

Staţi în poziţia obişnuită în faţă oglinzii magice la o distanţă de aproximativ 90-180 de centimetri. Luminozitatea în timpul acestui exerciţiu nu are importanţă. Începeţi să practicaţi exerciţiile de imaginaţie vizualizând un obiect după altul pe suprafaţa oglinzii magice. Aceste obiecte trebuie să fie văzute clar şi precis cu ochii deschişi, ca şi cum ar fi cu adevărat acolo.

Acest exerciţiu preliminar nu ar trebui să prezinte dificultăţi pentru voi, întrucât aţi devenit un maestru al imaginaţiei între

timp. Reţineţi conceptul obiectului pentru câteva minute înainte să îl dizolvaţi din nou prin imaginaţie. Dacă încă experimentaţi dificultăţi cu imaginarea obiectelor, puteţi începe exerciţiile de imaginaţie folosind culori şi apoi să continuaţi imaginându-vă obiecte.

Am menţionat înainte că imaginaţiei vizuale îi corespunde elementul Foc. Prin urmare, este logic că acei magicieni care controlează elementul Foc vor obţine un succes mai mare în magia cu oglinzi. Când aţi reuşit să vă imaginaţi obiecte înanimate, continuaţi cu exerciţii în care vă imaginaţi diferite tipuri de animale şi, odată ce aţi reuşit acest lucru, începeţi cu fiinţele umane – la început prieteni şi cunoştinţe, vizualizând trăsăturile lor faciale. Mai târziu, imaginaţi-vă expresiile faciale ale străinilor şi ale oamenilor de diferite rase. Apoi extindeţi amploarea imaginaţiei implicând întregul corp al unui om. Odată ce puteţi să vă imaginaţi un om pe suprafaţă oglinzii, fie că este bărbat sau femeie, fie că vă sunt sau nu cunoscuţi, continuaţi să vă imaginaţi case, sate întregi etc.; practicaţi până când aţi obţinut o eficienţă excepţională. Nu sunteţi pregătiţi să practicaţi magia cu oglinzi corect până când nu aţi obţinut toate aceste abilităţi.

Acest exerciţiu pregătitor este de cea mai mare importanţă, pentru că ochii mentali, astrali şi fizici trebuie să se obişnuiască întâi, prin exerciţii de imaginaţie, să discearnă mărimea şi claritatea acestor impresii; altfel veţi vedea numai imagini distorsionate. Sub nicio formă nu ar trebui să permită să apară nicio altă imagine pe oglindă în timpul acestor exerciţii pregătitoare, ceea ce s-ar putea întâmplă foarte uşor celor care au tendinţe mediumice.

Prin urmare, respingeţi imediat şi ferm toate imaginile care apar de la sine pe suprafaţa oglinzii, indiferent cât de frumoase şi fantastice ar fi. Pentru că lucrurile pe care le vedeţi care apar

împotriva voinţei voastre sunt halucinaţii şi reflexii ale gândurilor subconştientului vostru, care adoră să apară şi să înşele magicianul pentru a-l împiedica în munca sa.

În timpul acestor exerciţii pregătitoare veţi descoperi cum, cu cât este mai mare oglinda, cu atât mai uşor va fi să lucraţi prin imaginaţie.

Încărcarea oglinzii magice

Următoarea sarcină este să deveniţi familiari cu încărcarea oglinzilor. Magicianul trebuie să poată alunga şi acumula energia dorită sau puterea pe suprafaţa oglinzii prin intermediul imaginaţiei fie prin el însuşi fie direct din univers şi să o dizolve din nou prin imaginaţie în sursa ei primară. Următoarele metode de încărcare trebuie abordate:

(1) cu toate patru elementele în ordinea potrivită,

(2) cu Akasha

(3) cu Lumină,

(4) cu fluidul electric şi

(5) cu fluidul magnetic.

Odată ce magicianul a obţinut, prin aceste exerciţii, o anumită îndemânare în încărcarea oglinzilor, el a ajuns la maturitatea de a continua cu alte experimente cu oglinzi. În această privinţă, voi oferi câteva exemple şi voi descrie metodele.

Oglinda magică ca o poartă către toate planurile dorite

Asiguraţi-vă că nu sunteţi deranjaţi de imperjurimi în timpul acestui experiment. Staţi într-o poziţie confortabilă în faţă oglinzii şi încărcaţi suprafaţă ei cu elementul Akasha, pe care corpul vostru îl absoarbe din univers prin respiraţia prin plămâni şi prin pori. Încărcarea unei oglinzi cu Akasha voastră persoană poate fi efectuată prin palme sau direct prin plexul solar.

Apoi uitaţi complet de corpul fizic şi gândiţi-vă doar că un spirit care poate lua orice formă sau mărime. Acum gândiţi-vă că mărimea spiritului vostru se reduce în asemenea măsură încât poate să treacă prin oglindă. Când aţi trecut prin aceasta cu ajutorul imaginaţiei vă veţi găsi în planul astral. Rămâneţi acolo pentru un timp, pe deplin conştienţi; uitaţi-vă în jur fără să vă pierdeţi cunoştinţa sau să adormiţi. După ce reuşiţi acest lucru, întoarceţi-vă prin oglindă şi reuniţi-vă cu corpul vostru fizic. La început, veţi fi înconjuraţi de întuneric în planul astral. Totuşi, după repetiţii frecvente ale acestui exerciţiu veţi percepe Lumina. Sentimentul de libertate, de independenţă, de atemporal şi aspaţial vă va copleşi, pentru că sunteţi în planul astral care este cunoscut în mod popular ca "lumea de dincolo". După repetări frecvente ale exerciţiului veţi intra la un moment dat în contact cu oameni decedaţi şi alte entităţi din planul astral. Dacă doriţi să vedeţi orice fiinţă umană decedată, veţi fi imediat în contact cu acea persoană. Prin vizite repetate în sfera astrală veţi învăţa să cunoaşteţi toate legile care o guvernează, cunoscând astfel şi locul în care voi înşivă veţi locui după ce vă părăsiţi corpul fizic.

Frica de moarte va dispărea odată pentru totdeauna. Când sunteţi în planul astral şi vă concentraţi pe ridicarea într-un plan

mai înalt, veţi experimenta în curând vibraţii fine şi veţi fi înconjuraţi de un sentiment de lejeritate specială, asemănătoare eterului; veţi putea să intraţi în contact cu fiinţele din sferele mai înalte. Veţi avea acces la cunoaştere şi experienţe pe care niciun muritor nu va putea să vi le ofere. Vă veţi întoarce întotdeauna la corpul fizic cu vibraţii spirituale de un tip superior, care sunt de nedescris. Sferele spirituale pe care le puteţi vizita depinde de controlul vostru asupra elementelor şi de puritatea voastră spirituală şi astrală, de înnobilarea caracterului vostru. Nu există limite fixe în privinţa dobândirii cunoaşterii superioare. Odată ce aţi adunat suficiente experienţe în aceste sfere, puteţi contacta şi fiinţe de lumină superioare în acelaşi mod. În acest caz, totuşi, nu încărcaţi oglinda cu Akasha, ci Lumină concentrată strălucitoare ca soarele. Nu încape dubiu că puteţi vizita şi sferele inferioare prin această metodă, de exemplu elementele şi fiinţele lor. Tot ce trebuie să faceţi este să încărcaţi oglinda cu elementul specific sferei pe care aţi ales să o vizitaţi. Când treceţi prin oglindă trebuie să luaţi forma acelui plan. Dacă doriţi să vizitaţi regatul gnomilor, nu trebuie doar să încărcaţi oglinda cu elementul Pământ, dar trebuie şi să vă transferaţi spiritul prin imaginaţie în forma unui gnom şi să vă umpleţi în întregime cu elementul Pământ.

Acelaşi lucru se aplică spiritelor Aerului sau silfilor, spiritelor Apei sau ondinelor şi spiritelor Focului sau salamandrelor. Când vizitaţi aceste planuri, veţi găsi experienţele de acolo atât de minunate şi de complexe încât cărţi întregi s-ar putea scrie despre fiecare plan.

În a două carte a mea, *Practica evocării magice*, am descris în detaliu cum pot fi chemate spiritele respectivelor elemente pe pământ şi cum pot fi folosite pentru a îndeplini anumite sarcini.

Oglinda magică ca o cale de comunicare cu oameni vii şi decedaţi

Dacă doriţi să influenţaţi pozitiv un prieten în viaţă, o rudă sau orice altă persoană cu ajutorul oglinzii şi să-i daţi un ordin să vă scrie sau să vă viziteze, procedaţi în acest mod:

Încărcaţi suprafaţă oglinzii cu Akasha şi meditaţi la faptul că Akasha se află pretutindeni, între voi, oglindă şi prieten şi că nici timpul nici spaţiul nu există. Reţineţi acest sentiment prin meditaţie şi intenţionaţi să vedeţi prietenul în oglindă imediat. Veţi vedea persoana instantaneu, că într-o panoramă şi veţi vedea de asemenea împrejurările şi cu ce se ocupă acea persoană în acel moment. În acelaşi timp veţi simţi că sunteţi chiar lângă acea persoană. Dacă împrejurimile vă sunt binecunoscute, puteţi confirma că ce aţi văzut în oglindă este adevărul vizitând imediat locul prin călătorie mentală. Dacă magicianul a practicat corect şi şi-a antrenat simţurile astrale, atunci experienţele sale precum şi lucrul cu oglinda magică vor coincide cu ceea ce vede prin călătorie mentală şi cu realitatea. Totuşi, dacă nu se întâmplă aşa, atunci acest experiment trebuie repetat atât de des cât este necesar până când sunteţi absolut siguri că ceea ce aţi văzut corespunde realităţii; acest lucru poate fi verificat cu uşurinţă şi stabilit prin investigaţii personale.

Dacă observati că persoana pe care aţi contactat-o doarme, atunci, cu ajutorul imaginaţiei, atrageţi spiritul, care este desigur corpul mental, în oglinda voastră şi condensaţi-l cu voinţa voastră într-o asemenea măsură încât este ca şi cum acea persoană stă fizic lângă voi. Îndată ce aţi făcut acest lucru, daţi ordinele dorite acelei persoane. Subconştientul acelei persoane ar putea obiecta ordinelor şi ar putea încerca să le respingă; pentru a evita acest

lucru, folosiţi aceeaşi metodă dată în capitolul despre autosugestie, şi anume, trebuie să daţi ordinul întotdeauna la timpul prezent şi întotdeauna sub forma unei comenzi.

Niciun adevărat magician nu s-ar cobori atât de jos încât să dea un ordin care, din punct de vedere magic, ar avea motive îndoielnice, întrucât el este întotdeauna conştient că principiul Akasha l-ar pedepsi aspru.

Mai mult, există o altă posibilitate prin oglinda magică: magicianul poate face contact astral cu un alt magician care este la acelaşi nivel de dezvoltare. Celălalt magician va auzi orice spune magicianul în oglindă, distanţa neavând nicio importanţă. Uneori cuvintele rostite de la acea distanţă sunt atât de audibile încât ele pot fi percepute de o altă persoană din apropiere care are tendinţe senzitive.

Fiinţele decedate sunt chemate să apară în faţă oglinzii în acelaşi mod, dar trebuie să vă concentraţi în Akasha şi să vă imaginaţi persoana sau să vă gândiţi intens că persoana va apărea. Dacă veţi chema o persoană decedată care nu vă era cunoscută, concentraţi-vă asupra unui punct de referinţă în timp când acea persoană era vie, strigaţi numele persoanei în Akasha, aşteptând într-o stare meditativă a minţii apariţia persoanei decedate. În foarte scurt timp, imaginea persoanei decedate va apărea în oglindă, moment în care magicianul îşi poate exprimă dorinţele. La început, comunicarea cu persoană decedată va fi sub forma gândirii cu voce tare; mai târziu, dacă magicianul doreşte, el va putea să comunice verbal.

În plus, magicianul mai are o abilitate: poate face ca apariţia persoanei decedate să părăsească afară din oglindă şi apoi poate condensa apariţia persoanei prin elementul Pământ în asemenea

măsură încât să devină vizibilă pentru oricine. Este la discreţia fiecărui magician dacă doreşte să urmeze acest mod de lucru specializat. În a doua carte a mea, *Practica evocării magice*, veţi găsi mai multe detalii despre cum pot fi chemate şi condensate alte fiinţe; dar anumite reguli trebuie urmate pentru a face acest lucru corect.

Folosirea oglinzii magice ca ajutor pentru a contacta puteri, fiinţe etc.

În a doua carte a mea, *Practica evocării magice*, această metodă este descrisă în detaliu. Următoarele remarci sunt incluse doar ca fapt divers. Când magicianul încarcă oglinda cu Akasha şi, cu ajutorul imaginaţiei, desenează simbolul sau sigiliul fiinţei pe suprafaţa oglinzii cu elementul potrivit şi pronunţă numele fiinţei ţinând seama de legile universale, el va putea intra într-o legătură mai strânsă cu fiinţa aleasă. Contactul îi oferă magicianului abilitatea de a obţine orice de la acea fiinţă, oricare ar fi atributul său specific, cunoaşterea sau puterea. Desigur, acest lucru se aplică şi tuturor celorlalte fiinţe şi puteri.

Oglinda magică ca mijloc de influenţare a propriei persoane şi a altor fiinţe

Fiecare oglindă magică poate servi că o excelentă unealtă pentru a vă influenţa pe voi înşivă, mai ales o oglindă magică încărcată cu un condensator fluidic. În această privinţă există multe aplicaţii, care sunt prea numeroase pentru a le menţiona. Aici sunt câteva exemple practice:

Prin imaginaţie sau prin respiraţia prin plămâni şi prin pori, trageţi lumina în corpul vostru din oceanul universal de Lumină până când simţiţi ca şi cum aţi fi albi strălucitori şi fierbinţi că soarele. Impregnaţi lumina cu o dorinţă concentrată, de exemplu că lumina sau emanaţia ei vă înzestrează cu intuiţie, inspiraţie sau orice altă abilitate dezirabilă, sau că vă permite să recunoaşteţi un anumit adevăr. Cu ajutorul imaginaţiei, lăsaţi lumina să curgă prin mâini spre suprafaţa oglinzii şi să se acumuleze acolo până când ultima scânteie de lumină a trecut din corpul vostru în oglindă.

Transformaţi această acumulare de lumină într-o sferă strălucitoare sau un soare care emite raze extraordinare de intense. Imediat repetaţi această procedură de încărcare de câteva ori, una după alta, până când sunteţi destul de siguri că oglinda a fost încărcată într-o asemenea măsură încât razele emise de lumină pătrund în corpul, sufletul şi spiritul vostru atât de mult încât ele eliberează influenţa dorită. Prin voinţă şi imaginaţie şi cu o convingere fermă, delimitaţi această lumină la suprafaţa oglinzii pentru atâta timp cât aveţi nevoie de ea şi apoi dizolvaţi-o. Trebuie să fiţi complet convinşi de eficienţa şi influenţa luminii, astfel încât niciun gând de dubiu să nu intre în mintea voastră. Convingerea fermă este cea care oferă razelor de lumină această energie dinamică enormă, care aproape produce efecte fizice. Acum mulţi ani am încărcat o oglindă magică de formă concavă în asemenea măsură încât s-a spart în sute de bucăţele; după această întâmplare am construit pentru acest scop o oglindă făcută din stejar.

Staţi în faţa oglinzii şi meditaţi la adevăr referitor la o chestiune care vă interesează, ceva ce vreţi să aflaţi sau soluţia la o problemă. Dacă, după meditaţie, activaţi principiul Akasha în voi sau vă puneţi într-o stare de transă, vă veţi atinge scopul rapid.

Când lucraţi în acest mod veţi fi plăcut surprinşi de rezultate şi, mai târziu, oricare ar fi scopul meditaţiei, cu greu vă veţi putea lipsi de această practică. Oglinda magică trebuie protejată de ochii altor persoane dacă intenţionaţi să o păstraţi în starea încărcată. Unul din materialele izolatoare cele mai bun este mătasea; prin urmare, ar trebui să înveliţi oglindă magică în mătase.

Puteţi de asemenea să direcţionati razele oglinzii voastre magice către patul vostru şi să le faceţi să acţioneze toată noaptea, influenţându-vă subconştientul, în timp ce dormiţi, pentru a atinge obiectivul dorit. Dacă doriţi să obţineţi rezultate şi mai rapide, puteţi mări efectul prin autosugestie.

Este evident că în acest mod nu numai că vă veţi trezi înţelegerea şi abilităţile amplificându-le într-o mai mare măsură, dar vă veţi influenţa de asemenea sufletul şi spiritul în sensul dorit. Dacă nu mai aveţi nevoie de influenţa oglinzii magice sau dacă aveţi nevoie de un alt tip de încărcare pentru o lucrare diferită, de exemplu Akasha sau emanaţiile unui element, fluidul magnetic sau cel electric, atunci opriţi efectul primei încărcări prin imaginaţie în ordinea inversă şi dizolvaţi lumina înapoi în univers. Puteţi de asemenea să influenţaţi şi să expuneti alţi oameni la razele oglinzii magice; totuşi, indiferent cu ce doriţi să o încărcaţi nu trebuie trecut prin propriul corp; în schimb, trebuie ghidat direct din univers pe suprafaţa oglinzii prin imaginaţie.

Pentru magician această metodă deschide calea către o mare varietate de posibilităţi cu care poate experimenta, de exemplu hipnoza, stări mediumice şi somn magnetic, care pentru magicianul intuitiv sunt uşor de înţeles şi el îşi va aranja practica în mod corespunzător.

Folosirea oglinzii magice ca instrument de emanaţie pentru impregnarea camerelor şi tratarea bolnavilor

O practică similară este impreganarea unei camere cu ajutorul unei oglinzi magice. Încărcaţi oglinda cu fluidul care corespunde dorinţei voastre, cum ar fi lumina, biomagnetismul sau Akasha şi acumulaţi-l într-o asemenea măsură direct din voi prin imaginaţie încât razele să se răspândească în întreaga cameră. În timpul acestei acumulări, stabiliţi perioada de timp în care să fie activă. Puteţi, dacă este necesar, să iradiaţi întreaga camera în care locuiţi cu raze pentru zile întregi, chiar luni de zile, în scopul de a obţine succes, sănătate, inspiraţie şi pace.

Dacă vi se pare necesar puteţi să măriţi acumularea condensând "dynamidele" prin repetiţie frecventă a încărcării. Este logic că bolile pot fi înlăturate când oglinda magică este încărcată în mod corespunzător. Puteţi de asemenea să lăsaţi o persoană bolnavă să stea în faţa oglinzii şi în câteva minute ar trebui să înceapă să se simtă mai bine – în funcţie, totuşi, de puterea forţei expansive de energie care a fost încărcată în oglindă.

Oglinda magică poate fi folosită pentru toate aceste scopuri şi, în mâinile unui magician talentat, poate fi o unealtă excelentă pentru dezvoltarea sa. Acum urmează instrucţiunile pentru impregnarea camerelor cu ajutorul oglinzii:

Dacă lucraţi într-o cameră pe care doriţi să o influenţaţi prin oglinda magică pentru scopuri personale, atunci oglinda trebuie încărcată prin propriul vostru corp.

Dacă scopul este să aducă beneficii altor oameni, atunci energiile pentru încărcarea oglinzii sunt aduse direct din univers; nu lăsaţi aceste energii să treacă prin corpul vostru.

Prin urmare, în funcţie de scop, trageţi o cantitate enormă de Lumină fie direct din Univers, fie prin corpul vostru şi trimiteţi-o cu ajutorul imaginaţiei într-o formă condensată pe suprafaţa oglinzii magice. Procedura acestei acumulări de lumină trebuie repetată până când lumina acumulată ia forma unei sfere sau a unui disc care împrăştie o lumină albă strălucitoare, similară cu o lampă strălucitoare, în întreaga cameră. Prin repetiţie intensă a acestui exerciţiu trebuie nu doar să vedeţi această lumină care emană prin imaginaţie, ci să o şi simţiţi cum curge direct prin corpul vostru ca razele X. Pe baza convingerii şi credinţei voastre, transferaţi dorinţa prin imaginaţie în lumină şi, când faceţi acest lucru, gândiţi-vă cum va creşte automat în putere oră cu oră şi zi cu zi şi că forţa radiantă devine mai penetrantă şi mai dinamică.

Stabiliţi eficienţa în acelaşi mod descris la biomagnetism, fie hotărând că puterea radiantă să fie activă o anumită perioadă de timp sau să aibă un efect de durată. Transferaţi în lumină – în soarele vostru imaginar – sarcina sau dorinţa pe care puterea radiantă trebuie să o îndeplinească, de exemplu, succes, inspiraţie, îmbunătăţirea intuiţiei, pace, sănătate etc. în funcţie de ce aveţi mai multă nevoie. Când aţi terminat, puneţi oglinda magică într-o poziţie din care poate acţiona ca un proiector care emite lumina şi să fiţi mereu sub influenţa emanaţiei sale. La acest punct oglinda magică nu mai necesită atenţie, pentru că ea continuă să lucreze automat ca un instrument de emanaţie care vă influenţează pe voi şi alţi oameni cu virtutea dorită şi astfel veţi fi constant sub influenţă emanaţiei. Magicianul va descoperi că îi va fi greu să se lipsească de această metodă când lucrează, exersează, investighează sau meditează.

Dacă oglinda este încărcată magic pentru sine sau pentru alţii, de exemplu pentru tratamentul bolnavilor, pentru o recuperare deplină, veţi observa că puteţi obţine rezultate considerabil mai bune când sunteţi sub puterea emanaţiei oglinzii; de asemenea, nu veţi obosi aşa cum s-ar întâmpla în mod normal. O persoană bolnavă care intră în camera voastră sau care este supusă direct emanaţiei oglinzii magice va experimenta o uşurare imediată a suferinţei sale. Gradul de eficienţă depinde de măsura acumulării de pe suprafaţa oglinzii. Chiar şi mai multe persoane pot fi tratate eficient cu puterile radiante din oglinda magică; practic, atâţia oameni cât încap în cameră. Această metodă este o unealtă fabuloasă pentru magnetopaţii profesionişti sau pentru acei magicieni care se ocupă cu vindecarea bolnavilor sau influenţarea oamenilor.

Impreganarea unei camere cu emanaţiile vindecătoare sau cu putere de influenţare, nu sunt limitate la o cameră. Puterea radiantă poate fi transmisă la mari distanţe unui sau mai multor oameni prin imaginaţie. Totuşi, imaginaţia trebuie încărcată potrivit în funcţie de circumstanţe. Nu e nevoie să accentuăm ce instrument valoros este oglinda magică în mâinile unui magician şi cât de multe posibilităţi are de oferit.

Un magician nu va exploata niciodată oglinda magică aducându-şi dezonoare sau folosind-o pentru a influenţa negativ alte persoane.

Oglinda magică folosită ca un emiţător şi receptor

Oglinda magică poate fi folosită pentru animarea picturilor şi transmiterea sunetului, foarte asemănător cu un radio care are un emiţător şi un receptor. Voi aborda pe scurt două practici pe care orice magician le poate realiza fără efort dacă a finalizat cu succes toţi paşii anteriori.

Prima practică descrie animarea reciprocă a imaginilor sau gândurilor între doi magicieni avansaţi. Distanţa dintre ei nu contează, ei pot fi şi la zece sau o sută de mile sau mai mult. Posibilităţile de comunicare sunt multiple – ei pot comunica prin gânduri, imagini, analogii, cuvinte sau sentimente. Practica rămâne întotdeauna aceeaşi şi veţi folosi unul şi acelaşi principiu – principiul Akasha.

Acum urmează a doua practică, descrierea oglinzii ca emiţător, în care persoana vizată nu este conştientă de faptul că oglinda emite ceva.

La început ar fi recomandat că magicianul să adopte o procedură specifică împreună cu un partener care este la acelaşi nivel de dezvoltare ca şi el sau cel puţin care controlează bine principiul Akasha. Stabiliţi cu partenerul vostru momentul exact în care veţi transmite şi veţi recepţiona. Ambele operaţiuni pot avea loc în acelaşi timp.

Să începem cu practica magicianului care va transmite. În primul rând, el trebuie să încarce oglinda cu Akasha şi, prin principiul Akasha se va pune într-o stare de transă. Prin imaginaţie el elimina conceptul de timp şi spaţiu între el şi receptor în asemenea măsură încât simte că stă chiar lângă celălalt magician. După cum ştim din experienţă şi din încercări anterioare, acest sentiment apare complet automat mai târziu. La început, transmiteţi doar simboluri simple cum ar fi un cerc sau un triunghi, cu dorinţa ca partenerul care recepţionează să le vadă în oglinda sa.

Magicianul receptiv, poate face de asemenea câteva pregătiri înainte de începerea transmisiei. El trebuie să încarce oglinda sa cu Akasha şi să se pună prin principiul Akasha într-o stare de transă

iar apoi să recunoască în oglinda sa în mod clar ceea ce transmite celălalt magician.

Dacă ambii magicieni sunt la acelaşi nivel de dezvoltare, atunci simbolul sau imaginea pe care o proiectează magicianul care transmite va fi percepută vizibil de către cel care primeşte. Schimbaţi rolurile odată ce timpul stabilit s-a scurs; magicianul care transmitea devine receptorul şi cel care primea devine emiţătorul. Este întotdeauna recomandat să deveniţi eficienţi în ambele aspecte, transmiterea şi recepţionarea mesajelor. Nu ar trebui să fiţi descurajaţi de eşecurile iniţiale. Fiţi hotărâţi şi continuaţi practica în mod perseverent. După câteva încercări puteţi fi siguri că veţi reuşi.

Odată ce căpătaţi îndemânare în a primi imagini simple, puteţi alege unele mai complexe pentru a mari dificultatea exerciţiului şi, în timp, imagini ale unor oameni vii, oraşe şi scene de la ţară. Acest lucru se face într-un mod similar cu exerciţiile pregătitoare folosind imaginaţia în oglindă. Când magicianul a obţinut experienţa necesară poate continua cu următorul exerciţiu, acela de a transmite gânduri fără imaginaţie – cu alte cuvinte, să transmită gânduri care sunt percepute doar de către intelect.

Odată ce aţi dobândit experienţa necesară ca emiţător şi receptor, faceţi încă un pas şi, cu ajutorul imaginaţiei, încercaţi să scrieţi cuvinte scurte în oglindă pe care receptorul le poate citi în oglinda sa. Aceste cuvinte vor fi urmate de propoziţii şi la un moment dat veţi putea să transmiteţi mesaje întregi de la o oglindă la alta. Când aţi dobândit abilitatea optică de transmitere, treceţi la următorul pas al transmisiei auditive la care magicianul emiţător începe să rostească unul sau două cuvinte în oglindă cu dorinţa ca receptorul să le poată auzi. Apoi magicianul receptor se

pregăteşte intrând într-o stare de transă prin principiul Akasha, aşteptând mesajul auditiv la momentul stabilit.

La început mesajul va veni verbal. Dar pe măsură ce avansaţi de la un exerciţiu la altul va deveni mai clar, ca o conversaţie la telefon. În timp, după ce aţi practicat exerciţiul de multe ori, transmisiile auditive vor deveni atât de clare ca şi cum cuvintele transmise ar fi rostite direct în urechea receptorului. Odată ce sunteţi eficient în a trimite şi a recepţiona cuvinte scurte, puteţi începe să transmiteţi şi să recepţionaţi propoziţii scurte până când, prin practică susţinută, deveniţi suficient de eficienţi pentru a transmite şi a recepţiona mesaje şi comunicate întregi.

În Orient, mulţi iniţiaţi folosesc această metodă pentru a-şi trimite mesaje unul altuia. Acolo, această abilitate este numită "mesaje transmise prin intermediul aerului". Acest lucru trebuie înţeles strict simbolic, pentru că în realitate se realizează prin principiul Akasha. Sunt de părere că este complet logic faptul că pot fi transmise de asemenea emoţii sau sentimente de orice tip între emiţător şi receptor şi acest lucru nu necesită explicaţii suplimentare.

Când magicianul a dobândit abilitatea de a transmite şi a recepţiona de la alţi magicieni care sunt la acelaşi nivel de dezvoltare, va putea de asemenea să intercepteze conversaţii sau transmisii de imagini care au loc între alţi magicieni la fel ca şi în cazul transmiilor radio; în termeni magici acest lucru este numit "a trage cu urechea".

În această parte a capitolului voi descrie oglinda magică folosită ca transmiţător al gândurilor, cuvintelor şi imaginilor unor oameni care nu sunt antrenaţi în magie şi care nu au nici cea mai

mică idee că lucrurile pot fi transmise în acest mod sau că pot fi influenţaţi astfel. Tot ce trebuie să facă magicianul este să îşi trimită intenţiile în oglinda magică încărcată cu Akasha, pentru ca intenţiile sale să fie transmise acelei persoane. Când magicianul interpune principiul Akasha între el şi persoana nepregătită, mesajele vor fi acceptate de acea persoană potrivit predispozitiilor sale. Totuşi, atâta timp cât magicianul nu a ajuns la un nivel de măiestrie necesar pentru această practică, persoana vizată va deveni foarte agitată în momentul în care mesajul este transmis şi se va gândi intens la persoana care transmite, în acest caz magicianul. În timp, persoana care primeşte mesajul îl va percepe că fiind propriile sale gânduri şi nu va avea abilitatea de a determina că mesajul a fost transmis şi că nu a izvorât din profunzimea sa. Dacă este interesat, magicianul se poate specializa în acest domeniu al transmisiilor putând da oricărei persoane sentimentul că gândurile şi comunicatele vin direct din el însuşi. Această practică va avea efect asupra receptorului fie imediat fie pe parcursul transmisiunii. Magicianul poate de asemenea să trimită o transmisiune cu un efect treptat sau gradat sau care să fie acceptat de receptor numai când acesta este receptiv. Acest moment este de obicei atunci când persoana respectivă nu este deranjată, împiedicată sau distrasă de influenţe exterioare; ea acceptă atunci transmisia fie înainte să adoarmă fie când se trezeşte dimineaţă. În aceste cazuri, magicianul îşi concentrează gândurile, dorinţa, comunicatul în oglindă cu ordinul ca ceea ce intenţionează să transmită celeilalte persoane să fie acceptat de aceasta când apare receptivitatea potrivită. Atâta timp cât comunicarea nu este acceptată, efectul ei continuă să rămână pe suprafaţa oglinzii. În acest punct, magicianul poate să-şi vadă de treabă fără să îşi facă griji în privinţa transmisiei, pentru că oglinda va acţiona automat până când gândul sau transmisia a fost acceptată. Totuşi, dacă mesajul a fost trimis, atunci oglinda şi-a îndeplinit

sarcina; când gândul sau comunicatul a fost acceptat de cealaltă persoană, suprafaţa oglinzii va deveni din nou complet clară.

Oglinda magică folosită ca instument de apărare împotriva influenţelor nedorite şi dăunătoare

O oglindă magică poate fi folosită şi ca instrument de apărare. Totuşi, impregnarea puterii radiante a oglinzii trebuie să fie încărcată în mod potrivit. Impreganarea unei camere sau a unei zone, a unui loc sau a unei case care trebuie protejată trebuie încărcată cu puterea radiantă a luminii în asemenea mod încât razele de lumină să oprească influenţele nedorite şi nefavorabile sau să le întoarcă direct la origine.

Dacă aveţi de-a face cu influenţe negative, atunci folosiţi impregnarea luminii. Totuşi, dacă doriţi să izolaţi o cameră sau un spaţiu de influenţe pozitive şi negative în acelaşi timp, atunci impregnarea oglinzii sau a camerei se face folosind principiul Akasha şi atributul de impenetrabil sau inaccesibil este transmis în oglindă sau cameră prin imaginaţie. Cum am menţionat deseori înainte, o acumulare este imposibilă când lucraţi cu principiul Akasha, pentru că Akasha nu poate fi acumulată; totuşi, impregnarea cu dorinţa voastră cu ajutorul imaginaţiei poate fi repetată des în scopul obţinerii eficienţei dinamice. Este la discreţia magicianul să pregătească atâtea oglinzi câte îi sunt necesare pentru o varietate de scopuri.

Magicianul nu poate să îşi izoleze camera cu Akasha dacă lucrează în telecomunicaţii pentru că acest lucru ar împiedica atât emisia cât şi recepţia. Detalii privind ţinerea la distanţă a influenţelor ostile, izolarea unor locuri cu ajutorul oglinzii magice pentru a

lucra netulburaţi când efectuaţi proceduri magice etc. pot fi găsite în a doua carte a mea, *Practica evocării magice*.

Pe lângă posibilitatea folosirii unei oglinzi magice ca instrument de apărare, mai sunt şi alte avantaje, de exemplu cineva poate utiliza împreună cu oglinzile magice toate fluidele cunoscute – cel magnetic, cel electric şi cel electromagnetic. Tipurile de puteri sau energii necesare în fiecare caz depind de lucrarea şi tipul de efect dorite.

Oglinda magică folosită ca mecanism de proiecţie a tuturor energiilor, puterilor, forţelor, fiinţelor şi imaginilor

Oglinda magică poate fi utilizată şi pentru condensarea tuturor energiilor planurilor mental şi astral în asemenea măsură încât ele pot fi percepute şi de oameni care nu sunt antrenaţi în magie. Aici nu avem de-a face cu simple iluzii sau sugestii, ci cu gânduri condensate, elementar, elementali, entităţi din toate planurile, entităţi ale elementelor care pot apărea în urmă practicilor din această carte. Ele pot fi condensate în oglindă atât de mult încât ar putea fi fotografiate. Acum urmează practica:

Suprafaţa oglinzii este încărcată cu elementul Pământ condensat. Totuşi, în acest caz nu acumulaţi elementul în corpul vostru proiectându-l apoi în oglindă, pentru că acest lucru ar putea cauza paralizia; acumulat elementul Pământ direct din Univers prin imaginaţie pe suprafaţa oglinzii. Cu cât este mai intensă acumularea elementului Pământ, cu atât mai condensată şi mai vizibilă va fi apariţia indiferent ce veţi proiecta. Prin urmare, este recomandat să repetaţi acumularea de câteva ori. Dacă doriţi să faceţi ca un

concept, o idee, o imagine sau un elemental să fie vizibile pentru o altă persoană, eventual cineva care nu este antrenat, astfel încât ele să poată fi clar percepute, procedaţi în felul următor:

Direcţionaţi principiul Akasha cu ajutorul imaginaţiei fie doar în capul persoanei fie, dacă doriţi, în întregul corp şi, în timpul procedurii, limitaţi activitatea principiului Akasha în acea persoană la durata experimentului. Dacă aveţi de-a face cu un concept, o idee pe care doriţi să le faceţi vizibile, plasaţi imaginar imaginea sau conceptul pe suprafaţa oglinzii cu atâta claritate şi precizie, ca şi cum ar fi reale. Dacă persoana menită a fi influenţată cu principiul Akasha observă oglinda, în curând va vedea conceptul ca şi cum s-ar uita la un film. Aceleaşi rezultate pot fi obţinute într-un mod similar cu elementali, elementari şi scheme pe care le-aţi creat. Totuşi, când chemaţi o fiinţă din planul astral sau din orice alt plan trebuie întâi să umpleţi camera în care fiinţa va apărea, sau măcar zona din jurul oglinzii, cu principiul Akasha. Este desigur mult mai avantajos să umpleţi întreaga cameră cu Akasha. Această pregătire nu ar fi necesară dacă aţi avea o a doua oglindă care ar avea sarcina să impregneze cu Akasha acea cameră. Când toate pregătirile sunt gata, intraţi într-o stare de transă aducând principiul Akasha în voi şi, în această stare, chemaţi acea fiinţă care locuieşte fie în planul astral fie în alt plan. Atâta timp cât nu aţi stăpânit practicile magiei de evocare descrise în a două carte a mea, *Practica evocării magice*, multimiţi-vă să chemaţi persoane decedate din planul astral, ceea ce se realizează prin imaginaţie.

În virtutea elementului Pământ acumulat pe suprafaţa oglinzii, imaginile sau fiinţele se materializează în asemenea măsură încât ele pot fi văzute cu ochii fizici de o persoană neantrenată, putând fi şi auzite. Lucrurile care pot fi văzute nu sunt halucinaţii şi, cum am menţionat deja, magicianul poate chiar să fotografieze imaginea

condensată cu ajutorul elementului Pământ. Dar un lucru foarte important trebuie luat în considerare: imaginile condensate în acest mod au un nivel de vibraţie mult mai înalt decât cel al luminii obişnuite. Evident, ele nu corespund oscilaţiilor luminii noastre. Când faceţi aceste fotografii, timpul de expunere trebuie să fie cât mai scurt posibil, cu alte cuvinte, cel mai scurt timp pe care aparatul va permite să îl setaţi; cu fotografii de acest gen, nu contează dacă este zi sau noapte sau dacă oglinda este luminată sau este în întuneric complet. Dacă totuşi doriţi să capturaţi atât oglinda cât şi fundalul, atunci aveţi nevoie de condiţii potrivite de iluminaţie, altfel singurul lucru care va apărea pe film este imaginea materializată din oglindă. Din experienţă, este preferabil să folosiţi o cameră cu o placă fotografică foto-senzitivă[16]. Întrucât frecvenţa vibraţională a acestor imagini este mult mai mare decât frecvenţa de oscilare a luminii în lumea fizică, se pot folosi filtre speciale de culoare. Când faceţi aceste fotografii, următoarele filtre ar trebui folosite:

Filtre albastre pentru planul mental, pentru lucruri cum ar fi imagini proiectate, elementari, elementali, scheme şi toate celelalte entităţi ale acestei sfere.

Filtre violet pentru toate celelalte fiinţe, oameni decedaţi etc.

Filtre roşu-rubinii pentru fiinţe alcătuite dintr-un singur element, cum ar fi entităţile elementelor.

Filtre galbene pentru fotografii ale unor fenomene naturale care implică alte forţe din natură, mai ales în cazul magiei naturale.

16 Desigur vorbim de tehnologia din anii 1950; filmele cu viteze mari vor oferi probabil o şi mai bună imagine. – ED.

Aceste filtre de culoare corespund din acest punct de vedere planului respectiv. În plus, cu această metodă magicianul are abilitatea de a-i arăta unei persoane neantrenate nu doar imagini şi fiinţe ci şi trecutul prezentul şi viitorul său sau al oricărei alte persoane cu ajutorul oglinzii magice.

Oglinda magică folosită ca ecran de televizor

În magia cu oglinzi putem percepe evenimente care la început se întâmplă altor oameni cunoscuţi sau necunoscuţi, chiar şi la mare distanţă. Ca deobicei, pentru acest scop oglinda este încărcată cu principiul Akasha. După aceea, rămâneţi într-o poziţie liniştită şi confortabilă şi induceti o stare de transă prin Akasha; din această stare, concentraţi-vă asupra unei persoane ale cărei activităţi şi comportament doriţi să le observaţi. Când vă concentraţi asupra acelei persoane, gândiţi-vă că oglinda magică este un mare telescop prin care puteţi vedea totul chiar şi la mare distanţă. Imediat, exact ca la un film, magicianul va vedea persoana precum şi ce o înconjoară. La început, aceste imagini vor fi un pic distorsionate, dar după repetiţii frecvente ale acestui exerciţiu imaginile devin atât de clare şi sentimentul că acea persoană este chiar în apropiere încât puteţi avea impresia că staţi chiar lângă ea. Chiar dacă distanţa ar fi de mii de mile, nu ar conta.

Pentru a verifica autenticitatea a ceea ce vedeţi în oglindă şi dacă lucrurile corespund cu realitatea, puteţi să vă imaginaţi persoana angajată într-o activitate diferită. Acum folosiţi simţurile astrale; dacă reuşiţi să vedeţi noua activitate a persoanei la fel de clar ca şi activitatea din oglindă, atunci ceea ce aţi văzut era o iluzie[17].

[17] Persoana care este văzută nu poate face două lucruri în acelaşi timp. – ED.

Prin urmare, acest exerciţiu trebuie repetat până când puteţi distinge faptele de iluzii.

În acelaşi mod, dacă doreşte, magicianul poate permite unei persoane neantrenate să vadă "ca la televizor" sub ghidarea sa. Luând în considerare toate practicile descrise aici, magicienii care sunt deosebit de antrenaţi şi experimentaţi în domeniul magiei vor putea chiar de la mare distanţă să facă fotografii ale evenimentelor şi imaginilor văzute folosind un filtru roşu.

Dacă nu vă interesează problemele materiale sau fizice şi sunteţi mai interesaţi să examinaţi de la distanţă evenimente care au loc în prezent, cum ar fi viaţa emoţională sau sufletească a unei persoane, caracterul său şi sentimentele sale, atunci tot ce trebuie să faceţi este să nu vă gândiţi la corpul fizic al ei şi să vă imaginaţi doar corpul astral. În curând veţi vedea aura şi trăsăturile de caracter ale acelei persoane în diferite nuanţe de culori din care puteţi trage concluzii logice despre caracterul şi abilităţile persoanei potrivit legilor corespondenţei.

Dacă nu vă interesează nici activităţile fizice nici atributele astrale şi trăsăturile de caracter, şi doriţi să vedeţi doar spiritul acelei persoane în oglinda magică, atunci nu vă gândiţi la corpul său fizic sau la cel astral deloc. În acest caz de asemenea, imaginile care corespund spiritului vor apărea în faţă voastră şi puteţi urmări şirul gândurilor sau ideilor acelei persoane chiar şi de la cea mai mare distanţă.

După cum puteţi vedea din exemplele menţionate, este posibil să citiţi gândurile oricărei persoane chiar şi de la mare depărtare. În ce măsură doriţi să căutaţi măiestria în aceste abilităţi depinde în întregime de voinţa voastră.

Oglinda magică folosită ca ajutor pentru a studia trecutul, prezentul şi viitorul

Studierea exactă a trecutului, prezentului şi viitorului altor oameni este una din cele mai dificile sarcini când lucraţi cu oglinda magică. Trecutul şi prezentul magicianului se pot desfăşura şi ele în oglindă ca un film, deşi cu siguranţă el va evita să permită acest lucru. Dacă un magician doreşte să afle ce îi rezervă viitorul pentru a-şi satisface curiozitatea cu ajutorul oglinzii magice, nu ar fi dificil pentru el să-şi focalizeze atenţia pe acest lucru şi să afle fiecare detaliu al viitorului său. Există, totuşi, un dezavantaj: în momentul în care magicianul îşi vede viitorul în oglinda magică, el se va priva de liber arbitru. Ar putea fi comparat cu o scoică goală care trebuie umplută, fără nicio posibilitate ca ceva să poată fi făcut pentru a împiedica acest lucru.

Este desigur cu totul altceva când principiul Akasha în cea mai înaltă formă, ceea ce numim Providenţă, îl avertizează pe magician de un pericol iminent în orice formă ar apărea, fără ca magicianul să facă vreun efort pe cont propriu pentru a vedea viitorul sau a afla informaţii referitoare la acesta.

Când magicianul primeşte un astfel de avertisment ar trebui să se conformeze pentru ca orice abatere i-ar cauza mari neajunsuri. Un magician care a ajuns la acest nivel de dezvoltare va putea determina dacă avertismentul provine de la o fiinţă, indiferent de planul acesteia, sau dacă vine direct de la principiul Akasha.

Oglinda magică este un excelent ajutor pentru examinarea trecutului, prezentului şi viitorului unor oameni care nu sunt antrenaţi magic dar de care magicianul este interesat în mod special, pentru ca toate gândurile, simţirea, sentimentele şi acţiunile

fizice sunt înregistrate în detaliu în principiul Akasha sau principiul cauzal. Acest lucru permite magicianului în orice moment să citească în Akasha, ca într-o carte deschisă, fie prin oglinda magică fie direct într-o stare de transă. Tot ce trebuie să facă este să se pregătească în mod corespunzător pentru această sarcină cu ajutorul imaginaţiei. Atâta timp cât magicianul nu a stăpânit această procedură, imaginile care apar nu vor urma o ordine logică la început sau vor apărea sporadic. Totuşi, în timp şi prin repetiţii frecvente ale exerciţiului, va apărea o imagine după alta pe suprafaţa oglinzii că o panoramă, în ordinea corectă a evenimentelor în ceea ce priveşte trecutul; imaginile văzute sunt atât de clare încât este ca şi cum magicianul însuşi ar experimenta aceste evenimente.

Magicianul poate începe cu prezentul şi apoi să dezvăluie pas cu pas, eveniment cu eveniment, până în copilărie şi chiar până la momentul naşterii. Totuşi, este recomandat să nu urmăriţi trecutul dincolo de momentul naşterii, deşi este posibil să urmăriţi spiritul acelei persoane dincolo de momentul naşterii sale în încarnările sale trecute.

Magicianul ar trebui să fie avertizat, pentru că dacă obţine informaţii despre viitorulul său, sau al altor oameni precum şi despre încărnările trecute ale sale sau ale altora, el va interfera de fapt cu legile Providenţei şi curiozitatea sa ar putea avea consecinţe grave.

Înainte de toate, într-un moment ar fi atât de bătrân ca şi încarnările sale trecute pe care le-a văzut şi acest lucru ar rezulta într-un sentiment foarte neplăcut în profunzimea sa şi în multe privinţe, acest lucru se va face simţit; mai presus de toate, se va manifesta prin pierderea oricărui interes de a mai continua să trăiască.

În al doilea rând, magicianul va deveni responsabil de greşelile pe care le-a făcut în încarnările trecute, până la punctul în care a văzut în Akasha. Va exista numai un singur avantaj: el va fi conştient de experienţele din întrupările sale trecute, dar acest lucru nu va compensa sub nicio formă dezavantajele.

Dacă magicianul vrea să afle ceva despre viitorul unei alte persoane pentru un motiv foarte specific, tot ce trebuie să facă este să intre într-o stare de transă. Dacă magicianul a dobândit o mare eficienţă în această practică, atunci nimic nu va rămâne ascuns pentru el. Cel mai înalt nivel pe care îl poate atinge cineva când lucrează cu oglinda magică este abilitatea clarvăzătoare de a vede evenimente legate de el şi alţi oameni în ordinea corectă în planurile mental, astral şi fizic. Nu mai pot adaugă nimic în privinţa folosirii oglinzii magice odată ce magicianul a ajuns la acest nivel de dezvoltare. Pe baza exemplelor oferite aici, el va putea să conceapă propriile sale practici.

PASUL IX
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

Separarea conştientă a corpului astral de corpul fizic

La acest pas magicianul va învăţa cum să separe corpul astral de corpul fizic printr-o metodă conştientă de practică. El va putea nu doar să se transfere spiritual oriunde doreşte să fie, dar şi astral, putând fi oriunde doreşte cu corpul său astral şi oriunde este nevoie de prezenţa sa astrală.

Separarea corpului astral, aşa cum vom experimenta în curând, practic, este diferită de călătoria mentală sau de starea de

transă cauzată de principiul Akasha. Starea în care corpurile astral şi mental sunt separate de corpul fizic este numită "extaz" în terminologie ocultă. Un adevărat magician are abilitatea de a merge oriunde doreşte cu corpul astral; totuşi, în cele mai multe cazuri el nu are nevoie decât de călătoria mentală sau de a intra într-o stare de transă. Motivul pentru separarea formei astrale de corpul fizic, corpul astral rămânând conectat cu câmpul mental este mai ales pentru lucrări care necesită o procedură magică fizică.

Cea mai mare grijă trebuie avută când executaţi o proiecţie a corpului astral pentru că, spre deosebire de călătoria mentală, ambele legături – cea dintre corpul mental şi corpul astral şi cea dintre corpul astral şi cel fizic, numită matricea mentală şi matricea astrală – sunt acum expuse datorită separării de forma fizică şi numai un cordon vital argintiu elastic şi fin conectează corpurilor mental şi astral de corpul fizic. Când magicianul este în această stare, în care corpurile mental şi astral sunt separate de cel fizic şi singura lor conexiune este matricea astrală (cordonul vital argintiu) şi un străin, fie care este antrenat magic sau complet neantrenat, atinge corpul fizic al magicianului, acest cordon vital foarte fin se va rupe imediat şi conexiunea cu corpul fizic va fi tăiată instantaneu. Rezultatul va fi moartea fizică a magicianului. Este prin urmare de cea mai mare importanţă ca, imediat după începerea exerciţiilor şi cât sunteţi în această stare, să vă asiguraţi că nimeni nu are ocazia să vă atingă corpul fizic. Motivul pentru care acest cordon vital se rupe poate fi atribuit faptului că fluidul electromagnetic al unei persoane are un efect puternic atât de mare încât cordonul vital, chiar şi cel al unui magician care este foarte avansat, nu poate rezista acestui fluid. Dacă ştiinţa noastră medicală modernă ar examina un corp care a fost ucis în acest mod, ei ar descrie cauza morţii că fiind o embolie, stop cardiac sau chiar paralizia inimii. Când corpul fizic este în această stare de

extaz, este fără percepţii şi fără viaţă; nu există respiraţie şi ritm cardiac. Următoare descriere a acestei practici ar trebui să ofere explicaţiile necesare. Această stare este o formă de comă. Coma în timpul extazului apare că rezultat al unui efect patologic ce poate fi explicat cu uşurinţă de orice magician.

Este de asemenea important să ştiţi că, prin respiraţia normală, alimentaţi sângele cu cele patru elemente plus Akasha şi astfel, matricea mentală, care este legătura dintre corpurile mental şi astral, este menţinută; ştim din experienţă că nu există viaţă fără respiraţie. Matricea astrală, care este legătura dintre corpurile astral şi fizic, este ţinută în viaţă prin aportul de mâncare. Magicianul ar trebui să înţeleagă acum pe deplin conexiunea dintre ingestia mâncării şi respiraţie şi va descoperi acum adevăratul motiv pentru respiraţia şi hrănirea conştientă care au fost o parte esenţială a exerciţiilor de la paşii anteriori. Dacă magicianul, la acest punct al dezvoltării sale, ar neglija oricare parte a oricărui exerciţiu, cu siguranţă ar experimenta dizarmonii, boli şi alte tulburări. Multe tulburări ale spiritului, sufletului şi de asemenea ale corpului fizic pot fi atribuite neefectuării exerciţiilor cu regularitate şi atenţie. Prin urmare, nu este întâmplător ca de la bun început, un mare accent s-a pus pe dezvoltarea simultană şi întreţinerea corpul fizic, a sufletului şi a spiritului. În cazul în care corpul fizic nu este în armonie, nu este puternic şi tenace şi nu posedă, printr-o nutriţie substanţială şi bogată în vitamine, o cantitate potrivită de fluid electromagnetic şi astfel, o elasticitate suficientă a matricii astrale, atunci cineva poate avea mari probleme de sănătate prin practicarea exerciţiilor extatice. Prin urmare, este foarte important pentru magician să realizeze că toate exerciţiile ascetice care dictează sau promovează abstinenţă de la mâncare ca o parte a sistemului de evoluţie sunt extreme şi aşadar reprobabile.

Multe practici orientale care cer ascetismul sau exerciţiile ascetice sunt unilaterale şi nu sunt pentru oameni care nu sunt orientali. Ele sunt extrem de periculoase pentru cei a căror dispoziţie nu este în acord cu condiţiile climatice predominante. Totuşi, dacă magicianul s-a dezvoltat în mod egal pe toate cele trei niveluri de existenţă, şi anume corpul său, sufletul şi spiritul, atunci nu are motive de îngrijorare că astfel de tulburări ar putea apărea în corpul sau mental, astral sau fizic. Numai cei care nu urmează instrucţiunile din această carte sistematic şi care, în timpul dezvoltării lor, neglijează şi nu dau atenţie avertismentelor, se poate aştepta să fie afectaţi de anumite dizarmonii. Aşadar, magicianul nu ar trebui să înceapă exerciţiul proiectării corpului sau astral până când nu este absolut sigur că a stăpânit complet toate metodele recomandate anterior. Cea mai stabilă parte, matricea astrală care conectează corpul cu sufletul, rămâne în corpul fizic în timpul călătoriei mentale, în timp ce, atunci când corpul astral este proiectat totul este retras din corpul fizic. De aceea trebuie să fiţi de două ori mai atenţi când practicaţi exerciţiile extatice. Practica propriu-zisă a proiectării corpului astral este foarte simplă, mai ales când magicianul stăpâneşte nivelul mental. Separarea corpului astral de cel fizic se realizează în următorul mod:

Luaţi poziţia obişnuită sau puteţi face aceste exerciţii stând întinşi; apoi ieşiţi din corpul fizic cu corpul mental. Acum transferaţi-vă conştiinţa în corpul mental şi observaţi-vă corpul fizic. Acesta va apărea pentru voi ca şi cum ar dormi. Imaginaţi-vă cum corpul astral, precum şi corpul mental, sunt trase în afară din corpul fizic prin voinţă. Forma corpului astral trebuie să fie aceeaşi ca şi a corpului mental şi a celui fizic. Uniţi-vă cu corpul astral intrând în forma voastră astrală. În timpul acestui exerciţiu veţi fi cuprinşi de un sentiment ciudat, că şi cum corpul astral nu v-ar

aparţine; prin urmare, trebuie să stabiliţi imediat o conexiune conştientă între matricile mentală şi astrală.

Mai mult, nu veţi reuşi să reţineţi corpul astral în imaginaţie întrucât corpul fizic va atrage constant corpul astral ca printr-un cordon invizibil. Dacă, în acelaşi timp, observaţi corpul fizic în timp ce practicaţi aceste exerciţii, veţi observa că veţi experimenta tulburări respiratorii în timpul experimentului. Totuşi, în momentul în care vă conectaţi în spirit cu forma astrală şi începeţi imediat să respiraţi conştient, vă veţi simţi imediat conectaţi cu corpul astral. La început, când voi ca spirit vă conectaţi cu corpul astral lângă corpul fizic în acest mod, focalizaţi-vă atenţia asupra respiraţiei şi nimic altceva. Acest exerciţiu trebuie practicat până când vă obişnuiţi să respiraţi în corpul astral, pe care l-aţi tras din corpul fizic şi l-aţi plasat lângă acesta şi pe care l-aţi unit spiritual cu corpul mental.

După cum puteţi vedea, numai respiraţia conştientă în corpul astral face posibilă relaxarea matricii astrale. Odată ce respiraţia în corpurile mental şi astral a devenit un obicei prin repetiţie frecventă, puteţi continua cu pasul următor. Când începeţi să respiraţi în corpul astral încetaţi să mai respiraţi în corpul fizic. Prin această separare, corpul fizic intră într-o stare de letargie, membrele devin rigide şi faţă palidă, semănând cu a cuiva care a murit. Totuşi, îndată ce încetaţi exerciţiul respirării lângă corpul vostru fizic şi doriţi să încheiaţi, veţi observa imediat cum corpul astral este imediat atras de corpul fizic ca un magnet şi procesul normal al respiraţiei reîncepe în acesta. Numai când corpul vostru mental – cu alte cuvinte magicianul cu conştiinţa sa – s-a unit spiritul cu corpul său fizic astfel încât corpurile astral şi mental să ia din nou forma fizică, vă veţi recăpăta treptat percepţiile. Acestea încheie acest exerciţiu.

Ceea ce numim în mod normal "moarte" urmează aceeaşi succesiune. Totuşi, există o diferenţă semnificativă: matricea dintre corpurile fizic şi astral este distrusă. Când o moarte obişnuită are loc şi matricea astrală dintre corpul astral şi cel fizic se rupe din cauza unei boli sau din altă cauză, atunci corpul astral împreună cu cel mental nu mai pot intra în corpul fizic şi, prin urmare, ele vor pleca automat, fie de bună voie fie altfel. Această întâmplare transferă respiraţia din corpul fizic în corpul astral fără că persoana să fie conştientă de această schimbare când este în corpul astral. De aceea persoanele decedate nu simt iniţial diferenţa dintre corpul lor fizic şi cel astral. Numai treptat ele devin conştiente că nu îşi mai pot folosi corpul fizic şi înţeleg cum corpul lor astral este supus altor legi (principiul Akasha).

În capitolele anterioare am descris planul astral în detaliu. Prin urmare, proiecţia conştientă a corpului astral este o imitaţie a procesului morţii. Aşadar se subînţelege că există un motiv important pentru toate precauţiile, pentru că atunci când practicaţi aceste exerciţii sunteţi foarte aproape de graniţa între viaţă şi moartea propriu-zisă. Odată ce magicianul stăpâneşte complet proiecţia corpului astral, atunci:

(1) frica de moarte a devenit complet inutilă şi

(2) magicianul cunoaşte procesul morţii sale fizice cu exactitate şi ştie unde va fi domiciliul atunci când îşi va părăsi corpul fizic.

După practicarea acestui exerciţiu al separării corpului astral de corpul fizic de multe ori, veţi deveni atât de obişnuiţi cu respiraţia în corpul astral încât nu veţi mai fi conştienţi de ea şi veţi experimenta în corpul astral aceleaşi senzaţii ca şi cum aţi fi în corpul fizic. Dacă doriţi să vă întoarceţi în corpul fizic, trebuie în mod conştient să vă ţineţi respiraţia în corpul astral astfel încât

corpul astral să se separe de corpul mental pentru a lua forma celui fizic. În momentul în care corpul astral ia forma corpului fizic, acesta reîncepe automat să respire şi doar atunci este posibilă întoarcerea. Acest lucru trebuie luat în considerare în orice circumstanţe întrucât corpul mental este supus altor legi şi de aceea el nu respiră în acelaşi ritm cu corpul fizic când este conectat cu corpul astral. Numai după ce v-aţi obişnuit cu "ieşirea şi intrarea" în corpul fizic cu corpurile astral şi mental şi aţi realizat această manevră după cum doriţi, luând toate măsurile de precauţie necesare privind respiraţia şi odată ce aceste măsuri au devenit un obicei – numai atunci sunteţi pregătiţi să vă îndepărtaţi cu succes de corpul fizic. La începutul acestor exerciţii pregătitoare, nu mergeţi mai departe decât a sta în picioare alături de corpul vostru fizic. Apoi aveţi opţiunea fie de a sta lângă el sau să luaţi poziţia din acel moment a corpului fizic.

Următorul exerciţiu presupune nu doar să observaţi corpul vostru fizic dar şi lucrurile din apropiere, exact aşa cum aţi făcut în timpul călătoriilor mentale. La urma urmei, este aceeaşi procedură ca în călătoria mentală – trebuie să percepeţi (să distingeţi), să simţiţi şi să auziţi fiecare obiect. Totuşi, există o diferenţă: în acest caz, spiritul poartă o haină; în cazul nostru este corpul astral care ne ajută să lucrăm mai fizic. De exemplu: dacă vizitaţi o anumită locaţie în corpul vostru mental şi observaţi o întâmplare care v-ar aduce fie o senzaţie bună sau rea în interior, fizic, nu o veţi simţi şi nici nu o veţi percepe în corpul mental; acesta nu poate nici să vă influenţeze în niciun fel. Dacă, în schimb, aţi experimenta acelaşi eveniment în corpul astral, aţi simţi lucrurile la fel de intens ca şi cum aţi fi prezenţi în mod direct cu corpul fizic.

În următorul exerciţiu, încercaţi treptat să vă îndepărtaţi de corpul fizic pas cu pas. La început veţi simţi că sunteţi atraşi de

acesta printr-o forţă, ca şi cum ar fi o putere atractivă invizibilă similară cu puterea unui magnet asupra fierului. Veţi găsi explicaţia în faptul că cordonul dintre corpurile astral şi fizic este hrănit, întreţinut şi ţinut în echilibru cu cel mai subtil fluid. Proiecţia corpului astral prin exerciţii este o procedură conştientă împotriva legilor naturii care guvernează elementele din corpul fizic, iar acest lucru trebuie cucerit. Prin urmare, este necesar un efort considerabil mai mare pentru a mişca corpul astral decât pentru cel mental. Iniţial, faceţi numai câţiva paşi şi apoi întoarceţi-vă imediat la corpul fizic. Întrucât forţa de atracţie magnetică vă captivează şi vă influenţează în mod continuu, ea va declanşa diferite tipuri de senzaţii în corpul vostru astral, cum ar fi frica de moarte şi aşa mai departe. Aceste sentimente trebuiesc depăşite de asemenea. La acest pas, trebuie să stăpâniţi toate aceste manifestări. Măriţi distanţa faţă de corpul fizic de fiecare dată când practicaţi acest exerciţiu. În timp veţi putea să acoperiţi distanţe din ce în ce mai mari. Şi cu cât mai departe puteţi merge cu corpul astral, cu atât mai puţin puternică va fi forţa care vă atrage către corpul fizic. Mai târziu, când călătoriţi foarte departe, va fi destul de dificil să vă întoarceţi la corpul fizic. Magicianul se confruntă cu pericolul când vizitează planuri sau zone care îl fascinează atât de mult încât el se întristează la gândul de a se întoarce. Prin urmare, el trebuie să fie un stăpân absolut al sentimentelor sale. Dacă nu este capabil să le stăpânească şi dacă se obişnuieşte să se simtă acasă cu corpul astral în planul fizic precum şi în cel astral, de obicei se satură de viaţă şi ar prefera să nu se mai întoarcă în corpul fizic. El este copleşit de o dorinţă de a tăia, prin forţă, legătura care îl conectează cu corpul fizic. Dacă magicianul ar face aceasta, ar fi acelaşi lucru că şi cum s-ar sinucide în corpul fizic. În plus, ar fi o ofensă serioasă împotriva Providenţei şi astfel ar avea consecinţe karmice. Este de înţeles că tentaţia de a

se sinucide este mare, mai ales când magicianul are de suferit mult în lumea fizică şi experimentează extazul în alte planuri.

Dacă magicianul a progresat în proiecţia astrală într-o asemenea măsură încât poate călători cu corpul său astral pe orice distanţă, atunci are oportunitatea de a folosi această abilitate pentru o varietate de scopuri. El poate să se transfere cu corpul astral oriunde doreşte să fie; el poate să trateze pe cineva acumulând şi condensând fluidele electric şi magnetic în corpul său astral şi transferând aceste fluide persoanei bolnave. Tratamentul cu ajutorul corpului astral este de departe mai penetrant decât simplul transfer mental deşi vindecarea poate fi realizată şi prin călătoria mentală, însă fluidele vor acţiona numai în planul mental al acelei persoane tratate.

În plus, magicianul are capacitatea de a produce şi alte influenţe. În planul astral el poate condensa elementul Pământ în corpul său astral şi să se materializeze într-o asemenea măsură încât el poate apărea în faţa unui iniţiat sau a unui neiniţiat şi să fie văzut cu ochii fizici, şi de asemenea auzit şi simţit. Cât de bine reuşeşte un magician să facă aceste lucruri depinde de timpul pe care l-a dedicat practicii acestor exerciţii şi abilităţii sale de a acumula elementul Pământ în corpul astral. Acestea ne duc în mod logic la concluzia că magicianul poate de asemenea să facă diferite activităţi fizice cu corpul său astral. Aici veţi găsi explicaţia corectă pentru producerea fenomenelor aşa cum le înţeleg iniţiaţii, cum ar fi producerea unor sunete de ciocănituri sau îndeplinirea diferitelor sarcini. Nu există nicio limită pentru magician, iar domeniul magiei în care doreşte să se specializeze este la alegerea lui. El ştie de asemenea cum să realizeze orice, de exemplu el poate dori să condenseze doar o parte a corpului său, cum ar fi o mână, în timp ce cealaltă mână rămâne în starea astrală. Dacă ar putea să

accelereze vibraţia electronilor unui obiect cu ajutorul imaginaţiei, el ar putea şi să facă obiectul să dispară chiar în faţă altor oameni şi să-l transfere în sfera astrală, totul desigur potrivit puterilor şi dezvoltării sale. În aceste circumstanţe, obiectele fizice nu mai sunt supuse legilor fizice; ele devin astrale. Este o sarcină simplă pentru orice magician să care astfel de obiecte cu ajutorul corpului sau astral chiar şi pe distanţe mari şi să le întoarcă apoi la forma lor originală.

Aceste fenomene apar în ochii neiniţiaţilor ca iluzii, dar un magician care a progresat până în acest nivel poate produce aceste fenomene şi altele mai măreţe care ar fi considerate miracole în mod normal. Explicaţiile acestea fac evident faptul că aceste fenomene nu sunt miracole; pentru magicianul, miracolele în adevăratul sens al cuvântului nu există. Tot ce ştie el este cum să folosească puterile mai înalte şi legile şi aplicaţiile lor. Multe alte exemple ar putea fi oferite în privinţa lucrurilor pe care magicianul le poate realiza cu corpul astral; totuşi, pentru aspirantul sincer aceste indicaţii vor fi suficiente.

Impregnarea corpului astral cu cele patru atribute divine fundamentale

Odată ce un magician a ajuns la acest nivel de dezvoltare, el începe să îşi îmbrace ideea de Dumnezeu în idei concrete. Un mistic, yoghin etc., care a fost antrenat unilateral, vede în zeitatea sa numai un aspect pe care îl venerează şi căruia îi oferă cea mai înaltă adoraţie şi recunoaştere. Totuşi, un adevărat iniţiat care, pe parcursul întregii sale dezvoltări, întotdeauna ia în considerare instruirea pas cu pas în ceea ce priveşte cele patru elemente,

va îmbrăca ideea de Dumnezeu în patru aspecte potrivit legilor universale:

(1) Omnipotenţa corespunde elementului Foc

(2) Înţelepciunea şi Omniscienţa corespund elementului Aer

(3) Nemurirea corespunde elementului Apă

(4) Omniprezenţa corespunde elementului Pământ.

Rolul acestui pas este de a medita asupra acestor patru idei sau aspecte divine în ordinea lor corectă. Meditaţia adâncă, intensă plasează magicianul în postura de a atinge aproape direct nivelul de extaz cu una din aceste virtuţi divine şi a se uni cu ea într-o asemenea măsură încât se percepe pe sine ca fiind acea virtute. El trebuie să experimenteze acest lucru cu fiecare din cele patru virtuţi ale Dumnezeului sau. Modul în care el aranjează exerciţiile este lăsat la discreţia sa; el poate medita asupra uneia din virtuţi până când este sigur că a devenit personificată în interiorul său. El trebuie să continue cu toate celelalte virtuţi în acest mod. El poate aranja meditaţia, dacă are timp, în aşa fel încât în timpul unui exerciţiu să poată induce meditativ toate virtuţile divine în ordinea lor specifică. Meditaţia trebuie să fie practicată atât de intens, de profund, de persistent şi de convingător în interior încât corpul astral să devină aproape identic cu acea virtute.

Conceptul său de Dumnezeu este universal ceea ce include toate patru atributele lui Dumnezeu potrivit legilor universale. Magicianul ar trebui să acorde aşadar cea mai mare atenţie acestor meditaţii, pentru că ele nu pot fi ocolite şi sunt absolut necesare pentru a putea deveni una cu Dumnezeul său. Odată ce magicianul a obţinut abilitatea de a forma o imagine interioară a

tuturor celor patru virtuţi divine, ceea ce poate fi realizat numai prin meditaţie profundă, el va obţine maturitea necesară pentru a stabili acest contact. Cititorul va găsi descrierea acestei practici în ultimul pas al acestei cărţi. La timpul potrivit aceste meditaţii au efectul de a zeifica spiritul şi sufletul magicianului şi la un moment dat, ele au un efect corespunzător şi asupra corpului fizic şi îi permit magicianului să ia contact cu Dumnezeul său, care este scopul şi finalitatea acestui curs de instruire.

PASUL IX
PREGĂTIREA MAGICĂ A CORPULUI FIZIC

Studentul care a parcurs prin toate metodele în mod practic nu mai are nevoie de exerciţii speciale pentru corpul fizic. Tot ce trebuie să facă acum este să îşi intensifice puterile dezvoltate şi să le folosească în cât mai multe moduri diferite. În paginile care urmează veţi găsi câteva instrucţiuni, pe care studentul potrivit dezvoltării sale le poate urma cu uşurinţă după un pic de exerciţiu.

Tratarea bolnavilor prin fluidul electromagnetic

Este o responsabilitate minunată şi sacră pentru cineva să ajute alţi oameni care suferă prin puterile sale. Magicianului îi stă în putere să producă miracole când vine vorba de tratamentul bolnavilor, atât de mulţi sfinţi au făcut acest lucru în trecut şi încă o fac în prezent. Nu va exista naturopat, magnetopat sau medium vindecător care să înţeleagă cum să elibereze forţele dinamice potrivit legilor primare că un magician. Este, totuşi, o cerinţă ca magicianul să deţină o cunoaştere suficientă a anatomiei oculte a corpului fizic în raport cu elementele şi acţiunea lor în forma pozitivă şi negativă; altfel ar fi imposibilă influenţarea cauzei unei boli.

Un magician poate recunoaşte imediat cauza unei afecţiuni fie prin principiul Akasha fie prin clarvederea sa. Aşadar, el poate să înceapă să influenţeze rădăcina sau cauza bolii în mod direct. Dacă această cauză ar fi în planul mental, atunci magicianul ar trebui în primul rând să influenţeze spiritul pacientului pentru a restabili armonia. Cum am menţionat înainte, sfera mentală poate afecta numai planul mental, sfera astral poate afecta doar planul astral şi sfera fizică poate afecta doar planul fizic. Magicianul trebuie să fie atent întotdeauna la acest fapt. O transmutare dintr-un plan în altul poate fi îndeplinită numai prin matricea respectivă, acea substanţă de legătură, printr-o energie mai subtilă. Prin urmare, un gând nu poate produce o energie fizică; cu alte cuvinte nu poate elimina o boală fizică. Dar un gând concentrat care conţine credinţă şi convingere poate cauza vibraţii puternice în sfera mentală a pacientului, direcţionate prin matricea mentală în corpul astral. Totuşi, această influenţă nu ajunge dincolo de sufletul pacientului. O astfel de influenţă incită pacientul să se concentreze mental pe procesul de vindecare prin care vibraţiile necesare pentru a produce vindecarea apar, dar nimic mai mult. O uşurare mental-astrală este obţinută astfel şi pacientul iniţiază un proces de vindecare accelerat în interior din sfera mentală. Dar această influenţă nu este suficientă pentru bolile fizice, mai ales când pacientului deja îi lipsesc în interior multe din energiile necesare pentru a reînnoi substanţele şi fluidele necesare pentru vindecarea fizică. Succesul ar fi prin urmare nesemnificativ şi vindecarea ar fi doar subiectivă. Următoarele metode se încadrează în această categorie: sugestia, hipnoza, autosugestia, vindecarea prin credinţă, de exemplu vindecarea prin rugăciune şi aşa mai departe. Magicianul nu subestimează aceste metode însă nici nu se bazează pe ele ci le foloseşte doar ca ajutoare secundare. Pentru un magicianul aceste metode nu au valoarea care li se atribuie în multe cărţi.

Un adevărat magnetopat care, prin antrenament ocult şi un stil de viaţă potrivit, are un mare surplus de magnetism vital la dispoziţie, lucrează mult mai eficient. El nu are nevoie de credinţă sau încrederea pacientului şi nici de vreun tip de sugestie, hipnoză sau un halou (aureolă unui sfânt). Acest tip de magnetopat încarcă surplusul său de energie vitală în corpul astral al pacientului şi astfel obţine o recuperare mai rapidă, pentru că magnetismul său posedă o mult mai mare rezistenţă şi prin urmare întăreşte matricea astrală a persoanei bolnave. Dacă este necesar, magnetopatul poate realiza acest lucru împotriva voinţei pacientului. Un magnetopat care deţine această abilitate poate trata cu succes şi un copil care nu poate contribui cu nimic la bunăstarea să prin imaginaţie sau prin subconştient.

Când comparăm un magnetopat cu un magician, diferenţele sunt considerabile, pentru că magicianul are abilitate, dacă timpul o permite şi dacă se specializează în arta vindecării, să trateze sute de pacienţi pe zi fără să simtă nicio pierdere de vitalitate. Un magician foloseşte legile universale şi, cu influenţa sa, afectează în mod direct organul fizic afectat fără a trece întâi prin corpul astral şi matricea sa. Prin urmare, un magician poate exercita un efect mult mai mare asupra organului afectat decât orice persoană pricepută în artele vindecătoare menţionate până acum. În anumite circumstanţe vindecarea poate fi atât de rapidă încât medicină ortodoxă ar consideră-o un miracol. Nu este intenţia mea să impun unui adevărat magician reguli generale pentru tratamentul bolnavilor, pentru că sunt sigur că el va avea propria lui metodă de a lucra cu ajutorul legilor pe care le-a învăţat. Va fi suficient să ofer câteva linii călăuzitoare. Dacă pacientul suferă de o slăbiciune sau o tulburare a spiritului în care armonia trebuie restaurată, magicianul va lucra cu voinţa şi cu imaginaţia. În acest caz, magicianul trebuie să fie pe deplin conştient de activitatea spiritului său,

astfel încât nici corpul său astral, nici cel fizic să nu producă influenţarea, ci doar spiritul său să fie activ. Toată atenţia trebuie să fie focalizată asupra spiritului; corpul fizic şi sufletul trebuie să fie complet ignorate pentru că influenţa de la spirit la spirit să fie intensă. De exemplu, dacă pacientul ar fi în agonie sau inconştient, un magician are abilitatea de a ajuta pacientul să-şi recapete cunoştinţa. Dacă sursa bolii este în corpul astral, atunci magicianul va trebui să lucreze cu energia vitală acumulată pe care o impregnează cu dorinţa de recuperare. El va transfera direct acumularea din univers în corpul astral al pacientului, fără a-i permite să treacă prin corpul său întâi. Folosind această metodă el previne o slăbire a vitalităţii sale şi în acelaşi timp, împiedică Od-ul bolnav al pacientului să se amestece cu propriul sau Od. Dacă sursa unei boli este de natură fizică şi un organ din corpul fizic este afectat, magicianul va folosi elementele şi fluidele electric şi magnetic. Dacă pacientul are o constituţie puternică, atunci magicianul va folosi doar acele elemente care au un efect favorabil asupra afecţiunii; de exemplu, el foloseşte elementul Apă când pacientul este afectat de o febră puternică. Elementul pe care îl introduce în interiorul pacientului va forma fluidul necesar de la sine, fie cel electric sau magnetic, iar pacientul trebuie să urmeze un stil de viaţă, un regim alimentar, exerciţii de respiraţie, ierburi vindecătoare, balneoterapie şi aşa mai departe, potrivit elementelor. Când corpul unei persoane bolnave a slăbit atât de mult încât şi-a pierdut abilitatea de a rezista şi nu mai are abilitatea de a absorbi elementul de care are nevoie şi ca rezultat, acest fluid specific nu se poate forma de la sine, atunci magicianul nu are de ales şi trebuie să încarce organul afectat cu fluidul potrivit. În acest caz trebuie acordată o atenţie mai mare anatomiei oculte potrivit polarizării. Un organ care are grijă de funcţia fluidului magnetic nu ar trebui încărcat niciodată cu fluidul electric, dacă vreţi ca pacientul să nu fie afectat negativ. În organele în care ambele

fluide sunt active, magicianul ar face bine să încarce fluidele în ordinea corectă. De exemplu: Dacă magicianul tratează capul cu ajutorul fluidelor, el ar încărca partea frontală a capului, fruntea, partea stângă şi partea interioară a capului, cu fluidul electric, dar ar încărca partea dreaptă şi spatele capului, cerebelul, cu fluidul magnetic. Dacă magicianul foloseşte plasarea palmelor, ar fi o bună alternativă dar nu absolut necesară. Totuşi, dacă decide să folosească această metodă, atunci trebuie să aplice mâinile potrivit fluidului respectiv. În cazul capului nostru, magicianul influenţează fruntea şi partea stângă a capului cu mâna dreaptă, care este mâna electrică, şi spatele capului şi partea dreaptă cu mâna stângă, cea magnetică. Un magician extraordinar de bine antrenat în practica vindecării nu are nevoie să folosească pasele vindecătoare sau punerea palmleor; el obţine totul cu imaginaţia sa bine antrenată. El trebuie să ştie cum să ghideze fluidul electric sau magnetic prin imaginaţie chiar în cele mai mici organe. De exemplu: În cazul ochiului, el trebuie să poată ghida fluidul magnetic în partea interioară a ochiului şi fluidul electric în partea dreaptă şi stângă a periferiei globului ocular. Nu doar că magicianul va putea să trateze cu succes multe boli ale ochilor şi să îmbunătăţească vederea, dar va putea face chiar şi orbii să îşi recapete vederea, dacă nu există un defect organic. El trebuie să încarce părţile neutre ale corpului cu elementul aparţinând acelei zone sau cu energie vitală acumulată. Nu ar fi o greşeală gravă dacă ar ignora părţile neutre, pentru că emanaţia fluidelor ar influenţa indirect punctele neutre ale organelor. Dacă aveţi de-a face cu un pacient al cărui întreg corp este afectat şi nu doar un singur organ, cum ar fi de exemplu o tulburare nervoasă sau o boală de sânge, atunci întreaga parte dreptă a pacientului trebuie încărcată cu fluidul electric şi întreagă parte stângă, cu cel magnetic. După încărcarea ambelor fluide în ordinea potrivită, în cazul în care constituţia pacientului nu este receptivă, magicianul

poate de asemenea să încarce elementele în părţile corespunzătoare ale corpului. El ar trebui să evite acumulările extrem de dinamice într-un corp bonav pentru că o astfel de persoană nu poate tolera prea bine tensiuni de asemenea anvergură. Cea mai eficientă metodă magică de tratament este atunci când magicianul influenţează spiritul, sufletul şi corpul fizic al persoanei bolnave în ordine. Cine deţine această cunoaştere, bazată pe exemplele menţionate anterior şi prin urmare nu mai are nevoie de instrucţiuni specifice. Este posibil pentru un adevărat magician, foarte avansat, să vindece complet chiar şi o boală aparent incurabilă? Răspunsul la această întrebare este: atâta timp cât persoana afectată are toate organele şi nu lipseşte nici unul, un adevărat magician are abilitatea de a trata orice boală, chiar şi cea mai gravă. Totuşi, un magician va citi întâi în cartea destinului, în Akasha, dacă îi este îngăduit să intervină şi cât de mult, pentru că unele boli sunt supuse karmei, cu alte cuvinte pacientul trebuie să plătească prin acea boală pentru acţiuni comise în viaţă actuală sau în cele anterioare. Dar un magician poate fi chemat pentru a servi unui anumit scop şi fie să amelioreze sau să vindece complet boala. Un adevărat magician poate de asemenea să producă adevărate miracole pe baza a ceea ce vede în Akasha urmând instrucţiunile oferite în această carte şi luând întotdeauna în considerare legile universale.

Cei mai înalţi iniţiaţi care au onorat planeta noastră prin prezenţa lor au realizat cele mai miraculoase vindecări şi învieri luând în considerare legile universale, puterile lor şi fluidele. Nu contează dacă abilitatea lor de a-şi transforma credinţa în realitate a acţionat conştient sau inconştient sau dacă au folosit "cuvântul viu" – Kabala. Cât de departe pot merge vindecările miraculoase ale unui magician prin abilitatea sa de înţelegere depinde de nivelul său de evoluţie.

Încărcarea magică a talismanelor, a amuletelor şi a pietrelor preţioase

Credinţă în talismane, amulete şi pietre preţioase datează din cele mai străvechi timpuri. Originea ei a fost fetişismul, care până astăzi este încă destul de răspândit în ţările primitive. Credinţa în talismane şi obiecte similare a supravieţuit într-o anumită măsură până astăzi; totuşi, a fost actualizată pentru a se potrivi cu circumstanţele de astăzi sau cu tendinţele din modă, dovadă fiind obiectele purtătoare de noroc, cum ar fi pandantivele, inelele, broşele şi aşa mai departe. Pietrele zodiacale aducătoare de noroc sunt deosebit de reprezentative. Dacă ideea talismanelor nu ar fi conţinut nicio urmă de adevăr şi nu ar fi ascuns nimic magic, atunci credinţa în talismane ar fi dispărut din lumea ideilor demult. Este sarcina noastră să ridicăm valul şi să învăţăm cum să separăm grâul de neghină.

Scopul unui talisman, amuletă sau piatră zodiacală este să crească, să întărească şi să menţină nivelul de credinţă şi încredere al persoanei care o poartă. Datorită faptului că purtătorul acordă o atenţie considerabilă talismanului său, subconştientul este influenţat prin auto-sugestie în direcţia dorită şi se pot obţine diferite efecte potrivit înclinaţiilor persoanei. Nu este surprinzător că o persoană pur materială sau un om de ştiinţă obtuz condamnă asemenea credinţe, le ia în ras şi le critică, sau le consideră superstiţii. Un adevărat magician, totuşi, este corect informat în legătură cu aceste probleme şi nu este satisfăcut cu a purta un talisman doar pentru a-şi creşte credinţă şi încrederea, ci mai presus de toate el se va strădui să investigheze legăturile dintre legi şi talismane. El ştie că talismanele care îşi datorează existenţa strict credinţei sunt complet ineficiente unei persoane

necredincioase sau neîncrezătoare. Prin urmare, în această privință el va merge un pas mai departe cu știința și cunoașterea sa a legilor. Înainte să analizăm această sinteză (punând mai multe elemente la un loc), vom învăța care sunt variațiunile. În mâinile unui magician, un talisman nu este altceva decât o unealtă, pun punct de referință, ceva material sau fizic în care el poate să își depoziteze puterea, efectele sau fluidul dorit. Forma obiectului, fie că este un inel, un pandantiv, o broșă, precum și valoarea lor fizică nu contează pentru el. De asemenea, nu îl interezează moda, frumusețea sau aura de mister. Pentru magician este vorba de un obiect cu ajutorul căruia, legând puterile sale de acesta, poate crea cauze care dezlănțuie efectul dorit, indiferent dacă persoana care îl poartă crede acest lucru sau nu. Un pantaclu, spre deosebire de un talisman, este un obiect specific aflat în armonie cu legile corespondenței și cu un efect specific, putere, abilitate sau cauză. Când magicianul pregătește și încarcă un astfel de pentaclu sau talisman, el trebuie să ia considerație legile corespondenței. Un magician preferă un pantaclu față de un talisman pentru a lua legătura cu ființe dintr-o lume superioară și nu contează dacă aceste entități sunt bune sau rele, inteligente, genii sau demoni.

O amuletă este un nume divin sau un vers sfânt în Biblie; o mantră este o propoziție care exprimă venerarea unei zeități, scrisă pe pergament virgin sau pe hârtie obișnuită de pergament. În categoria amuletelor intră purtarea diferitelor tipuri de plante magice, cum ar fi mătrăguna (Atropa mandragora), care fie oferă o protecție specifică, fie aduc anumite efecte utile. Mai mult, în categoria amuletelor intră și purtarea condensatorilor fluidici fie în formă solidă, fie în formă lichidă, sau a hârtiei de sugativă impregată cu condensatorii fluidici, dar și magnetitul, precum și mici magneți în formă de copite de cal.

În final, aș vrea să menționez pietrele prețioase și semiprețioase care sunt deosebit de potrivite ca și condensatori fluidici și care sunt folosite din timpuri străvechi ca și purtătoare de noroc, pentru protecție, succes sau vindecare. Pe baza teoriilor culorii și durității, astrologia a atribuit fiecărei pietre prețioase un anumit efect și a recomandat purtarea pietrei zodiacale corespunzătoare ca talisman norocos oamenilor născuți sub un anumit semn zodiacal. Pentru adevăratul magician, totuși, este binecunoscut faptul că pietrele zodiacale alese în funcție de astrologie au un efect nesemnificativ, mai ales pentru cei care nu cred în astfel de lucruri; pentru ei acestea sunt complet fără valoare. În schimb, pietrele care corespund cu un efect astrologic datorită durității, compoziției chimice și culorii sunt receptive și potrivite pentru a accepta încărcarea magică potrivită. Magicianul, în măsura în care este posibil, poate lua în considerare recomandările astrologice, dar el nu depinde de ele. El poate, dacă dorește, să încarce magic orice piatră prețioasă cu o asemenea intensitate încât, chiar cu o piatră nefavorabilă din punct de vedere astrologic, rezultatele dorite pot fi obținute indiferent dacă persoană care o poartă crede în efecte sau nu; efectele vor fi întotdeauna cele pe care el le-a comandat. Am învățat despre diferitele tupuri de talismane, pentacluri și pietre prețioase și diferențele lor și acum vom discuta diferitele metode de încărcare. Sunt zece metode diferite:

(1) Încărcarea prin simplă voință în paralel cu imaginația.

(2) Încărcarea stabilind un interval de timp în privința energiei vitale acumulate și a impregnării cu o dorință.

(3) Încărcarea prin legarea elementalilor, elementarilor și ființelor care vor elibera efectul dorit.

(4) Încărcarea prin ritualuri individuale sau tradiționale.

(5) Încărcarea prin formule magice, mantre, yantre şi aşa mai departe.

(6) Încărcarea prin acumularea elementelor.

(7) Încărcarea prin acumularea fluidelor electric şi magnetic.

(8) Încărcarea prin acumularea energiei luminoase.

(9) Încărcarea cu sfere electromagnetice.

(10) Încărcarea prin operaţiuni magico-sexuale.

Fiecare din metodele menţionate anterior are multe variaţiuni. Dacă aş oferi magicianului o descriere a tuturor, ar depăşi cum mult scopul acestei cărţi. Un magician care a avansat până la acest nivel are metode menţionate aici servesc doar ca şi linii călăuzitoare şi astfel voi oferi doar o scurtă descriere a fiecăreia.

(1) Încărcarea prin simpla voinţă în paralel cu imaginaţia

Această metodă este cea mai uşoară şi simplă şi eficientă depinde de puterea sau energia voinţei şi de abilităţile imaginative ale magicianului.

Fiecare talisman, fiecare piatră preţioasă, fiecare pantaclu, cu excepţia amuletelor realizate pe hârtie sau pe pergament, trebuie curăţate de fluidele care sunt ataşate de ele, cu alte cuvinte aceste fluide trebuiesc eliminate sau defluidizate înainte că magicianul să poată începe să le încarce magic. Cea mai bună şi mai eficientă metodă ce poate fi folosită pentru acest scop este prin magia apei. Luaţi un pahar de apă rece proaspătă în care introduceţi talismanul. Concentraţi-vă atenţia pe faptul că apa trage toate influenţele malefice din talisman. Pentru a realiza acest lucru, păstraţi concentrarea pentru o vreme. Totuşi, după câteva

minute în care aţi avut cea mai intensă concentrare, trebuie să fiţi complet convinşi că toate influenţele negative au fost absorbite de apă şi că talismanul vostru este acum liber de toate aceste influenţe. Apoi uscaţi talismanul. Acum sunteţi siguri că acesta este receptiv la influenţa voastră. Acest tip de de-fluidizare trebuie să fie efectuat cu fiecare talisman non-lichid, indiferent de tipul de metodă folosită pentru încărcarea sa. Apoi luaţi talismanul în mână şi prin imaginaţie fixaţi efectele dorite în interiorul său cu cea mai intensă voinţă şi cu o credinţă de nezdruncinat şi cu cea mai mare încredere. Stabiliţi o limită de timp pentru acţiunea dorinţei voastre, stabilind fie să ţină o anumită perioadă de timp sau pe termen nedeterminat. Mai mult, trebuie stabilit dacă talismanul va acţiona doar pentru o anumită persoană sau pentru oricine îl poartă. Încărcaţi sau imaginaţi-vă la timpul prezent ca efectul dorit este deja activ. Prin repetiţie frecventă puteţi mari puterea tensiunii dorinţei pe care aţi concentrat-o; prin această putere emanantă a talismanului ea devine mai intensă şi mai penetrantă. În timpul concentrării, transferaţi sentimentul că eficienţa talismanului rămâne şi continuă să crească automat, chiar când nu vă mai gândiţi la el. Dacă talismanul este destinat pentru altcineva, acelaşi efect rămâne pentru acea persoană. Odată ce aţi încărcat talismanul cu cea mai mare putere posibilă în funcţie de abilităţile voastre, cunoaşterea şi conştiinţa voastră, el este gata pentru a fi folosit.

(2) Încărcarea stabilind un interval de timp în privinţa energiei vitale acumulate şi a impregnării cu o dorinţă.

Aşa cum am descris în paragraful anterior, talismanul de încărcat trebuie întâi defluidizat. Dacă este pentru uz personal, atunci trebuie să acumulaţi energia vitală în corpul vostru (pentru instrucţiuni, revedeţi pasul III din această carte). Odată ce v-aţi

încărcat corpul cu energie vitală în mod expansiv, introduceţi-o prin mâna dreaptă în talisman şi apoi comprimaţi-o în asemenea măsură încât ea să ocupe întreaga formă a talismanului, amuletei sau pietrei preţioase. Când încărcaţi talismanul, trebuie să vă imaginaţi că el absoarbe energia vitală ca un receptaclu absorbant şi o reţine atâta timp cât doriţi. Trebuie să lucraţi cu convingerea că, în timp, eficienţa talismanului nu se va diminua prin purtare sau folosire; în schimb, ea va creşte. Energia vitală care a fost absorbită de talisman şi comprimată într-o radiaţie albă ca zăpada seamănă cu un soare strălucitor. Imaginaţia voastră trebuie să fie dezvoltată până la aceste nivel. Când acumulaţi energia vitală în corpul vostru, imediat transferaţi dorinţa privind efectele talismanului în energia acumulată. Durata eficacităţii talismanului poate fi determinată apoi prin imaginaţie. Alegeţi întotdeauna timpul prezent pentru a exprimă convingerea interioară că talismanul este complet activ imediat după încărcare. De asemenea, nu alegeţi mai mult de o dorinţă pentru un talisman, mai ales când dorinţele sunt direct opuse una alteia. Cea mai eficientă încărcare este una care vizează o singură dorinţă. Mai mult, este recomandat să alegeţi numai dorinţe care sunt în limita posibilităţilor şi să evitaţi metode de încărcare care sunt prea fantastice şi nu pot fi îndeplinite. Această lege, regulă sau poruncă se aplică tuturor tipurilor de talismane şi tuturor metodelor de încărcare. Cea mai bună metodă de a dovedi efectul expansiv al unei astfel de încărcări este folosirea unui pendul sideral.

Când încărcaţi un talisman pentru o altă persoană, nu direcţionaţi energia vitală acumulată prin corpul vostru, ci condensaţi-o direct din univers şi introduceţi-o prin imaginaţie în talisman. Toate celelalte reguli de instruire sunt aceleaşi.

(3) Încărcarea prin legarea elementalilor, elementarilor şi fiinţelor care vor elibera efectul dorit.

La paşii anteriori am descris în detaliu crearea elementalilor şi a elementarilor. Un elemental sau elementar poate fi legat de un talisman, pentaclu, amuletă sau piatră preţioasă. Legarea se realizează printr-un cuvânt pe care-l alegeţi, un ritual pe care-l concepeţi sau un gest prin intermediul imaginaţiei. Tot ce trebuie să faceţi la acest punct este să rostiţi sau să implementaţi gestul, ritualul, cuvântul sau formula prestabilită şi elementalul legat va elibera efectul respectiv. La acest moment, magicianul trebuie să aibă maturiatea necesară pentru a şti când să lege un elemental sau un elementar de un talisman. Fără îndoială, el va folosi elementalul la început pentru a influenţa sfera mentală, în timp ce va folosi elementarii pentru realizarea unor efecte astrale sau fizice. În acelaşi mod, şi fiinţele pot fi legate de un talisman dacă magicianul doreşte să obţină anumite efecte. Fiecare magician are această abilitate, atâta timp cât a lucrat conştiincios la dezvoltarea sa. Contactul cu fiinţe poate fi stabilit practicând comunicarea pasivă şi prin magia cu oglinzi sau prin transă cu ajutorul Akashei. În această privinţă nu sunt necesare alte instrucţiuni. La acest nivel magicianul trebuie să ştie ce să facă şi cum să o facă.

(4) Încărcarea prin ritualuri individuale sau tradiţionale

Această metodă este practicată mai ales de magicienii orientali care preferau această metodă şi care sunt dotaţi cu o răbdare incredibilă, care este absolut necesară pentru acest tip de încărcare.

Magicianul oriental creează un simbol specific şi complet individual pe care l-a ales, fie cu mâna, cu degetele sau doar cu un deget, deasupra talismanului, sau face un semn direct în aer cu talismanul.

El îşi îndreaptă concentrarea asupra efectului dorit pentru talisman. El repetă ritualul de câteva ori pe zi. Prin repetiţie prelungită, el crează o baterie puternică sau voltă în Akasha pentru a produce efectul dorit. Dacă, prin repetiţii prelungite ale ritualului, volta magică din Akasha a devenit destul de puternică, va fi suficient să execute ritualul separat sau deasupra acelui talisman şi efectul dorit va fi eliberat. Acest lucru poate fi realizat fără ajutorul imaginaţiei şi fără niciun efort mental.

Un magician care cunoaşte Kabala ştie că trebuie să îşi încarce în mod ritualic bateria în Akasha de 462 de ori în 462 de zile potrivit numărului kabbalistic pentru că ritualul său să fie eficient automat. Această încărcare trebuie efectuată fără mare efort, pentru că este foarte consumatoare de timp. Un magician european rareori va demonstra o răbdare atât de mare, întrucât poate obţine acelaşi efect cu mult mai rapid cu o altă metodă conţinută în această carte.

Încărcarea printr-un ritual tradiţional este considerabil mai uşoară şi necesită doar câteva repetiţii pentru a stabili contactul, în timp ce efectul este atât de enorm încât se apropie de miraculos. Totuşi, aceste tipuri de ritualuri tradiţionale de încărcare, pe care nu le pot divulga, ţin de secretele lojelor, societăţilor, sectelor şi mănăstirilor. Un magician care este antrenat în clarvedere ar putea obţine cu uşurinţă aceste secrete, dar ar risca să fie descoperit curând. Magicienii orientali, care îşi păzesc ritualurile sub jurământ de moarte, ar acţiona magic fără milă împotriva oricui ar intră în posesia ritualurilor lor fără permisiune. Prin urmare, avertizez orice magician să nu îşi însuşească ritualuri în acest mod. Aceste ritualuri sunt de obicei gesturi prin care semnele secrete ale diferitelor zeităţi, Ishta Devatas, sunt realizate deasupra talismanului. Ele sunt foarte similare ritualurilor individuale pe

care le-am descris. Fără îndoială, o asemenea încărcare are un efect extrem de puternic, pentru că acest tip de ritual este probabil executat de sute de magicieni pricepuţi şi, pe lângă aceasta, ritualul este transmis prin tradiţie din generaţie în generaţie. Un student care a ajuns la un anumit nivel de maturitate este recompensat cu un asemenea ritual. Tradiţia recompensării unei persoane care merituoasă cu un ritual, care în acelaşi timp stabileşte contactul cu o baterie corespunzătoare, este numită în Orient un ankhur sau abbhisheka.

(5) Încărcarea prin formule magice, mantre, yantre şi aşa mai departe

Această metodă specific de încărcare este una din cele mai mărețe şi mai puternice şi necesită cel mai înalt nivel de cunoaştere şi foarte multă pregătire, pe care le descriu în detaliu în celelalte două cărţi ale mele, *Practica evocării magice* şi *Cheia Adevăratei Kabale*. Din acest motiv următoarele remarci scurte ar trebui să fie suficiente.

Prima metodă de încărcare este realizată prin repetarea unei formule magice prin care o fiinţă potrivită pentru acest scop eliberează efectul dorit.

Încărcarea prin mantre este realizată printr-o frază sacră care are rolul de reverenţă în faţă unei zeităţi, o Japă Yoga care este rostită de multe ori într-un talisman potrivit pentru acest scop. Astfel, atributele acelei zeităţi sunt materializate şi este o certitudine că prin aceasta se pot obţine efecte puternice în toate planurile.

O încărcare prin yantre este o formă de magie prin cuvânt aplicată corect în care anumite puteri cosmice sunt chemate prin

litere, cuvinte etc., care sunt potrivite pentru scopul dorit şi corespund în privinţa ritmului cosmic, tonului, culorii şi atributelor.

(6) Încărcarea prin acumularea elementelor

Această metodă de încărcare este oferită oricărui magician care a finalizat în mod practic toate exerciţiile pas cu pas până la acest punct. Dacă magicianul doreşte să obţină un efect printr-un principiu elemental, el va încărca talismanul sau pantaclul ales cu elementul care oferă acel efect. Încărcarea în sine este realizată în modul descris la metoda 2 din acest capitol în ceea ce priveşte energia vitală acumulată, dar cu o diferenţă: în locul energiei vitale se foloseşte elementul potrivit. Pentru uz personal, acumularea este realizată în corpul persoanei, dar dacă talismanul este destinat pentru o altă persoană, energia este luată direct din univers. Dacă de exemplu, magicianul are o problemă în a controla un anumit element, el foloseşte elementul opus pentru protecţie; el realizează acest lucru folosind un talisman încărcat. Multe alte efecte pot fi obţinute prin elemente. Magicianul experimentat în controlul elementelor va putea să creeze, prin intuiţie, variaţiunile pe care le doreşte.

(7) Încărcarea prin fluidele electric şi magnetic

Folosirea fluidelor electric şi magnetic reprezintă una din cele mai puternice încărcări. Dacă scopul talismanului este de protecţie, de a emite ceva sau de a aduce o anumită activitate, în aceste cazuri folosiţi mai ales fluidul electric. Dacă talismanul trebuie să aibă un efect de atragere şi să aducă simpatie, noroc şi succes, atunci folosiţi fluidul magnetic. Încărcarea este făcută în acelaşi mod că şi acumularea energiei vitale şi a elementelor. Dacă talismanul este pentru uz personal, acumularea este făcută în partea potrivită a corpului, nu în întregul corp. Fluidul magnetic

este acumulat în partea stânga a corpului şi proiectat în talisman prin mâna stângă, în timp ce fluidul electric este acumulat în partea dreapta a corpului şi proiectat în talisman prin mâna dreaptă.

(8) Încărcarea prin acumularea energiei luminoase

Pentru efecte spirituale speciale, cum ar fi creşterea nivelului puterilor oculte, intuiţiei şi inspiraţiei, încărcarea talismanului se face cu energie lumioasă acumulată. Încărcarea are loc în acelaşi mod ca acumularea energiei vitale acompaniată de impregnarea dorinţei, stabilirea duratei şi aşa mai departe. Lumina condensată în talisman trebuie să fie precum un soare, dar trebuie să strălucească mai puternic decât lumina obişnuită a soarelui. Un talisman destinat pentru uz personal este încărcat cu energie luminoasă acumulată prin corpul propriu, în timp ce talismanul destinat unei alte persoane este încărcat cu energie luminoasă direct din Univers. Toate celelalte instrucţiuni aplicabile descrise în această carte trebuie luate în considerare.

(9) Încărcarea prin sferele electromagnetice (Volte)

Dacă doriţi să temperaţi influenţele karmice pentru a vă proteja de influenţele altor sfere şi dacă intenţionaţi să vă aranjaţi destinul potrivit dorinţelor voastre, încărcaţi talismanul cu o voltă magică, fie pentu scopurile voastre sau pentru alţi oameni. Această metodă de încărcare este numită “volting”; este cea mai puternică formă de imitaţie a principiului Akasha. Numai un magician care aspiră să atingă cele mai înalte idealuri, o conexiune cu Dumnezeu, ar trebui să folosească această metodă de încărcare pentru a nu se încărca cu povara intervenţiei în Akasha.

Aşa cum am menţionat în mod repetat, tot ceea ce există a fost creat prin cele două fluide prin cele patru elemente. Potrivit cu legile universale, fluidul electric este întotdeauna în centru.

La periferia fluidului electric, unde expansiunea încetează, fluidul magnetic începe să lucreze şi aici este cel mai slab. Distanţa de la punctul central sau focal până la periferia fluidului electric este exact aceeaşi ca distanţă de la începutul fluidului magnetic până la periferia sa, unde forţa atractivă magnetică este cea mai puternică. Această lege se aplică la scară mică precum şi la scară mare, în microcosmos precum şi în macrocosmos. Ea trebuie luată în considerare când încărcaţi folosind o voltă sau când formaţi o voltă. Dacă doriţi să încărcaţi un talisman, pantaclu sau piatră preţioasă printr-o voltă pentru scopuri personale, procedaţi în felul următor:

Cu toată puterea voastră, acumulaţi fluidul electric în mod dinamic în partea dreaptă a corpului. Proiectaţi fluidul electric acumulat prin mâna dreaptă şi apoi prin degetul arătător după ce l-aţi condensat într-o scânteie electrică puternică pe care o trimiteţi prin imaginaţie în centrul talismanului. Scânteia electrică foarte comprimată trebuie vizualizată de culoarea roşu-aprins.

Urmaţi aceeaşi procedură cu fluidul magnetic ca şi cu fluidul electric, acumulând fluidul magnetic în partea stângă a corpului şi direcţionându-l prin mâna stângă şi apoi prin degetul arătător, şi protejaţi-l în aşa fel încât să acoperiţi scânteia electrică sferică cu fluidul magnetic într-o asemenea măsură încât să devină invizibil pentru imaginaţie. Apoi imaginaţi-vă fluidul magnetic comprimat în culoarea albastră. Când aţi realizat acest lucru, ceea ce rămâne în imaginaţie ar trebui să fie o mică sferă albastră care cuprinde întreaga formă a talismanului. Acestea încheie pregătirea unei volte, şi îndată ce fluidul electric radiază în interior şi fluidul magnetic la exteriorul voltei, impregnaţi sfera – adică, volta care este acum gata – cu dorinţa voastră şi stabiliţi şi limita de timp în care să acţioneze.

Dacă decideţi mai târziu să măriţi încărcătura, ceea ce probabil nu va fi necesar, tot ce trebuie făcut este să condesaţi fluidul magnetic, ceea ce va face că fluidul electric conţinut în interior să se intensifice automat. O asemenea voltă are efecte magice atât de formidabile încât schimbă karma potrivit dorinţei voastre. Un magician care reuşeşte să facă acest lucru nu mai este supus karmei obişnuite ci doar Providenţei Divine.

Când un magician încarcă un talisman cu o voltă pentru o altă persoană, el urmează aceeaşi procedură menţionată anterior. Totuşi, el nu trage fluidele electric şi magnetic prin corpul său; în schimb, le trage direct din univers. Magicianul nu ar trebui să facă încărcări cu volte pentru o altă persoană decât dacă circumstanţele o cer. El trebuie să fie absolut sigur că acea persoană are idealuri foarte înalte, este foarte sinceră în privinţa dezvoltării sale, este urmărită numai de karma şi este considerată lipsită de noroc în toate încercările sale. Ochii clarvăzători ai magicianului vor putea stabili acest lucru; de asemenea, intuiţia sa îl va ghida să ia decizia potrivită dacă îi este îngăduit să intervină sau nu. În acest punct al dezvoltării sale, magicianul este compelt responsabil de consecinţele care rezultă din acţiunea sa.

Când o astfel de voltă magică este trimisă într-un mic magnet în formă de potcoavă astfel încât sfera să cuprindă întregul magnet, chiar şi un Toma necredinciosul ar fi uimit de efectele enorme pe care un astfel de mic magnet le-ar produce.

(10) Încărcarea prin operaţiuni magico-sexuale

Mai există o altă metodă de încărcare; totuşi, o voi comenta doar pe scurt. Din motive etice şi morale voi evita să descriu practica acestei metode în detaliu. Totuşi, dacă magicianul meditează la această metodă el va putea să acceseze detaliile necesare ale practicii. El va evita totuşi această practică, întrucât între timp a

învăţat atât de multe alte metode de încărcare. Numai un magician etic şi foarte avansat se poate aventura să practice această metodă întrucât pentru cei puri, totul rămâne pur. În mâinile unei persoane imorale aceste practici ar putea face mai mult rău decât bine. Şi multe răutăţi ar putea fi comise cu această cunoaştere, iar puterile înalte cum este iubirea nu ar trebui niciodată folosite greşit. De ceea descrierea acestei metode va fi foarte scurtă şi mai ales voi limita la principiul pe care se bazează.

În primul rând, sunt necesare precauţii specifice, întrucât fără ele această operaţiune nu va reuşi. O operaţiune magico-sexuală, indiferent de scop, este un act sfânt sau sacru, o rugăciune, în care actul de dragoste creator este imitat. Tot ce a fost creat în univers a apărut printr-un act de dragoste. Magia sexuală se bazează pe această lege universală. În acest caz, magicianul bărbat lucrează cu o femeie cu o viziune similară, preferabil o femei magician. Magicianul bărbat reprezintă principiul activ, creator, în timp ce femeia magician reprezintă principiul pasiv, născător. Magicianul femeie trebuie să aibă abilitatea de a controla fluidele electric şi magnetic şi în acest caz trebuie să îşi schimbe polaritatea astfel încât capul ei să devină magnetic şi organele genitale să fie fluidizate electric. Pentru magicianul bărbat este invers; capul lui rămâne magnetic şi organele genitale rămân electrice. Polarităţile sale rămân neschimbate. O tensiune bipolară extrem de puternică se produce prin uniunea magicienilor bărbat şi femeie, creând un efect enorm. Actul de dragoste nu creează o nouă viaţă, ci produce cauza dorită împreună cu efectul ei. Aici polul dublu inferior şi cel superior sunt puşi în mişcare, aici magnetul tetrapolar este activ, acel Yod-He-Vau-He, cel mai înalt mister al iubirii, cel mai înalt mister al creaţiei. Cât de uşor ar putea acest act de creaţie, cel mai înalt existent în lume, să fie redus la dorinţa carnală şi să ducă la pierzanie? Izgonirea din

paradis a lui Adam şi Eva din Biblie îşi găseşte aici cel mai înalt simbolism. Magicianul care se aventurează să abordeze această practică, cea mai înaltă dintre toate, trebuie să fie în control absolut al curenţilor superior precum şi al celor inferiori pentru a transfera aceşti curenţi într-o piatră preţioasă, cu alte cuvinte un talisman pentru o posibilă încărcare. Dacă magicianul ar dezonora acest act sacru prin dorinţe carnale, ar avea aceeaşi soarta cu Adam şi Eva, care au pierdut privilegiul de a se bucură de fructele paradisului. Magicianul intuitiv va înţelege cu uşurinţă cât de măreţ este acest simbolism şi va consideră justificat motivul pentru care nu rup tăcerea când vine vorba de cel mai înalt mister dintre toate.

Realizarea unei dorinţe prin sferele electromagnetice din Akasha (cunoscută ca Volting)

În paragraful anterior al acestui capitol am descris creaţia unei volte prin intermediul fluidului electromagnetic. Procedura pentru volting este aceeaşi, doar că pentru o voltă în Akasha, sfera electro-magnetică trebuie să fie mai mare. Practica este următoarea:

Cu toată puterea voastră, acumulaţi fluidul electric în partea dreaptă a corpului. Proiectaţi-l prin palma mâinii drepte către exterior, unde îi daţi forma unei sfere prin imaginaţie, lăsând-o să plutească în aer fără oprelişti. Această proiecţie nu este direcţionată prin degetul arătător, ci este proiectată direct prin palma mâinii drepte. Această sferă de foc trebuie să fie roşie strălucitoare datorită fluidului electric condensat în interior, fiind intensificată dinamic de acumularea frecvenţa a fluidului electric şi prin proiecţii repetate până când creşte în urma mai multor

încărcări. Acumularea şi dinamizarea sunt repetate până când sfera a ajuns la un diametru de aproximativ 91 de centimetri. Aceeaşi procedură trebuie urmată cu fluidul magnetic. Începeţi să proiectaţi fluidul magnetic spre exterior prin palma mâinii stângi, învăluind sfera electrică strat cu strat în fluidul electromagnetic. Prin repetiţia acumulării fluidului magnetic şi prin proiecţia sa, învelişul devine mai condensat şi mai mare. Această procedură trebuie repetată până când întreagă sfera a ajuns la un diametru de aproximativ 180 de centimetri. Când acest lucru a fost obţinut, volta electromagnetică este gata.

Dacă magicianul pregăteşte o astfel de voltă pentru o altă persoană, atunci fluidele electric şi magnetic trebuie luate direct din univers. Dacă o astfel de voltă electromagnetică a fost pregătită cu cea mai puternică imaginaţie, cu o voinţă fermă şi cu o credinţă de nezdruncinat, atunci magicianul a impregnat această voltă, acest acumulator cu cea mai mare putere, cu dorinţa concentrată potrivită. El crează prin imaginaţie, cauza dorită, pe care volta sa ar trebui să îl producă. Odată ce magicianul a stabilit durata de viaţă a voltei sale magice, el o catapultează într-un mod aproape extatic cu ajutorul imaginaţiei în universul infinit, în macrocosmos, în lumea cauzală, deci în Akasha. El taie mental legătura cu volta sa; când o catapultează, el brusc încetează să se mai gândească la ea; el uită intenţionat de voltă şi îşi îndreaptă atenţia spre alte probleme.

Încărcarea voltei menţionată aici este una din cele mai puternice operaţiuni pe care magicianul este capabil să o execute la nivleul acesta de dezvoltare. Acest lucru îi permite să fie stăpân asupra sa şi a altora. Cauza pe care a transferat-o cu volta sa în Akasha îşi va exercita efectul şi nu va conta dacă acesta este în planul mental, astral sau fizic. Magicianul preţuieşte cum se cuvine măreaţa şi responsabila oportunitate şi va folosi acest lucru pentru

el şi pentru aproapele său, pentru care s-a aventurat în această operaţiune, numai pentru a atinge cele mai înalte şi nobile scopuri.

Magicianul care a urmat această cale dificilă până aici a reuşit, prin exerciţii intense (care sunt mai grele decât ascetismul), echilibrându-şi karma în măsura în care ea nu îi va mai face niciun rău. El nu mai este supus acţiunii obişnuite a sorţii. El devine stăpân asupra propriului său destin. Numai Providenţa în cel mai înalt aspect al Ei îi poate influenţa voinţa.

Sumarul exerciţiilor din Pasul IX

I. Pregătirea magică a spiritului

Practica clarviziunii cu ajutorul oglinzilor magice

a. vederea prin timp şi spaţiu

b. efectul la distanţă prin oglinda magică

c. diferite sarcini de proiecţie prin oglinda magică

II. Pregătirea magică a sufletului

1. Separarea deliberată a corpului astral de cel material

2. Impregnarea corpului astral cu cele patru calităţi divine fundamentale

III. Pregătirea magică a corpului fizic

1. Tratamentul bolnavi cu ajutorul fluidului electromagnetic

2. Încărcarea magică a corpului astral cu cele patru calităţi divine fundamentale

3. Realizarea dorinţelor prin voltele electromagnetice.

Sfârşitul pasului IX

PASUL X
PREGĂTIREA MAGICĂ A SPIRITULUI

Înainte ca magicianul să înceapă lucrul la cel de-al zecelea şi ultimul pas din acest curs, el ar trebui să revadă cu atenție tot ce a învătat şi să se asigure că este sută la sută în control şi că stăpâneşte fiecare aspect pe care acest curs de instruire îl prezintă până acum. Dacă nu, atunci trebuie să aibă grijă să recupereze tot ce îi lipseşte şi să facă tot ce îi stă în putere să îşi dezvolte complet toate abilităţile. Orice grabă în ceea ce priveşte dezvoltarea sa este fără sens şi în final prezintă un dezavantaj în practica magiei. Pentru a preveni orice dezamăgiri viitoare, magicianul trebuie să îşi dea timpul necesar şi să progreseze sistematic şi temeinic.

El trebuie să fie conştient de faptul că acest ultim pas este de fapt sfârşitul dezvoltării sale magice în ceea ce priveşte prima carte de Tarot şi el trebuie să fie pregătit pentru sarcini magice mai înalte, pe care le voi descrie în volumul II şi volumul III al acestor Mistere Sacre[18]. Dacă există lacune în munca sa, el nu va reuşi niciodată să controleze forţele mai înalte. În acest caz specific, nu contează dacă termină cursul de instruire cu câteva luni mai devreme sau mai târziu. Ceea ce contează cel mai mult este ca magicianul să nu piardă niciodată din vedere obiectivul său şi să se străduiască întotdeauna să meargă înainte până când atinge cele mai înalte culmi ale cunoaşterii divine. Recapitulând dezvoltarea sa până în acest punct, el va realiza că a parcurs deja o distanţă semnificativă pe calea sa către perfecţiune, cu mult mai mult decât se aştepta.

Totuşi, el trebuie să fie conştient că acesta este numai primul pas pe scara pe care el aspiră să urce. Îndată ce magicianul realizează cât de mult mai are de cunoscut, de experimentat și de însușit, el își va înclina capul în profundă reverență în fața fântânii divine de înțelepciune. În inima sa el nu mai poate nutri aroganță, ambiție, îngâmfare și cu atât mai puțin atribute negative. Aceasta pentru că, pe măsură ce avansează în interiorul creației lui Dumnezeu, el devine tot mai umil și mai receptiv în profunzimile sale.

[18] *Practica evocării magice* şi *Cheia către adevărata Kabala*

Prima sarcină a magicianului pentru Pasul X este să obțină cunoașterea despre sferele elementelor. Cu corpul său mental, el vizitează sferele individuale ale elementelor și își transferă corpul spiritual în regatul gnomilor sau al spiritelor Pământului, urmat de regatul ondinelor sau a spiritelor Apei. Apoi, el explorează regatul silfilor sau al zânelor, spiritele Aerului și, în final, regatul salamandrelor, cunoscut și ca împărăția Focului. Pentru neinițiat, aceste regate par a fi rupte din povești și probabil le va considera utopice. Legendele și basmele nu există pentru adevăratul inițiat; de fapt, ele trebuiesc înțelese simbolic, pentru că ele ascund multe adevăruri profunde. Într-un anumit sens, același lucru se aplică gnomilor, ondinelor, zânelor și salamandrelor. Magicianul poate, pe baza observațiilor sale, să-și dovedească faptul că aceste entități există cu adevărat. Totuși, o persoană care nu este antrenată în magie și ale cărei simțuri nu sunt complet dezvoltate din punct de vedere spiritual este conectată doar la planul fizic și prin urmare, nu poate să-și imagineze existența altor ființe, cu atât mai puțin să-și dovedească existența lor.

Majoritatea oamenilor sunt atât de atașați de materialismul cauzat de stilul lor de viață pur material încât nu înțeleg lucrurile care există dincolo de lumea lor fizică într-un plan mai înalt sau mai subtil, dincolo de percepția lor. Este desigur cu totul altceva când vine vorba de un magician antrenat ale cărui simțuri sunt dezvoltate conștient. El are abilitate de a vedea și de a percepe

mult mai mult şi el poate să verifice şi să îşi dovedească existenţa puterilor mai înalte, a planurilor şi a fiinţelor. Acesta este adevăratul motiv sau scop al acestui curs de instruire, de a dezvolta fiinţa umană într-o asemenea măsură încât să poate percepe şi controla nu doar lumea fizică, ci şi sferele mai înalte. Totuşi, nu vrem să ne precipităm şi să ne complacem în subiecte similare, ci ne vom ocupa cu practica necesară pentru a ajunge în lumea elementelor.

În capitolele anterioare am învăţat că regatul elementelor există, nu doar acolo unde se află elementele în sine, ci şi acolo unde fiinţele respective îşi duc existenţa. Diferenţa dintre o fiinţă umană şi o fiinţă a elementelor constă în faptul că o fiinţă umană constă din patru sau mai degrabă cinci elemente şi este controlată de acestea, în timp ce o fiinţă elementală este compusă doar din substanţă cea mai pură a elementului căruia îi aparţine. Potrivit conceptului nostru de timp, o asemenea fiinţă probabil are o durată de viaţă mai lungă decât a unui om, dar în schimb nu deţine un spirit nemuritor. Ca regulă, o astfel de fiinţă se dizolvă din nou în elementul ei. La acest punct, să ne abţinem de la a descrie orice detalii, pentru că magicianul va învăţa aceste lucruri din experienţele sale practice, care sunt posibile prin transferul spiritului. Magicianul trebuie să înţeleagă cum să se transfere în regatul elementelor şi să ia contact cu aceste fiinţe. Mai târziu, el va putea chiar să controleze aceste fiinţe elementale. Cum putem chema aceste fiinţe în lumea noastră fizică într-un mod pasiv şi activ, va fi descris în detaliu în capitolul potrivit despre magia evocării, în volumul al acestui curs de instruire, *Practica evocării magice*.

Mai presus de toate, magicianul trebuie să fie conştient că regatul elementelor nu este lumea noastră fizică şi prin urmare, el nu poate să se transfere în acea lume fără calificările potrivite. O fiinţă a elementelor nu se poate face înţeleasă decât pentru o fiinţă care este omogenă. Această circumstanţă trebuie luată în considerare. O pasăre poate comunica doar cu o altă pasăre, şi de aceea o fiinţă elementală nu poate înţelege o fiinţă umană şi prin urmare se poate face înţeleasă doar de o fiinţă din acelaşi element. Dacă o fiinţă a elementelor doreşte să ia legătură cu o fiinţă umană, ar trebui să ia forma umană precum şi atributele umane pentru a o aborda. Aceste exemple ar trebui să clarifice pe deplin pentru magician de ce, la paşii anteriori, a trebuit să practice exerciţiile de transformare. Un gnom nu poate înţelege niciodată o fiinţă umană şi vice versa; în timpul acestei proceduri, fie magicianul se transforma într-un gnom, fie gnomul devine o fiinţă umană. Prin urmare, magicianul, înainte să intre în regatul spiritelor Pământului, trebuie să ia forma unui gnom. Dacă magicianul nu are nicio idee cum arată un gnom, el poate folosi clarviziunea, fie într-o stare de transă, fie cu ajutorul oglinzii magice, pentru a vedea forma unui gnom. El va observa că gnomii sunt oameni pitici similari cu spiriduşii din poveşti. De obicei ei au bărbi lungi şi poartă pălării, au păr lung şi ochi luminoşi şi hainele lor sunt salopete. Aşa va apărea un gnom pentru magician în oglinda magică. El va observa şi că fiecare spirit al Pământului poartă o mică lanternă şi că fiecare lanternă are o luminozitate diferită. Aceasta ajută aceste spirite ale Pământului să-şi găsească drumul prin regatul subteran. Odată ce magicianul a văzut un gnom în oglinda magică prin clarviziune, el nu trebuie decât să ia forma sa în spirit, sau cu alte cuvinte, în planul mental. Mai mult, el trebuie să se identifice cu elementul Pământ, ceea ce înseamnă că întâi trebuie să îşi încarce întregul corp cu acesta, dar fără nicio acumulare. La acest punct, magicianul nu are nimic mai mult de făcut decât să-şi imagineze cum coboară în regatul subteran, cu alte cuvinte în pământ. Când se află în acest mediu, o senzaţie de întuneric îl va înconjura şi cu ajutorul imaginaţiei el va vizualiza o

lanternă cu o lumină absolut minunată care va ilumina întunericul. El nu va observa o mare schimbare în timpul încercărilor iniţiale.

Totuşi, după ce repetă procedura de câteva ori, se va obişnui cu întunericul într-o asemenea măsură încât va putea discerne fiinţe care au aceeaşi formă ca şi el şi acestea sunt fiinţele pe care vrea să le contacteze. După încercări frecvente el va observa că aceste fiinţe devin tot mai clare şi va putea să le observe în regatul Pământului cum lucrează făcând diferite activităţi. În regatul spiritelor Pământului nu poate şi nu trebuie să vorbească niciunui spirit al Pământului până când ele nu îi vorbesc lui primele. Magicianul trebuie să fie conştient tot timpul de această lege, niciodată să nu fie primul care să pună o întrebare. S-ar putea întâmpla, lucrând împreună cu aceşti gnomi, ca magicianul să fie tentat să facă o remarcă, dar nu trebuie să îşi permită niciodată să fie tentat în acest mod. Altfel îşi asumă riscul că spiritele Pământului să preia controlul asupra lui, în timp ce scopul exerciţiului este că el să capete control asupra lor. Dacă un astfel de ghinion i s-ar întâmplă magicianului, s-ar putea întâmpla ca gnomii, prin diferitele lor practici magice, să îl captureze prin elementul Pământ şi atunci el însuşi ar deveni un spirit al Pământului. În acel punct, el cu greu ar avea abilitatea să se întoarcă la corpul său fizic. După un anumit timp, cordonul mental dintre corpul astral şi cel fizic s-ar rupe şi acesta ar duce la moartea fizică a magicianului. Diagnosticul medical ar spune „cauza morţii – infarct".

Un magician care, prin pregătirea magică, este stăpân asupra sa şi întotdeauna ia această lege în considerare nu are nimic de care să se teamă. Dimpotrivă, în momentul în care gnomii iniţiază conversaţia, ei vor privi magicianul că pe o fiinţă aflată pe un palier superior faţă de ele şi îi vor deveni cei mai buni prieteni.

Legea conform căreia magicianul nu ar trebui să le vorbească spiritelor Pământului primul se aplică numai la primele vizite; mai târziu, îndată ce gnomii sunt convinşi că magicianul le este superior în inteligenţă şi voinţă, nu doar că se vor bucura de relaţia aceasta dar îi vor deveni de asemenea servitori ascultători. Spiritele Pământului sunt spiritele cele mai apropiate unei fiinţe umane şi ele îl vor servi cu bucurie, mai ales atunci când sunt conştiente de superioritatea sa. Magicianul ar trebui să viziteze acest regat cât mai des posibil şi ar trebui să facă acest lucru până când el nu mai are nimic nou să-i ofere.

Magicianul poate învăţa multe de la gnomi şi nu este nicio carte în existenţă care să-i poată oferi atâtea secrete despre regatul Pământului câte poate învăţa sau experimenta în acel regat. De exemplul el poate învăţa de la gnomi totul despre puterea şi efectele diferitelor ierburi şi cum să obţină puteri magice asupra unor anumite pietre; el va dobândi cunoaşterea legată de comori ascunse şi multe alte lucruri. El va fi de asemenea martor la toate lucrurile care există în pământ, de exemplu izvoare, cărbuni, minereuri şi aşa mai departe. Pe lângă aceasta, el va învaţă de la gnomi privindu-i cum realizează diferite practici magice care pot fi utilizate prin elementul Pământ. În timp, magicianul va observa că printre spiritele Pământului în regatul gnomilor există diferite grupări de inteligenţe. El va întâlni gnomi care îl vor învăţa alchimie.

Când magicianul ajunge să se simtă acasă în regatul gnomilor şi a adunat toată cunoaşterea pe care ei o pot oferi, poate să viziteze următoarea împărăţie, împărăţia spiritelor Apei.

Magicianul ar trebui să se pregătească în acelaşi mod ca atunci când a vizitat spiritele Pământului şi ar trebui întâi să vizioneze forma unui spirit al Apei în oglinda sa magică. El va observa că

spiritele Apei sunt foarte apropiate de fiinţele umane ca aspect; nu există nicio diferenţă în formă şi înălţimea lor. Ca regulă, spiritele Apei sunt numite ondine, care sunt spirite ale Apei feminine şi sunt foarte frumoase, dar există şi spirite ale Apei masculine. Când magicianul vizitează regatul Apei, el nu trebuie neapărat să ia forma unui spirit al Apei feminin, el poate, totuşi, să aleagă să facă acest lucru, dacă îl atrage, transformându-se prin imaginaţie într-o ondină. Transformarea într-o ondină are avantajul că magicianul nu va fi supus avansurilor ondinelor; acestea nu sunt doar răvăşitor de frumoase dar şi foarte intruzive şi cu pasiuni erotice foarte puternice.

Îndată ce magicianul este pregătit mental, umplându-se cu elementul Apă, impregnându-şi spiritul cu Apă, el se transferă undeva într-un mare lac sau ocean potrivit dorinţei şi preferinţei sale şi coboară în spirit în adâncul apelor. Acolo va experimenta acelaşi proces că în regatul gnomilor – la început, nu va întâlni imediat spiritele Apei, dar prin experimente frecvente şi inspirate de o dorinţă sinceră de a comunica cu spiritele Apei, el le va atrage la un moment dat. Iniţial va întâlni numai fiinţe feminine, care se mişcă libere prin apă ca oamenii. Foarte rar va întâlni o ondină neprietenoasă. Aici mai domneşte o clasă de inteligenţă specifică, pentru că deşi toate ondinele sunt foarte frumoase, magicianul va întâlni şi călăuzele cele mai inteligente şi mai regale care sunt înzestrate cu o frumuseţe şi inteligent aparte. Magicianul va observa că aceste fiinţe nu vor executa doar dansurile lor obişnuite ci vor realiza şi diferite operaţiuni. Nu ar avea niciun sens să descriu detaliile, pentru că magicianul va putea să experimenteze totul el însuşi. Legea se aplică şi aici: magicianul nu trebuie *niciodată* să vorbească acestor spirite ale Apei primul; el trebuie să aştepte până când i se vorbeşte. Magicianul va învăţa atât de multe despre elementul Apă de la aceste călăuze inteligente încât ar putea scrie cărţi despre subiect. Nu doar că va învăţa totul

despre viaţa peştilor, despre diferitele tipuri de plante şi pietre de sub apă şi aşa mai departe, dar va deveni familiar şi cu diferitele practici magice ale elementului Apă. Magicianul trebuie avertizat de frumuseţea excepţională a acestor fiinţe, şi nu trebuie *niciodată* să se îndrăgostească de o asemenea fiinţă până în punctul în care pierde din vedere orice altceva. O iubire că aceasta i-ar putea fi sfârşitul. Acest lucru nu înseamnă că nu poate să se bucure de compania acestor ondine. Întotdeauna reţineţi motto-ul: Iubirea este legea, dar iubirea este supusă voinţei. O ondină poate să-l prindă în plasă pe magician cu frumuseţea ei răvăşitoare, drăgălăşenia şi erotismul intoxicant într-o asemenea măsură încât el ar risca să devină un spirit al Apei el însuşi, consecinţă fiind moartea sa fizică. Până acum, mulţi magicieni au căzut victime unei astfel de iubiri nefericite. Prin urmare, magicianul trebuie să fie atent tot timpul, întrucât acest regat are cea mai atrăgătoare forţă în sfera elementelor şi dacă el nu înţelege cum să îşi controleze pasiunile, va fi complet la mila spiritelor Apei.

Odată ce magicianul a dobândit abilitatea de a vizita regatul spiritelor Apei după cum doreşte şi a învăţat de la aceste fiinţe tot ce este de învăţat despre elementul Apă în ceea ce priveşte cunoaşterea magică, el îşi va îndrepta atenţia spre următorul regat, cel al spiritelor Aerului.

Spre deosebire de regatul Apei, ai cărui locuitor, ondinele sau nimfele de apă, comunică bucuroase cu oamenii, spiritele Aerului sunt timide când vine vorba de fiinţele umane. Ele sunt similare spiritelor Apei; au figuri frumoase şi sunt predominant feminine, dar veţi găsi şi spirite ale Aerului masculine.

În acest caz specific, magicianul nu trebuie să ia forma plăcută spiritelor Aerului. El îşi impregnează persoana, spiritul, cu elementul Aer şi poate prin imaginaţie să intre în regiunea aerului

cu dorința ca spiritele Aerului să ia legătura cu el. Chiar dacă, după repetiții frecvente, el nu reușește să contacteze spiritele Aerului o perioadă lungă de timp, nu ar trebui să-și piardă niciodată răbdarea. Scopul său principal ar trebui să fie observarea spiritelor Aerului cu orice preț și la un moment dat va reuși. La început, el va observa că spiritele Aerului îl vor ocoli, dar nu ar trebui să fie niciodată descurajat de acest comportament. El va vede cele mai frumoase ființe cu corpuri eterice minunate care sunt fine și grațioase. Magicianul ar trebui să imite aceste spirite ale Aerului cu propriul său spirit plutind și alunecând înainte și înapoi, purtat de aer. Odată ce a reușit, nu va dura mult până când spiritele Aerului se vor apropia de el și îi vor vorbi. Și din nou, el trebuie să respecte legea și să nu fie primul care să vorbească unui spirit al Aerului, fie că este masculin sau feminin. Aceeași soartă s-ar putea abate asupra lui cu spiritele Aerului, menționată pentru cele două elemente anterioare.

Când, după încercări repetate, contactul cu spiritele Aerului a fost stabilit, magicianul va învăța de la aceste ființe totul despre elementul Aer. El va descoperi multe practici și secrete despre care omul obișnuit nu are nicio idee.

Odată ce magicianul are o cunoaștere temeinică a elementului Aer și despre ființele sale și stăpânește toate legile magice și practicile care i-au fost încredințate, el poate merge mai departe către spiritele elementului Foc, pe care trebuie de asemenea să le contacteze și să le cunoască. Ființele elementului Foc seamănă cu ființele umane într-un anumit fel, dar au anumite trăsături specific pe care un om obișnuit nu le are. Prin urmare, este recomandat că magicianul să își întipărească în memorie formă unui spirit al Focului folosind oglinda magică. Când vede aceste spirite ale Focului în oglindă, el va observa că au fețe mai mici decât oamenii

și gâturi anormal de subțiri și lungi. Prin urmare, el își va transfera spiritul prin imaginație în formă unui spirit al Focului. Apoi își va încărca forma cu elementul Foc pur și va merge în sfera spirituală într-un crater sau vulcan activ, cel mai proeminent habitat al spiritelor Focului.

Pentru elementul anterior, Aerul, magicianul a observat că spiritele erau agitate și în continuă mișcare; acest lucru se aplică într-o măsură mult mai mare spiritelor Focului, care pâlpâie permanent ca flăcările. Din nou, se aplică aceeași lege ca și în cazul spiritelor celorlalte trei elemente – magicianul nu poate vorbi primul spiritelor Focului, chiar dacă s-a transformat într-unul din ele. În această sferă există de asemenea o ierarhie de inteligențe; cu cât este mai inteligent un astfel de spirit al Focului, cu atât va fi mai frumoasă și mai armonioasă forma sa. Cele mai evoluate spirite ale Focului seamănă cu ființele umane, iar magicianul desigur ar preferă să comunice cu ființele mai inteligente.

În ceea ce privește practica magiei, el va afla multe lucruri despre ce poate fi realizat cu elementul Foc. Odată ce a devenit suficient de familiar cu spiritele Focului, deci cu liderul craterului și a stabilit o relație cu ele și a învățat tot ce se poate de la acestea, el merge mai departe și vizitează spiritele Focului care locuiesc în centrul Pământului. Aceste spirite au o cunoaștere considerabil mai mare și mai profundă decât cele care locuiesc în cratere. Numai când magicianul a dobândit toată cunoașterea despre elementul Foc poate spune cu conștiința curată că a devenit un maestru absolut asupra tuturor elementelor.

În timp ce vizitează ființele celor patru elemente, magicianul va deveni complet convins că orice ființă elementală, indiferent cât de inteligentă este și cât de vastă este cunoașterea ei, este compusă

doar dintr-un singur element, în timp ce o ființă umană încorporează toate patru elementele şi, în plus, al cincilea element, principiul Dumnezeiesc sau Principiul Divin şi va începe să înțeleagă aşa cum se cuvine de ce Biblia spune că o ființă umană este cea mai perfectă dintre toate ființele şi creaturile şi că o ființă umană a fost creată în imaginea lui Dumnezeu. Setea de nemurire a ființelor elementale este mare şi ele invidiază ființele umane pentru acest avantaj iar explicația pentru dorința lor poate fi găsită în acest fapt. Este de înțeles că fiecare ființă elementală aspiră să dobândească nemurirea şi că un magician poate oferi nemurirea unei ființe elementale. Pentru moment, nu este posibil să descriu procedura în detaliu, dar orice magician care a ajuns în acest punct în dezvoltarea sa, va fi atins nivelul de intuiție necesar pentru a obține această informație.

Cât de multă cunoaştere poate obține el de la aceste ființe ale elementelor va deveni clar prin propriile experiențe. Este o concluzie logică faptul că aceste experiențe se vor transfera în memoria sa, adică în corpul fizic. Un magician va putea de asemenea să utilizeze aceste experiențe, pe care le-a transformat în practică, în planul fizic. Un magician care a atins acest nivel de dezvoltare are abilitatea de a realiza, prin magia naturii, adevărate miracole în ochii unui neinițiat.

Datorită progresului său în obținerea cunoaşterii despre regatele celor patru elemente şi dobândirea controlului asupra lor, pentu că şi-a lărgit cu mult experiență, el este acum gata să stabilească un contact conştient cu învățătorul său spiritual, Maestrul sau îngerul păzitor.

Cum am menționat în capitolul despre comunicarea pasivă cu lumea de dincolo, fiecărei ființe umane i-a fost încredințat un înger de către Providența Divină pentru a-l însoți de-a lungul

drumului său în viață, pentru a-l călăuzi şi pentru a-i supraveghea dezvoltarea spirituală şi mentală. Prima dată, magicianul a luat contact cu îngerul său păzitor când exersa comunicarea pasivă. De fiecare dată când el contacta îngerul său păzitor, realiza acest lucru prin clarviziune şi şi-a văzut îngerul păzitor fie când era într-o stare de transă sau în oglinda magică. Acum el a ajuns la nivelul la care poate stabili un contact vizibil cu îngerul său păzitor în planul mental. Procedura practică nu este foarte dificilă, mai ales dacă îngerul păzitor s-a făcut cunoscut mai devreme unui magician care stăpâneşte deplin călătoria mentală. Practica stabilirii unei conexiuni vizibile cu spiritul păzitor necesită doar un singur lucru, şi anume, ca în spirit să vă imaginați că ascensionați către înaltul cerului drept că o săgeată, ca şi cum ați fi luați pe sus şi purtați de un vârtej. Puteți folosi de asemenea o procedură diferită: vă puteți imagina că nu sunteți cărați în sus, ci sunteți uşori că un fulg şi astfel sunteți respinşi de către pământ. Totuşi, modul de concentrare pe care îl foloseşte cineva este la alegerea sa. După câteva încercări, magicianul va descoperi care metodă I se potriveşte mai bine. Odată ce magicianul, în spirit, urcă tot mai sus, până când i se pare că pământul nu este mai mare decât o mică stea şi este complet izolat de el, plutind în univers, trebuie să se concentreze pe dorința ca ghidul său să apară lângă el, sau ar putea fi atras de către ghid. Chiar dacă acest lucru nu se întâmplă imediat, magicianul va întâlni şi va face contact vizual cu ghidul sau după câteva încercări. Prima întâlnire cu ghidul sau spiritual este o ocazie foarte memorabilă pentru magician, pentru că din acel moment el poate să fie în contact cu ghidul său auzindu-i vocea de aproape. Mai mult, va putea să afle de la acesta şi când, cum şi în ce situații poate să îl contacteze oricând. Studentul trebuie să asculte de deplin instrucțiunile ghidului spiritual. Din acest punct, Maestrul va prelua călăuzirea viitoare a magicianului.

Odată ce contactul cu Maestrul a fost stabilit, magicianul intră în ultima etapă a dezvoltării sale mentale. În acest punct, lumea materială are foarte puține să-i ofere şi de aceea, el va căuta alte sfere. Magicianul realizează acest lucru ascensionând de pe pământ drept ca o săgeată şi se concentrează asupra sferei pe care doreşte să o viziteze, şi va fi atras de acea sferă potrivit voinței sale; întrucât pentru spirit nu există conceptul de timp şi spațiu, el poate vizita orice sferă într-o clipită fie singur sau cu ghidul său. Potrivit Arborelui vieții kabalistic, el ar trebui să urmeze ordinea corectă. Prin urmare, el va vizita întâi sfera Lunii, urmată de Mercur, Venus, Soarele, Marte, Jupiter şi în final sfera lui Saturn. În toate sferele va întâlni ființele care locuiesc acolo învățând toate legile şi misterile existente într-un sens practic. Odată ce magicianul a dobândit abilitatea de a vizita şi de a controla universul, adică sistemul sferic planetar al ființelor, pregătirea sa mentală şi spirituală este încheiată. El a devenit un magician perfect, un Frate al Luminii, un adevărat inițiat şi a realizat multe, dar încă nu a realizat totul.

PASUL X
PREGĂTIREA MAGICĂ A SUFLETULUI

În partea teoretică a acestui curs am făcut referire la noțiunea de Dumnezeu, şi magicianul care a ajuns la acest nivel în dezvoltarea sa poate începe să continue cu realizarea conceptului de Dumnezeu. Totuşi, înainte că el să înceapă să lucreze la ultima fază a dezvoltării sale, el trebuie să verifice dacă a stăpânit complet fiecare pas al Pregătirii magice a sufletului, dacă a dobândit echilibrul magic şi dacă şi-a înnobilat sufletul într-o asemenea măsură încât Divinitatea să poată locui în interiorul său.

Multe religii vorbesc despre o conexiune directă cu Dumnezeu, dar mai ales dintr-un punct de vedere personal, în sensul că dacă te rogi la Dumnezeu în forma unei cereri, în reverență sau gratitudine, atunci prin această procedură deja ai stabilit un contact cu Dumnezeu. Desigur, această afirmație nu va satisface un magician care a parcurs calea laborioasă de dezvoltare până la acest nivel, întrucât pentru magician Dumnezeu este Adevărul cel mai Înalt, Ultim şi este Legea supremă din existență. Prin urmare, de la începutul inițierii, el a respectat, s-a supus şi a urmat legile universale. Iar conceptul de Dumnezeu trebuie înțeles din prisma legilor universale. Nu contează cărei religii îi aparține magicianul, fie că este Creştinismul, Iudaismul, Budismul, Islamul, Hinduismul, Brahmanismul sau orice altă denumire religioasă. Dacă el este pe calea inițierii, trebuie să respecte fără excepție legile universale în conceptul său asupra lui Dumnezeu. Creştinii îl vor venera pe Hristos ca idealul cel mai înalt şi îl vor credita cu cele patru atribute fundamentale, calități sau aspecte care se manifestă în Omniprezență. Cele patru atribute fundamentale sunt:

- Omnipotența
- Înțelepciunea şi Omnisciența
- Iubirea totală
- Nemurirea

Magicianul nu îl va vedea pe Hristos ca o manifestare înzestrată cu o singură calitate, ci îl va venera ca fiind cea mai înaltă Divinitate în raport cu legile universale corespunzătoare celor patru elemente. Acest lucru se aplică şi unui devotat al Budismului sau al oricărei alte religii. Dacă magicianul lucrează corect şi ajunge la maturitatea magică, el va încorpora în mod

corespunzător conceptul său de Dumnezeu cu aceste patru fundații și atributele sale fundamentale potrivit elementelor, iar aceste patru aspecte fundamentale ale zeității sale reprezintă cel mai înalt concept de Divinitate al său. Conceptul Dumnezeului său nu trebuie să fie conectat cu o persoană vie sau una care a trăit înainte; poate fi exprimat simbolic. Nu contează dacă magicianul își imaginează că simbol al zeității sale supreme pe Hristos, Buddha, o Devi, un soare, o lumină, o flacăra sau un alt simbol. Aici conceptul este mai puțin important; totuși, calitatea pe care o plasează în conceptul său este importantă. În orice caz, ideea conceptului de Dumnezeu trebuie să fie, pentru magician, cea mai înaltă, cea mai iubită, cea mai valoroasă și cea mai venerabilă, indiferent dacă cărui concept religios sau ideologic subscrie și niciun alt zeu nu ar trebui să existe pentru el mai presus de Dumnezeu. Comunicarea sau conexiunea cu această zeitate, cu Dumnezeul său, poate fi obținută:

- într-un mod mistic-pasiv
- într-un mod magic-activ
- într-un mod concret și
- într-un mod abstract.

Un adevărat magician ar trebui să stăpânească toate cele patru forme menționate. Rămâne o problemă personală care din aceste forme o va alege mai târziu pentru un contact permanent.

Formă magico-pasivă de comunicare cu Dumnezeu este caracteristică majorității sfinților și credincioșilor pentru care principiul Divin se revelează într-o stare de extaz. Când magicianul folosește această metodă el nu știe în ce formă i se va revela Dumnezeu. Totuși, modul în care Dumnezeu Se revelează va fi

exprimat potrivit conceptului cel mai înalt al magicianului de spre El. Dacă este creștin, ar putea apărea în forma unui simbol ferm, cum ar fi Hristos în forma unui porumbel alb, sau Sfântul Duh în forma unei cruci; dar acest lucru are o importanță secundară. Accentul trebuie pus mai ales asupra calității sau atributului Divinității care se manifestă pentru acel magician. Cât de profund, cât de măreț, cât de pătrunzător se revelează Dumnezeu individului depinde de maturitatea sa astrală și spirituală. Modul de revelare va fi experimentat de toate ființele umane care, prin meditație profundă sau rugăciune, intră într-o stare de extaz corporal. Istoria ne oferă multe astfel de indicii despre aceste comuniuni mistice cu Hristos și prin urmare, nu este necesar să le descriem individual.

Al doilea tip de revelație este forma magico-activă, formă caracteristică majorității magicienilor. Magicianul antrenat va încerca să abordeze sau să contacteze Divinitatea sa prin invocație. Și aici se poate spune că este o formă de extaz, dar în acest caz el nu este un acompaniament cum era în metoda de revelație anterioară. În schimb, are loc conștient și este atins pas cu pas. Când magicianul folosește această metodă de revelație, el intră în adâncul său, adică, spiritul magicianului ascensionează și se întâlnește cu Dumnezeu la jumătatea drumului și Dumnezeu coboară întâlnind magicianul. Invocarea unei zeități în acest mod magico-activ este theurgică, o metodă cu adevărat magică. Această metodă nu poate fi folosită de un magician care a ajuns la nivelul necesar de maturitate. Tipul de invocație folosit depinde de individ, pentru că în acest caz o metodă concretă și bine definită nu există.

Invocația mistico-pasivă și cea magico-activă a lui Dumnezeu pot avea loc într-o formă concretă sau abstractă. Invocația concretă este una în care vă imaginați zeitatea într-o formă specifică,

în timp ce invocația abstractă se bazează pe conceptul ideii abstracte de Dumnezeu în privința calităților sale divine.

Practica posibilităților individuale de revelație a conceptului de Dumnezeu este extrem de simplă. Magicianul meditează în cea mai profundă stare, în principiul Akasha, adică într-o stare de transă, la Dumnezeul său și la calitățile sale și, când în timpul acestei meditații, simbolul așteptat al lui Dumnezeu îi apare, aceasta poate fi considerată o metodă de revelație magico-pasivă. Totuși, când magicianul invocă cele patru calități individuale ale zeității sale cu ajutorul meditației grafice, fie în exterior sau în interior, și indiferent dacă și le imaginează că fiind concrete sau abstracte, aceasta este o invocație magico-activă.

Oricine a ajuns la acest nivel de dezvoltare nu va atinge doar comuniunea mistico-pasivă cu Dumnezeu, dar și pe cea magico-activă. Acesta este motivul pentru care prefer metodele formei concrete și abstracte, pe care magicianul le poate stăpâni. Un exercițiu preliminar excelent pentru manifestarea concretă a zeității ar fi să plasați o imagine, figurină sau simbol al zeității adorate în față voastră. Magicianul stă în postura obișnuită și își îndreaptă toată atenția în mod intens asupra imaginii lui Dumnezeu până când aceasta apare când ochii săi sunt închiși. După ce magicianul se focalizează asupra imaginii urmând procedura menționată, ar trebui să vadă imaginea zeității venerate și pe o suprafață albă, care ar trebui să fie plasată chiar lângă imaginea zeității. Vizualizarea este un exercițiu preliminar excelent, întrucât ajută magicianul să aibă imaginea lui Dumnezeu în fața sa. Acest exercițiu preliminar ar trebui repetat până când el poate să-și imagineze zeitatea venerată că fiind vie oricând, în orice circumstanțe, în orice loc și fără niciun efort. După aceea, el poate continua să conecteze imaginea cu atributele divine corespunzătoare. La început, el nu va

putea să aducă toate cele patru atribute divine fundamentale la care a meditat la pasul anterior în contact cu imaginea dintr-o dată. Prin urmare, el se va concentra pe fiecare atribut pe rând. Această concretizare a atributelor divine în reprezentarea imaginară este foarte importantă și procedura trebuie repetată până când zeitatea magicianului este înzestrată cu cele patru atribute fundamentale astfel încât el să le poată percepe.

Odată ce acest lucru a fost realizat, magicianul își va imagina reprezentarea nu ca o imagine, ci ca fiind vie și radiantă cu o asemenea intensitate încât este ca și cum zeitatea sa, Dumnezeul său personal există, este viu și stă chiar în fața sa. Această este așa-zisă comuniune concretă cu zeitatea din afară sa. Cu cât mai des practică magicianul această metodă, cu atât mai puternic și mai activ va apărea zeitatea vizuală și reală în fața sa. Când magicianul simte că a încorporat totul și că știe despre conceptul și realizarea lui Dumnezeu în imaginea sa invocată, ar trebui să se concentreze asupra faptului că zeitatea vie, care apare în față lui radiantă cu toate cele patru atribute fundamentale ocupă corpul său, cu alte cuvinte intră în corpul său și astfel ia locul sufletului său. Magicianul ar trebui să repete procedura până când simte zeitatea din el într-o asemenea măsură încât pierde conștiința sa personală și se percepe pe sine că fiind zeitatea imaginară. Magicianul preia atributele concretizate ale reprezentării imaginare prin repetarea frecventă a "devenirii una" cu zeitatea sa; la acest punct, zeitatea acționează prin el și el nu mai este sinele său personal. Astfel, magicianul experimentează comuniunea concretă cu Dumnezeul său personal; conștiința sa, sufletul său nu mai vorbește prin gura lui, ci spiritul manifestat al lui Dumnezeu. Aici, magicianul se unește cu Dumnezeul său și, ca rezultat al acestei comuniuni, el preia atributele divine ale zeității sale.

Metoda comuniunii concretizate cu Dumnezeu este de cea mai mare importanţă pentru toate practicile magice viitoare, pentru că magicianul trebuie să aibă abilitatea de a se uni cu orice zeitate urmând aceeaşi procedură, indiferent de denominaţia religioasă. Această practică este absolut necesară în magie evocaţiei precum şi în theorgie, pentru că aceasta este singura metodă prin care magicianul poate stabili, în orice moment, o comuniune cu o zeitate şi să direcţioneze fiinţele subordonate pentru a-i îndeplini voinţa. Este evident că magicianul a dobândit prin această metodă abilitatea de a se uni cu principiul Dumnezeiesc în asemenea măsură încât toate puterile zeităţii concretizate cu care se uneşte astral vor deveni şi ale sale şi vor rămâne în el că atribute, chiar şi când nu este direct conectat cu acel concept. Iniţiaţii definesc aceste atribute divine mai ales că abilităţi magice, puteri sau *siddhi*.

Odată ce magicianul stăpâneşte conexiunea concretă cu Dumnezeu, cu zeitatea sa imaginată, el începe să realizeze forma abstractă a comuniunii. La început, el poate conecta conceptul de Dumnezeu cu un concept auxiliar cum ar fi Lumina, Focul şi aşa mai departe. Mai târziu, totuşi, el nu va mai avea nevoie de ajutoare şi tot ce trebuie să facă este să proiecteze doar calitatea, întâi în afara sa şi apoi în interior. În acest caz, calitatea atributului divin trebuie conectată cu organul corespunzător elementelor, astfel încât, de exemplu, omnipotenţa este percepută abstract, în capitolul iubirea în inima etc. Dacă vă indentificaţi cu concepul abstract de Dumnezeu în asemenea măsură prin repetiţie frecventă a practicii, nu vei mai găsi necesar să vă imaginaţi o parte a corpului sau o zonă a sa – atunci cele patru atribute fundamentale pot fi combinate într-o singură idee, care ne permite să percepem prin introspecţie conceptul de Dumnezeu în cea mai

înaltă formă posibilă. Prin repetiţie frecventă, manifestarea lui Dumnezeu este adâncită atât de mult încât magicianul să percepă ca fiind Dumnezeu. Comuniunea trebuie să fie atât de profundă încât Dumnezeu nu este nici înăuntru nici înafară în timpul meditaţiei; în schimb, subiectul şi obiectul se contopesc, unul în celălalt, până când nimic altceva nu mai există decât "Eu sunt Dumnezeu" sau, cum spun Vedele hinduse: *Tat tvam asi* – "Tu eşti Acela". Acesta este de asemenea un concept fundamental în Hinduism, acela că tu, *atman*, eşti una cu Brahman.

Ajungând la acest nivel, magicianul a finalizat dezvoltarea sa magică în forma astrală şi tot ce trebuie să facă acum este să adâncească meditaţiile sale şi să întărească Divinitatea din el prin exerciţii continue.

Comunicarea cu entităţile Divine

Când magicianul a progresat până la acest nivel în realizarea Dumnezeului său, el se poate conecta cu orice zeitate, cu fiecare inteligenţă, cu fiecare fiinţă divină mai înaltă, fiind în poziţia de a acţiona ca zeu şi nu ca magician în sfera aleasă de el.

Pentru magician, acestea încheie ultimul pas al Pregătirii magice a sufletului. În această privinţă, nu mai am nimic să-i spun magicianului, pentru că el a "devenit una cu Dumnezeu" şi orice rosteşte sau comandă când este în această comuniune cu Dumnezeu este ca şi cum Dumnezeu însuşi ar fi vorbit şi el împărtăşeşte toate cele patru atribute fundamentale ale zeităţii sale, cu care este conectat.

Pasul X
Pregătirea magică a corpului fizic

Brahma şi Shakti

Cine cunoaşte alte sisteme de iniţiere va găsi cu siguranţă o anumită similitudine cu sistemul meu din moment ce toate cărările care duc către adevăr trebuie să fie similare.

Că exemplu mă voi referi la sistemul yoghin hindus ce implică puterea şarpelui, care este în acord cu sistemele Misterelor egiptene pe care le-am menţionat.

În Kundalini Yoga, studentul este încurajat de guru să mediteze asupra centrului *Muladhara*, care este situat în coccis şi să practice exerciţiile pranayama acolo. Dacă examinăm simbolismul centrului Muladhara mai îndeaproape, vom realiza că acest centru are forma unui pătrat galben la culoare; în interior este un triunghi roşu şi în mijlocul sau un falus – penisul masculin – în jurul căruia este încolăcit de trei ori şi jumătate un şarpe. Centrul *Muladhara* este primul şi cel mai primitiv şi material centru, care este simbolizat de un elefant cu zeitatea respectivă localizat într-un colţ.

În India, modul acesta de exprimare simbolică este numit Laya Yoga. Este definit în mod clar şi reprezintă cheia iniţierii pentru primul pas în Yoga. Există desigur diferite interpretări ale acestui simbol, dar această este cea corectă: pătratul reprezintă pământul, cele trei vârfuri ale triunghiului reprezintă cele trei regate – lumea materială, astrală şi mentală – Falusul reprezintă puterea creatoare, imaginaţia, în timp ce şarpele reprezintă calea şi cunoaşterea. Este binecunoscut studentului că principiul Pământului este compus din patru elemente şi prin urmare, nu

necesită explicaţii suplimentare. Mai presus de toate, studenţii yoghini trebuie să înveţe şi să controleze cele trei lumi, adică cea materială, cea astral-psihică şi cea mental-spirituală.

Chakra Muladhara este o diagramă iniţiatică şi corespunde primei cărţi de Tarot. În India, o definiţie atât de clară nu este niciodată oferită sau subliniată în mod direct; concluzia trebuie trasă de către student atunci când el controlează centrul *muladhara*, adică odată ce a ajuns, pe calea sa spirituală, la nivelul de dezvoltare ce corespunde diagramei *Muladhara*. Există un motiv însemnat pentru care centrul muladhara este numit centrul Brahma, pentru că la acest stadiu de dezvoltare, studentul care învaţă Yoga îl va recunoaşte pe Brahma, zeitatea, în cea mai stabilă manifestare. Brahma este eternul, inexplorabilul, universalul, indefinibilul, perpetuul şi calmul, adică partea pozitivă. Brahma nu creează prin el însuşi; în schimb, tot ce este creat se realizează prin shakti-ul său, principiul feminin. În centrul *Muladhara*, Shakti este reprezentată ca un şarpe care se încolăceşte în jurul falus-ului; ea se foloseşte de puterea creatoare simbolizată de falus, cu alte cuvinte, de imaginaţie.

Multe s-ar mai putea spune despre acest centru, dar pentru magicianul matur această explicaţie ar trebui să fie suficientă ca el să recunoască faptul că există o paralelă între sistemele religioase şi sistemele de iniţiere. Prin urmare, imaginaţia este puterea Shakti sau Kundalini, pe care magicianul trebuie să o dezvolte sistematic. El va realiza, când se uită înapoi la întregul sistem în zece paşi, că această putere creatoare, puterea falusului care în sistemul nostru este numită imaginaţie, precum şi practică imaginaţiei, joacă cel mai important rol în dezvoltare.

La pasul al nouălea, am încheiat deja Pregătirea corpului fizic. De aceea, în acest capitol mă voi limita la remarci privind

dezvoltarea unor puteri oculte. Magicianul nu trebuie neapărat să le stăpânească pe toate, dar în dezvoltarea sa nimic nu ar trebui să îl uimească; el trebuie să cunoască explicaţia pentru fiecare fenomen ocult.

Sugestia

În capitolul despre subconştient, discut acest subiect în sensul că descriu autosugestia sau auto-influenţarea. Aceeaşi procedură se aplică atunci când sugestia este aplicată altor oameni. Totuşi, cerinţa este ca formula de sugestie să fie precisă, la timpul prezent şi sub forma unei comenzi.

Un magician, ca rezultat al dezvoltării sale spirituale, va transfera sugestia dorită în subconştientul oricui nu posedă maturitatea necesară, iar sugestia poate avea loc şi prin telepatie în loc să fie verbalizată. Este foarte uşor pentru un magician să administreze o sugestie la cea mai mare distanţă. El foloseşte două metode diferite: una prin care poate vizită acea persoană în spirit pentru a o influenţa, preferabil în somn, sau poate elimina distanţa dintre el şi cealaltă persoană prin Akasha. Mai mult, când vine vorba de telesugestie, magicianul poate folosi de asemenea oglinda sa magică. El mai are încă o posibilitate: poate determina când să aibă loc sugestia, întrucât nu este limitat la prezent. Aceasta poate avea loc cândva în viitor; timpul când sugestia trebuie să aibă loc este transferat în subconştientul subiectului.

Telepatia

Telepatia este un subiect legat de sugestie. Este foarte uşor pentru un magician să transfere gândurile sale unei alte persoane. Tot ce trebuie să facă este să transmită gândurile numai spiritului

acelei persoane, nu corpului sau sufletului. El îşi imaginează doar spiritul unei persoane; ignoră complet corpurile fizic şi astral şi se ocupă doar cu spiritul subiectului, căruia îi transferă gândul. El are şi opţiunea de a sugera subiectui că gândul a fost gândul magicianul sau gândul unei alte persoane, sau poate lasă subiectului impresia că a fost propriul său gând. Magicianul trebuie să ia în considerare toate aceste detalii când transmite gânduri; nu doar gândurile, dar şi sentimentele pot fi transmise în imediata apropiere precum şi la cea mai mare distanţă. Un magician va transmite întotdeauna numai gânduri bune cu ajutorul puterilor sale magice. Sunt convins că niciun student sau magician nu şi-ar permite să abuzeze de aceste puteri. Gândurile pot fi sugerate sau transmise împotriva voinţei unei persoane. Pentru că magicianul controlează elementele, el are abilitatea de a opri fluxul gândurilor unui subiect prin telepatie şi să-i imprime gândurile pe care le consideră importante sau dezirabile.

Hipnoza

Hipnoza este un subiect similar telepatiei şi sugestiei, prin care un om este forţat să intre într-o stare de somn şi privat de liberul arbitru. Hipnoza este o acţiune detestabilă din punct de vedere magic şi magicianul nu ar trebui să dea prea multă atenţie acestui subiect. Aceasta nu înseamnă că magicianul nu poate induce somnul, indiferent cine ar fi cealaltă pesoană. Practica este foarte simplă. El suspendă funcţia spiritului, fie prin voinţa sa, fie cu ajutorul fluidului electromagnetic, iar subiectul adoarme imediat. Este mai puţin important dacă magicianul foloseşte aici gândul-concept al telepatiei sau sugestiei. El poate, dacă doreşte, să utilizeze aceste ajutoare, totuşi, el nu depinde de ele.

Aproape toate cărţile scrise despre subiectul hipnozei recomandă folosirea telepatiei sau sugestiei. Totuşi, un magician care controlează aceste puteri magice nu are nevoie de niciuna din aceste metode, pentru că în momentul în care se gândeşte sau îşi imaginează subiectul fără un corp fizic sau un suflet ignorându-le complet şi suspendă sau paralizează voinţa subiectului prin imaginaţie, acesta va deveni imediat inconştient sau va adormi. Prin acest lucru, subconştientul este expus şi receptiv la tot soiul de sugestii. Este un act de violenţă iar acest lucru face din intervenţia în individualitatea unei fiinţe umane o practică ce nu este recomandată din punct de vedere magic. Prin urmare, magicianul nu va recurge la hipnoză, indiferent de tipul ei, decât dacă serveşte unui scop nobil, de exemplu dacă vrea să transmită o sugestie pozitivă cu un efect deosebit de puternic. Chiar şi când subiectul doreşte să fie hipnotizat, magicianul ar trebui, dacă este posibil, să evite să o facă. Un adevărat magician se va abţine întotdeauna de la a satisface curiozitatea sau senzaţionalismul altor oameni prin experimente hipnotice. Un magician nu ar trebui să folosească hipnoza-şoc decât dacă se confruntă cu un pericol mare, paralizând spiritul adversarului pentru câteva momente cu o rază sau un fulger de fluid electromagnetic. Această metodă ar trebui folosită numai în caz de urgenţă. Este foarte puţin probabil ca circumstanţe de asemenea natură vor apărea în timpul vieţii unui magician. S-a dovedit ştiinţific că şi animalele pot fi hipnotizate, iar un magician care doreşte să hipnotizeze un animal, dacă apare ocazia, va ţinti partea instinctuală a animalului şi astfel chiar şi cel mai mare şi mai puternic animal se va prăbuşi imediat inconştient.

Hipnoza în masă a fachirilor

Hipnoza în masă produsă de fakirii hinduşi sau iluzionişti (care găsesc foarte mulţi admiratori) poate fi realizată foarte uşor de un magician. Fachirii care se ocupă cu astfel de experimente nu au nicio cunoaştere personală despre cum funcţionează aceste fenomene. Secretul lor este o tradiţie şi este transmis din generaţie în generaţie. Când o anumită cameră, spaţiu etc., sunt încărcate cu principiul Akasha, toţi cei prezenţi sunt pătrunşi de principiul Akasha şi acest principiu este predominant în toţi cei prezenţi. Tot ce a fost plasat în principiul Akasha trebuie să devină realitate, pentru că Akasha este principiul cauzal. Pe baza acestei legi poate fi explicat foarte uşor cum fachirii, prin intermediul hipnozei în masă, pot crea aceste iluzii în faţă audienţelor lor. Magicianul poate produce hipnoză în masă în modul descris. Fachirul cheamă Akasha în cameră printr-un cuvânt tradiţional sau formulă şi transferă imaginile pe care audienţa doreşte să le vadă în acest principiu. Repetiţia frecventă a acestui experiment devine atât de automată încât fachirul nu are nevoie să folosească imaginaţia, Akasha, sau evenimentul pe care audienţa doreşte să îl vadă. În acest punct este suficient că fachirul să pronunţe formula Akashei pentru a uimi audienţă. După aceea, tot ce trebuie să facă este să rostească yantre încet, în propoziţii scurte şi să rostească în ordinea potrivită ceea ce audienţă doreşte să vadă, moment în care audienţa va percepe vizual aceste evenimente în acea ordine exactă. Nu este greu de crezut că aceste formule magice sunt autentice, întrucât astfel de secrete sunt transmise în mod tradiţional de sute de ani din familie în familie. Actualul posesor al unei astfel de formule tradiţionale nici măcar nu este conştient ce puteri dezlănţuie. Tot ce ştie este că un anumit lucru se va

întâmplă îndată ce rosteşte o anumită formulă şi că un alt lucru se va întâmpla cu o altă formulă, fără a investiga vreodată cauza.

Iluziile care sunt produse prin intermediul principiului Akasha îi uimesc pe cei care nu au nicio idee despre existenţa legilor mai înalte. În India, o asemenea performanţă este pur business. Dacă aţi face poze sau aţi filma un astfel de experiment înşelător, spre dezamăgirea voastră nu aţi găsi nimic pe film în afară de fachirul care stă acolo în linişte şi zâmbeşte, înconjurat de asistenţii lui. Acest experiment aparent misterios poate fi explicat foarte uşor pe baza legilor magice. Este prerogativul magicianului individual dacă doreşte să se ocupe cu aceste subiecte sau chiar să se specializeze în ele. Aceste tipuri de experimente nu au nicio însemnătate în ceea ce priveşte orice dezvoltare ulterioară sau pentru ascensiunea magicianului. Menţionez aceste fenomene doar pentru ca magicianul să aibă o idee despre ele şi să găsească explicaţia pentru ele din punct de vedere magic.

Citirea gândurilor sau citirea minţii

Subiectul citirii minţii a primit multă publicitate şi s-au exprimat multe opinii diferite despre el. Pentru magicianul experimentat este ceva normal şi el o consideră a fi un efect secundar al dezvoltării sale spirituale. În funcţie de atitudinea personală a magicianului, această poate apărea sub formă unor imagini, inspiraţie sau intuiţie. Nu e nevoie să accentuăm faptul că gândurile unui subiect pot fi citite indiferent de distanţă – persoana poate fi aproape sau departe – nu este altceva decât consecinţa lucrului cu Akasha. Fiecare gând, fiecare cuvânt şi fiecare faptă este înregistrată în detaliu în lumea cauzală, în Akasha, aşa cum am explicat într-un capitol al acestei cărţi în care era vorba despre

aceasta. Dacă magicianul se focalizează asupra minţii unei anumite persoane şi se încarcă cu Akasha, el poate citi gândurile acelei persoane; dacă doreşte, poate citi şi gândurile din cel mai îndepărtat trecut fără mult efort. Odată ce magicianul s-a ocupat pentru o perioadă lungă de timp cu citirea gândurilor şi a ajuns la o anumită eficienţă, el va putea să citească orice gând, chiar şi cele mai obscure. Gândurile se formează fie intelectual fie imaginar. Gândurile care sunt formate prin imaginaţie sunt mai uşor de citit. Un magician poate atinge perfecţiunea în citirea gândurilor dacă a devenit un stăpân absolut asupra propriului spirit şi deci asupra vieţii gândurilor sale, cu alte cuvinte asupra lumii sale a ideilor. Aceasta este o cerinţă; altfel el va putea citi gândurile doar parţial, sau doar gândurile importante. Prin urmare, citirea gândurilor nu reprezintă o problemă, tot ce necesită este un contact de la spirit la spirit. Magicianul trebuie să se simtă pe sine ca spirit. Exerciţiile paşilor anteriori l-au ajutat să obţină acest lucru. Tot ce trebuie să facă este să stabilească o conexiune între el şi subiectul său. Acest lucru este acompaniat de recunoaşterea numai a spiritului subiectului său şi ignorarea completă a corpului fizic şi a sufletului. Acest lucru îi va permite magicianului să colecteze toate gândurile pe care doreşte să le perceapă.

Psihometria

Psihometria este abilitatea de a cerceta prezentul sau trecutul apropiat al oricărui obiect, fie că este o scrisoare, o bijuterie, diferite obiecte antice etc. Dacă este necesar, cineva poate investiga sau chiar explora viitorul şi toate incidentele care sunt conectate cu acel obiect în trecut, prezent sau viitor. Un magician care a practicat fiecare exerciţiu din această carte pas cu pas şi care şi-a dezvoltat cum trebuie simţurile astrale ale văzului,

auzului şi atingerii va avea această abilitate ca efect secundar. Prin urmare, nu este nicio problemă pentru el să efectueze experimente în acest domeniu dacă a ajuns la acest nivel de dezvoltare. El ia un obiect pe care doreşte să-l examineze în mână sau îl plasează pe o parte a corpului care este relevantă pentru o examinare mai amănunţită a obiectului. Dacă el doreşte să vadă evenimentele sub formă de imagini, cu alte cuvinte să le examineze vizual, el presează obiectul pe fruntea sa. Dacă doreşte să perceapă aceste evenimente prin inspiraţie, adică auditiv, el plasează obiectul în zona inimii. Dacă doreşte să investigheze obiectul intuitiv sau prin sentimente, el plasează obiectul pe plexul solar sau pur şi simplu îl ţine în mână. Apoi el se concentrează pe ceea ce vrea să ştie despre obiect, se transferă în Akasha sau intră în transă. El citeşte cu ochii, urechile şi simţurile sale spirituale evenimentele individuale din trecut, prezent şi viitor. Magicianul poate folosi de asemenea oglinda magică. De exemplu, un magician poate afla în acest mod, folosind un obiect antic, evenimentele care sunt legate de acel obiect de la început până la sfârşit, că şi cum s-ar uita la un film sau o panoramă.

În plus, magicianul are abilitatea, în fiecare corespondenţă direcţionată lui sau oricui altcuiva, fie că este cineva apropiat lui sau o persoană complet necunoscută, să vizualizeze persoana care a scris precum şi să citească gândurile din spiritul acelei persoane în timp ce scria scrisoarea.

Abilitatea de a contacta orice persoană – fie fizic, astral sau spiritual – care a fost în contact cu un obiect sau altul este parte din psihometrie. Pentru ca un obiect, indiferent de ce tip, este substanţă de legătură dintre corpul, sufletul şi spiritul magicianului şi subiectul analizat. Este de asemenea clar că un magician poate citi gândurile unei persoane cu ajutorul unui obiect chiar şi la cea

mai mare distanţă; în acelaşi timp, magicianul de vine familiar cu latura psihică a subiectului, cu alte cuvinte, poate determina cu uşurinţă trăsăturile de caracter şi dezvoltarea astrală a acelei persoane în lumea Akasha. Acest lucru se aplică şi laturii fizice, pentru că magicianul poate afla şi trecutul, prezentul şi viitorul, îndată ce stabileşte legătura în ceea ce priveşte Akasha între sufletul său şi subiect.

O variaţiune a psihometriei este psihografia, care nu este de mare însemnătate pentru magician şi care se va întâmpla de la sine datorită celor menţionate. Nu doar că emiţătorul unei scrisori, de exemplu, poate fi investigat şi identificat în toate frazele şi lucrurile din existenţa sa prin puntea de legătură, dar obiectul însuşi poate servi ca punte de legătură cu subiectul, pentru a influenţa poate acea persoană spiritual, astral sau fizic. Din acest exemplu, magicianul poate înţelege că psihometria este o abilitate secundară sau subordonată clarvederii.

Influenţarea memoriei

Memoria, aşa cum ştim deja, este un atribut intelectual pe care fiecare fiinţă umană îl posedă atâta timp cât cele cinci simţuri obişnuite sunt intacte. În acelaşi timp, memoria este şi un receptor al gândurilor şi ideilor din lumea mentală şi astfel, al lumii Akasha. Ştim de asemenea că toate gândurile şi ideile sunt transferate în Akasha şi că memoria şi le aminteşte din nou din Akasha sau din sfera mentală, aducându-le în conştiinţa prin atributul ei receptiv. Odată ce magicianul a devenit maestru în Akasha, el are abilitatea de a influenţa memoria într-un mod direct sau indirect.

În modul direct, el întăreşte memoria prin imaginaţie prin intermediul elementului potrivit sau prin fluidul electromagnetic

sau pur şi simplu influenţează subconştientul. El are de asemenea abilitatea, când lucrează asupra memoriei, să estompeze cu uşurinţă, să eradicheze, să suspende sau să slăbească în conştiinţă şi astfel, şi în memorie, idei specifice, gânduri şi amintiri vizuale potrivit dorinţelor sale prin intermediul imaginaţiei.

Modul indirect de influenţare a memoriei este cel în care magicianul influenţează memoria indirect prin principiul Akasha. Un magician care poate vedea secvenţa ideilor şi imaginilor unei persoane în Akasha poate şi să le facă să se estompeze prin imaginaţie şi poate să le eradicheze, poate să distrugă, să separe sau să slăbească legătura dintre imaginile din Akasha şi acea persoană. Din perspectiva faptului că magicianul are abilitatea de a depriva o persoană de memoria ei în acest mod, fiţi avertizaţi să nu folosiţi niciodată această abilitate în mod greşit. Nicio persoană care preţuieşte dezvoltarea etică nu s-ar apleca să comită un asemenea act.

Magicianul va folosi această abilitate numai când apare nevoia, pentru a slăbi sau a eradica experienţe negative sau evenimentele traumatice de viaţă care au lăsat o impresie adâncă în memoria persoanei. Aici magicianul poate face mult bine eradicând multe traume, amintiri negative şi dezamăgiri pe care o persoană este incapabilă să le depăşească. Un magician poate de asemenea să efectueze aceeaşi procedură dacă el însuşi a fost supus unor mari dezamăgiri sau altor supărări emoţionale înainte să îşi înceapă dezvoltarea magică şi ele încă îi mai bântuie memoria. Dacă el distruge aceste imagini în Akasha el nu-i vor mai intra niciodată în memorie. Dacă, totuşi, reuşeşte să le controleze prin voinţa sa, prin auto-sugestie sau prin orice altă metodă, atunci nu este nevoie de o asemenea intervenţie drastică în Akasha pentru a elimina aceste imagini specifice. Simptomul patologic al pierderii memoriei poate fi

explicat printr-o paralizie temporară a conexiunii cu lumea mentală şi prin urmare, şi cu Akasha. Totuşi, această condiţie este deja o dizarmonie, o afectare, o tulburare a spiritului care se întâmplă de la sine din diferite cauze, cum ar fi şocul etc.

Practica în Akasha

În capitolul anterior am aflat că memoria poate fi influenţată prin Akasha şi că anumite amintiri vizuale pot fi distruse. Totuşi, magicianul bine antrenat nu doar că poate distruge idei specifice şi amintiri vizuale în Akasha în anumite circumstanţe şi pentru motive potrivite ci, prin voinţă şi puterea imaginaţiei, el poate de asemenea să elimine cauze care sunt înregistate în Akasha ce afectează magicianul precum şi alţi oameni sub forma influenţelor destinului. Dacă magicianul elimină o cauză pe care o persoană a creat-o ea înseşi în timpul acestei vieţi, trebuie să creeze o altă cauză care să exercite un efect corespunzător asupra destinului acelei persoane. Intervenţia în destinul unui om, fie că este magicianul însuşi sau altă persoană, trebuie să aibă un motiv valid. Dacă magicianul intervine, trebuie să poată justifică acţiunile sale în faţă Providenţei. În ceea ce priveşte distrugerea unei cauze şi crearea uneia noi, deşi este mai mult sau mai puţin benefică, cea mai bună metodă este printr-o voltă electromagnetică, aşa cum am descris la Pasul IX la Pregătirea magică a corpului fizic. Există, desigur, şi alte metode, dar toate se bazează pe voinţă şi imaginaţie, care este parte din voinţă; magicianul poate alege singur.

Faptul că un magician poate schimba destinul sau distruge cauzele sale şi prin urmare şi păcatele (ce înţeleg diferitele religii prin păcat depinde de vizunea morală a acelor religii) a fost arătat de Hristos cu următoarele cuvinte: “Cui îi voi ierta păcatele, ele vor fi iertate pentru totdeauna.”

Impregnarea unei camere de la distanţă

Am discutat într-un capitol anterior impregnarea unei camere în care magicianul stă. Am recomandat şi diferite ajutoare pentru impregnarea unei camere, de exemplu oglinda magică şi un condensator fluidic. Ceea ce nu am menţionat este că un magician poate impregna o camera şi de la distanţă.

El are două opţiuni, prima fiind următoarea: el călătoreşte în spirit sau în corpul astral în camera pe care intenţionează să o impergneze. Când este acolo, el impregnează camera potrivit cu dorinţele sale prin intermediul imaginaţiei. Datorită abilităţilor sale, nu contează unde este localizată camera. Aici, aceeaşi regulă se aplică, menţionată în capitolul despre impregnarea camerelor.

A doua opţiune a magicianului este următoarea: el se conectează cu camera pe care doreşte să o impregneze prin intermediul Akashei, astfel încât camera sa şi camera de impregnat devin una în Akasha. Conectând o cameră cu alta, chiar şi cea mai mare distanţă poate fi acoperită. Cealaltă cameră va fi impregnată cu dorinţa cu care magicianul a impregnat camera sa, indiferent cât de departe s-ar afla.

Mesajele transmise prin aer

În Orient, transmiterea mesajelor prin aer este o practică destul de comună, mai ales în Tibet, între magicieni şi adepţi. Indiferent cât de mare este distanţa dintre o persoană şi o cameră, ea este străbătută de principiul Akasha, în care A + B, adică timpul şi spaţiul, sunt întinse. Când această condiţie există, şi dacă sunteţi în contact cu cineva, nu doar că puteţi citi şi transmite gânduri ci puteţi transmite şi recepţiona mesaje fizic dacă introduceţi fluidul

electromagnetic în aceşti doi poli de timp şi spaţiu, care în această situaţie sunt legaţi sau, cu alte cuvinte conectaţi în Akasha. De exemplu, când aceste condiţii există, cuvintele sau propoziţiile care sunt rostite în camera magicianului pot fi auzite fizic destul de clar în camera cu care această cameră este conectată prin Akasha. Dacă persoană care se află în camera îndepărtată răspunde, atunci şi acest lucru poate fi auzit clar în camera magicianului, ca şi cum persoană care trimite răspunsul ar fi prezentă în cameră.

Fluidul electromagnetic trebuie produs în acelaşi mod cum am descris la capitolul despre volting, cu o diferenţă; volta nu trebuie produsă sub forma unei sfere, ci sub forma unei camere. O astfel de conexiune electromagnetică prin Akasha face posibil să trimiteţi cuvinte şi propoziţii la mari distanţe. Aceste cuvinte şi mesaje rostite pot fi auzite şi percepute de oameni care nu sunt iniţiaţi sau antrenaţi în magie. Prin practica perseverentă, această metodă poate fi materializată fizic aşa încât să aibă efecte fizice. Aici nu vorbim de transmiterea gândurilor, ci de transmiterea cuvântului rostit, ceea ce în ştiinţă sau tehnologia noastră este cunoscută că emisia şi recepţia radio. Eterul pe care undele oscilante ale cuvintelor călătoresc este principiul Akasha iar electricitatea necesară pentru această sarcina este, în cazul nostru, fluidul electromagnetic. Magicianul ştie din experienţă că tot ceea ce ştiinţa realizează în mod fizic, indiferent ce tipuri de energie foloseşte, fie că este electricitatea, magnetismul, căldură etc., şi el poate realiza în mod magic.

Nu doar cuvintele şi undele sonore pot fi transmise în acest mod, ci şi imaginile. Într-o astfel de cameră pregătită magic, în care imaginile devin vizibile prin imaginaţie, aceste imagini materializate pot fi văzute şi percepute oriunde de către oamenii care sunt conectaţi acustic cu acea cameră în care magicianul lucrează.

Comparaţi aceasta cu tehnologia modernă, şi anume televiziunea. Nu ar trebui să fie nicio surpriză că sentimentele, aromele etc., pot fi transmise prin Akasha şi prin fluidul electromagnetic chiar la cele mai mari distanţe. Chiar şi efecte elementale pot fi transmise în acest mod.

Eterul fizic sau material nu a fost sub nicio formă utilizat complet iar viitorul ne va învaţă că putem transmite nu numai unde sonore similare cu cele folosite de radio şi imagini similare cu cele de la televizor, ci şi alte energii. Mai există un domeniu pentru ştiinţe şi sunt sigur că în viitor va veni un timp în care undele termice, aşadar căldura, vor fi transmise la mari distanţe.

Magicianul ar putea face multe alte sugestii şi propuneri în privinţa diferitelor lucruri care pot fi obţinute prin eter şi ar putea foarte uşor să aducă această cunoaştere magică în armonie cu ştiinţa tehnologico-fizică şi chimică. Pe baza legilor universale, magicianul are abilitatea de a produce cele mai mari invenţii, dar tot ce este lansat prematur pe parcursul evoluţiei ar putea avea consecinţe severe pentru magician.

Exteriorizarea

Pe parcursul acestui curs de instruire, magicianul a învăţat să separe corpul său mental şi astral de corpul fizic; în acest punct nu mai este o surpriză pentru el. Totuşi, ceea ce el ar putea surpinde este faptul că efectuarea unora din aceste sarcini nu necesită separarea întregului corp mental sau astral; în schimb, este necesar doar transferul sau exteriorizarea. Întrucât corpul mental şi cel astral nu sunt legate de timp şi spaţiu, acest lucru oferă magicianului oportunitatea de a transfera părţi individuale ale

corpului sau de-a lungul unor distanţe uriaşe prin imaginaţie dacă le separă în Akasha.

De exemplu, acest lucru permite magicianului să transfere unul sau ambii ochi oriunde doreşte, pentru a aduna impresii ca şi cum ar fi prezent acolo fizic. Acest lucru poate fi realizat fără a irosi toată energia care ar fi necesară pentru a transfera întregul corp mental sau astral. Aceeaşi procedură poate fi aplicată urechii mentale sau astrale; aceasta îi dă abilitatea de a auzi la distanţe vaste sau infinite. La început, magicianul va putea să realizeze această exteriorizare doar cu corpul mental, dar în timp va putea să o obţină şi cu corpul astral. El va putea vedea şi în acelaşi timp auzi oriunde cu ochii şi urechile sale transferate, fără a intra într-o stare de transă sau în lumea cauzală.

Odată ce magicianul a dobândit îndemânarea necesară cu exerciţiile care implică ochiul şi urechea, el continuă urmând aceeaşi procedură cu exteriorizarea mâinilor şi probabil şi a picioarelor. Începând cu mâinile spirituale, apoi în conexiune cu mâinile astrale şi condensându-le apoi cu elementul Pământ, el poate lăsa mâinile să devină fizice. Este de asemenea de înţeles ca un magician se poate face perceput prin sunete precum ciocănituri, chiar peste distanţe vaste sau nelimitate, prin mâinile care au fost materializate într-o asemenea măsură. La un moment dat el va putea să mişte obiecte prin practică repetată. Magicianul s-ar putea angaja în giumbuşlucuri, dar un magician care este la acest nivel de dezvoltare nu ar întreţine astfel de idei şi nu ar face astfel de glume copilăreşti.

Abilitatea de a scrie la distanţă între doi oameni îşi găseşte aici explicaţia. Când un magician experimentat exteriorizează mâinile astrale prin imaginaţie şi vizualizează mâna exteriorizată

scriind acolo unde hârtia şi creionul sunt pregătite, mâna mentală şi astrală a sa poate prelua controlul mâinii partenerului sau chiar şi la cea mai mare distanţă şi, similar cu scrierea mediumică decrisă la Pasul V al acestei cărţi, el poate scrie mesaje obişnuite. Este posibilă transmiterea scrierii exacte de mână chiar şi la mari distanţe printr-o astfel de activitate. Printre iniţiaţi, acest tip de activitate se numeşte "scriere la distanţă între doi oameni".

Odată ce magicianul a obţinut un anumit nivel de competenţă în exteriorizarea mâinilor – şi poate şi a picioarelor, în funcţie de dorinţele sale – obiectele pot fi transportate în acelaşi mod pe distanţe mari. În următorul capitol voi descrie cum un obiect care este transferat devine invizibil. Când magicianul îşi exteriorizează ochii sau urechile undeva în afara corpului său, el va observa că nu poate vedea sau auzi cu ochii fizici, chiar dacă îi ţine deschişi. În timpul exteriorizării unui membru, membrul transportat, cum ar fi mâna, va rămâne fără viaţă, rigid sau cataleptic până când membrul spiritual sau astral nu se întoarce şi se uneşte cu membrul fizic din nou.

Invizibilitatea magică

Multe basme şi poveşti vorbesc despre vrăjitori care se pot face invizibili, sau un inel magic care poate face pe cineva invizibil; singura cerinţă este să porţi acel inel şi să îl roteşti pe deget şi devii invizibil. În multe cărţi găsiţi descrieri ale unor talismane şi pietre preţioase care au abilitatea de a face purtătorul invizibil; sunt oferite de asemenea intrucţiuni pentru a realiza acest lucru. Dar niciuna din ele nu este fiabilă sau utilă pentru practică propriu-zisă. Vom demonstra şi descrie îndeaproape, pe baza legilor universale şi a ceea ce am învăţat până acum, că din punct de vedere magic este posibil să devii invizibil sau să faci un obiect invizibil.

Înainte de toate, există trei tipuri diferite de invizibilitate, şi anume spirituală sau mentală, astrală sau psihică (a sufletului) şi invizibilitate fizică. Nu este prea util să faci corpul mental invizibil, dar pot apărea situaţii în viaţă când această practică ar putea fi foarte utilă. Dacă un magician doreşte să se transfere mental şi astral într-un loc şi nu doreşte să fie detectat de fiinţele acelui element sau sferă, sau de simţurile dezvoltate ale unui magician experimentat, el poate să-şi folosească abilitatea de invizibilitate mentală – de exemplu dacă un maestru sau guru doreşte să-şi viziteze studentul mental pentru a-l verifica. Maestrul poate fi în imediata apropiere a studentului făcându-se invizibil fără a fi observat, chiar dacă simţurile studentului sunt deja foarte dezvoltate. Mai mult, un magician poate fi prezent când magicienii întunecaţi efectuează ritualurile lor magice rău-intenţionate pentru a afla totul şi, dacă este necesar, să producă o anumită influenţă fără a fi observat sau detectat de magicienii negri sau de fiinţele lor. Există de asemenea multe alte situaţii care ar putea avea loc în viaţa cuiva în care merită să devii invizibil mental sau astral.

Pentru a face spiritul să devină invizibil, procedura este foarte simplă. Acest lucru se obţine umplând corpul mental din cap până în picioare cu Akasha. Odată realizat acest lucru, corpul mental dispare imediat pentru ochii oricărei fiinţe, pentru că Akasha nu are culoare şi nici vibraţie. Dacă spiritul unui magician se angajează în orice activitate într-una din sferele mentale, activatea lui ar fi înregistrată în Akasha, deşi este invizibil şi ar putea fi detectat prin clarvedere ca rezultat al activităţii sale. Pentru a preveni acest lucru, el trebuie să formeze un înveliş negru care să îi înconjoare întregul corp îndată ce şi-a umplut corpul mental cu Akasha. Nu este important dacă învelişul negru are forma unei sfere sau a unui ou; magicianul trebuie să se asigure că se izolează complet cu Akasha şi nu trebuie să uite de zona capului

şi de zona de sub picioare. Odată ce s-a făcut invizibil în acest mod şi înainte de a începe să călătorească oriunde, trebuie să se concentreze asupra faptului că, prin Akasha, activităţile sale sunt complet neutre, cu alte cuvinte că activităţile sale nu vor fi înregistrate în Akasha şi nu vor lasă nicio urmă. Această concentrare este absolut necesară; altfel, magicianul se poate aştepta ca noi cauze să fie înregistrate în Akasha oricum, chiar dacă ilegibil. Magicianul este responsabil personal pentru toate activităţile în care se angajează când este invizibil în lumea spiritului. Destinul nu îl mai afectează aici, pentru că el este stăpân asupra Akashei; el a devenit stăpânul destinului său. El este supus numai Providenţei şi răspunde numai în faţa Providenţei. Dacă un magician ar folosi greşit aceste practici, ar avea de-a face cu Providenţa Divină şi nu cu destinul. Dacă faptele sale ar cauza influenţe malefice, s-ar putea întâmpla ca Providenţa să îl părăsească, forţându-l să trăiască singur în univers ca individ şi să depindă numai de el însuşi. Singura posibilitate de susţinere din partea Providenţei a fost atunci pierdută. Magicianul poate fi asigurat că acest lucru este considerabil mai rău decât un blestem. El nu ar avea pe nimeni deasupra lui şi mai devreme sau mai târziu cu siguranţă ar experimenta dezolarea şi întreaga sa individualitate ar fi complet supusă pieirii. Orice magician experimentat trebuie să aibă o bună înţelegere a seminificaţiei acestei situaţii din punct de vedere magic.

Odată ce magicianul stăpâneşte invizibilitatea în călătoriile sale mentale, aceeaşi procedură poate fi aplicată pentru exteriorizarea corpului astral. Aceeaşi practică de încărcare a întregii sale personalităţi cu Akasha se aplică, adică încărcarea corpului mental şi a celui astral împreună. Toate celelalte instrucţiuni descrise se aplică şi ele. Este posibil de asemenea, din punct de vedere magic, să devii invizibil în planul fizic. În acest caz, totuşi, invizibilitatea se realizează cu Lumină şi nu cu Akasha. Cantitatea de Lumină cu care

trebuie umplut corpul fizic trebuie să corespundă cu intensitatea luminoasă care predomină în acel moment al zilei. Dacă acumularea luminii este mai intensă decât este necesar, magicianul nu ar fi invizibil, ci translucid, radiant şi strălucitor ca soarele. Nu este uşor că cineva să devină invizibil fizic şi probabil va necesită ani de practică şi autocontrol. Doar cei mai înalţi adepţi, dacă nu adepţii de cel mai înalt rang, pot efectua această sarcină perfect.

Odată ce magicianul a ajuns la acest nivel de îndemânare prin practică, putând face corpul său mental, astral şi poate chiar şi cel fizic invizibile, el va putea de asemenea să facă orice obiect din lumea materială invizibil potrivit dorinţelor sale şi fără prea mare efort.

Mai există o metodă de a face orice obiect obişnuit invizibil. Acest lucru este realizat prin imaginaţie în conexiune cu Akasha transmutând obiectul din forma sa solidă în forma astrală şi astfel, obiectul dispare din vederea celor neiniţiaţi, adică, a celor ale căror simţuri nu sunt dezvoltate magic. Un obiect care a fost transformat în forma sa astrală poate fi transportat de un corp astral, fie că este corpul astral al unei fiinţe sau al unui magician. Poate fi şi o parte individuală a corpului, de exemplu mâna şi din nou, nu există nicio limită în ceea ce priveşte imaginaţia. După ce obiectul a fost transportat dintr-un loc în altul, mai rămâne de făcut un singur lucru de către magician sau fiinţă care a realizat acest lucru, şi anume să transfere obiectul din forma astrală înapoi în forma fizică. Acest tip de tele-transportare a unui obiect poate fi realizată şi de fiinţele mediumilor spiritişti, deşi acest lucru se întâmplă foarte rar. Este, totuşi, posibil, dacă aveţi de-a face de fapt cu fenomene indisputabile de materializare. Orice pot face cele mai înalte inteligente planetare şi extra-planetare, poate face şi un

magician care cunoaşte legile universale şi a ajuns la acest nivel de dezvoltare.

Mai există o metodă de a provoca invizibilitatea. Aceasta se realizează prin distragerea simţurilor, cum ar fi hipnoza şi sugestia în masă. Mai mult, există o metodă de invizibilitate cauzată de fiinţe care produc o frecvenţă de oscilaţie în corpul fizic care corespunde cu cea a luminii şi, prin aceasta, iniţiază invizibilitatea. În a două lucrare a mea, *Practica evocării magice*, sunt date instrucţiuni detaliate în ceea ce priveşte invizibilitatea iniţiată de fiinţe.

Practica celor patru elemente

Un magician care se străduieşte să se specializeze în aplicarea celor patru elemente are mult mai multe posibilităţi. Pentru a realiza acest lucru, el trebuie, prin practică repetată, să condenseze, adică să materializeze elementul cu care lucrează într-o asemenea măsură încât puterea elementală devine putere fizică directă sau energie. De exemplu, odată ce a perfecţionat această metodă, el poate, condensând elementul Pământ în corpul său, să obţină o invulnerabilitate care o egalează pe cea a fachirilor hinduşi. El poate să introducă obiecte ascuţite prin muşchii săi fără să simtă cea mai mică durere şi fără a pierde o picătură de sânge, şi nici măcar nu va lăsa o cicatrice.

Fachirii obţin abilitatea de a sta pe paturi de cuie într-o anumită măsură prin autosugestie, dar magicianul poate obţine acelaşi efect considerabil mai rapid prin elementul Pământ.

Magicianul poate vindeca mari răni provocate de incizii direct cu mâna, fie în corpul său, fie în corpul altei persoane, prin

intermediul elementului Pământ, fără a lăsa o cicatrice. O rană deschisă de zece centimetri, care în condiţii normale ar necesita cusături, poate fi vindecată de magician în câteva minute.

El are de asemenea abilitatea, condensând elementul Pământ în afară sa, să condenseze orice gând, concept, fiinţă, fie ea decedată sau nepersonificată, în asemenea măsură încât devine vizibilă chiar şi pentru ochii celor neiniţiaţi şi acestea pot fi chiar fotografiată.

Magicianul poate paraliza pe oricine instantaneu proiectând un fulger din elementul Pământ; nu contează dacă este un om, un animal sau chiar cel mai mare inamic al său. Există desigur multe alte posibilităţi, multe alte aplicaţii care pot fi realizată prin elementul Pământ, dar pentru moment aceste linii călăuzitoare ar trebui să fie suficiente.

Dacă magicianul proiectează şi condensează intens elementul Apă în interiorul său, poate rezista celei mai mari călduri fără a păţi nimic, fără a se arde sau a fi afectat de căldură. Dacă el proiectează elementul Apă în mâinile sale, el va putea rezista fără ezitare în contact cu cărbuni încinşi sau oţel fără a se arde.

În aceste condiţii, un magician ar putea sta în mijlocul unui rug şi corpul său fizic nu ar suferi niciun rău. Există poveşti despre astfel de întâmplări din Biblie, cum ar fi un tânăr care a rămas nevătămat într-un cuptor încins. Ioan, care era apostolul preferat al lui Hristos, a fost aruncat într-un ceaun cu ulei încins şi nu a suferit niciun rău. Ar trebui să fie acum clar pentru magician că aceste întâmplări din trecut nu sunt doar legende, ci că ele s-au întâmplat în realitate şi că aceste aparenţe miracole pot fi realizate controlând elementele. Dacă elementul Apă este proiectat spre exterior şi condensat, el va stinge orice foc sau văpaie indiferent de mărime.

Elementul Aer oferă tot atâtea posibilităţi, experimente care sunt la graniţa miraculosului şi ele pot fi realizate la fel sau în mod similar cu cele menţionate.

Magicianul poate să reziste celui mai mare frig prin acumularea elementului Foc în interiorul său. Lama tibetani, condensând elementul Foc, pot să producă o asemenea căldură incredibilă în interior încât, chiar şi la cele mai reci temperaturi, usucă prosoape ude puse pe corpurile lor într-un timp foarte sucrt. În Tibet, această practică este cunoscută ca tumo. Magicianul are abilitatea, prin proiectarea elementului Foc spre exterior, să aprindă orice subtanţă inflamabilă cu uşurinţă.

Descrieri ale unor evenimente similare cu acestea pot fi găsite în Biblie unde ruguri care erau saturate cu apă erau aprinse prin elementul Foc. Este irefutabil ca o plantă sau chiar un copac se vor veşteji proiectând elementul Foc spre ele; ca dovadă a puterii sale, Hristos a făcut frunzele unui smochin să se usuce. El a realizat aceast lucru luând în considerare legea, cu o singură diferenţă – el a efectuat proiecţia folosind un cuvânt magic, cu alte cuvinte a folosit Kabala, ceea ce a forţat elementul Foc să-i execute în mod indirect comanda.

Multe alte efecte magice pot fi eliberate sau realizate prin elemente. Pe baza legilor universale care guvernează elementele, fiecare magician experimentat are capacitatea de a afla şi a executa cum trebuie aceste tipuri de experimente.

Fenomenele de levitaţie

După ce studiază legile universale, magicianul va ajunge la concluzia că gravitaţia depinde de forţă atractivă magnetică a

pământului. Prin urmare, levitaţia este nulificarea gravitaţiei. Există două metode care pot fi folosite pentu a anula gravitaţia în propriul corp.

Prima metodă este următoarea: Prin exerciţii continue a încărcării şi acumulării elementului Aer, Vayu Tattva, atributul fundamental al acestui element este realizat în asemenea măsură încât o fiinţă umană devine uşoară ca un fulg şi se ridică de la pământ ca un balon.

A doua metodă este următoarea: Această metodă are originea în controlul fluidului electromagnetic. Când, prin acumularea fluidul magnetic, magicianul a ajuns la o densitate amplă în corpul său ce corespunde greutăţii sale, cu alte cuvinte, egală cu forţă gravitaţională a pământului, atunci forţa gravitaţională a pământului încetează să existe; gravitaţia este anulată. Când magicianul este încărcat cu fluidul magnetic în acest mod, el abia va mai atinge pământul şi poate să se mişte şi pe suprafaţa unei ape, indiferent de adâncime. Dacă el condensează fluidul magnetic şi mai mult, poate să se ridice de la pământ prin aer şi să călătorească în orice direcţie prin intermediul elementului Aer condensat sau prin curentul de aer pe care îl poate produce. Viteza cu care va călători prin aer depinde numai de voinţa sa. Mulţi yoghini deţin abilitatea de a executa asemenea fenomene de levitaţie. Biblia de asemenea povesteşte cum Hristos a mers pe suprafaţa apei. Este evident din instrucţiunile oferite până acum că un magician are abilitatea de a levita obiecte, precum şi oameni, chiar şi pe cei neexperimentaţi în arta magiei.

Acumularea fluidul magnetic necesar pentru această operaţiune poate fi executată printr-o imaginaţie antrenată în ştiinţă magiei, sau prin alte practici precum Kabala, sau prin fiinţe, spirite

etc. Anularea fluidului electric în corp şi preponderenţa fluidul magnetic poate avea loc conştient precum şi inconştient, cum se întâmplă de exemplu în cazul mediumilor care intră în transă spiritistă şi al somnambulilor, la care fluidul electric este nulificat prin starea de transă şi prin urmare, fluidul magnetic devine predominant. Oamenii care sunt tulburaţi din cauza influenţei Lunii sunt copleşiţi de fluidul magnetic din cauza unei pierderi bruşte a fluidului electric, ceea ce se întâmplă mai ales când ei dorm. S-a observat deseori că oamenii care sunt influenţaţi de Lună sunt uşori ca o pană şi se pot urca pe pereţi; nici zonele cele mai inaccesibile nu reprezintă un obstacol pentru ei; ei pot de asemenea să meargă pe fire cu cea mai mare uşurinţă. În cazul celor influenţaţi de Lună, supraîncărcarea magnetică din timpul somnului poate fi atribuită influenţei Lunii. De aceea oamenii afectaţi de Lună sunt cunoscuţi prin termenul englezesc "moonstruck". Prin urmare, este o dizarmonie, o tulburare a fluidului electromagnetic şi aşadar o condiţie patologică, cu alte cuvinte o boală. O persoană afectată cu o astfel de afecţiune poate fi tratată, dar numai armonizând fluidul electric, ceea ce se poate realiza intensificând fluidul electric în corp, boala fiind cauzată de pierderii lui.

Această scurtă explicaţie în privinţa levitaţiei ar trebui să fie suficientă pentru magicianul experimentat. El poate să o extindă la discreţie. Este logic ca în cazul său precum şi în cazul unei alte persoane sau obiect, el poate produce de asemenea efectul opus, adică o mai mare forţă de atracţie sau gravitaţie, o greutate sporită. Aici magicianul lucrează în acelaşi mod, cu excepţia faptului că lucrează cu fluidul electric în locul celui magnetic. Toate acestea se bazează pe legea universală conform căreia două energii de aceeaşi polaritate se resping una pe cealaltă şi două energii de polaritate opusă se atrag.

Fenomenele naturale

Un magician experimentat are abilitatea să influenţeze foarte mult natura, la scară mică sau la scară mare, cu magia elementelor şi fluidului electromagnetic. El nu are nevoie decât de un spaţiu mai mare în care să îşi poată proiecta şi condensa forţele sau energiile dorite.

De exemplu, prin proiecţia elementului Aer, magicianul poate influenţa vântul.

Prin proiecţia elementului Apă, el poate produce ploaia, averse torenţiale sau chiar ploaie continuă.

Prin fluidulul electromagnetic el poate să invoce furtuni cu fulgere proiectând în aer volte electrice şi magnetice, care se ciocnesc şi astfel produc fuglerul.

Condensând fluidul magnetic, magicianul poate de asemenea, de la cea mai mare distanţă, să atragă automat elementul Apă şi astfel să producă ploaia.

El poate desigur să realizeze şi opusul, oprind ploaia şi dispersând norii. El poate produce grindină dacă doreşte sau să o direcţioneze în altă parte. Magicianul poate obţine toate aceste efecte prin elemente sau prin fluidulul electromagnetic. Lama din Tibet practică acest tip de magie de influenţare a vremii cu foarte mare succes. Magicianul experimentat cunoaşte motivele pentru toate aceste metode şi are abilitatea de a realiza aceleaşi efecte cu propriile sale puteri, dacă se specializează în acest domeniu; el o poate face la fel de bine ca lama Tibetani care realizează aceste fapte cu ajutorul ceremoniilor lor, prin evocaţia magică a fiinţelor şi prin yantre.

Puterea asupra vieţii şi a morţii

Un magician care controlează pe deplin elementele şi fluidulul electromagnetic este de asemenea stăpân asupra vieţii şi morţii oricărei fiinţe umane. Totuşi, el nu va îndrăzni niciodată să ameninţe viaţă altor oameni, chiar dacă deţine cunoaşterea necesară pentru a provoca o moarte magică. Există multe posibilităţi, dar voi evita să ofer instrucţiuni detaliate pentru a nu-l supune tentaţiei pe magician. Potrivit legilor universale, pentru un magician care a atins un nivel înalt în ceea ce priveşte controlul puterilor şi abilităţilor oculte, este de asemenea posibil să ridice oamenii din morţi. Prin simţurile sale bine antrenate el a dobândit abilitatea de a observa activitatea elementelor în corp, suflet şi spirit, precum şi activitatea fluidul electromagnetic. Mai mult, el poate vedea cordonul de legătură dintre corpurile fizic, astral şi mental şi ştie cum totul este influenţat potrivit legilor universale. Este o procedură simplă pentru magicianul experimentat să refacă legăturile cu ajutorul elementelor şi al fluidului electromagnetic. În cazul în care niciun organ vital nu a fost distrus, un magician poate produce o înviere sau o readucere la viaţă, dacă Providenţa Divină o permite. Un magician poate de asemenea să inverseze sau să anuleze moartea cauzată de fulger sau alte incidente similare, fie că este vorba de moartea unei persoane sau a unui animal. Într-un astfel de caz, tot ce trebuie să facă este să stabilească legătura cu acel spirit în Akasha şi să introducă în mod conştient fluidulul electromagnetic între suflet şi spirit pentru a întări legătură dintre ele. El urmează aceeaşi procedură în privinţa sufletului şi a corpului fizic şi produce armonia potrivită prin fluidul electromagnetic şi cu ajutorul elementelor. Printr-o încărcare fulgerătoare a corpului cu principiul luminii, cel decedat este chemat înapoi la viaţă. Această este sinteza învierii magice. Ea este realizată prin

energiile elementelor şi prin fluidulul electromagnetic, indiferent dacă acest lucru are loc prin voinţă sau prin altă metodă. Este un fapt binecunoscut că iniţiaţii au ridicat oameni din morţi.

Înainte să închei Pasul X, aş vrea să subliniez că nu toate abilităţile magice menţionate aici trebuie stăpânite de magician. Am oferit doar linii călăuzitoare despre modul în care el poate crea fenomene la graniţa miraculosului. Măsura în care magicianul doreşte să se specializeze într-o metodă sau alta este desigur la discreţia sa. Pe baza legilor universale, un iniţiat, un adept poate produce toate fenomenele menţionate în acest capitol precum şi altele mai măreţe.

Acestea încheie întregul curs de iniţiere pentru prima carte de Tarot. Dacă o persoană a luat decizia de a urma acest curs de instruire în practică, i se oferă oportunitatea unei dezvoltări complet. Practica nu poate fi descrisă mai clar decât în acest curs de instruire. Până acum, modul în care am descris practica aici, era predat şi încredinţat în Templele Misterelor numai câtorva aleşi. Trebuie menţionat că acest curs de instruire pas cu pas nu poate fi terminat într-o perioadă scurtă de timp; ar putea dura mulţi ani. Dar un student serios nu va fi descurajat de această perspectivă, pentru că prin această cunoaştere el va putea accesa în întregime primul nivel de iniţiere. Acesta este motivul pentru care prima carte de Tarot, Magicianul, este şi poarta de intrare către adevărată iniţiere. După citirea acestei cărţi, mulţi oameni care au luat în râs magia îşi vor fi schimbat probabil opinia, pentru că magia este ceva cu totul diferit de ce se presupune a fi. Magia este cea mai dificilă cunoaştere de pe pământ, fiind ceva ce nu trebuie stăpânit teoretic ci mai presus de toate, prin practică. Este cu mult mai uşor şi mai posibil să dobândeşti cunoaştere intelectuală decât să devii un adevărat magician.

Sumarul exercițiilor din Pasul X

I. Pregătirea magică a spiritului

Ridicarea spiritului la niveluri înalte.

II. Pregătirea magică a sufletului

1. Comunicarea conștientă cu Dumnezeul personal.
2. Comunicarea cu zeități etc.

III. Pregătirea magică a corpului fizic

Câteva metode de obținere a abilităților magice.

Sfârșitul pasului X

EPILOG

În introducerea acestui volum, am menționat că această lucrare nu este un mijloc de a atinge scopuri precum bogăția, puterea, onoarea și respectul. În schimb, ea are legătură cu studiul serios al omului, al microcosmosului, în ceea ce privește universul, macrocosmosul, inclusiv al legilor sale. Prin urmare, cititorul va dobândi o perspectivă total diferită asupra subiectului magiei și nu va mai profana magia ducând-o la nivelul de vrăjitorie sau exorcism. Fiecare cititor va judeca desigur această lucrare de inițiere dintr-un punct de vedere personal. O persoană care este complet materialistă, care nu crede în nimic și recunoaște numai lumea fizică, neavând nicio cunoaștere despre supranatural, va privi această operă că fiind pură fantezie. Totuși, scopul acestei cărți nu este să trezească într-o asemenea persoană credința, sau să îl facă să se răzgândească și să apere un anumit punct de vedere. Această carte este destinată cititorilor care sunt căutători ai adevărului pur și ai celei mai înalte cunoașteri. Pentru astfel de oameni, această lucrare este într-adevăr cea mai mare comoară.

De multe ori, oamenii sunt convinși sau chiar forțați de alții să urmeze o anumită filozofie, ceea ce de obicei rezultă într-o experiență care arată că aceste școli diferite de gândire, sunt în conflict una cu cealaltă din cauza geloziei profesionale sau a disprețului pentru ideologia celorlalți. Un adevărat magician compătimește acești oameni, aceste secte sau filozofii, dar niciodată nu va urâ, convinge sau umili pe nimeni. Magicianul va oferi întotdeauna respectul cuvenit unei astfel de persoane indiferent de calea pe care a ales-o pentru a-L cauta pe Dumnezeu sau de direcția în care călătorește. Este trist dar adevărat că teozofii, clerul, spiritualiștii etc., sunt în conflict unii cu alții, ca și cum nicio altă cale în afară de

a lor nu ar duce la Dumnezeu. Oricine caută calea către Dumnezeu ar trebui să țină cont de cuvintele lui Hristos, cuvintele marelui Maestru al Misticilor: „Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți". Aceste cuvinte ar trebui să fie o poruncă sacră pentru fiecare căutător aflat pe calea spirituală.

Multe ființe care au trebuit să plece din lumea noastră fizică și nu au avut nicio ocazie pe pământ să dobândească adevărata cunoaștere despre spirit s-au plâns în sferele mai înalte de faptul că adevărată cunoaștere nu era de obicei accesibilă pe acest pământ și era rezervată numai celor puțini și aleși în trecut. Prin urmare, Misterele, care au fost sigilate timp de mii de acest nivel sunt acum prezentate pas cu pas de către Providența Divină acelor locuitori ai pământului care se străduiesc cu adevărat în direcția adevărului și cunoașterii. Fructele cunoașterii nu cad în poala nimănui doar citind aceste opere – ele trebuiesc câștigate prin muncă grea, dificultăți severe și multe obstacole. Mulți cititori, dacă nu majoritatea, vor întâi să fie convinși de adevărul acestor legi înainte să creadă în ele și numai atunci doresc să ia decizia de a intra pe calea inițierii. Un adevărat magician este perfect conștient că acest punct de vedere este incorect. Magicianul este convins că această credință trebuie întâi învățată și dezvoltată prin inițiere. Citirorul poate obține o cunoaștere intelectuală doar citind aceste lucrări, dar *niciodată* nu va obține înțelepciune. Cunoașterea poate fi obținută prin transfer, dar înțelepciunea poate fi dobândită numai prin experiență și înțelegere; iar această experiență și înțelegere din nou depinde de maturitatea spirituală a individului, iar maturitatea spirituală depinde de dezvoltarea spirituală care se dobândește prin practică pe calea inițierii.

Oricine a citit ceva despre adevăratul Tarot mistic știe că, pe lângă prima carte, care în Misterele egiptene este simbolizată de

Magician, există încă douăzeci și una de cărți, numite Arcana Majoră. Fiecare din aceste cărți de Tarot conține un alt sistem de inițiere. Pe lângă aceste douăzeci și două de cărți din Arcana Majoră, mai sunt cincizeci și șase de cărți în Arcana Minoră care simbolizează Misterele secundare și fiecare din aceste cărți necesită o descriere suplimentară. Cât de mult îmi va permite Providența Divină să scriu despre cărțile individuale de Tarot și cât de mult din ceea ce este scris voi avea voie să public, depinde în întregime de Providența Divină.

După un studiu cuprinzător al acestui curs de inițiere, cititorul va ajunge la concluzia că de fapt nu există magie albă sau neagră. Mai mult, nu există nicio diferență între magie și misticism, indiferent cum s-ar numi aceste științe și direcția în care ele duc. În introducere am precizat că orice știință ar putea fi folosită în scopuri pozitive sau negative. Noțiunea conform căreia magia neagră există se datorează faptului că, până acum, majoritatea oamenilor nu au avut o idee corectă despre magie. În capitolele individuale și în metodele de învățătură potrivite am accentuat în mod repetat că această cunoaștere este menită a fi folosită numai în scopurile cele mai nobile. În plus, am menționat din nou și din nou că magicianul trebuie, pe parcursul dezvoltării sale, să își înnobileze caracterul la maximum dacă nu dorește să se împotmolească pe calea ascensiunii sau, chiar mai rău, să alunece înapoi. Înnobilarea sufletului merge mână în mână cu ascensiunea și dezvoltarea. Oricine este interesat doar de obținerea abilităților oculte și a puterilor pentu a se lăuda cu ele va lucra în zadar, pentru că Providența rămâne întotdeauna inaccesibilă în lucrarea Ei și mai devreme sau mai târziu îl va înlătura de pe calea lui pe acela care se străduiește numai să obțină puteri oculte. Abilitățile oculte sunt doar efecte secundare; ar trebui să le considerați o busolă a dezvoltării spirituale, destinate numai pentru scopuri

nobile şi pentru a-i ajuta pe alţii; de aceea ele sunt rezervate numai adevăratului magician.

Când aţi intrat pe calea iniţierii, nu trebuie să vă schimbaţi ideologia în privinţa religiei, pentru că adevărata religie este de fapt practica iniţierii descrisă aici şi orice religie poate fi adusă în armonie cu acest sistem de iniţiere.

Totuşi, înainte să decideţi să intraţi pe calea adevăratei iniţieri, verificaţi în interior dacă voi consideraţi adevărata iniţiere o religie pe care doriţi să o practicaţi ca şi lucrare a vieţii voastre, pe care o puteţi îndeplini indiferent ce obstacole şi dificultăţi întâlniţi şi dacă nu veţi părăsi niciodată calea odată ce sunteţi pe ea. Trebuie să consideraţi ca o concluzie de la sine înţeleasă că o perseverenţă şi o răbdare enorme, aproape supraumane sunt necesare, precum şi o voinţă tenace şi o determinare de a progresa.

Doresc succes şi binecuvântări divine tuturor cititorilor care au ales acest curs de iniţiere ca şi călăuză pentru a se perfecţiona.

Franz Bardon

CUPRINS

INIŢIEREA I
TEORIA

INIȚIEREA A II-A
PRACTICA MAGIEI

Pasul V

Pasul VI

Pasul VII

Pasul VIII

Pasul IX

Tiparul executat la *S.C. LUMINA TIPO s.r.l.*
str. Luigi Galvani nr. 20 bis, sect. 2, Bucureşti
tel./fax: 021.211.32.60; tel.: 0741.040.408
e-mail: office@luminatipo.com
www.luminatipo.com

Franz Bardon este considerat de mulți ca fiind cel mai mare inițiat al secolului 20. Un agent neobosit al luminii, el a supraviețuit lagărelor de concentrare ale lui Hitler dar a murit căzând victimă persecuției comunismului în 1958. A lăsat în urma sa patru cărți legendare care au devenit scrieri canonice pentru literatura ocultă.

Inițiere în Hermetism este prima și cea mai importantă dintre lucrările lui Bardon și este pe drept privită ca fiind baza întregii sale opere. Spre deosebire de alte cărți pe tematica magiei, Bardon își concentrează atenția pe pregătirea practică necesară pentru dobândirea magiei adevărate. Folosind cele patru elemente, cel al focului, al aerului, al apei și al pământului ca bază, Bardon îl învață pe discipol cum să stăpânească aceste forțe universale în cele trei lumi, cea a corpului, a sufletului și a spiritului. Autorul îl conduce pe învățăcel pas cu pas prin toate exercițiile oferind exerciții detaliate din întregul domeniu al magiei, de la tehnicile de bază de control a gândurilor și a imaginației până la tehnicile avansate de călătorie astrală, folosirea talismanelor și a oglinzilor magice, și multe altele. Nici un alt scriitor nu a dezvoltat vreodată un program atât de clar, concis și practic de dezvoltare în domeniul magiei.

www.edituratrinity.ro

